

συνέπομαι τι· sum comes et ad secla alicujus; una sequor aliquem. **συνεποπτεύω** simul inspicio. -ere. **συνεποτρύνω** magis incito. -are. **συνεπούλωσις** cicatricis inductio. **συνεπτυγμένος**, ἰδὲ **συμπτύσσω**. **συνεραστής**, ὁ· rivalis, -is, ὁ. **συνεράω**· ὦ· simul amo. -are. **συνεργάζομαι** cooperor. -ari; col-laboro. are. **συνεργασία**, ἡ· labor communis; consociata opera. **συνεργάτης**, ὁ· operis socius. **συνεργάτις**, ἡ· operis cocia. **συνέργεια**, ἡ· cooperatio, -onis, θ. mutua opera, mutuum auxilium. **συνεργέω**· ὦ· 1) una operor, -ari; adjuvo, -are; συνεργῶντος ἐμοῦ, σοῦ, μεᾶ, τῶν ὀν. 2) **νεολ.** = συντελέω, confero (-tuli), -erre. **συνεργεῖον**, τό· officina. -ae, θ. ***σύνεργον**, τό· instrumentum, -i, οὐ. **συνεργολάβος**, ὁ· qui communiter opus conduxit. **συνεργός**, ὁ· 1) artis socius, -i, ὁ. 2) adjutor -oris, ὁ. *3) **νεολ.** ἐπὶ κα-κοῦ. scelus particeps. **συνερείδω**· defigo, -ere; fortiter compingo, -ere. **συνερείδομαι**, incum-bo. -ere. **συνερέσσω** simul remigo, -are. **συνερέω**· ὦ· τι· pariter dicam. **συνερίζω** 1) contendo, -ere. *2) **νεολ.** **συνερίζομαι**. α) = ἀμύλλωμαι, aemulor, -ari. β) (μετὰ τοῦ μή, ὅθεν), non computo verba alicujus; nullam rationem verborum alicujus habeo; nullo loco habeo aliquem. **συνεξημενέω** una interpretor, -ari. **συνεξηπίζω**, **συνεξηπώ**· conrepro, -ere. **συνεξηρομαι** 1) convenio, -ire. πληθος ἀνθρώπων συνήλθε, multitudo homi-num convenit. 2) **συνεξηρομαι** εἰς γά-μον, matrimonium contraho (-xi) -ere. *3) **νεολ.** = ἀναλαμβάνω, me re-cipio (-epi, -ere). **συνερωτάω**· ὦ· simul interrogo. **συνεσθίω**· una comedo, ere. **σύνεσις** ἡ· intellectus, us, ὁ. pru-dentia, -ae, θ. sapientia, -ae, θ. **συνεσταλμένος**, ἡ, ὅν· ἰδὲ **οὐστέλλω**, **συνεσταλμένως** 1) correpta syllaba. 2) **νεολ.** submisso modo. **συνεστίασις**, ἡ· commune epulum.

συνεστίαω· convivio ἢ epulo ex- ipio (aliquem). **συνεστιῶμαι**, convi-vor (atus sum), -ari. **συνέστιος**, ὁ· contubernalis, e. **συνεταιρέομαι**· ὦ· **συνεταιρίζο-μαι**. una societatem cum aliquo in eo; societate me cum aliquo conjungo. **συναιτερισμός**, ὁ· societas, -atis, θ. conjunctio, -onis, θ. **συναιτερος**, ὁ· 1) sodalis, -is ὁ 2) societate conjunctus. **συνερίζω** intelligere facio; intel-cigentem reddo (aliquem); pruden-tem reddo (aliquem). **συνετός**, ἡ, ὅν· 1) qui intelligi po- test. 2) intelligens, -ntis, prudens, -ntis; sapiens, -ntis. **συνετῶς** intellegenter; prudenter; sapienter. **συνευδαιμονέω**· ὦ· simul beatus sum. **συνευδοκέω**· ὦ· comprobo -are; consentio, -ire. ἀπροσ. **συνευδοκέω**, con-sentit; complacet. **συνεύδω** condormio, ire. **συνευημερέω**· ὦ· laetitiae sum par-ticeps. **συνευθυμέω**· ὦ· una cum alio laetor. **συνευνάζω** in eodem lecto colloco, -are; connubio jungo; -ere. **συνευά-ζομαι**, simul dormio, -ire; concum-bo -ere. **συνευνέτης**, ὁ· socius cubilis; ma-ritus, i, ὁ. **συνευνέτις**, ἡ· conjux, uxor, θ. uxor, -is, θ. femina, -ae, θ. **σύνευνος**, ὁ· ἡ, qui, quae eodem cubile utitur. 3) α) maritus, -i, ὁ. β) uxor, -is, θ. **συνευρίσκω** 1) una invenio, ire. *2) **νεολ.** **συνευρίσκομαι** (= γνομαι γυναικί), coeo (-ivi -ire) cum muliere ἢ muliere. **συνευτυχέω**· ὦ· pariter felix ἢ for-tunatus sum; simul rebus secundis floreō, -ere. **συνευφραίνομαι** collaetor, -ari; si-mul me oblecto, -are. **συνεύχομαι** 1) una precor, -ari. -) bene precor alicui. **συνευωχέομαι**· ὦ· una epulor, convivor, -ari. **συνεφάπτεσθαι** simul capesso, ere. **συνεφαρμόζω** simul adjungo -ere. **συνεφελέω**, **συνεφέλω**, **συνε-**

φέλομαι. simul traho; ad me traho. **συνεφέπομαι** una sequor aliquem. **συνεφέβος** aequalis (de puberibus). **συνεφίστημι** 1) una praeficio, -ere. 2) **συνεφίσταμαι** una praesum. **συνέχεια**, ἡ· 1) continuus, -atis, θ. continuatio, -onis, θ. 2) perpetuitas, -atis, θ. 3) crebritas, atis. **συνεχής**, ἔς· 1) continuus, a, um; continens -ntis. **συνεχής** τι· continuus ἢ continens alicui ἢ cum aliqua re. **συνεχής** μό-χος, continens labor. 2) perpetuus, a, um. λόγος **συνεχής**, oratio perpetua. πυρετός **συνεχής**, febris perpetua. ὄρυ-ματά **συνεχῆ**, munitiones perpetuae. τὸ **συνεχές**, perpetuitas, -atis, θ. 3) creber, bra. brum. **συνεχῆ** οἰκοδομή-ματα. crebra aedificia. **συνεχίζω** continuo, -are. **συνέχω**. 1) contineo (-nui) -ere· τὴν πολιτείαν συνέχει ἡ πίστις. rempubli-cam continet fides. 2) **συνεχομαι** τι· cohaereo (-ere) alicui; continuor (-ari) alicui. **συνεχῶς** 1) continenter; conti-nuo; sine intermissione. 2) perpe-tuo 3) crebro. 4) assidue. **συνέπω** simul coquo. **συνηδάω**· ὦ· una pubesco. **συνηγέομαι**· ὦ· una dux sum; una praesum exercitui. **συνηγορέω**· ὦ· τι· patrocino (-ari) alicui. **συνηγόρημα**, τό· patrocinium, -ii, οὐ. **συνηγορία**, ἡ· defensio causae. **συνήγορος**, ὁ· defensor causae. **συνήδομαι** pari voluptate et gau-dio adficior (-fectus sum, -i); lae-tor in alterius re laeta. **συνηδύνω** una oblecto, -are. **συνήθεια**, ἡ· 1) consuetudo, -inis, θ. familiaritas, -atis, θ. 3) = ἔθος, consue-tudo, -inis, θ. mos, -oris, ὁ. **συνήθης**, ἔς· 1) consuetus, a, um. 2) familiaris, -e. **συνήθως** 1) pro more; pro con-suetudine. *2) **νεολ.** plerumque; vulgo. παραθ. **συνήθεστον**, saepius. **συνηθέστατα**, saepissime. **συνήκοος**, ὁ· simul audiens. **συνηκινώτης**, **συνομήλικος**, **συν-ήλις**, ὁ· coaetaneus, -i, ὁ. aequalis. -is, ὁ. **συνήλικες**, aequales.

συνηλώω· ὦ· clavis compingo. **σύνηλος**, ὁ· convena, -ae, ὁ. **συνήλωσις**, ἡ· conclavatio, -onis, θ. **συνημερεύω** diem totum (ἢ dies totos) transigo, -ere. **συνημερέω**· ὦ· una mansuefacio. **συνημμένος**, ἡ, ὅν· ἰδὲ **συνάπτω**. **συνημμένως**· conjunctim. **συνηνιογέω**· ὦ· una aurigor. **συνηρέτης**, ὁ· una remigens. **συνηρετμέω**· ὦ· una remigens. **συνηρημένος**, ἡ, ὅν· ἰδὲ **συναιρέω**. **συνήσθησις**, ἡ· gaudium commune. **συνηττάομαι**· ὦ· una vincor. **συνητέω**· ὦ· consensio, -is, θ. **συνήχησις**, ἡ· contentus, -us, ὁ. **συνθάλλω** confoveo, -ere. **συνθαμβέω**· ὦ· constupesco, -ere. **συνθάπτω** consepelio, -ire. **συνθεάομαι**· ὦ· una specto. **συνθεατής**, ὁ· spectationis socius. **συνθεάτρια**, ἡ· spectationis socia. **συνθεῖα**, ἡ· una divinitas, -atis, θ. **συνθέλω** simul volo. **συνθεολόγέω**· ὦ· simul de diis dissero. **συνθεραπεύω** simul sano, -are. **συνθεράπων** ὁ· conservus, -i, ὁ. **συνθερίζω** una meto, -ere. **συνθερμαίνω** concalefacio, -ere. **συνθεσία**, ἡ· 1) compositio, -onis, θ. 2) pactum, -i, οὐ. **σύνθεσις**, ἡ· 1) compositio, -onis, θ. 2) synthesis, -is, θ. **συνθέτης**, ὁ· compositor, -oris, ὁ. **σύνθετος**, ὁ· compositus, a, um. **συνθέτως** composite. **συνθέω** concurreo, -ere. **συνθεωρέω**· ὦ· simul adspicio. **συνθήκη**, ἡ· 1) compositio, -onis, θ. 2) pactio, -onis, θ. pactum, -i, οὐ. foedus, -oris, οὐ. συνθήκην ποιῶμαι περὶ τίνος πρὸς τινά, pactionem facio cum aliquo. ἐμπεδῶ τὴν συνθήκην, sto in pacto. κατὰ συνθήκην, ex pacto. ***συνθηκολογία**, **συνθηκολόγησις**, ἡ· bellica pactio; deditio, -oris, θ. **συνθηκολογέω**· ὦ· pactionem belli-cam cum hoste facio; me hosti dedo. **συνθηκοποιέομαι**· ὦ· pactio-nem (foedus) facio. **σύνθημα**, τό· 1) compositum, -i, οὐ. pactum, -i, οὐ. ἐκ συνθήματος, ex pa-cto. 2) signum, -i, οὐ. 3) στρατιωτι-

κὸν σύνθημα, tessera. -ae, θ.
συνθηματικός, ἡ ὄν quod fit per signa (per notas); de quibus convenit.
συνθηματικῶς γράφω per signa et notas scribo. -ere.
συνθηρευτής, δ venationis socius.
συνθηρεῖω, **συνθηρέω** -ω una venor.
συνθιασώτης, δ socius, -i, δ.
συνθλάω -ω confringo, -ere.
συνθλίβω comprimo, -ere.
σύνθλιψις, ἡ compressio, -onis, θ.
συνθνήσκω commorior, -i.
συνθορυβέω -ω una tumultuor.
συνθράω confringo, -ere.
συνθρηνέω -ω una lamentor.
σύθρονος, ὁ particeps throni.
σύθροος, ὁ consonus, a, um.
συνθρίπτω confringo, -ere.
συνθυμόμαι -ομαι simul irascor.
συνθύω una caera facio.
συνιερεύς, δ collega in sacerdotio.
συνιερουργέω -ω una sacrifico.
συνιζάνω consideo, subsideo. -ere.
συνιζήσεις, ἡ 1) subsidientia terrae; sedimentum, -i, οὐ. 2) γεαμ. synthesis, is, θ.
συνίημι intelligo, -ere.
συνικμάζω simul humecto.
συνιπάζομαι una equito.
συνιπτεύω simul aquito.
συνιπτεύς ejusdem epuitatus miles.
συνιπταμαι convolo, -are.
συνίστημι 1) constituo (-tui)-ere; instituo, -ere; creo, -are. **συνίσταμαι** (**συνέστην**, **συνέστηκα**). α) constitutor, (constitutus sum) -i; compenor, (-positus sum) -i. β) consisto, -ere. ex τούτων συνέστηκε τὸ ὅλον τῶν πραγμάτων, ex his rerum summa consistit. γ) creor (-atus sum) -ari. 2) συνίστημι τινά τινι, commendo (-ari) aliquem alicui. συνεστάθη Κύρω, commendatus est Cyro. συσταθείς, εἶσα, εν, commendatus, a, um. δ) συνιστάς τινα, commendator, -oris, δ. 3) συνεστηκώς, κύα, ὁς, (συνεστώς) compositus, a, um; commissus, solidus, firmus, a, um.
συνιστορέω -ω conscius sum
συνίστωρ, δ, ἡ conscius, a, um.
συνισχνάινω extenuo, -ere.
συνισχύω corroboreo, are.
σύνναος, ὁν qui in eodem templo colitur.
συναναγῶ simul naufragium facio.

συνναυδάτης navigationis socius.
συνναυμαχέω -ω una navali proelio decerto, -ari.
συνναύτης, δ navigationis socius.
συνναέζω una juvenesco, -ere.
συννεανίας, δ juvenis sodalis.
συννεκρῶω simul mortifico.
συννεκρώσις communis mortificatio.
συννέμησις, ἡ contributio, -onis, θ.
συννέμω compasco, -ere; contribuo, -ere. **συννέμομαι**, compascor.
συννέω 1) vergo ἢ specto ad. 2) consentio, -ire.
συννέφεια, ἡ coelum nubilum.
συννέφελος, ὁν nubilus, a, um.
συννεφέω -ω obnubilo, -are;
συννεφής, ὁς nubilus, a, um.
συννεφῶω obnubilo, -are.
συννέω coacervo, -are.
συννέω simul nato, -are.
συννέω, **συννήθω** simul neo.
συννεωκόρος, δ socius aedituus.
συννεωτερίζω simul res novas molior (molitus sum) -iri.
συννηπιάζω una pueriliter ago.
συννηστεύω simul jejuno.
συννήχομαι una nato, -are.
συννικάω simul vinco -ere
συννοέω -ω 1) mecum reput. et perpendo; 2) intelligo, -ere.
σύννοια, ἡ 1) cogitatio, -onis, θ. 2) vultus serius; tristitia, -ae, θ.
συννομίζω idem sentio cum aliquo.
συννομοθετέω -ω una leges fero; socius sum in ferendis legibus.
σύννοος -ους, ὁν 1) cogitabundus, meditabundus, a, um. 2) gravis, e; serius, a, um. 3) tristis, e.
συννοσέω -ω simul aegroto.
συννυκτερεύω simul η cum aliquo pernocto, -are.
***συννυφάδες**, αἱ fratriae, -arum.
συννοδεύω 1) itineris socius sum; comitor (aliquem); alicui me comitem praebeo.
συννοδία, ἡ iter communis. ὁθ. comitatio -onis, v. comitatus, -us, δ.
***μεσλ.** μετὰ πολυαριθμοῦ συννοδίας, magna comitante caterva. ἐπεμψαν αὐτὸν ὑπὸ ἀσφαλῇ συννοδία, cum firmo praesidio eum miserunt. ἡ βασιλικὴ συννοδία regia turba.
συννοδικός, ἡ, ὄν 1) synodicus, a, um. συννοδ. μὴν, mensis synodicus.

συνόδιον, τό conjunctio lunae cum sole.
συνοδίτης, **συνοδοιπόρος**, δ itineris socius; comes, -itis, δ.
συνοδοιπορέω -ω itineris socius sum; una iter facio.
σύνδοδος, ἡ 1) conventus, -us, δ. coetus, -us, δ. concilium, -ii, οὐ. 2) ἡ ἱερὰ σύνδοδος, sancta Synodus; sanctum concilium.
συνόδους (ἰχθύς) synodus, -ontis, δ.
συνοδύρομαι simul lamentor.
σύννοια -consciis sum. σύννοια ἐμαυτῷ ἀδικήσας, mihi injuriae conscius sum σύννοια τὴν σὴν κακουργίαν, σύννοια σοι τὴν κακουργίαν, conscius sum maleficii tui ἢ maleficio tuo.
συνειδώς, **νῖα**, ὁς, conscius, a, um.
συνειδώς τι, conscius alicujus rei ἢ alicui rei συνειδώς τὴν συνωμοσίαν, conjurationis ἢ conjurationi conscius. ὁθ. οὐ. οἱ συνειδότες (= οἱ συνωμῶται), conscii, -orum. τὸ συνειδός, conscientia, -ae, θ.
συνοιδάω -ω una intumesco.
συνοικιδέω -ω familiarem reddo, -ere; **συνοικειοῦμαι**, α) familiaris reddor. *β, assuesco, consuesco, -ere. **συνοικείωσις**, ἡ familiaritas, -atis, θ.
συνοικέσιον, τό connubium, -ii, οὐ.
συνοικέω -ω 1) una habito, -are; cohabito, are; eodem domo utor, -i; sum contubernalis. 2) συνοικῶ τινι, conjux sum alicujus.
συνοικητήρ, **συνοικητῶρ**, δ qui una habitat cum aliquo.
συνοικία, ἡ 1) plures domus eodem loco conjunctae, regio, -onis, θ. 2) contubernium, -ii, οὐ.
συνοικίζω 1) una habitare jubeo. 2) urbem civibus instruo, -ere.
συνοικισμός, δ 1) cohabitatio, -onis, θ. 2) **συνήθ.** urbs recens condita.
συνοικιστής, δ socius alicujus in condenda urbe; conditor coloniae.
συνοικοδομέω -ω una aedifico, -are
σύννοικος, δ 1) eadem domo habitans: cohabitator, -oris, δ. 2) conjux.
συνοικτιζώ commiserere, -eri.
***συνοκλάζω** genibus flexis consido
συνολισθαίνω in unum locum labor lapsus sum -i.
συνολκή, ἡ contractio, -onis, θ.
συνόλλυμι simul amitto, -ere.

σύνολον, τό 1) totum, -i, οὐ. summa, -ae, θ. 2) ἐπίρ. in universum.
συνολοφύρομαι una lamentor, -ari.
συνομαλύνω complano, -are.
συνομηλιξ, δ, ἡ aetate par ἢ aequalis; paris ἢ ejusdem aetatis.
συνομιλέω -ω 1) versor cum aliquo. 2) = συνδιαλέγομαι, colloquor (-cutus sum) -i; fabulor, -ari;
***συνομιλία**, ἡ colloquium, -ii, οὐ. sermo, -onis, θ.
συνόμνυμι καὶ συνομνύω 1) una cum aliis juro, -are. 2) conjuro, -are; conspiro, -are.
συνομοιέω -ω plane similem reddo
συνομολογέω -ω 1) adsentior, -iri. 2) fateor, confiteor -eri. 3) convenio, -ire; paciscor, -i.
***συνόμολόγησις** εἰρήνης pacis compositio.
συνομολογία, ἡ 1) adsensus, -us, δ. 2) confessio, -onis, θ. 3) pactum.
συνομόλογος, δ adstipulator, -oris, δ.
συνομορέω -ω confinis sum.
συνόμορος, ὁν confinis, vicinus.
συνομωννέω -ω idem nomen habeo cum aliquo.
συνομώνυμος (*συνονόματος) ὁν eodem nomine praeditus, a, um; idem nomen habens.
συνοπαδός, δ adsecla, -ae, δ.
συνοπλίζω simul armis instruo (aliquem) **συνοπλίζομαι**, armorum socius sum.
συνοπλοφορέω -ω simul arma gesto.
συνοπτιάω -ω una asso, -are.
συνοπτικός, ἡ, ὄν 1) perspicax, -acis, θ. 2) compendiose collectus, a, um; contractus, a, um; brevior factus, a, um.
συνοπτικῶς compediose; breviter.
σύνοπτος, ὁν totus conspicuus, a, um.
συνόρασις, ἡ perspicentia, -ae, θ.
συνοράω -ω perspicio, -ere.
συνοργιάζω orgia pariter celebros.
συνοργίζομαι una ἢ simul irascor.
συνορέω (*συνορεύω) conterminus sum; contermino, -are.
συνορία, ἡ confinium, -ii, οὐ.
συνορίζω confinia facio.
σύνορκος, ὁν qui simul juravit.
συνορμάω -ω concurreo, -ere
συνορμέω -ω simul in portu (in statione) versor, -ari.

συνορμίζω· una in stationem ad-
pello, -are.

σύννορος, ον· confinis, e. τὸ σύν-
ρον· confine, -is, οὐ. τὰ σύννορα, con-
finia, -ium, οὐ. πλ.

συνοροφώ· ὦ· contego, -ere.

συνορξέομαι· οὐμαι· una salto, -are.

συνουλόω· ὦ· cicatricem contraho.
συνουλώσις, ἡ· cicatricis contra-
ctio; vulneris ἢ ulceris sanatio.

συνουσία, συνουσίαις, ἡ, συνου-
σιασμός, ὁ· 1) = συναναστροφή, con-
versatio, -onis, θ. consuetudo fami-
liaris. 2) = μίξις μετὰ γυναικός, coitio,
-onis, θ. coitus, -us, ἀ. 3) congres-
sus, -us, ἀ. concio, -onis, θ.

συνουσιάζω· coeo (cum muliebre).
συνουσιαστής, ὁ· discipulus, i, ἀ.
συνουσιαστικός, ἡ, ὄν· libidinosus
et coitum appetens.

συνουσιόομαι· οὐμαι· cum essentia
alterius commisceor, -eri; consub-
stantior, -ari.

συνουσιώσις, ἡ· conjunctio cum
alterius essentia; consubstantiatio.

συνοφρυδόμαι· οὐμαι· supercilia
corrugo ἢ contraho (-xi, -ere). συ-
νοφρυωμένος, η, ον, qui est fronte
obducta ἢ adducta; vultuosus, a, um.
σύνοφρυς, υ· qui supercilia corru-
gat ἢ contrahit. ὅθ. tristis; trux.

συνοφρύωμα, τό· conjunctio super-
ciliarum.

συνοχέομαι· οὐμαι· una vehor.

συνοχή, ἡ· continuatio, -onis, θ. eo-
haerentia, -ae, θ.

συνοχικός, ἡ, ὄν· vim habens con-
tinendi et conservandi.

συνοφίζω· in compendium redigo;
recoligo, -ere.

σύννοψις, ἡ· 1) conspectus, -us, ἀ.
2) consummatio, -onis, θ. compendium,
-ii, οὐ. synopsis, θ. *3) ἐν συνόψει,
summatim, breviter.

συνταγή, ἡ· ordinatio, -onis, θ.

σύνταγμα, τό· 1) liber, -bri, ἀ. vo-
lumen, -inis, θ. 2) τὸ σ. τῆς πολι-
τείας, constitutio (reipublicae); char-
ta, -ae, θ. syntagma, -atis, οὐ.
3) agmen militum, legio, -onis, θ.

*συνταγματάρχης praefectus legionis
συνταγματικός, ἡ, ὄν· ad syntagma
pertinens.

συνταγματίον, τό· opusculum, -i, οὐ.

συντακτήριος, α, ον. συντακτικός
ἡ, ὄν· ad componendum aptus, a, um.

*συντακτικόν, τό· liber de verbo-
rum structurā (scriptus).

συντάκτης, ὁ· compositor, -oris, ἀ.
concinnator, -oris, ἀ. scriptor, -oris, i.

συνταλαιπωρέω· ὦ· una miser sum.

συνταμίας, ὁ· quaestoris collega.

συντανύω· simul extendo, -ere.

σύνταξις, ἡ· 1) (bibri) compositio.

-onis, θ. scriptio, -onis, θ. 2) γραμμ.

verborum structura ἢ constructio;

syntaxis, -is, θ. 3) constitutio rei

publicae. *4) νοεῖν = μισθός; pensio,

-onis, θ. ὅθ. συνταξιοῦχος, qui pen-
sionem accipit; beneficiarius.

συνταπεινός· ὦ· una deprimor, ere.

συνάραξις, ἡ· conturbatio, -onis, θ.

συνταράσσω καὶ συνταράττω· con-

turbo, -are; concito, -are.

σύντασις, ἡ· distensio, -onis, θ.

συντάσσω καὶ συντάττω ἢ συντάτ-

τομαί τι· 1) compono (-sui) -ere,

aliquid; constituo (-ui) -ere, ali-

quid; ordino, -are, aliquid. συντατ-

τω βιβλίον, librum compono συντάτ-

τω τὰς τάξεις, compono ordines. συν-

τάττομαι ἡμέραν, diem compono συν-

εταξάμεθα ἀλλήλοις ἢ πρὸς ἀλλήλους τι,

constituimus inter se aliquid. συνετα-

ξάμεν αὐτοῖς ἢ πρὸς αὐτοὺς τὸν τόπον,

locus cum his mihi convenit. κατὰ

τὰ συνεταγμένα, ut convenerat. 2)

συντάσσω τὰς λέξεις, verba construo.

σύνταξον, construe. συντάσσεται ἀφαι-

ρετικῇ ἢ μετ' ἀφαιρετικῆς, ablativo

construitur. 3) συντάττομαι (μέσ.).

α) colloco me juxta alios in acie;

conjungo me cum aliis in acie. ὅθ.

συντάττομαι τινι ἢ μετὰ τινος, sto ab

aliquo ἢ a partibus alicujus, alicu-

jus partes amplector. β) meos instruo

(-xi, -ere). συνταξάμενος, agmine

instructo.

*συνταυτίζω· aequo, -are. συνταυ-

τίζομαι, idem et par reddor.

*συνταύτισις, ἡ· aequatio, -onis, θ.

συνταχύνω· accelero, -are.

συντείνω· 1) contendo, -ere; festino,

-are; εἰς τὴν Ἰταλίαν συντείνει (= σπεύδει)

in Italiam contendit (festinat). 2)

intendo, -ere. συντεταμένος, η, ον, in-

tentus, a, um. *3) νοεῖν = συμβάλλο-

μαι, confero, contribuo, -ere. πολὺ

συντείνει· εἰς τοῦτο, multum (pluri-
mum) confert ad hoc.

συντερίζω· moenibus circumdo.

συντεκμαιρόμαι· conjicio, -ere; con-

jecturam facio (e pluribus rebus).

συντεκνοποιέω· ὦ, συντεκνώ· ὦ·

una liberos procreo, -are.

σύντεκνος· communis pater ἢ mater.

συντεκταίνομαι· una (cum alio)

molior ἢ struo (aliquid)

συντέλεια, ἡ· 1) collatio, -onis, θ.

2) = τέλος, finis, θ.

*συντέλεις, ἡ· perfectio, -onis, θ.

*συντελεστικός, ἡ, ὄν· qui confert

ad aliquid; utilis e.

*συντελεστικῶς· cum utilitate.

συντελευτάω· ὦ· commorior, -i.

συντελέω· ὦ· 1) = συνεπιφέρω, con-

tribuo, -ere. οἱ συντελοῦντες (τὸ συντε-

λεστικόν), contributi. 2) perficio (-fe-

ci) -ere, aliquid; finio, -ire, aliquid.

*3) νοεῖν. confero (ad); concurro

(concurri) ut (μεθ' ὅποι).

συντελεστής, ὁ· 1) tributarius, -i,

ἀ. 2) consummator, -oris, ἀ.

συντελής, ἡ· simul tributum pendens

συντελικός, ἡ, ὄν· perfectus, a,

um. τὸ συντελικόν, tempus perfe-

ctum. οἱ συντελικοί, τὸ συντελικόν, con-

tributi.

συντέμνω (ἀδρ. συνέτεμον)· 1) cons-

cido, concido, -ere, aliquid. 2) prae-

cedo (-idi, -ere) aliquid; diminuo

-ere, aliquid. 3) συντέμνω τὸν λόγον,

brevio, contraho orationem. ἵνα συν-

τέμνω τὸν λόγον, ut paucis (ὀλίγοις

verbis) dicam; ne plus dicam; ne

longum faciam; ne longum sit.

συντεταμένος, η, ον· idē συντείνω

συντεταμένως· intente; contente.

σύντευξις, ἡ· colloquium, -ii, οὐ.

congressus, -us, ἀ.

συντεχνάζω, συντεχνάομαι· ὦμαι·

una machinor, -ari; colludo, -ere.

συντεχνίτης, ὁ· ejusdem artis pe-

ritus; eandem artem exercens.

συντήκω· 1) colliquefacio, -ere. 2)

contabefacio, -ere. 3) συντήκομαι, con-

tabefio, -ere; languo, -ere.

σύντηξις, ἡ· colliquefactio, -onis, θ.

συντηρέω· ὦ· 1) conservo, -are;

tueor (tuitus sum), -eri. *2) νοεῖν.

συντηρῶ τινα, alo, (-lui), sustineo

(-lui), sustento, -are, aliquem. συν-

τηρεῖται τῇ συνδρομῇ τῶν πλουσίων, sub-

sidiis divitum sustentatur.

συντήρησις, ἡ· 1) conservatio, -onis;

θ. *2) νοεῖν. victus, -us, ἀ. sustenta-

tio, -onis, θ.

συντηρητικός, ἡ, ὄν· 1) conser-

vans, -ntis. *2) νοεῖν. οἱ συντηρη-

τικοί (ἐν τῇ πολιτείᾳ), priscorum

morum fautores.

συντίθημι· 1) compono (-posui),

-ere, aliquid. συντίθημι βιβλίον, librum

compono. 2) concinno (-avi) aliquid.

(diarium). 3) συντίθεμαι ἡμέραν, com-

pono diem. συντίθεμενοι τὴν ὥραν ποιοῦ-

μεν τι, composita horā facimus aliquid.

4) συντίθεμαι τί τινα ἢ πρὸς τινα, paci-

scor (pactus sum) -i, aliquid cum ali-

quo. συντίθεμαι σοι τὸν μισθόν, paciscor

tibi mercedem. συντίθεντο ἀλλήλοις, pa-

cti sunt inter se. συντίθεντο ἀλλήλοις,

pacto inter se.

συντιμάω· ὦ· 1) magni aestimo,

-are. 2) una cum aliis aestimo, -are.

συντίμης, ἡ· aestimatio, -onis, θ.

συντιμωρέω· ὦ· simul ulciscor, -i.

συντινάσσω· concutio, -ere.

συντιτραίνω· perforo, -are.

συντιτρώσκω· simul (cum aliis)

confodio, -ere.

*συντομέω· brevio, -are; contraho,

-ere. ἵνα συντομέω τὸν λόγον, ut pau-

cis dicam; ne plura dicam.

συντομή, συντομία, ἡ· oratio con-

cisa; brevis, -atis, θ.

σύντομος, ον· consisus, a, um; bre-

vis, -is. συντομώτερος -τατος, brevior,

-issimus.

συντόμως· breviter. συντομώτερος,

synptomatēter, brevius. συντομώτατα,

brevissime.

συντονία, ἡ· contentio, -onis, θ.

σύντονος, ον· intentus, a, um; acer,

acris, e; vehemens, -ntis.

συντονόω· ὦ· eodem accendo noto.

συντόνως· summa cum contentione;

acriter; vehementer.

συντραγωδέω· ὦ· 1) partes tra-

goediae ago. *2) νοεῖν. simul cum

aliquo cano.

συντρέπεζος, ον· ejusdem mensae

particeps; convictor, -oris, ἀ.

σύντρεψ, οἱ, αἱ· tres simul; terni;

tres omnino.

συντρέπω· converto, ere.

τὸν ἐπὶ τινά, adversus aliquem exercitum comparo. 3) συσκευάζω τι, adparo, comparo, construo aliquid. σ. γρήματα pecuniam construo. συσκευασία, ἡ adparatus, -us, ἄ. συσκευαστής, ὁ adparator, -oris, ἄ. συσκευή ἡ adparatus, -us, ἄ. συσκευοῦν -ω una dolose machinor, -ari. συσκευήναι -ω, συσκευέναι -ω, συσκευήναι -ω contubernalis sum; in eodem tabernaculo habito; una sum. συσκευία, ἡ contubernium, -ii, οὐ. σύσκηνος, ὁ contubernalis sum. συσκιάζω obumbro, -are. συσκίασις ἡ, συσκιασμός, ὁ, συσκίασμα, τό obumbratio, -onis, θ. ούσκιος, ὁ umbratus, a, um opacus, a um. τό ούσκιον, opacitas. συσκιαῖν -ω simul salio. συσκοπέω -ω una considero, -are. συσκοτάζει advesperascit. ἐπὶ τὰ χίματα συνεκότεται, simul ac advesperavit. συσκηθροπάζω pariter tristi vultu sum. συσπαράσσω una lacero. σύσπασις, ἡ 1) contractio, -onis, θ. 2) convulsio, -onis, θ. σύσπαστος, ὁ contractus, a, um. συσπάω -ω contraho, -ere. συσπῶμαι, contrahor, -i. συσπειράω -ω in spiram colligo, -ere; convolvo, -ere; conglomero, -are. συσπειρόμαι, conglomeror, -ari, condensor, -ari. συσπείρω consero (-sevi) -ere. συσπένδω simul libo, -are. συσπένδω τινί 1) adjuvo, -are, aliquem 2) aemulo cum aliquo. συσπουνδάζω τινί 1) operam cum aliquo (ad rem quampiam) navo. 2) simul cum aliquo (literis) studeo. συσπουδαστής, ὁ 1) adjutor, -oris, ἄ. 2) νεοελ. condiscipulus, -i, ἄ. συσσαινομαι blandior, -iri. συσσεύω, ἡ carnis compactio. συσσεύω concutio, -ere. συσσημαίνωμαι obsigno, -are. συσσηπώ computrefacio, -ere. σύσσηψις, ἡ putrefactio, -onis, θ. συσσιτέω -ω 1) una cibum capio; convictor sum. 2) contubernalis sum. συσσιτία, ἡ convictus, -us, ἄ.

συσσίτιον, τό commune convivium. σύσσιτος, ὁ simul comedens; convictor, -oris; sodalis, e. συσσωζω conservo, -are. συσσωματοποιέω -ω concorporo, -are. συσσωματοποιεῖσθαι, concorporor, -ari. συσσωματοποιήθεις, concorporificatus, a, um. συσσωματοποιήσις, ἡ concorporatio, -onis, θ. σύσσωμος, ὁ concorporatus, a, um. συσσωρεύω coacervo, -are; coaggrego, -are, aliquid. συστάδην, συσταδόν cominus. σ. μάχονται, cominus pugno. ἡ ἐκ τοῦ συστάδην μάχη, stataria pugna. συσταθμία, ἡ aequalitas ponderis. σύσταθμος, ὁ pondere aequalis. συσταλτικός, ἡ, ὁ contrahens, -ntis, vim contrahendi habens. συστασιάζω seditionis socius sum. συστασιαστής, ὁ seditionis socius. σύστασις, ἡ 1) constitutio, -onis, θ. concretio, -onis, θ. 2) compositio, -onis, θ. 3) substantia, -ae, θ. 4) coctio, -onis, θ. conspiratio, -onis, θ. 5) coetus, conventus, -us, ἄ. 6) commendatio, -onis, θ. συστάσις, ἡ ἄξιος, commentabilis e. τῇ ἡμετέρᾳ συστάσει, tuā commendatione. συστασιώτης, ὁ factionis socius. συστατικός, ἡ, ὁ commendaticius, a, um. συστατική ἐπιστολή, commendaticiae literae. συστέλλω 1) coarcto, -are; coarcteo, -ere, aliquid. 2) contraho, -ere, aliquid. 3) compono mortuum. 4) συλλαδῆν, syllabam corripio. 5) ταπεινῶ, submitto, -ere. ὁ ποταμός συστέλλεται (ταπεινύεται), fluvius submittitur συστέλλω ἑμαυτὸν (συστέλλομαι), submitto me. 6) συνεσταλμένος, ὁ, ὁ, submittus, a, um; modestus, verecundus, a, um. συστενάζω congemisco, -ere. σύστενος, ὁ in artum coactus. συστενοχωρέω -ω in angustum ago. συστεφανοῦν -ω simul coronam gesto. συστεφάνω -ω simul coronor. σύστημα, τό 1) συναρμολογία, concretio, -onis, θ. compages, -is, θ. compositio, -onis, θ. 2) conventus, -us, ἄ. collegium, -ii, οὐ. 3) manus mili-

tum. 4) constitutio civitatis. 5) = τρόπος, μέθοδος, disciplina, -ae, θ. ratio, -onis, θ. systema, -atis, οὐ. τό ἐκτετακτικὸν σύστημα, disciplina philosophiae. τό σύστημα τῆς πολιτείας, ratio reipublicae constituendae. συστηματικός, ἡ, ὁ systematicus, a, um; ad rationem revocatus; qui viā et ratione fit. συστοιχέω -ω 1) ejusdem ordinis sum; in eadem serie collocatus, conjunctus, sum. 2) congruo, -ere; similis sum. συστοιχία, ἡ, 1) series militum. 2) series rerum inter se junctarum. 3) ordo, -inis, θ. σύστοιχος, ὁ 1) ejusdem ordinis ἡ seriei. 2) conjunctus, a, um. 3) similis, e. 4) cognatus, a, um. συστοίχως eodem ordine et serie. συστολέω -ω, συστολίζω apparo, -are; orno, -are. συστολή, ἡ 1) coarctatio, -onis 2) parsimonia, -ae. 3) = βραχύτης συλλαβῆς, correptio, -onis, θ. 4) νεοελ. μετφ. = αἰδώς, verecundia; modestia. σύστομος, ὁ ore sensim constacto. συστομόω -ω os ἡ ostium contraho. συστρατεία, ἡ communis militia; commilitium, -ii, οὐ. συστρατεύω, συστρατεύομαι una expeditionem excipio; in bellum una proficiscor, commilito, -are. συστρατηγέω -ω una exercitum duco; collega imperatoris sum. συστράτηγος, ὁ collega imperatoris. συστρατιώτης, ὁ commilito, -onis, ἄ. συστρατοπεδεύομαι una eodem loco castra pono. σύστρεμμα, τό 1) agmen (ἡ manus) hominum, militum, seditiosorum. 2) μετφ. fraudes, -um; insidiae. συστρέφω 1) contorqueo (-torsi) -ere; convolvo (-vi) -ere. 2) colligo (-egi) -ere; conglomero, -are 3) συστρέφομαι. contorqueor (contortus sum); conglomeror (-ratus sum). συνεστραμμένος, ὁ, ὁ, contortus, a, um; convolutus, a, um. συστροφή, ἡ 1) contortio, -onis, θ. 2) σ. ἀνέμου, ὑδάτων, turbo, -onis, θ. 3) σ. ὄχλου πλήθους, caterva, -ae, θ. σύστροφος, ὁ 1) contortus, a, um. 2) versutus, a, um.

σύστυλος, ὁ systylos, ὁ. συσφάττω καὶ συσφάζω una mactō ἡ interficio, -ere. συσφαιρίζω una cum aliis pilā ludō, -ere. συσφαιριστής, ὁ collusor pilae. συσφαιρώ -ω conglobo, -are. συσφάλλω simul labefactio. συσφάλλομαι, simul cado; simul erro. συσφηνώ -ω cuneo compingo. συσφίγγω constringo (-inxi, -ictum, -ere) aliquid. σ. τὰς χεῖρας, manus constringo. συσφίγγομαι, constringor (-strictus sum) -i. συσσεφίγμενος, ὁ, ὁ, constrictus, a, um. σύσφιγκτος, ὁ συνεσφιγμένος. σύσφιγμα, τό constrictio, -onis, θ. σύσφιγξις, ἡ constrictio, -onis, θ. συσφραγίζω obsigno, -are. συσχηματίζω configuro, conformo, -are. συσχηματίζομαι, me accommodo, -are. συσχολάζω 1) simul otior, una ferior, -ari. 2) sum condiscipulus. συσχολαστής, ὁ condiscipulus, -i, ἄ. συφεός, συφεών, ὁ, ὁ, σφύριον, τό hara, -ae, θ. suile, -is, οὐ. σφυροβός, ὁ subulcus, -i, ἄ. συχνάζω frequento, -are. συχνάκις saepe. συχνός, ἡ, ὁ frequens, -ntis; creber, -bris, -bre; multus, a, um; continuus, a, um. συχνῶς, συχνά crebro; adsidue. συώδης, ἐς porcine suillus, a, um. σφαγεῖον, τό 1) vas, quo sanguis victimae excipitur. *2) νεοελ. = μακρολεῖον, laniena, -ae, θ. σφαγέυς, ὁ jugulator, -oris, ἄ. σφαγή, ἡ 1) jugulatio, -onis, θ. σφαγὴν τινος ποιεῖν, jugulationem alicujus facio. 2) caedes, -is, θ. σφαγὴν ποιεῖν, caedem facio. 3) occisio, intercisio, -onis, θ. 4) = λαμός, jugulum, -i, οὐ. σφαγιαζέω victimas jugulo; victimis mactatis sacrifico, -are. σφαγιασμός, ὁ mactatio, -onis, θ. σφαγιαστήριον, τό = σφαγεῖον. σφαγίδιον, τό culter, quo jugulant pecudes. σφάγιον, τό victima, hostia, -ae, θ. σφαγίτης, ὁ jugularis. σφαγίτιδες φλέβες, venae jugulares.

σφαδάζω· 1) ἐπὶ τῶν ἀποθνήσκ. pe-
des jacto, -are; palpito, -are. 2) dif-
ficulter morior. 3) calcitro, -are.
σφάδασμα, τό, σφαδασμός, δ· pe-
dum jactatio, palpitatio moribundi.
σφάζω· 1) jugulo, -are, aliquem.
ἀόρ. ἐσφάγην. jugalatus sum. 2) cae-
do, occido, -ere, aliquem.
σφαῖρα, ἡ· sphaera, -ae, θ. globus,
-i. ἀ. pila, -ae, θ.
σφαιρηδόν· in modum pilae.
σφαιρίδιον, τό· pilula, -ae, θ.
σφαιρίζω· pilā ludo, -ere.
σφαιρικός, ἡ, ὄν· globosus, a, um;
sphaerae formam habens; sphaeri-
cus, a, nm.
σφαιρικός· modo sphaerae, globi
ἡ pilae.
σφαιρίον, τό· globulus, -i, ἀ. pilu-
la, -ae, θ. sphaerion, -i, οὐ.
σφαιρίσις, ἡ· σφαιρίσμα, τό· lusus
pilaris; ludus pilae.
σφαιριστήριον, τό· sphaeristerium.
σφαιριστής, δ· pilā ludens; sphae-
rista, -ae, ἀ.
σφαιριστικός, ἡ, ὄν· peritus pilae
ludendi. ἡ σφαιριστική (ὁπλ. τέχνη),
ars (ἡ peritia) ludendi pilae.
σφαιροειδής, ἐς· sphaerae similis, e.
σφαιροειδής· in modum pilae ἡ
globi; in orbem.
σφαιρομαχέω· πῶ· pilā ludo, ἡ certo.
σφαιρομαχία, ἡ· pilaris lusio;
sphaeromachia, -ae, θ.
σφαιροπαικτέω· πῶ· pilā ludo.
σφαιροπαίκτης, δ· lusor pilae.
σφαιροποιέω· πῶ· sphaeram facio.
σφαιροποιός, δ· qui pilas facit.
σφαιρώ· πῶ· conglobo (aliquid).
ἐσφαιρωμένος, ἡ, ὄν· praepilatus, a, um
σφαίρωμα, τό· massa globosa.
σφαιρωτής, δ· lorum calcei.
σφαιρωτός, ἡ, ὄν· conglobatus, a,
um; praepilatus, a, um. δόρυ σφαι-
ρωτόν, hasta praepilata.
σφακελίζω, σφακελίζομαι· spha-
celo laboro.
σφακελισμός, σφάκελος, δ· spha-
celus, -i, ἀ. gangraena, -ae, θ.
σφάντης, δ· jugulator, -oris, ἀ.
σφακτός, ἡ, ὄν· mactatus, a, um
σφαλερός, ἀ, ὄν· 1) titubans, ap-
sans, -ntis. 2) = ἐπισφαλής, lubricus,
a, um; instabilis, e. *3) νεοελ. falsus,

a, um. σφαλερὰ ἰδέα, falsa opinio.
σφαλερῶς· 1) lubricus; parum tuto;
dubie; inconstanter. *2) νεοελ. falso.
σφάλλω· 1) cadere facio. 2) fallo,
-ere; circumvenio, -ire; in errorem
induco aliquem. 3) σφάλλομαι· α· μέσ.
= ἀστατῶ, labor, -i; tibubo, -are. 5)
παθῆ· rem infelicitate in bello gero.
γ) erro, -are; fallo me; pecco, -are.
ἐσφάλῃ τῆς ἐλπίδος, spe excidit, spes
eum fefellit.
σφάλμα, τό· 1) lapsus, -us, ἀ. 2)
error, -oris, ἀ. peccatum, delictum.
σφαραγέω· πῶ· strideo, -ere.
σφάραγος, δ· stridor, -oris, ἀ.
σφάττω· ἰδὲ σφάζω
σφενδάμνινος, ἡ, ὄν· acernus, a, um.
σφένδαμνος ἡ· acer, -eris, οὐ.
σφενδονάω· πῶ· 1) fundā utro ἡ jacio.
2) torqueo ut fundam. σφενδονῶ λίθους.
lapides roto et ingero in aliquem.
σφενδόνη, ἡ· funda -ae, θ.
σφενδονήδον· in modum fundae.
σφενδονήσις· jaculatio per fundam.
σφενδονήτης, σφενδονιστής· δ· fun-
dator, -oris, ἀ. σφενδονῆται, funditores.
σφενδονίζω· fundā jacio, -ere; fun-
dito, -are, liquid.
σφετερίζω καὶ σφετερίζομαι· 1)
meum facio, aliquid; usurpo (-avi)
rem alius pro mea. 2) = κλέπτω τὰ
δημόσια, peculor -ari. σφετερίζομαι τὰ
δημόσια. rempublicam peculor ἡ pe-
culatum facio.
σφετερισμός, δ· 1) intersersio, -onis,
θ. 2) σφετ. δημοσίων χρημάτων. pecu-
latus, -us, ἀ.
σφετεριστής, δ· 1) intersersor,
-oris, ἀ. 2) σφ. δημοσίων χρημάτων,
peculator, -oris, ἀ.
σφέτερος, α, ὄν· suus, a, um.
σφήκειος, α, ὄν· vespaee similis.
σφηκία, ἡ· nidus vesparum.
σφηκία, ἡ· examen vesparum.
σφηκίον, τό· cella vesparum.
σφηκοειδής, ἐς, σφηκώδης, ἐς· ve-
spae formam habens; vespaee similis.
σφηκόω· πῶ (= συσφίγγω) constrin-
go, -ere, ἡ constricto, -are. ἐσφηνκω-
μένος, ἡ, ὄν· constrictus, a, um.
σφηκῶν, δ· nidus vesparum.
σφήν, δ· cuneus, -i, ἀ.
σφηνάριον, τό· σφηνίσκος, δ· cu-
neolus -i, ἀ.

σφηνοειδής, ἐς· cuneatus, a, um;
cuneo similis. ὁ τόπος σφηνοειδής ἐστὶ,
locus se cuneat ἡ cuneatur.
σφηνοειδής· cuneatim.
σφηνόω· πῶ· cuneo, -are. σφηνού-
μαι, cuneor, -ari.
σφήνωσις, ἡ· obstrectio ἡ obturatio
per cuneum.
σφήγξ, ἡ· vespa, ae, θ.
σφίγγω· stringo. constringo (-inxi,
-ictum, -ere) aliquid ἡ aliquem. σφίγ-
γομαι (ἐσφίγγην, ἐσφίγμαι) me stringo
ἡ stringor, constringor (-strictus
sum). ἐσφίγμένος, ἡ, ὄν· constrictus,
a, nm.
σφικτήρ, δ· 1) qui constringit. 2)
λατρ. sphincter ani.
σφικτός, ἡ, ὄν· constrictus a, um.
σφικτῶς, (*σφικτῆ) constrictus.
Σφίγξ, ἡ· Sphinx, -ngis, θ.
σφίγξις, (*σφίγξις) constrictio.
σφογγος (*σφογγάρι) spongia -ae, θ.
*σφογγρίζω· spongia tergeo ἐντεῦθ.
tergeo ἡ detergeo (-rsi, aliquid
σφογγίζομαι. spongia tergeo ἡ ἀπλ.
tergeor ἡ detergeor (detersus sum).
σφοδρά, σφοδρῶς vehementer;
valde.
σφοδρός, ἀ, ὄν· vehemens, -ntis, σφ.
ἀνεμος, ventus vehemens. σφ. λόγος.
ἀνθρώπος, oratio, homo vehemens.
σφοδρότης, ἡ· vehementia, -ae, θ.
σφοδρύνω· vehementem facio. σφο-
δρύνομαι ἐσφοδρύνθη, vehemens
reddor.
σφονδύλη, ἡ· genus blattae.
σφόνδυλος, δ· 1) σφ. ἀτράκτου, ver-
ticillus -i, ἀ. 2) = ἄρμος, verticula,
-ae, θ. 3) δ· τῆς ῥάχως, vertebra, -ae,
θ. σφονδύλους ἔχων, vertebratus, a, um.
σφραγίδιον, τό· sigillum, -i, οὐ.
σφραγιδόφυλαξ, δ· custos sigilli.
σφραγίζω· ob signo, -are
σφραγίς, ἡ· 1) sigillum, signum, -i,
οὐ. 2) annulus gemmā ornatus. 3)
signum impressum.
σφραγίσμα, τό· signum impressum;
nota impressa.
σφραγιστήρ, σφραγιστής, δ· 1) qui
obsignat. 2) annulus signatorius.
σφραγιστήριον, τό· signaculum, -i, οὐ.
σφραγιστικός, ἡ, ὄν· signatorius.
σφριγῶ· πῶ· 1) turgeo (-rsi, -ere) οἱ
μαστοὶ σφριγῶσι, mammae turgent

2) νεανίας σφριγῶν, juvenis aetate
florentissima fervidus et corpore va-
lens σφριγῶσης τῆς ἡλικίας, florente
aetate et gestiente. σφριγῶν τὸ σῶμα,
corpore valens et florens. 3) = vigeo,
-ere; lascivio, -ire.
σφριγός, τό· vigor, -oris, ἀ.
σφριγώδης, ἐς· 1) turgidus, a, um,
2) vegetus, a, um
σφυγματώδης, σφυγμώδης, ἐς·
pulsans -ntis; pulsui similis.
σφυγμός, δ· 1) pulsus arteriarum.
2) cordis palpitatio.
σφυγμωδῶς· palpitacionis modo.
σφύζω· palpito, pulso, -are.
σφύξις, ἡ· pulsus arteriarum.
σφῦρα, ἡ· malleus, -i, ἀ.
σφύραινα (ἔχθ. ἡ· sudes, -is, θ.
σφυρηλατέω· πῶ· malleo duco ἡ fa-
bricor. σφυρηλατοῦμαι, malleo du-
cor. ἐσφυρηλατημένος, ἡ, ὄν· mal-
leo ductus ἡ fabricatus.
σφυρηλάτος, ὄν· malleo ductus ἡ
fabricatus, a, um. 3) = ferreus, a,
um; durus, a, um.
σφυρίον, τό· malleolus, -i, ἀ.
σφυροδέτης, δ· vinculum talorum.
σφυροκοπέω· πῶ· malleo tundo.
σφυροκοπία, ἡ· percussio malleo.
σφυροκόπος, ὄν· malleo tundens.
σφυροκόπος, ὄν· malleo percussus.
σφυρόν, τό· talus, -i, ἀ.
σφυρώ· πῶ· malleo tundo.
σφυρωτός, ἡ, ὄν· malleotus, a, um.
σχάζω (= χαράττω) scarifico, -are.
σχάζομαι, scarifico, -ieri.
σχάσις, ἡ, σχασμός, δ· σχάσμα, τό·
scarificatio, -onis, θ.
σχεδή, ἡ· scheda (scida) -ae, θ.
σχεδία, ἡ· schedia, -ae, θ. ratis, -is, θ.
σχεδιάζω· 1) ex tempore dico. 2)
celeriter facio. *3) νεοελ. α· adumbro,
-are; delineo, -are, aliquid. 5) medi-
tor, -ari; molior, -iri.
σχεδίασμα, τό· 1) opus ex tempo-
re (ἡ celeriter) factum. *2) νεοελ.
adumbratio, -onis, θ.
σχεδιαστής, δ· qui deliandi peri-
tus est.
σχεδιαστικῶς· ex tempore.
σχέδιον, τό· 1) ex tempore dictum,
extemporale opus. *2) νεοελ. adum-
bratio, delineatio -onis, θ.
σχέδιος, ὄν· extemporalis, e; su-

bito factus a, um; inolaboratus, a um.
σχεδιογραφία, ἡ delineatio, θ.
σχεδόν prope; cominus.
σχεδόν prope, propemodum fere
 ἢ ferme, paene
σχελὶς, ἡ segmentum carnis.
σχέσις, ἡ 1) relatio, -onis, θ. 2)
 πρὸς τι σχέσις, relatio ad aliquid. *2)
 νεοελ. societas, -atis, θ. consuetudo,
 -inis, θ. amicitia, -ae, θ. familiari-
 tas, -atis, θ.
***σχετίζομαι** relationem, consuetu-
 dinem, amicitiam jungo cum aliquo.
σχετικός ἡ, ὅν 1) retinens, conti-
 nens, -ntis. 2) relativus, a, um *3)
 νεοελ. necessarius, -ii, & familiaris, e.
σχετικῶς relative.
σχετλιάζω conqueror, -i; lamen-
 tor, -ari.
σχετλιασμός, ὁ lamentatio, -onis, θ.
σχετλιαστικός, ἡ, ὅν lamentabilis, e.
σχετλιος, ὅν 1) crudelis, e. 2) du-
 rus, a, um. 3) miser, era, erum.
σχῆμα, τό 1) figura, -ae, θ. forma,
 -ae, θ. habitus, -us, & species, -iei,
 θ. 2) σχ. λόγον, σχῆμα ῥητορικόν, fi-
 gura, figuratio. σχῆμασι κοσμῶ τὸν
 λόγον, orationem figuro 3) πληθ.
 σχήματα, gesticulatio, -onis. 4) gestus,
 -us, & σχῆμα τῇ χειρὶ ποιῶ, gestum
 manu facio.
σχηματίζω 1) effingo, -ere; figuro,
 -are formo, -are, aliquid. 2) σχημα-
 τίζω τὸν λόγον, orationem figuro. λό-
 γος ἐσχηματισμένος (σχῆμασι κεκοσμη-
 μένος), oratio figurata. 3) μέσ. σχημα-
 τίζομαι, ostendo me; gesticulor, -ari.
σχηματισμός, ὁ figuratio, -onis, θ.
 formatio, -onis, θ. corporis compo-
 sitio, -onis, θ.
σχηματογραφέω -ῶ fingo ἢ formo
 (oratione, pictura, sculptura).
σχηματοποιέω -ῶ fingo, -ere; con-
 formo, -are. **σχηματοποιῶμαι**, ges-
 ticulor, -ari. πολλά σχηματοποιούμενος
 (πολλὰ σχήματα ποιῶν), gestuosus.
σχηματοποιῶ, ἡ gesticulatio, -onis, θ.
σχιδακνήδον assulatum
σχιδακνής, ἐς assulae similis.
σχίδαξ, ὁ, **σχίδη**, ἡ assula, -ae, θ.
 scindula, -ae, θ.
σχιδώνυχος ungulas fissas habens.
σχίζα, ἡ fissura, -ae, θ.
σχιδοπόδια, ἡ fissi pedes.

σχιζόπους ungulas fissas habens;
 fissipes, -edis.
σχίζω 1) findo (fidi), -ere, aliquid.
σχιζομαι, me findo ἢ findor (fissus
 sum). ἡ ὁδὸς σχίζεται, via se findit.
 2) scindo (scidi), -ere, aliquid σχίζω
 τὸ ἱμάτιον, vestem scindo. διχῇ σχίζω
 τι, aliquid in duo scindo. **σχιζομαι**, me
 scindo ἢ scindor (scissus sum). ὁ
 ποταμὸς σχίζεται, amnis scinditur. **ε-**
σχισμένος, ἡ, ὅν, scissus, a, um;
 fissus, a, um.
σχινδάλαμος, **σχινδαλμός**, ὁ scin-
 dula, ae, θ. assula, -ae, θ.
σχινέλαιον, τό oleum lentiscinum.
σχινίνος, ἡ, ὅν lentiscinus, a, um.
σχινίς, ἡ bacca lentisci.
σχίνος, ὁ lentiscus, -i, &.
σχινώδης, ἐς lentisco similis.
σχίσσις, ἡ scissio, fissio, -onis, θ.
σχίσμα, τό 1) scissura, -ae, θ. fissu-
 ra, -ae & 2) dissidium, -ii, οὐ. +3)
 schisma, -atis, οὐ.
σχισματικός, ἡ, ὅν schismaticus.
σχισμή, ἡ scissio, -onis, θ. fissio,
 -onis, θ. fissura, -ae, θ.
σχιστός, ἡ, ὅν 1) scissus, a, um;
 fissus, a, um. 2) fissilis, e.
σχοινιά, ἡ 1) junci planta. 2) funis.
σχοίνιος, α, ὅν juncus, a, um.
σχοίνινος, ἡ, ὅν juncinus, a, um.
σχοινίον, τό funis, -is, & funale,
 -is, οὐ. restis, -is, θ.
σχοινοπλόκος funes contorquens.
σχοινίς, ἡ fructus junci.
σχοινίτης, e juncus factus.
σχοινοβάτω -ῶ funi inambulo.
σχοινοβάτης, **σχοινοδρομος**, ὁ fu-
 nambulor ἢ funiambulus, -i, &.
σχοινοδασία, **σχοινοδρομία**, ἡ in-
 cessus per funem; ars funambulorum.
σχοινόδετος, ὅν funibus ligatus.
σχοινοειδής, ἐς juuco similis.
σχοινόπλεκτος, ὅν e juncus plexus.
σχοινοπλόκος, ὅν funes torquens.
σχοινοπώλης, ὁ restio, -onis, &.
σχοῖνος, ὁ 1) juncus, -i, & 2) fu-
 nis, -is, &.
σχοινοτενής, ἐς extensus ut funis.
 89. longus, a, um; porrectus, a, um.
σχοινοῦς, ὁ juncetum, -i, οὐ.
σχοινωτός tortus in modum funis.
σχολάζω 1) = σχολῆν ἄγω, otior, -ari;
 otium ago; otiosus sum. **σχολάζων** otio-

sus, a, um. 2) σχ. τινὸς ἢ ἀπὸ τινος,
 vaco aliqua re ἢ ab aliqua re. ὁ στρα-
 τιστὴς ἀπὸ τῶν ἔργων σχολάζει, miles
 ab opere vacat ei σχολάζεις, si vacas.
 3) σχολάζω τινί, α) = καταγίνομαι ἐν τινί,
 vaco adicui (τῇ φιλοσοφίᾳ, philosophia).
 6) operando praeceptor, audio prae-
 ceptorem 4) σχολάζω πρὸς τι, tempus
 impendo ad aliquid. 5) = ἐκνῶ, cunctor,
 -ari. 6) μεταφ. τόπος σχολάζων, locus
 vacuus ἔδρα σχολάζουσα, sedes vacua.
σχολαῖος, α, ὅν otiosus, a, um;
 vacuus, a, um; tardus, a, um. **σχο-**
λατῆτα, tardissime.
σχολαιότης, ἡ tarditas, -atis, θ.
σχολαῖως per otium, otiose; lente,
 tarde; cunctanter.
σχολαρίκιον, τό inauris, -is, θ.
σχολαρχέω -ῶ scholarcha sum;
 scholae praesum ἢ praefectus sum.
σχολαρχης, ὁ scholae praefectus;
 scholarcha, -ae, &.
σχολαστήριον, τό locus, in quo
 otium agitur; schola, -ae, θ.
σχολαστής, ὁ otium agens.
σχολαστικός, ἡ, ὅν 1) otium litte-
 ris impendens; scholasticus, a,
 um. *2) homo ineptus; homo pud-
 tus; rerum minutarum diligens ex-
 actor. 3) stultus, scholasticus, -ii, &.
σχολαστικότητα, ἡ pudita eruditio;
 inepta rerum minutarum diligentia.
σχολεῖον, τό schola, ae, θ.
σχολή, ἡ 1) otium, ii, οὐ. otiositas,
 -atis, θ. σχολῆν ἄγω ἢ ἔχω, in otio
 sum, otium habeo, otiosus sum ei
 σοι σχολῆ ἔστιν ἀκούειν, si tibi est
 otium auscultandi. 2) tarditas, -atis,
 θ. 3) διατριβή, schola, -ae, θ. ἡ περὶ
 τι σχολή, schola de re. 4) = σχολεῖον,
 schola, -ae, θ. Σχολή Πανεπιστημίου,
 schola, facultas Universitatis.
σχολή otiose, per otium; lente,
 tarde; vix, aegre.
σχολιαστής, ὁ scholiastes, -ae, &.
σχολικός, ἡ, ὅν ad scholas perti-
 nens; scholicus, a, um.
σχολικῶς modo scholae.
σχολιογραφέω -ῶ scholia scribo.
σχολιογράφος qui scholia scripsit.
σχόλιον, τό brevis explicatio; no-
 ῖα -ae, θ. glossa, -ae, θ. scholium.
σώζω 1) servo -are, aliquid ἢ ali-
 quid. ἔσωζον (= διεσώλαττον) τὰς πό-

λεις Φαρναδάζω, servabant urbes
 Pharnabazo. σῶζω τινὰ ἐκ τοῦ κινδύνου,
 aliquem e periculo servo ἢ eripio. 2,
 sospito, -are, aliquem ἢ aliquid. +3)
 salvo, -are, aliquem. 4) **σώζομαι**
 (ἔσώθην, εἰσώσμαι), α) παύητι. ser-
 vor (servatus sum, -ari; servor
 incolumis; incolumis evado. **σώζομαι**
 ἐκ τῶν κινδύνων, servor ex periculis.
 μόλις ἐσώθησαν, vix salvi et incolu-
 mes evaserunt. ὀλίγοι (ἐκ πολλῶν)
 ἐσώθησαν, pauci incolumes evaserunt.
 οἱ ἐκ τῆς μάχης σωθέντες, qui ex pu-
 gna supererant. πῶς ἐσώθης ἐκ τῆς
 μάχης; quomodo ex pugna salvus
 evasisti? ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὐ-
 τος σωθήσεται, qui perseveravit us-
 que ad finem, hic salvus erit. 6)
 μέσ. σῶζομαι τι, mihi servo aliquid.
 γ) in memoria teneo (aliquid).
Σωκράτης, ὁ Socrates, -is, & Σω-
 κρατικός, Socraticus, a, um. οἱ Σω-
 κρατικοί, Socratici.
σωλήν, ὁ 1) canalis, -is, & tubus,
 -i, &. ἄγω ὕδωρ διὰ σωλήνων ducō
 aquam per canales. 2) imbrex, icis, &.
σωληνάριον, τό, **σωληνίσκος**, ὁ
 canalicula, -ae, &.
σωληνοειδής, ἐς canaliculatus, a,
 um; canaliculo similis.
σῶμα, τό corpus, -oris, οὐ.
σωμασκέω -ῶ corpus exerceo.
σωμασκία, ἡ corporis exercitatio.
σωματεῖον, τό corpus, -oris, οὐ.
 collegium, -ii, οὐ. **σωματεῖον ναυτῶν**,
 corpus naviculariorum.
σωματεμπορέω -ῶ mango sum.
σωματεμπορία, ἡ mangonicus
 quaestus.
σωματέμπορος, ὁ mango, -onis, &.
σωματηγέω -ῶ dux sum agminis.
σωματικός, ἡ, ὅν corporalis, e;
 corporeus, a, um.
σωματικῶς corporaliter.
σωμάτιος, ἡ, ὅν corporeus, a, um.
σωμάτιον, τό corpusculum, -i, οὐ.
σωματοειδής, ἐς corporis speciem
 gerens.
σωματοκάπηλος, ὁ mango, -onis, &.
σωματοποιέω -ῶ corpus effingo; in
 unum corpus conjungo (aliquid).
σωματοπρεπής corpori convenientis.
σωματοφυλακεία -ῶ sum corporis
 custos.

σωματοφυλακία, ἡ custodia corporis; satellitium, -ii, οὐ.
 σωματοφύλαξ, ὁ corporis custos, -odis, ἄ. satelles, -itis ἄ. οἱ σωματοφύλακες, satellites
 σωματοότης, ἡ corporalitas, -atis, θ. corporatio, -onis, θ.
 σωματοῶ-ω corpus facio, corporeā naturā induo, -ere σωματοῦμαι, corporor, ari, corporeasco, ere.
 σωματοῶδης, ἐς 1) corporeus, a, um; 2) εὐσαρκος, corporosus, a, um
 σωματοῶδως corporaliter.
 σωμάτωσις ἡ corporatio, -onis, θ. σώως ἢ σώος, α, ον salvus a, um; sopes -itis; σώος καὶ ὑγιής, salvus et incolumis, salvus et sopes, sopes incolumisque. σώς (σῶος) ἐπικνηθέν, salvus rediit.
 σωρεία ἡ acervus, -i, ἄ.
 σωρείτης, ὁ sorites, -ae, ἄ.
 σώρευσις ἡ acervatio, congestio, -onis, θ. cumulatio, -onis, θ.
 σωρευτός, ἡ, ον, congestus, a, um; acervatus, a, um.
 σωρεύω 1) cumulo, -are, aliquid. 2) congero (-essi) -ere, aliquid. 3) acervo, -are, aliquid.
 σωρηδόν acervatim; cumulatim.
 σωροειδής, ἐς acervo similis.
 σῶς ἢ σώος
 σωσίδιος, ον vitam servans.
 σωσικοσμος, ὁ mundi servator.
 σωσιόικος, ὁ domus conservator.
 σωσιόπολις, ὁ urbis servator.
 σωστής, α, ον dignus qui servetur.
 σώστης ὁ servator, -oris, ἄ.
 σωστικός, ἡ ον servandi vim habens; salutaris, e.
 σωστικῶς salutariter; salubriter.
 σωστός, ἡ, ον integer, gra. grum; totus, a, um; perfectus, a, um; plenus, a, um.
 σωστρον, τό praemium pro servata vita datum σωστρα τοῦ παιδὸς θύω τοῖς θεοῖς, pro servato filio sacra facio diis.

T

T, τ (ταυ) 1) τὸ δέκατον ἑνατον γράμμα, littera T 2) ὡς ἀριθμ. σημάδιον τὸ μὲν τ = trecenta, τὸ δὲ τ = trecenta millia.

σώτρεα, ἡ servatrix, -icis, θ. Σώ-
 τειρα, hospita, -ae, θ.
 σωτήρ, ὁ servator, -oris ἄ liberator, -oris, ἄ. hospitator, -oris, ἄ. salutis auctor, -oris, ἄ. salvificator, -oris, ἄ. Σωτήρ Ζεὺς, Iupiter Salutaris.
 σωτηρία, ἡ salus, -utis, θ. conservatio, -onis, θ. hospitalitas, -atis, θ.
 σωτήρια τά sacra ob salutem reditam (facio). soteria, -orum, οὐ.
 σωτήριος, α, ον salutaris, e; saluifer, a, um; hospitalis, e.
 σωτηριῶς salutariter.
 σωτηριῶδης, ἐς salutaris, e.
 σωτηριῶδως salutariter.
 σωφρονέω-ω sanare mentis sum; θ. 1) sapio, -ire; prudenter me gero; 2) modestus sum. 3) temperans sum; pudicus sum.
 σωφρονητικός, ἡ, ον modestiae, temperantiae studiosus, a, um.
 σωφρονίζω prudentem, modestum facio. modero, -are, aliquem; castigo, -are; emendo, -are, aliquem.
 σωφρονικός, ἡ, ον modestus, a, um.
 σωφρόνισις, ἡ, σωφρονισμός, ὁ castigatio, -onis, θ. emendatio -onis, θ.
 σωφρονιστής, σωφρονιστής, ὁ 1) moderator, -oris, ἄ. castigator, -oris, ἄ. 2) οἱ σωφρονιστῆρες (δδόντες), dentes genuini ἢ ἀπλ. genuini.
 σωφρονιστήριον, τό locus, ubi homines emendantur; carcer -eris, ἄ.
 σωφρονιστικός, ἡ, ον emendandi vim habens.
 σωφρόνως 1) sana mente, prudenter 2) moderate, modeste. 3) pudice; sobrie.
 σωφροσύνη, ἡ modestia, -ae, θ. moderatio, -onis, e. pudicitia, -ae; θ. temperantia, -ae, θ.
 σῶφρων, ον cui mens est sana. θ. 1) prudens, -ntis. 2) moderatus, a, um; temperans, -ntis; modestus, a, um; pudicus, a, um; castus, a, um.

ταγρή, ταγγίαισις, ἡ rancor, -oris, ἄ. ταγγίζω rancesco, -ere ταγγίζων, rancens, -ntis; rancidus, a, um.
 ταγρός, ἡ, ον rancidus, a, um. δπδ.

ταγρός, rancidulus a, um.
 ταγεία, ἡ principatus, -us, ἄ.
 ταγεύω. ταγέω summus dux sum.
 ταγή, ἡ principatus, -us, ἄ. rae-
 fectura, ae, θ.
 τάγμα, τό 1) agmen -inis, θ. 2) cohors -oris, θ. 3) ordo, inis, θ.
 ταγματάρχης ὁ qui cohorti praest
 ταγός, ὁ dux; imperator.
 Ταίναρος ὁ Ταίναρον τό Taenarus, -i, θ. Taenarum, -i, οὐ. Ταίναρος, Taenarius a, um.
 ταϊνία, ἡ taenia, ae, θ.
 ταϊνίον ταϊνίδον, τό taeniola, ae θ.
 ταϊνίω-ω taenia redimio
 ταϊνιῶδης, ἐς taenia similis.
 τακερός, α, ον liquet/actus a um.
 τακερόχρως, ὁ, ἡ corpus molle (tenerum) habens.
 τακερόω-ω mollem reddo, -ere.
 τακτικός, ἡ, ον 1) peritus ordinandi; ordinarius, a, um ordinativus, a, um; cui ordo et regula est; tacticus, a, um. τὰ τακτικά, libri tactici. ἡ τακτική, tactica, ars aciem instruendi. τακτικός στρατός, milites disciplinā militari assuefacti. τακτικὴ καθήγησις, professor ordinarius. 2) γραμ. ordinalis, e.
 τακτικῶς ordinate; ordinatim; ordine et regulā; ad legem.
 τακτοποιέω-ω in ordinem redigo (-egi) -ere, aliquid. τακτοποιούμαι, in ordinem redigor.
 τακτός, ἡ, ον 1) ordinatus, a, um. 2) definitus, a, um; statutus, a, um.
 τάλαιπώρην-ω 1) affligo, -ere; vexo, -are, aliquem. 2) τάλαιπώρην καὶ τάλαιπωροῦμαι, labores, aerumnas perfero (-teli). miser sum; affligor (-ctus sum) -i.
 τάλαιπώρημα, τό τάλαιτεωρία, ἡ labor, -oris, ἄ. aerumna, -ae, θ. miseria -ae, θ.
 τάλαιπώρος, ον aerumnosus, a, um; afflictus, a, um; miser, a, um; calamitosus, a, um.
 τάλαιπώρως aerumnose; misere; laboriose.
 τάλανίζω miserum et aerumnosum voco, -are; miseror, -ari
 τάλανταῖος, α, ον talentum aerumnans
 τάλαντεύω, τάλαντίζω 1) libro.

-are: pondero, -are. 2) huc illuc agito. suspensum teneo τάλαντεύομαι huc illuc agitor, suspensus, sum. τάλαντεύομενος, ἡ, ον suspensus, a, um 3) περὶ πλάστιγγ. δπρ. τάλαντεύει, in quam partem inclinat.
 τάλαντον, τό 1) statēra -ae θ. libra, -ae, θ. lanc, ncis, θ. 2) talentum Atticum (60 minae).
 τάλαντόω-ω libro, -are τάλαντοῦμαι, hac illuc agitor.
 τάλαντωσις, ἡ 1) ponderatio, -onis θ. 2) agitatio, -onis, θ.
 τάλαντιον, τό, τάλαντις ἡ, τάλαντι-
 σκος ὁ quasillus, -i, ἄ.
 τάλαντος, ὁ qualus, -i, ἄ.
 τάλαν, αἶνα. αν. qui perfert; miser a, um; aerumnosus, a, um, infelix, -icis.
 τάλανσις, τάλανσιουργία, ἡ lanificium, -ii, οὐ.
 τάλανσιουργέω-ω lanas tracto, -are; lanarius sum
 τάλανσιουργικός, ἡ, ον ad lanificium pertineans, -ntis.
 τάλανσιουργός qui lanas tractit.
 τάλαν, τάλαν ceterum; praeterea.
 ταμεῖον, τό 1) ἀποθήκη cella penaria ἢ promptuaria, promptuarium, -ii, οὐ cellarium, -ii, οὐ. 2) τὸ δημόσιον ταμεῖον, fiscus, -i, ἄ. aerarium, -i, οὐ. 3) δωμάτιον, conclave, -vis, οὐ.
 ταμεῖον, ὁ 1) promus, -i, ἄ. cellarius, -i, ἄ. 2) τ. τοῦ δημόσιου, quaestor, -oris, ἄ. aerarii praefectus.
 ταμεῖον, ἡ 1) quaestura, -ae, θ. 2) dispensatio, -onis, θ.
 ταμεῖον, τό 1) οἰκονομία, dispensatio, -onis, θ. 2) νουμ. aes numeratum.
 ταμεῖον, ἡ 1) dispensatio -onis, θ. 2) publicatio proscriptio bonorum.
 ταμεῖον, τό cella penaria.
 ταμεῖνικός, ἡ, ον 1) quaestorius, a, um; 2) bene dispensus, a, um; parvus, a, um.
 ταμεῖνικῶς bona cum dispensatione; parce; frugaliter.
 ταμεῖον 1) quaestor sum; quaestoris munus obo, -ire 2) promus cellarius sum, dispensator sum 3) repono μάλ. in aerario. 4. ταμεῖον α) repono, recoudo (praesertim mea). 2) promo, -ere, aliquid (οἶνον ἐκ

τοῦ πίθου, vinum dolio). γ) repono et recondo in futurum (ὅσον iram, ultionem). δ) viribus parco. 30. moderate utor aliqua re.

ταμιούχος, ὁ praefectus cellae penariae ἢ aerarii.

τάν, ὦ τάν ο tu! heus amice!

Τάναγρα, ἡ Tanagra, -ae, θ. Τα-ναγραῖος, Tanagraeus, a, um.

Τάναϊς, ὁ Tanaïs, -is, ἀ. Ταναϊ-της, Tanaïtes, ae, ἀ. Ταναϊτικός, Tanaïticus, a, um.

Τανακίλλα, ἡ Tanaquil, -ilis, θ.

Τάνταλος, ὁ Tantalus, -i, ἀ. Ταν-τάλειος, Tantalus, a, um. Τανταλί-δης, Tantalides, -ae, ἀ.

τανταλίζω concutio; vibro. τανύγλωσσος, ὁ linguam exten- sam ἢ protensam habens.

τανύπους longos pedes habens.

τανύπτερος magnas alas habens.

τάνυσις, ἡ tensio, onis, θ.

τανίσκιος, ὁ opacus, a, um.

τανυσμός, ὁ tensio, -onis, θ.

τανύφυλλος, ὁ folia habens ampla et lata sive densa

τανύω tento, intendo, -ere, ali- quid. τανύομαι, tendor, extendor, -i; exporigor, -i.

*ταξιδιον, τό iter, itineris, οὐ. na- vigatio, -onis, θ.

*ταξειδεύω iter facio ἢ habeo ἢ conficio; navigo -are. ἡμέραν κα νύκτα ἐταξειδεύομεν, nocte ac die con- tinuabamus iter ἢ navigabamus.

*ταξειδιώτης, ὁ viator, -oris, ἀ. pe- regrinator, -oris, ἀ. vector, -oris, ἀ.

ταξιαρχέω ὁ ordinis praefectus sum; ordinem duco, -ere.

ταξιαρχία, ἡ cohortis munus; or- do, -inis, ἀ.

ταξιαρχος, ταξιαρχης, ὁ ordinis (cohortis) praefectus; taxiarches, -ae, θ. † Archangelus.

ταξινομέω ὁ ordino, -are; distri- buo, -ere; dispono in classes, in genera.

ταξινόμησις, ἡ in genera distributio.

ταξινόμια, ἡ classis, -is, θ.

ταξιόω ὁ ordino, -are.

τάξις, ἡ 1) ordo, -inis, ἀ. κατὰ τά- ξιν, ἐν τάξει, ordine, ex ordine. δια- ταράττω τὰς τάξεις (τῶν στρατιωτῶν), conturbo ordines (militum). ἡ τῶν βουλευτῶν τάξις, ordo senatorius. ἡ

τάξις τῶν ἐμπόρων, mercatorum ordo. τιθεμί τι ἐν τάξει, in ordinem redigo, aliquid. ἐπανάγω (ἐπαναφέρω) τινά εἰς τὴν τάξιν, in ordinem aliquem redigo.

2) = ὁ τόπος ἐνθα στρατιώτης εἶνε τετα- γμένος, statio -onis, θ. λείπω τὴν τάξιν, ex statione decedo 3) = μερίς, μύρα, classis, -is, θ. οἱ τῆς πρώτης τάξεως πολῖται, classici, -orum, 3) τάξις σχο- λείου, classis, -is, θ. μνηστής τῆς Ἀλφ- Βας, Γης Δης τάξεως, discipulus primae, secundae, tertiae quartae (ὅπον clas- sis locus -i, ἀ. ἡ βουλευτική τα- ξίς, locus senatorius.

ταπεινολογία ταπεινορορημοσύνη, ἡ submissa et humilis oratio.

ταπεινός, ἡ ὁν 1) humilis e: sub- missus, a, um. modestus, a, um 2) τ. τόπος, locus depressus ἢ submis- sus 3) vidis, e. abjectus, a, um.

ταπεινότης, ἡ humilitas, -atis, θ. modestia, -ae, θ.

ταπεινοφρονέω ὁ animo sum hu- mili; humiliter sentio.

ταπεινοφροσύνη ἐπ. καλοῦ καὶ κα- κοῦ) humilitas, -atis, θ.

ταπεινόφρων ἐπ. καλοῦ καὶ κακοῦ) humilis e

ταπεινῶω ὁ humilem reddo -ere, deprimo -ere; demitto, -ere. sub- mitto, -ere. ταπεινῶ τὴν ψυχὴν, de- primo ἢ submitto animum ὁ ποτα- μὸς ταπεινοῦται, fluvius submititur.

τὴν ὑπεροφίαν τινὸς ταπεινῶ, alicujus superbiam deprimo, comprimo

ταπεινώμα, τό depressio, -onis, θ. humilitas -atis, θ.

ταπεινώσις ἡ animi demissio et abjectio; depressio animi elati: hu- militas, -atis, ἀ.

ταπεινῶς humiliter.

ταπεινωτικός, ἡ ὁν deprimentis vim habens; contumeliosus, probos- sus, a, um.

τάπηξ, ὁ tapes, -ētis, ἀ.

τάραγμα, τό ταράγμος, ὁ turbat- io, consternatio -onis, θ. tumultus -us, ἀ. terror, -oris, ἀ.

ταράκτης, ὁ turbator, -oris, ἀ. perturbator, -oris, ἀ.

ταρακτικός, ἡ ὁν turbans, per- turbans, -ntis; turbulentus, a, um; seditiosus, a, um

τάρανδος (ζ) tarandus, -i, ἀ.

Ταραντίνος, ἡ, ὁν Tarentinus, a, um. οἱ Ταραντῖνοι, Tarentini, -orum, ἀ.

ταραξίας, ὁ turbulentus turbis studens, turbas excitare amans.

ταραξικάρδιος, ὁ cor turbans.

τάραξις, ἡ turbatio, -onis, θ.

Τάρας, ὁ Tarentum, -i, οὐ.

ταράσσω καὶ ταράττω 1) turbo perturbo, -are, aliquid. ταράττω (θο- λῶ) = τὸ ὕδωρ, aquam turbo. τ. τινά, perturbo aliquem τ. τὴν τάξιν (παρά- ταξιν) τῶν πολεμίων ordinem (aciem)

hostium turbo, perturbo. ταράττο- μαι, turbor (-atus sum). ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταράσσεται, mare ven- tis turbatur. ὑπὸ τοῦ φόβου ταράττο- μαι, metu pertubor. τεταραγμένος, ἡ, ὁν, turbatus, perturbatus, a, um

ταραχή ἡ, τάραχος, ὁ 1) turba, -ae, θ. turbulentia, -ae, θ. confusio, -onis, θ. tumultus, -us, ἀ. conster- natio, -onis, θ. 2) seditio, -onis, θ. 3) τ. τῆς κοιλίας, profluvium alvi.

ταραχοποιός, ὁν turbas faciens; tumultus ciens; turbulentus, a, um.

ταραχώδης, ἐς turbulentus, a, um.

ταραχώδως turbulente; tumultuose.

ταρβέω ὁ paveo, -ere.

ταρβή, ἡ, τάρδος, ὁ metus, -us, ἀ.

ταριχεία, ταρίχευσις, ἡ salsura, -ae, θ. conditura (quae sale fit. τ. νεκρῶν, corporis mortui conditura.

ταριχέμπτος, ὁ = ταριχοπόλης.

ταριχευτής, ὁ salsitor, -oris, ἀ.

ταριχευτός, ἡ ὁν sale, ἢ fumo con- ditus, a, um. ὁ ταριχευτὸς ἰχθύς, sal- samenum, -i, οὐ.

ταριχεύω, sale fumo, condio (-ire) aliquid. τ. τοὺς ἀποθανόντας, mortuos condio; odoribus cadaver condio.

ταριχηρός, ἀ, ὁν salsamentarius.

ταρίχιον, τό salsamentum, -i, οὐ.

ταριχοπωλεῖον, τό taberna salsa- mentarii.

ταριχοπολέω ὁ salsamenta ven- dito.

ταροχοπώλης, ὁ salsamentarius, -i, ἀ.

τάριχος, ὁ, salsamentum, -i, οὐ.

salsura -ae, θ.

Ταρκυνία, ἡ Tarquinii, -orum, ἀ.

οἱ Ταρκυνῖται, Tarquinienses, -um, ἀ. ὁ Ταρκύνιος, Tarquinius (Pris- cus, Superbus)

Τάρπεια, Ταρπητῖα, ἡ Tarpeia, -ae, θ. τὸ Ταρπέιον ὄρος, ὁ Ταρπητός λόφος, mons Tarpejus.

Ταρσιμένη λίμνη, lacus Tarsime- nus Etruriae.

Ταρσός, ἡ Tarsus, -i, ἀ. οἱ Ταρ- σείς, Tarsenses, -ium, ἀ.

ταρσός, καὶ ταρρός, ὁ 1) = πλέγμα, erates, -is, ἀ. 2) = πέλαμα, planta, -ae, θ.

ταρσώω ὁ crate instruo.

ταρσώδης, ἐς in modum cratis im- plicitus ἢ implexus, a, um.

ταρτάρειος, α, ὁν tartareus, a, um.

ὁ Τάρταρος, τὰ Τάρταρα, Tartar- us (-os) -i, ἀ. Tartara, -orum, οὐ.

ταρταρίζω (ντολ. τουρτουρίζω) frigore tremo, -ere.

ταρταρώω ὁ in tartarum (carce- rem) detrudo ἢ dejicio.

τάρφος, τό densitas silvae

ταρφύς εἴα, ὁ densus, a, um.

τάσις, ἡ 1) extensio, -onis, θ. con- tentio, -onis, θ. 2) μεταφ. = ἐσθή, in- clinatio, -onis, θ. τάσις πρὸς τι, incli- natio ad aliquid.

τάσσω καὶ τάττω 1) ordino, -are, aliquid; constituo, -ere, aliquid; dis- pono, -ere, aliquid. τάττω τὰς δυνά- μεις, copias ordino τάττω εἰς μάχην τὴν στρατιάν, ad pugnam dispono exer- citum. ἔταξε τὰς ναῦς παρὰ τὴν ἀκτὴν, naves litore disposuit. τάσσομαι καὶ τάττομαι, ordino, dispono constitu- tur. ἀπέθανον οὐ ἐτάχθησαν, cecide- runt, quo constituti erant. τάσσομαι τάττομαι (ἐτάξαντο εἰς μάχην, ad pu- gnam, in aciem me instruo. ἐτάχθη- σαν ἐπὶ τεσσάρων, in quaternis dis- positi sunt. τεταγμένος, ἡ, ὁν, ordi- natus, status, constitutus, a, um.

τεταγμένη ἡμέρα, dies status (a) ἢ constitutus (-a). τεταγμένος εἰς μάχην, ad pugnam dispositus, instructus. οἱ Ἕλληνες τεταγμένοι προσήσαν, Graeci acie instructa ibant. τεταγμένοι κατὰ ἴλας καὶ τάξεις, in turmas et cohortes instructi 2) τάττω ἑμαυτὸν ἐν τῇ τῶν πενήτων μερίδι, in pauperum ordine me redigo, inter pauperes me nume- ro 3) τάττω τινὶ φόρον, impono alicui vectigal, tributa, 4) τάττω τινά ἐπὶ τινὶ ἢ ἐπὶ τι, praeficio aliquem alicui rei. ἐπὶ τὰς πράξεις τάττω τινά, praefi- cio aliquem negotiis. ὁ ἐπὶ ταῦτα τα- χθεὶς qui eis praefectus est.

τατικὸς, ἢ, δ' tendens, -ntis.
Ταυγετον, τό Taygetum, -i, οὐ.
ταυράω-ω appeto vaccam.
ταυρεία, ἡ pellis taurina.
ταύρειος, α, ον' taurinus, a, um.
ταυρηδόν in modum tauri.
ταυρικὸς, ἢ, δν' taurinus, a, um.
ταυροέας, δ tauri vocem habens.
ταυροδόλος, ον' taurum occidens.
ταυροβόλος ἐστὶ, taurobolium -ii, οὐ.
ταυροδόρος, ον' taurum vorans.
ταυροειδής, ἐς tauro similis. e.
ταυρόκερως cornua taurina habens.
ταυροκέφαλος, ον' taurinum caput habens.
ταυροκτονέω-ω taurum occido.
ταυροκτόνος, δ' taurum occidens.
ταυρόκτονος, ον' a tauro necatus.
ταυρομάχος δ taurocenta, -ae, θ.
ταυρόμορφος tauri formam habens.
ταυρόπους, δ ἢ tauri pedes habens.
ταῦρος, δ' taurus, -i, α.
ταυροσφαγέω-ω tauros macto.
ταυροφάγος, ον' tauros vorans.
ταυροφόνος, ον' taurum accidens.
ταυροφυής, ἐς naturam taurinam habens.
ταυρόω-ω taurum facio. **ταυροῦμαι**, taurus fio.
ταυρώδης, ἐς' taurinus, a, um.
ταυρωπός, ον' ταυρώπις, ἡ tauri faciem habens; tauroformis.
ταύτη (ὅπον, μοῖρα, ὅδω, μεθόδω, γάμψ, ἐπιχειρήσει, αἰτία κτλ.), eatenus ea ratione. eo modo; ex ea parte; ea de causa; ideo; hac.
ταυτί, haecce.
ταυτίζω τι unum idemque censeo et pono aliquid, ταυτίζομαι, in unum conferor (co.latus sum).
ταυτό, **ταυτόν** idem.
ταυτοεουλία, ἡ eadem voluntas.
ταυτογραφέω eodem modo scribo.
ταυτογραφοῦμενα, quae eodem modo scribuntur.
ταυτοδόξος, ον' idem sentiens.
ταυτοδυνάμειω-ω aequipoleo, -ere.
ταυτοειδής, ἐς, ejusdem formis; uniformis, e.
ταυτοεργέω-ω eadem operor.
ταυτοεργία, ἡ eadem operor.
ταυτοθελής, ἐς idem volens.
ταυτολογέω-ω idem dico itero -are.
ταυτολογία, ἡ iteratio, -onis, θ. ta u-

to logia, -ae, θ.
ταυτολογικῶς per tautologiam.
ταυτολόγος, ον' idem bis dicens.
ταυτόματον quod sit cacu ἀπὸ
ταυτόματου, casu
ταυτοπάθεια, ἡ eadem fortuna.
ταυτοπαθής, ἐς idem patiens; cui idem accidit.
ταυτοσήμαντος, **ταυτόσημος**, ον' idem significans.
ταυτοσθενής ἐς ejusdem roboris.
ταυτοπροσωπία, ἡ eadem persona.
ταυτότης ἡ res eadem; **identitas**, aequalitas, -atis, θ.
ταυτοφωνία, ἡ similitudo vocis.
ταυτόφωνος, ον' similiter sonans.
ταυτώνυμος ον' ejusdem nominis.
ταφεύς, δ sepultor, -oris, α.
ταφή, ἡ sepultura, -ae, θ.
τάφιος, α, ον' fun bris, e.
τάφος, δ sepulcrum, i, οὐ.
ταφρεία, ἡ fossio, -onis, θ.
τάφρευμα, τό fossa, -ae, θ.
ταφρεύω fossam duco fossam fodio.
ταφροειδής, ἐς fossae similis.
ταφροποιέω-ω fossam duco.
τάφρος, ἡ fossa, -ae, θ. τάφρον δ-ρύττω, fossam fodio ἢ cavo.
ταφρωρύχος, ον' fossam effodiens.
τάχα 1) = ταχέως, celeriter, mox. 2) = ἴσως, forsitan ἢ forsitan, forte. τάχ' ἂν ἐρωτήσατε, forsitan quaeratis.
ταχέως, **θάττον**, **τάχιστα** celeriter; celerius, celerrime ὡς τάχιστα, δτι τάχιστα quam celerrime; quam primum. ὡς τάχιστα ἐδοθη ἐξουσία, ut primum potestas data est.
ταχινός, ἢ, δν' celer, -is, e.
τάχιον citius, celerius.
τάχος, τό celeritas, -atis, θ.
ταχύ celeriter: cito; velociter.
ταχυδάμων, **ταχυδάτης**, δ' celeriter incedens.
ταχυδλαστία, ἡ germinandi celeritas.
ταχύδουλος, ον' promptus consilio.
ταχύγυρος, ον' cito senecens.
ταχύγλωσσος, ον' inconsulte (effrenate) loquens.
ταχυγραφέω-ω cito scribo.
ταχυγράφος, ον' velociter scribeas; citus ad scribendum.
ταχύδακρυς, α' facile lacrimans.
ταχυδακτυλογραφία, ἡ ara praestigatoris.

ταχυδακτυλογράφος, δ' praestigias tor, -oris, α.
ταχυδακτυλογραφικῶς modo praestigatorum.
ταχυδρομεῖον, τό 1) statio tabellaria aedes tabellariae 2) ταχυδρόμος, cursor ἢ tabellarius publicus.
ταχυδρομέω-ω velociter curro.
ταχυδρομία ἡ celer cursus.
ταχυδρόμος, ον' 1) celeriter currens. ταχυδρόμος ἵππος, veredarius, -ii, οὐ. 2) ταχὺ, δ' ταχυδρόμος, cursor ἢ tabellarius publicus.
ταχυεργός, ον' celer in opere.
ταχυθάνατος, ον' subito moriens.
ταχυκίνητος, ον' celeriter se movens.
ταχυμαθής, ἐς qui cito discit.
ταχυναυτέω-ω celeriter navigo.
ταχύνοια, ἡ mentis celeritas.
ταχύνοος, ον' celeris ingenii.
ταχύνω accelero, -are, festino, -are.
ταχυπειθής, ἐς qui facile paret; credulus a, um.
ταχυπλοέω-ω celeriter navigo.
ταχυπόρος, ον' celeriter gradiens.
ταχύπους, δ, ἢ pedibus celer.
ταχύπτερος, ον' celeriter volans.
ταχύροδος, ον' celeriter currens.
ταχύς, εἴα, ὅ' celer, eris, ere; citus, a, um. velox, -ocis, συγκρ. οὐδὲν τοῦ οὐ θάττον ἐστὶ, nihil mente celerius. θάττον λέγεται, citius dicto. ὕπερθ' τάχιστος, ἢ, ον, celerrimus, a, um.
ταχυτής, **ταχύτης**, ἡ celeritas, -atis, θ. velocitas, -atis, θ.
ταχύχειρ, δ, ἢ promptus manu.
ταχυχειρία, ἡ celeritas manuum.
ταών, τῶς, δ' pavo, onis, α.
ταώνιος, ον' pavoninus, a, um; pavonaceus, a, um.
τε que δ πατήρ δ τε υἱός, pater filiusque βιωμούς τε καὶ ἐστίας, arasque et focos νύκτας τε καὶ ἡμέρας, noctesque et dies ὁρᾷ τε καὶ ἀκούει, auditque et videt.
τέγγω tingo, -ere; humecto, -are.
Τεγέα, ἡ Tegea, -ae, θ. **Τεγεάτης**, Tegea oriuntus. οἱ **Τεγεᾶται**, Tegeatae, -arum, α. **Τεγεατικός**, ἢ, δν' Tegeaticus, a, um.
τεγκτός, ἢ, δν' tinctus, a, um.
τέγος, τό tectum -i, οὐ.
τεθαρρηκότως confidenter.
τεθνεώς, ὥσα, ὅς mortuus, a, um.
τεθορυβημένος, ἢ, ον' 1) tumultuo-

us a, um. 2) confusus a, um.
τεθρήμερον τό quadratum ii, δ.
τεθριππλάτης δ quadrigarius ii, δ.
τέθριππος ον' cum quatuor equis.
τό τέθριππον δηλ. α' quadriga.
τεθριπποτροφέω-ω quadrigam alo.
τεθριπποτροφος qui quadrigam alit.
τεθρυλλημένος ἢ ον' pervulgatus a, um.
τεθρυμμένος, ἢ, ον' delicatus, a, um, mollitus a, um.
τεθρυμμένος **delicate molliter**.
τείνω 1) tendo tetendū. -ere: intendō. -ere aliquid, το τόξον arcum. τὴν χορδὴν chordam 2) tendo porrigo alicui aliquid τὴν γῆρα manum 3) μεταφ. τείνω εἰς τόπον, iter cursum tendo in locum 4) οὐδ. ποῖ τείνεις; ubi quo? tentis? τὰ κοῦρα ἄνω τείναι levia in sublime tendunt. τό ὄρος τείνει πρὸς ἀνατολάν, mons ad occasum tendit 5) μεταφ. τείνω πρὸς τι, specto ad aliquid. τὰ πράγματα πρὸς στάσιν τείναι res ad seditionem spectant 6) **τείνομαι** (ἐτάθην τεταμαι tendor, intendor, tendus, intendus sum) **τεταμένος**, ἢ, ον' tendus, intendus, contentus, a, um.
τεινέω-ω muris cingo -ere.
τεινής, ἐς' moenibus cinctus.
τεινίζω murum struo (-xi, -ere) a liquid: muro cingo ἢ munio aliquid). **τεινίζομαι**, muris cingor cinctus sum).
τεινικός, ἢ, δν' muralis, e.
τειχίον, τό parvus murus; mace-ria, -ae, θ.
τειχίστις, ἡ, **τειχισμός**, δ' muri ex-stactio; munitio -onis, θ.
τειχισμός, τό munitio, -onis, θ.
τειχιστής, δ' qui muros struit.
τειχοδομέω-ω murum exstruo.
τειχοδομία, ἡ muri exstructio.
τειχοδόμος, δ' structor murorum.
τειχολέτης, δ' murorum destructor.
τειχομαχέω-ω 1) murum oppugno. 2) muros defendo.
τειχομαχία, ἡ 1) muri oppugnatio. 2) muri defensio.
τειχομάχος, δ' 1) muri oppugna-tor. 2) muri defensor, propugnator.
τειχομαχικός, ἢ, δν' oppugnationi murorum serviens.
τειχοποιία, ἡ muri exstructio.
τειχοποιός, δ' 1) qui muros struit. 2) qui instruendis muris praest.

τεῖχος, τό murus, -i, οὐ τεῖχη οἰκοδομῶ, muros aedifico τεῖχη τῇ πόλει περιβάλλομαι. muris urbem sepio cingo καθαιρῶ τὰ τεῖχη, muros diruotά τεῖχος. τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, τὰ ἐντός τῶν τευχῶν, moenia, -ium, οὐ.
τειχοσκοπία ἡ spectatio e muro
τειχοφυλακία -ω muros custodio.
τειχοφύλαξ, ὁ murorum custos
τειχύδριον τό parvum castellum.
τεκμαίρομαι 1) conjicio, ere. τινὶ ἐκ τίνος τεκμαίρομαι τι ἢ περὶ τίνος. ex aliqua re conjicio (ἢ conjecturam capio ἢ facio) de aliqua re. 2) concludo argumentum ἢ ἀπλ. concludo; argumentor, -ari.
τεκμαρτός e quo concludi potest
τεκμηρίον, τό certum signum; argumentum, -i, οὐ.
τεκμηρίω -ω certis conjecturis nitor (aliquid); probo -are, aliquid.
τεκμηριώδης, ἐς argumentis constans
τεκμηρίωσις, ἡ argumentum, -i, οὐ.
τεκνίον, τεκνίδιον. τό filiolus, -i, ἄ. filiola, -ae, θ.
τεκνογονέω -ω liberos gigno (genui) -ere ἢ pario (peperi) -ere.
τεκνογονία, ἡ liberorum procreatio.
τεκνογόνος, ὁ qui liberos gignit.
τεκνοκτονέω -ω liberos interficio
τεκνοκτονία, ἡ liberorum caedes
τεκνοκτόνος, liberos interficiens
τέκνον, τό filius, -ii, ἄ. filia, -ae, θ.
τέκνα, liberi, -orum, ἄ. σύν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, cum conjugibus et liberis.
τεκνοποιέω -ω τεκνοποιέομαι, -οῦμαι liberos procreo, -are.
τεκνοποιητικός, ἡ, ὁν libris procreandis idoneus, a, um.
τεκνοποιῖα, ἡ liberorum procreatio
τεκνοποιός, ὁν liberos procreans.
τεκνοτροφία, ἡ liberorum educatio
τεκνοτρόφος, ὁν liberos alens
τεκνότηροφος, ὁν qui a liberis alitur.
τεκνοφαγία, ἡ liberorum devoratio.
τεκνοφάγος, ὁν liberos devorans.
τεκνοφθορέω -ω liberos corrumpo
τεκνοφθορία, ἡ liberorum corruptio.
τεκνοφθόρος, liberos corrumpens.
τεκνοφονέω -ω liberos interficio.
τεκνοφόνος, ὁν liberos interficiens.
τεκνώ -ω liberos procreo, -are.

τέκνωσις, ἡ liberorum procreatio
τεκταίνω καὶ **τεκταίνομαι** = κατασκευάζω τι fabricor (-atus sum, -ari) aliquid. ναὺς, naves τεκταίνονται ἀπατην falaciam fabricor
τεκτονέιον, τό fabrica, -ae, θ.
τεκτονεύω fabrico, are.
τεκτονεία, ἡ opus fabrile.
τεκτονικός, ἡ ὁν fabrilis, θ.
τεκτονικῶς fabriliter
τέκτων, ὁ faber lignarius
τελαμών, ὁ lorum ensis.
τελαμώνιος, ὁ 1) ad lorum perti-nens 2) ὁν κύρ Telamonius (Ajax).
τελεία στιγμή ἡ ἀπλ. τελεία ἡ punctum, -i, οὐ.
τελειογονέομαι καὶ **τελεογονέομαι**, -οῦμαι absolvor, -i, perficior -i
τελειογονεία, ἡ perfecta generatio.
τελειογονος, ὁν perfectum pariens.
τελειόγονος, ὁν perfecte (non praemature) natus, a, um.
τελειοκαρπέω ὥ ad maturitatem fructum perfiero.
τελειοποιέω -ω perfectum reddo, -ere, aliquid **τελειοποιούμαι**, perfectus reddor ἢ fio
τελειοποιός, ὁν perfectum reddens.
τέλειος ἢ τέλεος, α, ὁν 1) perfectus, a, um τὸ τέλειον perfectio, -onis, θ. 2) absolutus, a, um.
τελειότης, ἡ perfectio -onis, θ.
***τελειωτικός ἡ ὁν** definitivus a, um.
τελειοτοκέω perfectum edo partum.
τελειοτοκία, ἡ partus perfectus.
τελειουργέω -ω perficio, -ere.
τελειόω -ω 1) perficio, -ere 2) finem impono, -ere, finio (-ivi, -itum) -ire, ad finem perduco -ere, aliquid. 3) absolvo (-ovi, -utum) -ere, aliquid. 3) consummo, -are, aliquid.
τελείωσις, ἡ 1) perfectio, -onis, θ. 2) absolutio, -onis, θ. 3) consummatio, -onis, θ.
τελείως, **τελέως** 1) perfecte; absolute. 2) prorsus; omnino.
τελειωτής, ὁ qui perficit; perfector, -oris, ἄ. consummator, -oris, ἄ.
τελειωτικός, ἡ, ὁν perficiendi vim habens, perficiens, -ntis
τελεοδρομέω -ω cursum absolvo.
τελεοδρομος, ὁν cursum absolvens.
τελεόκαρτος, ὁν fructum maturum proferens.

τέλειον (ἐπὶ πρ.) omnino; prorsus.
τελεσιάζω sacra perago, -ere
τελεσιγράφον, τό ultima conditio; ultimum, -i, οὐ.
τελεσιδρομος, ὁν cursum absolvens
τελέσιος, ὁν finem imponens.
τελεσιουργέω -ω opus absolvo
τελεσιούργημα, τό opus perfectum.
τελεσιουργία, ἡ perfectio operis: absolutio -onis, θ.
τελεσεουργικός, ἡ, ὁν ad perficiendum aptus, a, um.
τελεσιουργός, ὁν 1) opus perficiens. 2) perfectum reddens.
τέλεσμα, τό tributum, -i, οὐ.
τελεσμός, ὁ perfectio, -onis, θ.
τελεσιγάμος nuptias perficiens.
τελεστήριον, τό sacrarium, -ii, οὐ.
τὰ τελεστήρια, (ὅπον. ἱερεῖα), sacrificia pro re feliciter peracta.
τελεστής, ὁ 1) qui perficit (aliquid). 2) initiator, -oris, ἄ.
τελεστικός, ἡ ὁν 1) perficiendi vim habens, perficiens, -ntis. 2) initiator, mysticus, a, um.
τελεσοφρέω -ω 1) ad finem perduco, -ere, perficio, -ere. 2) pensiones solvo, -ere. *3) **προσέπιω**, proficio (-eci, -ere; bene succedo ἢ procedo, -ere).
τελεσοφροῖς, ἡ 1) initiatio, -onis, θ. consecratio, -onis, θ. *2) **προσέπιω**, profectus, us, ἄ. successus, -us, ἄ.
τελεσοφρός, ὁν 1) ad finem perducens, ad finem perductus, a, um. *2) efficax, -acia; efficiens, -ntis.
***τελεσοφρώς** efficaciter; efficienter.
τελεταρχέω ὥ initio, are.
τελεταρχής, ὁ sacrimoniarum praefectus.
τελεταρχία, ἡ cura sacrimoniarum.
τελετή ἡ 1) τελε. μυστηρίων, initiatio, -onis. 2) cerimonia, -ae ἢ μάλ. πλ. θ. ceremoniae, -arum, θ. apparatus, -us, ἄ. pompa, -ae, θ.
τελετουργία, ἡ initiatio, -onis, θ.
τελετουργέω -ω consecro, -are; initio, -are.
τελετουργία, ἡ consecratio, -onis, θ. initiatio, -onis, θ.
τελειουργός, ὁ consecrans, -ntis.
τελευταίον 1) demum τότε τελευταῖον, tunc demum 2) τελευταῖον, το τελευταῖον, tandem; denique.

τελευταῖος, α, ὁν finalis, e; ultimus, a, um; postremus, a, um; novissimus, a, um; extremus, a, um.
τελευταῖω -ω 1) finio (-ivi, -itum) -ire aliquid. τελευτῶ τὸν βίον ἢ ἀπλ. τελευτῶ, vitam finio ἢ ἀπλ. finio καὶ finior; mortem obeo ἢ ἀπλ. obeo (-ivi, -ire); morior (mortuus sum). 2) desino (-ivi), -ere; finior, finitus, sum), -iri. τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου ἐτελεύτα, primum annus belli desinebat, finiebatur. εἰς συμφορὰς τελευτῶ, desinit in calamitates, exitus calamitates habet, exitus calamitosus est. 3) **τελευτῶν**, (ἐπὶ πρ.), ad postremum, tandem. τελευτῶν δὲ συνεχῶς, tandem concessit καὶ ἐν τῇ πλ. **τελευτῶντες** postremo; tandem. 3) desisto, -ere. τελευτῶντος τοῦ εθιμοπλόου, desistente autumno.
***τελευταίως ἢ τελευταῖον** proxime; novissime; nuper.
τελευτή, ἡ 1) finis, -is, ἄ. exitus, -us, ἄ. 2) τ. τοῦ βίου ἢ ἀπλ. **τελευτή**, obitus, -us, ἄ. mors, -rtis, θ.
τελέω -ω 1) finio, -ire; perficio, -ere, aliquid. 2) = ἐκτινώ. pendo, -ere. τελέω τινι ἀργύριον, pecuniam alicui pendo. 3) τελέω γάμους, ἐορτήν, celebrego nuptias, festum. 4) τετελεσται, consummatum est. τετελεσμένον γεγονός, factum.
τελέως ἀντὶ τελείως, ὁ ἴδ. **τελικός** ἡ, ὁν 1) finalis, e. 2) extremus, a, um.
τέλμα, τό 1) lacuna, -ae. 2) locus palustris; palus, -udis, θ. τελματα, palustria.
τελματιαῖος, α, ὁν paluster, tris, e.
τελματοῖμαι -οῦμαι in coenum cogor.
τελματοῦδης, ἐς paluster, tris, tre; coenosus, a, um.
τέλος, τό 1) finis, -is, ἄ. exitus, -us, ἄ. τὸ τέλος τοῦ βίου, vitae finis ἢ exitus. τὸ τέλος τοῦ ἔτους, anni exitus. ἐπὶ τέλος ἄγω τι, ad finem perduco aliquid τέλος ἐπιτίθημι τινι, finem rei pono. 2) = σκοπός, finis, -is, ἄ. 3) = φόρος, vectigal, -alis, οὐ. τέλη ὑπο τίνος τελῶ, vectigalia pro aliqua re pendo τὰ εἰσπραττόμενα τέλη, vectigalia exacta. 4) = ἀρχή, magistratus, -us, ἄ. εἰς τέλος καθίσταμαι τινα, magi-

stratum mando (do alicui. ὁ ἐν τέλει, τὰ τέλη, magistratus (πληθ.) 5) = λεγέων, legio. -onis, θ. 6) = δαπάνη, sumptus, -us, ἂ ἰδίους τέλει. suis sumptibus. 7 classis civium. 8) mysteria, -orum, οὐ. 9 ἐπὶ α τέλος, τέλος δε, εἰς τέλος, denique, extremum (extremo) ad extremum. 6 μέχρι τέλους, διὰ τέλους ad extremum, in perpetuum. **τελωνάρχης** portitorum praefectus. **τελωνεῖα** vectigalium redemptura **τελωνεῖον, τελώνιον**, τό 1. = διαγώνιον. portorium, -i, οὐ. 2) τὸ οἰκοδόμητον ὄν, -i, οὐ. **τελωνέω** -ω 1) vectigalia redimo, -ere. 2) portorium exigo, -ere **τελώνης**, ὁ 1) portitor. oris, ἂ. 2, ὁ ἐν τῷ Εὐάγγ. publicanus. -i, ἂ. **τελωνικός**, ἡ, ὄν. vectigalis, ο. **τελωνίζω** portorium pendo. **τεμαχίζω** τι in frusta secō aliquid. **τεμόχιον**, τό frustulum, -i, οὐ. **τεμαχος**, τό frustum, -i, οὐ. **τεμενίζω** templum consecro. **τέμενος**, τό 1 nemus sacrum. 2) delubrum. templum, -i, οὐ. **τέμνω** (ἔδρ. ετεμον). 1) seco (-cui), -are, aliquid. **τέμνομαι**, secor, sectus ἢ secatus sum -ari **τετμημένος**, ἡ, ὄν, sectus, a, um. 2) τέμνω δδόν, seco viam, iter ἢ cursum (in locum) te neo 3) τέμνω τὴν γῆν, τὴν χώραν, ferro vasto agros. 4) = ἐκτέμνω, castro. **Τέμπεα**, **Τέμπη**, τὰ Tempore. **τέμπλον**, τό templum. **τεναγίζω** vadosus sum. **τέναγος**, τό vadum, -i, οὐ. **τεναγώδης**, ες vadosus, a, um. **τένων**, ὁ tendo, -onis, ἂ. **τέξις** ἡ partus, -us, ἂ. **τεράμων**, ὄν tener, era, erum. **τέρας**, τό 1) = διοσημεῖον portentum, -i, οὐ prodigium, -ii, οὐ. 2) = τὸ ἀλλόκοτον, monstrum, -i, οὐ. **τεράστιος**, (α) ὄν 1) portentosus, a, um. 2) prodigialis, e; monstruosus, a, um. 3) τὰ τεράστια, miracula. **τερατίως** prodigiose; monstruose. **τερατεία**, ἡ, **τεράτευμα**, τό omne prodigiosum; prodigiosa narratio, mendacium prodigiosum. **τερατεύω** καὶ **τερατεύομαι** portenta loquor; mirabilia fingo. **τερατικός**, ἡ, ὄν. monstruosus.

τερατικῶς prodigiose. **τερατογονία**, ἡ partus monstruosus. **τερατολογέω** ὡ prodigiosa narro. **τερατολογία**, ἡ narratio prodigiosa ἢ monstruosa. **τερατολόγος** qui prodigiosa narrat. **τερατοποιέω** -ω prodigia facio. **τερατοποιός**, ὁ prodigia faciens. **τερατοσκοπία**, ἡ divinatio e portentis **τερατοσκόπος**, ὄν qui portenta interpretatur; haruspex, -icis, ἂ. hariolus -i, ἂ. **τερατοτοκία** -ω monstrum pario. **τερατοτοκία** ἡ partus monstruosus. **τερατοτόκος**, ὄν monstra pariens. **τερατομορφία**, ἡ forma monstruosa. **τερατόμορφος**, ὄν formā monstruosa; monstruosus a, um. **τερατουργέω** -ω monstruosa et prodigiosa efficio, -ere **τερατουργία**, ἡ opus prodigiosum; facinus portentosum. **τερατουργός**, ὄν prodigia efficiens. **τερατώδης**, ες 1) portentosus, a, um; monstruosus, a, um. 2) μίμῃ, prodigiosus, a, um; immanis, e. **τερατωδῶς** prodigialiter; mirandum (ἢ mirum) in modum. **Τεργέστη**, ἡ Tergeste, -is, οὐ. **Τεργεσταῖος**, Tergestinus, a, um ὁ **Τεργεσταῖος**, Tergestini, -orum, ἂ. **τερεβινθίνος**, ἡ, ὄν terebinthinus. **τερεβινθος**, ἡ terebinthus, -i, θ. **τερεβινθώδης**, ες terebintho similis. **τερετίζω** 1) ἐπὶ πτην. garrio, -iro. 2) cantillo, -are. **τερέτισμα**, τό, **τερετισμός**, ὁ canus mollis (avium, fidium). **τέρετρον**, τό terebra, -ae, θ. **τερέω** -ω tereo, -ere. **τερηδονίζομαι** teredine infestor. **τερηδών**, ἡ teredo, -inis, θ. **τέρην**, εἶνα, εν ten er, era, um. **τερηρεία**, ἡ praestigiae, -arum, θ. **τέρηρευμα** τὸ praestigiae, -arum, θ. nugae subtiles et fallaces. **τερηρεύς**, ὁ praestigiator, -oris, ἂ. **τερηρεύω** καὶ **τερηρεύομαι** praestigiis illudo, -ere; oratione apta ad fallendum utor. **τέρμα**, τό 1) terminus, -i, ἂ. 2) τ. ἱπποδρόμου, meta -ae, θ. **τέρμα** τοῦ βίου, meta (finis) vitae.

τερματίζω termino, -are, aliquid. **τέρμιος**, α, ὄν. finalis, e. **τέρμων**, ὁ terminus, -i, ἂ. ὁ Τέρμων, Terminus, -i, ἂ. **τερπικέρανος**, ὁ fulmine gaudens. **τερπνίστατος**, ἡ, ὄν jucundissimus. **τερπνός**, ἡ, ὄν. jucundus, a, um; delectans, -ntis, delectabilis, e. **τερπνότης**, ἡ jucunditas, -atis, θ. **ευανίτης**, -atis, θ. **τερπνῶς** jucunde; delectabiliter. **τέρπω** τινά delecto oblecto, -aro, aliquidem. **τέρπομαι**, in re delector, -ari. **τερψιμβροτος** mortales oblectans. **τερψινοος** -ους animum oblectans. **τέρψις**, ἡ delectatio. -onis, θ. **vo-luptatio** -onis, θ. **Τερψιχόρη**, ἡ Terpsichore -es, θ. **τεσσαρακαίδεκα** quatuordecim. **τεσσαρακαδεκάκις** quatuordecies. **τεσσαρακαδεκαταῖος**, α, ὄν. quartus decimus, a, um. **τεσσαρακαδεκέτης**, ὁ καὶ -τις, ἡ. quatuordecim annos natus ἢ nata. **τεσσαράκοντα** quadraginta ἀνὰ τ. quadragenarius, ae, a ex τ. συγκείμενος. **quadragenarius**, a, um. **τεσσαρακονταέτης** -οστής, -τούτης, ὁ quadraginta annos natus. **τεσσαρακονταετία**, ἡ quadraginta anni; quadraginta annorum spatium. **τεσσαρακονταῖος** die quadagesimo. **τεσσαρακοντάκις** quadragies. **τεσσαρακονταοκτώ**, οἷ, αἷ, τὰ duodequingenta. **τεσσαρακοντάπηχys**, υ' qui quadraginta cubitorum est. **τεσσαρακοντάς**, ἡ numerus continens quadraginta, tempus quatragesima dierum. **τεσσαρακοντήρης**, ἡ navis quadraginta ordinum. **τεσσαρακοσταῖος**, α, ὄν. quatragesimo die aliquid faciens. **τεσσαρακοστός**, ἡ, ὄν. quatragesimus, a, um ἢ **τεσσαρακοστή** (νη-στέλα), quadagesima, -ae, θ. **τέσσαρες** ἢ **τέτταρες**, οἱ, αἱ, τέσσα-ρα, τὰ quatuor. ἀνὰ τέσσαρες ἡμέραι quatrimum -i, οὐ. ἀνὰ τέσσαρα ἔτη, quarto quoque anno ἡλικία τεσσάρων ἔτων, quadrimus a, um. εἰς τέσσαρα διηρημένος, quadripartitus, a, um; quatriariam dispartitus, a, um. εἰς τέ-
σσαρα διηρημένος, quadridivus, a, um.

σαρα διηρημένος, quadridivus, a, um. ἀνὰ (κατὰ) τέσσαρας τέσσαρα, ἑκάστος ἢ ἑκάστοτε τέσσαρα. quaterni ae, a. **τεσσαρεσκαίδεκα** = τεσσαρεσκαίδεκα. **τεσσαρεσκαιδέκατος**, ἡ, ὄν. quartus decimus a, um. **τεταγμένως** ordinate. **τετανικός**, ἡ, ὄν. tetano laborans; tetanicus, a, um. **τέτανος**, ὁ tetanus -i, ἂ. **τετορτάζω** in quatuor divido. **τετρατίζω** febre quaterna laboro. **τετραταῖος**, α, ὄν. quarto die aliquid agens ἢ patiens tetraταῖος πυρετός, quaterna ae θ. ὁ τετραταῖος πυρετός, quartanarius, a, um. **τετατημοριαῖος**, α, ὄν. quadrantarius, a, um. **τεταρτημόριον**, τό quarta pars; quadrans, -ntis. **τέταρτος**, ἡ, ὄν. quartus, a, um. **τετεχνημένως** artificiose. **τετολμῆκώς** audacter. **τετραδάμων**, ὄν. quadrupes -edis. **τετραγλώσσος**, ὄν. quadrilinguis e. **τετραγλώχιν**, ὁ, ἡ. quatuor cuspides habens. **τετραγράμματος**, ὄν. quatuor literis constans. **τετραγωνίζω** quardo, -are. **τετραγωνικός**, ἡ ὄν 1) quadrangulus a, um. 2) quadratas, a, um. **τετραγωνισμός**, ὁ quadratura -ae, θ. **quadratio**, -onis, θ. **τετραγώνος**, ὄν. quadrangulus, a, um. **quadratus** a, um. τ. λ. θ. υς, saxum quadratum. τό τετραγώνον, figura quadrangula, quadratum, -i, οὐ. μετρ. σῶμα τετραγώνον = σῶμα μετρ. corpus quadratum. ὁ perfectus, a, um. **τετραδάκτυλος** quatuor digitos habens. **τετραδὴ** ἡ ἰδὲ τετράς. **τετραδίων**, τό quaternio. -onis, θ. **codex**, -icis, ἂ. libelli, -orum οὐ. volumen, -i, οὐ. **τετραδικός**, ἡ, ὄν. quaternarius, a, um. **τετραδιπλός**, ὄν. quadruplicatus a, um. **τετραδύμος**, ὄν. quadrigeminus a, um. **τετραετηρία** ἡ. **τετραετηρίς**, ἡ quadriennium, -ii, οὐ. **τετραετητικός** quadriennalis, e. **τετραετής**, **τετραετης**, ὁ quadri-
mus; quadriennis.

τετραετία, ἡ· quadriennium, -ii, οὐ.
τετραέζυγον τὸ· quadrigae, -arum, θ
 eurrus quadrijugus
τετραέζυγος ὁ· quadrijugus, a, um.
τετραήμερος ὁ· quatuor dies durans. quatrduanus, a, um. τὸ τετραήμερον. quatrduum, ii, οὐ.
τετραέθυρος, ὁ· quadriforis, e
τετραέπιον, ὁ· quadrigae, arum, θ.
τετρακαίδεκάτης ἡ, **εἰς**, ὁ· qui quatordecim annorum est.
τετράκις· quater.
τετρακισμύριοι, αἱ, α· quatuor milia; quater mille.
τετράκλιнос quatuor lectos habens.
τετρακοσιάκις· quadringenties.
τετρακόσιοι, αἱ α· quadrigenti, ae, a. ἐκ τετρακοσίων συγκείμενος, quadringenarius, a, um. ἀνά (κατά) τετρακοσίου, quadringeni, ae, a.
τετρακτύς, ἡ· quaternio, -onis, θ.
τετράκυκλος, ὁ· quatuor circulos ἢ quatuor rotas habens.
τετράκωλος, ὁ· quatuor membra habens.
τετραλογία, ἡ· tetralogia, -ae, θ.
τετραμερής, ἐς· quadripartitus, a, um.
τετράμετρος, ὁ· quatuor metra ἢ octo pedes metricos habens.
τετραμηνιαίος, α, ὁ·, **τετράμηνος** ὁ· quadrimestris, e; qui quatuor mensium est. τὸ τετράμηνον (ἡ τετραμηνία), spatium quatuor mensium, quatuor menses
τετραμορία, ἡ· quadrupla portio.
τετράμορφος, ὁ· quadrimorphus, e.
τετραννκτία, ἡ· quadriannoctium, ii, οὐ.
τετραοδία ἡ, **τετραόδιον** τὸ, **τετράοδος** ἡ· quadrivium, -ii, οὐ
τετράορις, ἡ· quadrigae, -arum, θ
τετράορος, ὁ· quadrijugus, a, um.
 οἱ τετράοροι ἵπποι quadrijugi, -orum, α. τὸ τετράορον ἄρμα. i. quadrigae, θ.
τετραπάλλαι jam dudum.
τετράπεδος, ὁ· quadratus, a, um.
τετραπηχναῖος, α, ὁ·, **τετράπηχνης**, υ· qui quatuor cubitorum est
τετραπλασιάξω· quadruplico, -are.
 τὸ τετραπλασιάζειν (ὁ τετραπλασιασμός), quadruplicatio, -onis, θ.
τετραπλάσιος, α, ὁ·, **τετραπλῆσιον** ὁ· quadruplex, -icis. τετραπλῆσιον χρόνον ἀναλίσκω, quadruplo temporis impendo.

τετραπλασίων, ὁ· quadruplo major.
τετραπλασίως· quadruplo majus.
τετραπλή, **τετραπλῶς**· quadrifariam.
τετράπλευρος, ὁ· quator latera habens τὸ τετράπλευρον, quadrilaterum.
τετραπλόος -οὗς. οὗ· quadruplus.
τετραποδητί. **τετραποδιστί**· quadrupedo gradu, more quadrupedum.
τετραποδίζω· quaternis pedibus incedo
τετράποδος, ὁ· quadrupedus, a, um.
τετραποδον· quadrupes, -epis, θ. *μυτφ.
 stolidus a, um.
τετράπους, ὁ· quadrupes, -edis,
τετράπολις, ἡ· regio quatuor urbes habens.
τετραπρόσωπος, ὁ· quadruplicem formam habens.
τετράπτερος, ὁ· quaternas pennas gerens.
τετραπωλία, ἡ· quadrigae, -arum.
τετραρχέω-ω· tetrarcha sum.
τετράρχης, ὁ· tetrarcha, -ae, α.
τετραρχία, ἡ· tetrarchia, -ae, θ.
τετράς, ἡ· 1) numerus quaternarius, quaternio, -onis, θ. 2) dies quartus τετράδι μῆνος ἱσταμένου, quartā ineuntis mensis. θθ. τῶν νεοσλ. **τετράδη** dies Mercurii.
τετράς, ὁ· quadrans, -ntis, α.
τετρασκελής, ἐς· quadrupes, -edis.
τετράστιχος, ὁ· quatuor versibus constans; tetrastichus, a, um.
τετράστιχον (ποίημα), tetrastichum.
τετράστοιχος, ὁ· quatuor ordinibus constans.
τετραστοιχία, ἡ· 1) quadripartitus ordo 2) series quatuor versuum.
τετράστοον, τὸ· atrium, -ii, οὐ.
τετράστυλος, ὁ· quatuor columnas habens. τὸ **τετράστυλον**, tetrastylum, -ii, οὐ.
τετρασύλλαβος, ὁ· quatuor habens syllabas
τετράτομος, ὁ· quater sectus, quatuor voluminibus constans.
τετράτονος, ὁ· quatuor sonis constans. ἡ τετράτονος, sexta minor.
τετράφυλος, ὁ· in quatuor tribus divisus, a, um
τετραχῆ· quadrifariam; in quatuor partes
τετραχίζω· in partes quatuor divido.
τετραχόρδος, ὁ· quatuor instructis

chordis; **tetrachordos**· τὸ τετραχόρδον, tetrachordon. -i, οὐ.
τετραχόρονος, ὁ· quatuor temporum.
τετραχῶς· quadrifariam; quatuor modis. quad. i partito
τετράωρος, ὁ· quatuor horas durans
τετράωτος, ὁ· quatuor aures ἢ ansas habens.
τετρήμερος, ὁ· quatrduanus, a, um.
τετρήρης ἡ· quadrimemis, -is θ
τετρώβολον, τὸ· nummus quatuor obolos valens.
τετρώροφος, ὁ· quatuor contignationes ἢ tecta habens.
τετταράκοντα, **τέτταρες** κλ. ἰδὲ **τεσσαράκοντα**, **τέσσαρες** κλ.
τεττίγιον, τὸ· cicadula, -ae, θ.
τεττιγοφόροι, οἱ· cicadiferi.
τεττιγώδης, ἐς· cicadae similis.
τεττιζω· strido ut cicada.
τέττιξ, ὁ· cicada, -ae, θ.
τεῦγμα, τὸ· opus, -eris, οὐ.
τευθίδιον, τὸ· loligiuncula, -ae, θ.
τευθίς, **τευθος** (χθ.)· loligo, -inis, θ.
τευκτήρ, **τεύκτωρ**, ὁ· fabricator, -oris.
τευκτός, ἡ, ὁ· fabricatus, a, um.
τεῦξις, ἡ· fabricatio, -onis, θ. constructio, -onis, θ.
τευτάξω, **τευτάω**-ω· περί τι· in aliqua re cunctor ἢ occupor.
τεῦτλον, τὸ· beta, -ae, θ.
τεῦχος, τὸ· liber, -bri, α. volumen, -inis, οὐ.
τεῦχω· fabricor, -ari.
τέφρα, ἡ· cinis, -eris, α. θ. θήκη τέφρας. cinerarium, -ii, οὐ.
τεφραίος, α, ὁ· cinerei coloris.
τεφρίζω, cinericius sum.
τεφρός, α, ὁ·, **τέφρινος**, η, ὁ· cinereus, a, um; cineraceus, a, um.
τεφρώω-ω· in cineres redigo, -ere. aliquid. **τεφεροῦμαι**, cineresco, -ere; in cineres redigor.
τεφρώδης, ἐς· cinereus, a, um.
τέφρωσις, ἡ· redactio in cinerem.
τεχνάξω καὶ **τεχνάζομαι** τι. 1) arte conficio, -ere. aliquid. 2) = μηχανάζομαι. επινοῶ, machinor, -ari; molior (molitus sum). -iri. aliquid; comminiscor (-mentus sum) -i, aliquid.
τέχνασμα, τὸ, **τεχνασμός**, ὁ· machinamentum, -i οὐ. artificium, ii, οὐ.
δολος, -i οὐ.
τεχναστός, ἡ, ὁ·, **τεχναστής**, a, um.

τεχνάω-ω καὶ **τεχναῶμαι**-ῶμαι· ἰδὲ **τεχνάζω**.
τέχνη ἡ. 1) ars, -rtis, θ. βαντυσικαὶ τέχναι, illiberales (sordidae) artes. 2) = δόλος, ἀπάτη, ars, -rtis. θ. dolus, -i, α. fraus, -dis, θ.
τεχνήεις, **εἶσα**, ἐν· artificialis, e.
τεχνηέντως· artificiose; artificialiter.
τέχνημα, τὸ· opus artificiosum
τεχνητικός, **τεχνητός**, ἡ, ὁ· artificiosus, a, um. τεχν. ἔργον artificiosum opus.
τεχνικός, ἡ, ὁ· artificiosus, a, um.
τεχνικῶς· artificiose; artificialiter.
τεχνίτευμα, αὐ· artificium, -ii, οὐ.
τεχνίτευω· artificiose fabricor.
τεχνίτης, ὁ· artifex, -icis, α.
τεχνίτις, ἡ· artifex, -icis θ.
τεχνογραφέω-ω· artem scribo.
τεχνογράφος· artis alicujus scriptor.
τεχνολογέω-ω· 1) de arte dissero, -ere. 2) artificiose disputo, -are; argutor, -ari. 3) ἐν τῇ γραμ. singulas partes orationis examino per regulam et artem. θθ. νεοσλ. (μετφ) subtiliter aliquid examino.
τεχνολογία, ἡ· 1) disputatio de artibus. 2) oratio artificiosa. 3) ἐν τῇ γραμ. partium orationis per regulam et artem examinatio.
τεχνοπαίγνιον, τὸ· ludicrum, -i, οὐ.
τεχνοποιέω-ω· artificiose facio.
τεχνοργέω-ω· fabricor, -ari.
τεχνοῦργημα, τὸ· opus artificiosum.
τεχνοργία, ἡ· artificium, -ii, οὐ.
τεχνύδιον, **τεχνίδιον**· parva ars; τέως 1) τέως (ἕως), tamdiu (quamdiu). 2) aliquamdiu; ad aliquod tempus. 3) interea. interim. 4) aliquantum.
τήβεννα, **τήβεννος**, ἡ· toga, -ae, θ.
τήβεννοφόρος, ὁ· togatus, a, um.
τήβεννοφορέω-ω· togam gesto.
τηγανίζω· sartagine coquo ἢ frigo.
τηγάνιον, τὸ· sartago, -inis, θ.
τηγανισμός, ὁ· coctio in sartagine.
τηγανιστός, ἡ, ὁ· in sartagine coctus ἢ frixus, a, um.
τηγανίτης ἄρτος· panis in sartagine coctus.
τήγανον, τὸ· sartago, -inis, θ.
τήδης· 1) hic. huc. 2) sic, hoc modo.
τηθεῶ· nutrio, ire.
τήθη, **τηθή**, **τηθίς**, ἡ· 1) nutrix, -icis, θ. 2) = μάμη, amita, -ae, θ.
matertera, -ae, θ.

τηθία. ἡ amita. ae, θ.
 Τηθύς, ἡ Tethys, -yos. θ.
 τηκεδανός, ἡ, ὄν' liqueus, a, um.
 τηκεδών, ἡ, 1) liquatio, -onis, θ. 2) = παρασμός tabes, -is, θ.
 τηκτικός, ἡ, ὄν' liquefaciens, -ntis.
 τηκτός, ἡ, ὄν' liquefactus, a, um;
 Equabilis, θ.
 τήκω 1) liquefacio -feci, -ere. aliquid τήκομαι liquefactus sum -eri; liqueco -ere. 2) = εθίζω. macero -are τήκομαι = εθίζω μαραίνομαι, marcesco tabesco. ere τηκόμενος, ἡ, ὄν' tabescens -ntis, tabidus a, um.
 τηλαυγέω-ω eminus splendo
 τηλαύγημα, τό, τηλαύγησις, ἡ
 ep' endor late disper-us.
 τηλαυγής, ἡ, eminus late splendens.
 τηλε, procul, longe
 τηλεβόας, ὁ longe clamans.
 τηλεβόλος, ὄν' 1) longe jaculans, -ntis. 2) τελεβ. τό τηλεβόλον, tormentum -i, οὐ.
 τηλέγονος, ὄν' sero natus, a, um.
 *τηλέγραφος, ὁ telegraphus, -i, ἄ
 τηλεόσιος, ὄν' e longinqua regione.
 τηλεκλειτός, τηλέκλυτος, ὄν' celeberrimus, a, um.
 τηλεκλητος, ὄν' e longinquo arcensitus, a, um.
 τηλεμαχος, ὄν' eminus pugnans.
 τηλέπομπος, ὄν' longe missus.
 *τηλεσκοπιον τό instrumentum quo longe distantia cernuntur; telescopium, -ii, οὐ.
 τηλεσκοπός longe distantia cernens.
 τελέσκοπος, ὄν' procul apparens.
 τηλεφανής, ἡ, procul apparens.
 τηλέφιλον, τό portulaca agrestis.
 τηλίκος, ἡ, ὄν' τηλικόςδε κήδε κόδε, τηλικούτος καύτη κοῦτον (-το) tantus, a, um. τηλικούτος ἀνὴρ, tantus homo. τηλικούτος ὄν, tantus natus. τηλικούτος... ἡλίκος, tantus... quantus.
 τηλικούτον ἐπ.ρ. tantopere.
 τηλόθεν eminus.
 τηλύγετος, ὄν' sero natus. ὁ. carus parentibus.
 τημέλεια, ἡ, 1) cura, -ae, θ. 2) cultus, -us, ἄ.
 τημελέω-ω curam habeo.
 τημελής, ἡ, curam habens; diligens, -ntis.
 τημερον = σήμερον.

τηνάλλως 1) obiter, leviter 2) inaniter, frustra 3) alioqui alias.
 τηνίκα τηνικάδε tunc
 τηνικαῦτα tum tunc.
 τήξις, ἡ 1) liquatio, -onis, θ. 2) maceratio, -onis, θ. tabes, is, θ.
 τήπερ 1) ὅ-... ἡ γνώμη ἐπιτηδεύει, quemadmodum. 2) ὅπον. αἰτία, quapropter 3) ubi
 τηρέω-ω 1) servo, conservo, -are, aliquid. 2) tueor -eri, custodio, ire. 3) observo, -are 4) exspecto -are
 τήρησις, ἡ 1) servatio observatio, -onis, θ. 2) tutela -ae, θ. 3, custodia, -ae, θ. carcer, -eris.
 τηρητής, ὁ 1) observator, -oris, ἄ. 2) custos, -odis, ἄ.
 τηρητικός, ἡ, ὄν' servandi studio-sus: ad custodiam aptus a, um
 τῆτες, ὁ horno hoc anno ἡ ἡτες, ἡμερα, hodie, hodie, hodie.
 τήτινος, ἡ, ὄν' hornus a, um.
 τιάρα, ἡ, tiara, -ae, θ.
 τιαροειδής, ἡ, tiarae similis.
 τίγρις, ἡ tigris, -gridis καὶ -gris αἰτ. -gridem -grem ἡ -grin, ἄφ. -gride.
 Τίγρης (-ητος καὶ Τίγρις (-ιδος ἡ Τίγρις, -gridis ἡ -gris, αἰτ. -gridem ἡ -grim, ἄφ. -gride, -gre ἡ -gri
 τίγροειδής, ἡ, maculosus ut tigris.
 τιθασσός, ὄν' mansuefactus, a, um; cicur, -uris.
 τιθασσεία, ἡ mansuefactio, -onis, θ.
 τιθάσσειμα, τό medium cicurandi; quo aliquis cicuratur
 τιθασσούτης καὶ τιθασσεντής, ὁ qui cicurat mansuetarius, ii ἄ.
 τιθασσεντικός vim cicurandi habens.
 τιθασσεντός, ὄν' qui cicurari potest
 τιθασεύω cicuro, -are, mansuefacio (-feci) -ere, aliquem τιθασσεύομαι, cicuror, -ari; mansuefacio -factus sum); mansuesco (-evi) -ere.
 τιθασσός, mansuete.
 τιθεντής, ὁ nutritor, -oris, ἄ.
 τιθεύω nutrio -ire.
 τίθημι 1) loco ἡ colloco, -are, aliquem ἡ aliquid; pono (posui) -ere, aliquid. τίθημι τι ἐν τῷ φωτί, aliquid colloco in lumine. τίθημι τι ἐν πυρὶ (ἐν πυρὶ), pono aliquid in igne (in ignem). τίθημι στεφανον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, coronam in caput pono 2) pono, repono, -ere, aliquid. εἰς ταύτην τίθημι

μι (τίθεμαι) τὴν τάξιν, in hac ordine repono (pono) τίθημι (τίθεμαι) τινο ἐν τοῖς ἐνδοξοτάτοις, in clarissimorum nominum numero aliquem repono 3) τίθημι ἄθλον, praemium propono. 4) τίθημι (τίθεμαι) τέλος, pono, impono finem. 5) ὄνομα τίθεμαι τι, nomen impono alicui 6) τίθεμαι ψῆφον, suffragium fero 7) τίθεμαι τί τι (ἐνεχυράζω), pignero aliquid alicui. 8) ταύτην τῇ γνώμῃ τίθεμαι, assentior (assensus sum), -iri. 9) = ποιῶ ἀπεργάζομαι, facio, afficio, -ere, aliquid 10) thesin et hypothesis facio, suppono. -ere. ὅς τις ψυχὰς οὐ διαμενεῖν, fac animos non remanere. ἄλλα: τεθείσθω, certe positum esto. ὅθ' = censeo, arbitror (aliquid). 11) τίθεμαι νόμον, legem fero mihi (qua et ipse teneat), ἄλλα: τίθημι νόμον, legem fero scribo alii 12) τὰ ὅπλα τίθεμαι, arma capio. 6) in armis consisto ἡ castra pono. γ) arma humi pono arma depono. ἰδὲ ὅπλον. 13) τίθεμαι παρ' οὐδέν, nihili duco. ἐν αἰσγρῷ τίθεμαι, turpe duco. 14) τίθεμαι μάχην, pugnam committo, pugno. 15) πόλεμον τίθεμαι, a bellum infero. 6) bellum compono. 16) παθεῖν, ponor (positus sum) -i; collocor, -ari.
 τιθηνέω-ω καὶ τιθηνέω 1) nutrio, -ire. 2) foveo (ut nutrix).
 τινήνη, ἡ nutrix, -icis, θ.
 τινήνημα, τό id quod nutritur.
 τινήνησις, ἡ nutritio, -onis, θ.
 τινήνεια, ἡ nutritio, -onis, θ.
 τινός, ἡ, ὄν' mansuetus, a, um.
 τίκτω (ἐτεκον) 1) gigno (genui), -ere. ἡ γυνὴ τίκτει, mulier gignit. 2) pario (peperi), -ere. φῶς τίκτω, ova pario. 3) παροίμι ἀγνωστον ὅ τι τίξεται ἡ ἐπιούσα, quid vesper ferat (vehat, incertum est. ἰδὲ ὠδίνω.
 τίλλω 1) vello (velli καὶ vulsi), -ere, aliquem ἡ aliquid. τίλλω τὴν κόμην, comam vello. 2) vellico, -are, 3) τίλλομαι, vellor, -i.
 τίλλις, ἡ, τιλλός, ὁ vulsio, -onis, ἄ. vellicatio, -onis, θ.
 τιλτός, ἡ, ὄν' vulsus, a, um.
 τιμαλφέω-ω honoro, -are.
 τιμαλφής, ἡ, pretiosus, a, um.
 τιμοκρατία, ἡ censura, -ae, θ.
 τιμάω-ω 1) honoro, -are, hono-

rifico aliquem; honore afficio aliquem. τιμῶ τινα δώροις, donis aliquem honoro. 2) = διατιμῶ, aestimo, -are aliquid τιμῶ τὸν σίτον τριῶν δηναρίων, frumentum tribus denariis aestimo. τιμῶ τι πολλοῦ, πλείονος, aliquid multum, pluris aestimo πολλοῦ τιμῶ τινα aliquem magni aestimo. 3) ἀργυρίου τινα (τινὶ) τιμῶ, aliquem pecuniā multo. 4) τιμῶμαι ὑπὸ τινος, honoror (honoratus sum) ab aliquo. im honore sum apud aliquem τιμῶμαι-νος ἡ, ὄν' honoratus, a, um 5) τιμῶμαι τινα ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ἡ πλείστου, pluris quam multum pecuniae, maxime aestimo aliquem. 6) τιμῶμαι τινα τὴν δικὴν ἀργυρίου, multam alicui dico ἡ irrogo. 7) τιμῶμαι τινα ἡ τι τιμῶσιν τινος ποιοῦμαι, censeo aliquem ἡ aliquid 8) πολλοῦ τοῦτο τιμᾶται, haec res est magni. πόσου τιμᾶται ἡ βίβλος; quanti liber constat? τριῶν δραχμῶν τιμᾶται, tribus drachmis est.
 τιμή, ἡ 1) honor, -oris, ἄ. ἐν τιμῇ εἰμι, in honore sum ἔχω τινα διὰ τιμῆς, aliquem in honore habeo. ἀπο- νέμω τινὶ τιμὴν, honorem alicui tribuo. 2) = ἀξίωμα, honor, -oris ἄ. di-nitas imperatoria. 3) = ἀξία, pretium, -ii, οὐ. πολλῆς τιμῆς, magni pretii, τὴν τιμὴν τινος καθίσταται, pretium rei constituo 4) poena, multa, -ae, θ.
 τιμήεις, εσσα, εν' honoratus, a, um; honorabilis, e.
 τίμημα, τό 1) pretium, -i, οὐ. valor, -oris, ἄ. 2) = ζήμια χρημάτων, multa, -ae, θ. τίμημα θάνατος, multa (est) mors. 3) census; censusum
 τίμησις, ἡ 1) litis aestimatio, multa, -ae, θ. 2) census, ns, ἄ. τιμῶσιν τινος ποιοῦμαι, censeo aliquem ἡ aliquid. 3) = διατίμησις, taxatio, -onis, θ.
 τιμητεία, ἡ censura, -ae, θ.
 τιμητεύω censor sum. ἀνὴρ τιμητεύσας, vir censorius.
 τιμητής, ὁ censor, -oris, ἄ. ἡ τοῦ τιμητοῦ αὐστηρότης, censoria severitas.
 τιμητικός, ἡ, ὄν' 1) honorificus, a, um. 2) censorius, a, um. ἀνὴρ τιμητικός, vir censorius.
 τιμητικῶς honorabiliter.
 τιμητός, ἡ, ὄν' aestimandus, a, um.
 τιμοπωλέω-ω care vendo.

τιμοπώλη qui pretio magno vendit.
τίμιος, α, ον 1) = ἐντιμος, honoratus, a, um; honorabilis, θ. 2) = πολυτιμος, pretiosus, a, um; carus, a, um.
***3**, honestus, a, um; probus, a, um.
τιμότης, ἡ 1) honorabilitas, -atis, θ. pretiositas, -atis, υ. 2) nobilitas, -atis, θ. excellentia, -ae, θ. *3) = γρηγορίας, honestas, probitas, -atis, θ.

τιμίως honeste; probe.
τιμογράφω -ω aestimo, taxo, -are.
τιμόθεος, δ. colens deum. κύρ δν Timotheus, -ii, δ.

τιμοκρατία, ἡ res publica in qua e censu magistratus creantur.

τιμοκρατικός, ἡ, ον censu potens.
τιμοῦχος, ον honorem, magistratum habens.

τιμωρέω -ω τινα defendo aliquem ἄλλᾳ: τιμωρῶ τινα τὸν φονεὺν. ulciscor alicujus mortem. **τιμωροῦμαι** τινα (νεολ. τιμωρῶ τινα). α) punio (-ivi καὶ -ii) -ire, aliquem. τιμωροῦμαι τινα θανάτῳ, morte (capite) aliquem punio, supplicio aliquem. β) ulciscor (ultus sum) -i. τιμωροῦμαι τοὺς πολεμικοὺς τῆς ἀδικίας, ulciscor hostes pro injuria. γ) = κολάζω, castigo, -are, aliquem. παθήτ. τιμωροῦμαι (ἐτιμωρήθην) ὑπὸ τίνος, punior (punitus sum), -iri; castigor (castigatus sum), -ari.

τιμώρημα, τό ultio, -onis, θ. poena.
τιμώρησις, ἡ ultio, -onis, θ.

τιμωρητής, δ. ultor, -oris, δ.

τιμωρητικός, ἡ, ον ultorius, a, um.

τιμωρία, ἡ 1) = βοήθεια, auxilium, -ii, δ. 2) ultio, -onis, θ. poena, -ae, θ. supplicium, -i, οὐ.

τιμωρός, δ, ἡ 1) auxiliator, -oris, δ. 2) ultor -oris, δ. vindex, -icis, δ.

τιμωρὸς τοῦ πατρός, vindex parentis. αἱ τιμωροὶ Ἑριννύες, vindices (scelerum), Furiæ.

τίναγμα, τό, **τιναγμός**, δ. vibratio, -onis, θ. quassus, -us, δ. concussio.

τινάκτειρα ἡ quae concutit.

τινάκτωρ, **τινάκτης**, δ. concussor, δ.

τινάσσω 1, vibro, -are, aliquid. 2) quatio (quassi); concutio (-ussi) aliquid.

τίνω (τίσω) 1) luo (lui), -ere, aliquid. ποινὰς τίνω. poenas (sceleris) luo. 2) solvo -ere, aliquid (το ἀργύριον, pecuniam). 3) pendo, -ere. τίνω

τινὶ ἀργύριον, pecuniam alicui pendo.
τίποτε 1) quidnam? cur? -, νεολ. = οὐδέν, nihil.

τίς, **τί** (τινός) 1) aliquis (aliqui), aliqua, aliquid καὶ aliquod ἄλλᾳ: εἰ τις, si quis 2) quidam quaedam, quoddam καὶ quiddam. 3) quispiam, quaequam, quodpiam καὶ quiddpiam.

τίς, **τί** τίνο 1) qui, quae quod (ἐπιθετ. καὶ quis quid (οὐσιαστ.) τίνες εἰσιν, qui sunt. τίνος εἰ; cujus es? τι θαυμαστόν; quid mirum? 2) μετὰ τοῦ δῆ: τίς δῆ; quisnam καὶ quinam, quaequam quodnam καὶ quiddnam?

τίσις, ἡ punitio, -onis, θ.

Τιτάν, δ. Titan, -anis, δ. οἱ Τιτᾶνες, Titanes -um. Τιτάνιος, Τιτανικός, Titanius, a, um.

Τιτανοκράτωρ, δ. Titanum domitor.

Τιτανοκτόνος, ον Titanum interfector, -oris, δ.

Τιτανομαχία, ἡ Titanum pugna.

τίτανος, ἡ calx, -leis, θ.

τιτανόω -ω calce obliro

τιτανώδης, ες calcarius, a, um.

τιτανωτός, ἡ, ον calce oblitus.

τιτθεία, ἡ nutritio, -onis, θ.

τιττεύω nutrio, -ire.

τίτθη, **τιτθή**, ἡ mamma, -ae, θ. nutrix, -icis, θ.

τιτθίον, τό mamilla, -ae, θ.

τιτθίς, ἡ nutrix, -icis, θ.

τιτθός, δ. mamma, -ae, θ.

τιτίζω pipio, -ire.

τίτλος, δ. titulus, -i, δ.

τιτράω -ω, **τιτράινω** perforo, -are.

τιτρώσκω vulnero, -are, aliquem ἢ aliquid; saucio, -are, aliquem ἢ aliquid; vulnus alicui infero, infligo, impono. **μιτφ.** vulno, laedo (-si) -ere, aliquem ἢ aliquid. **τιτρώσκομαι**, vulneror (atus sum) -ari; vulnero afficior (-fectus sum) ἐτρώθην, tetrowmai, vulneratus sum. τρωθεῖς, tetrowmeinos, saucius, vulneratus, a, um. ξίφει τῇ πληρᾷ τρωθεῖς, ense latus saucius. ἔρωτι τρωθεῖς, amore saucius.

τιτρωσμός, δ. vulneratio, -onis, θ.

τιτυβίζω cacabo, -are

τιτύρινος αἰλός fistula pastoralis.

τίτυρος, δ. aries major. δ. Τίτυρος, Tityrus, -i, δ.

τιψη ἡ tiphe, -es, θ.

τιφυνον, (βοτ.) tiphyon, -i, οὐ.

τίω 1) honoro, -are. 2) συνήθ. α) pendo. solvo -ere, aliquid. β) punio, -ire, aliquem.

(τλάω), ἔτλην, δ. ἰδί.

τλημοσύνη, ἡ aerumna, -ae, θ.

τλήμων, ον aerumnosus, a, um; miser era erum.

τληπαθής, ες calamitosus, a, um.

τλησίμοχθος, **τλησίπονος**, ον patiens laboris.

τλήσις, ἡ patientia, -ae, θ. tolerantia, -ae, θ.

τλητικός, ἡ, ον patiens, -ntis.

τλητός, ἡ, ον tolerabilis, e.

τμήδην secando; caesim.

τμήμα, τό segmentum, -i, οὐ. sectio, -onis, θ. particula, -ae, θ.

***τμηματάρχης**, δ. praefectus sectionis *τμηματικῶς frustatim.

τμήσις, ἡ 1) sectio, -onis, θ. scisio, -onis, θ. 2) ἐν τῇ μετρ. tmesis.

τμητός, α, ον secandus, a, um.

τμητήρ, **τμητής**, δ. sector, -oris, δ.

τμητικός, ἡ, ον 1) secandi vim habens. 2) sectilis, e.

τμητός, ἡ, ον 1) sectus, a, um. 2) sectilis, e.

τοιγαροῦν, **τοιγάροι** proinde; igitur; ergo.

τοῖνον igitur; ergo.

τοῖσδε ἤδε ὅδε, **τοιοῦτος ἡ ο** (-ον) talis, e; hujusmodi. τοιοῦτον ἔργον, tale facinus. τοιοῦτόν τι, tale quidquam, tale quid. ταῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα, haec taliaque. τοιοῦτός ἐστιν, ὥστε, talis est, ut (qui μεθ' ὑποτ.) πολλὰ τοιαῦτα, multa hujus modi. τοιαύτη συμφορὰ, hujus modi causa.

τοιουτότροπος, ον hujusmodi.

τοιουτοτρόπως tali modo.

τοιχάριον, **τοιχίδιον**, **τοιχίον**, τό parvus paries -etis, δ.

τοιχοδατέω -ω parietem scando.

τοιχογραφέω -ω in pariete pingo.

τοιχογραφία, ἡ pictura parietum.

τοιχογράφος, δ. pictor parietum.

τοιχοδόμος parietum aedificator.

τοιχοκollέω -ω in locis celeberrimis libellos propono; tabulam procribo, -ere.

τοίχος, δ. 1) paries, -ietis, δ. τὰ ἐρείλια τῶν τοίχων, τοῖχοι ἡμιπτῶτοι, parietinae, -arum. 2) σπαν. murus, -i, δ.

τοιχώω -ω murum facio.

τοιχορύκτης, δ. muri perfossor, parietis defossor.

τοιχορύκω -ω parietem perforo, -are; parietem defodio, -ere.

τοιχωρύχημα, τό paries perfossus.

τοιχωρύχια, ἡ parietis perfossio.

τοιχωρύχος, δ. = τοιχορύκτης.

τοίως, **τοιῶσδε** tali modo.

τοκαρίδιον, τό usurula, -ae, θ.

τοκάς, ἡ puerpera, -ae, θ.

τοκάω -ω parturio, -ire.

τοκετός, δ. partus, enixus, -us, δ. puerperium, -i, οὐ. δ. τοκετός ἐπικείται, partus appropinquat, insulat.

τοκεύς, δ. genitor, -oris, δ.

τοκίζω fenori do (dedi) -are (pecuniam); τὸ τοκίζμενον ἀργύριον, pecunia usuraria.

τοκιστής, δ. fenerator, -oris, δ.

τοκογλυφέω -ω feneratorem ago.

τοκογλύφος, δ. fenerator, -oris, δ. ἡ τοκογλύφας, feneratorix, -icis, θ.

τοκογλυφία, ἡ feneratio, -onis, θ.

τόκος, δ. 1) = τέξις, γόνος, partus, -us, δ. 2) = διάφορον, fenus, -oris, οὐ.

usura, -ae, θ. δίδωμι τινα χρήματα ἐπὶ τόκῳ, pecuniam alicui fenori do. ἀποδίδωμι τινα τοὺς τόκους, alicui fenus do ἢ reddo. ἐν τόκῳ (μετὰ τόκου) ἀποδίδωμι, cum fenore, cum usura reddo. ἄνευ τόκου, sine usura. ἐλὲ μεγάλοις τόκοις δανειζομαι, accipio (mutuor) pecuniam magno reddendam fenore νόμιμος τόκος, legitimum fenus.

τόλμα, **τόλμη**, ἡ audacia, -ae, θ.

τίμι τόλμη ἐπέχειρσες τοιοῦτῳ ἔργῳ; qua audacia tantum facinus ausus est?

τολμάω -ω audeo (ausus sum) -ere, aliquid ἢ facere aliquid. οὐκ ἐτόλμησε ταῦτα πράττειν, haec non ausus est facere.

τόλμημα, τό facinus ausum ἢ ἀπλ. ausum, -i, οὐ.

τολμηρία, ἡ audacia, -ae, θ.

τολμηρός, α, ον audax, -acis; audens, -ntis. τολμηρότερος, audentior, audacior. τολμηρότατος, audacissimus.

τολμηρῶς audacter.

τόλμησις, ἡ conatus audax.

τολμητέον -endum est. τολμητέον τὸ πρᾶγμα, audenda est res.

τολμητής, δ. **τολμητίας**, δ. homo audax ἢ ἀπλ. (οὐστ.) audax, -acis.

τολμητικός, ἡ, ον audax, -acis.

τολυπέυω· conglomerero, -are. μεταφ. machinor. -ari; struo, -ere aliquid. **τολύπη**, ἡ· glomus lanae carptae. **τομεινόν**, τό, τομής, ἡ· forceps, ἄ. **τομύς**, ὁ sector, oris, ἄ. **τομή**, ἡ· 1) sectio, -onis θ. 2) incisio, -onis, θ. incisura, -ae, θ. **τομίας**, ὁ castratus, -i, ἄ. **τόμιος**, ὁν· resectus a. um. **τομός**, ἡ, ὁν· scindens; acutus. **τόμος**, ὁ tomus, -i, ἄ. volumen, -inis οὐ. τρεῖς τόμοι, tria volumina. **τοναῖος**, α ὁν (ἐπὶ φωνῆς)· intentus **τονθορίζω**· submisso loquor. **τονίζω**· syllabis accen um pono ἢ adpono, ere apicem adpingo, -ere. μεταφ. τονίζω την φωνήν, voces inflecto, vocem vario. **τονίζομαι**, accentum accipio. **τόνος**, ὁ 1) tonus, -i, ἄ. accentus, -us, ἄ. 2) τ. φωνῆς, contentio vocis. **τονόω** -ῶ· 1) = ἐόννυμι, roboro, -are; firmo, -are. 2) = τονίζω, ἄ. ἰδα. **τονώδης**, ες· tonum habens. **τονωσις**, ἡ· corroboratio, -onis, θ. **τονωτικός**, ἡ, ὁν· vim habens roborandi et firmandi. **τοξάζομαι**· arcu jaculor. **ταξαρχης, τόξαρχος**, ὁ· praelectus sagittariorum. **τοξεία**, ἡ· ars sagittandi. **τόξευμα**, τό· 1) sagitta, -ae, θ. telum, -i, οὐ. τόξ. βάλαν, ἀφίημι. sagittam jacio. **τοξεύματι** τινα διακτινῶσκω, sagittā aliquem trajicio. 2) ictus sagittae. τόξ. εἰς τὴν κνήμην λαδών, sagittā ictus in tibia. εἰς τόξευμα ἀφικνέσθαι, ad sagittae jactum venire. **τόξευσις**, ἡ· sagittae emissio. **τοξεύτρια**, ἡ· sagittaria, -ae, θ. **τοξευτής**, ὁ· sagittarius, -ii, ἄ. **τοξευτικός**, ἡ, ὁν· sagittarius, a, um. **τοξευτός**, ἡ, ὁν· sagittā percussus. **τοξεύω**· arcu sagittam emitto; arcu ἢ sagittis peto. ἐτόξευον εἰς τὰ γυμνά, sagittis petebant partes nudas. **τοξεύω** τινά, sagitto (-are) aliquem, sagittā aliquem percutio. **τοξεύομαι** (ἐτοξέσθην), sagittā percutior (percussus sum). **τοξικός**, ἡ, ὁν· 1) sagittarius, a, um. 2) ἡ τοξική, ars sagittas mittendi. 3) τὸ τοξικόν. α) = οἱ τοξόται, sagittarii, -orum, ἄ. = δηλητήριον, venenum, quod sagittis illinebant.

τοξοβόλος, ὁν· sagittas jaculans. **τοξοειδής**, ες· arcui similis. **τοξοθήκη**, ἡ· pharetra, -ae, θ. **τόξον**, τό· arcus, -us, ἄ. τὸ οὐρανίον τόξον, arcus coelestis ἢ ἀπλ. arcus; iris, -idis. **τοξοποιέω** -ῶ· arcus conficio. **τοξοποιία**, ἡ· arcum confectio. **τοξοποιός**, ὁ· qui conficit arcus. **τοξοσύνη**, ἡ· ars sagittandi. **τοξότης**, ὁ 1) sagittarius, -ii, ἄ. οἱ τοξόται, sagittarii. 2) τόξ. τοῦ ἀστρου, sagittarius, sagittiger. ἄ. **τοξότις**, ἡ· sagittaria, -ae, θ. **τοξοφόρος** ὁν· sagittifer, a, um. **τοπάσιον**, τό· topasion, -ii, οὐ. **τοπάζω** 1) loco, -are 2) conjicio. **τοπάρχης**, ὁ· praefectus regionis; toparcha, ae, ἄ. **τοπαρχία**, ἡ· toparchia, -ae, θ. ***τοπειογράφος** ὁ· qui regiones ἢ regionum formas pingit. ***τοπεινόν**, τό· regio, -onis, θ. **τοπικός**, ἡ, ὁν· localis, e. **τοπικῶς**· localiter. **τοπογραφέω** -ῶ· locum describo. **τοπογραφία**, ἡ· loci descriptio. **τοπογράφος**, ὁ· locorum descriptor. **τοποθεσία**, ἡ· loci situs ἢ positus; loci positio; situs, -us, ἄ. ***τοποθετέω** -ῶ· in loco colloco, -are, aliquem ἢ aliquid. **τοποθετούμαι**, ἄ. me loco, alicubi). 6) **περὶ ὑπαλλήλου** ἐτοποθετήθη ἐν Ἀθήναις, Athenis constitutus est in munere. ***τοποθέτησις**, ἡ· collocatio, -onis, θ. **τοποκρατέω** -ῶ· locum aliquem obtineo, -ere. **τοπομαχέω** -ῶ· 1) variis in locis (de occupandis locis) proelior. 2) loci opportunitate utor ad pugnandum. **τόπος**, ὁ· locus, -i, ἄ. regio, -onis, θ. τόπος τινός, loco alicujus. εἰς τοὺς τοὺς τόπους, in haec loca. **τοποτηρητής**, ὁ· vicarius, -ii, ἄ. **τορεία, τόρευσις, ἡ· caelatura**, -ae, θ. **τόρευμα**, τό· opus caelatum; toreuma, -atis, ἄ. **τορευτής**, ὁ· caelator, -oris, ἄ. **τορευτικός**, ἡ, ὁν· ad caelandam pertinens ἢ aptus, a, um. ἡ **τορευτική**, ars caelandi. **τορευτός**, ἡ, ὁν· caelatus, a, um. **τορεύω**· caelo, -are.

τορέω -ῶ· perforo, -are. **τορητός**, ἡ ὁν· perforatus, a, um. **τόρμη**, ἡ, τόρμος, ὁ· modiolus, ἄ. **τεργεία**, ἡ· tornatio, -onis, θ. **τόρνευμα**, τό· opus torno factum. **τορνευτήριον**, τό· tornus, -i, ἄ. **τορνευτής**, ὁ· tornator, -oris, ἄ. **τορνευτικός**, ἡ, ὁν· ad tornandum pertinens ἢ aptus, a, um. ἡ **τορνευτική**, ars tornandi. **τορνεύω**· torno, -are, aliquid. **τόρνος**, ὁ· tornus, -i, ἄ. **τορνόω** -ῶ· torneum. **τορός**, ὁ· sculprum lapicidarum. **τορός**, ἡ ὁν· penetrans, -ntis; acutus a um perspicuus, a, um. **τορῶς** acut; clare, perspicue. **τορνάω**· ορνύω· tudiculā agito tu lenio, -are aliquid. **τοῦνη**, ἡ· tudicula, -ae, θ. **τοσάκας, τοσαυτάκας** toties. **τοσιπλάγιος** α ὁν· tantuplus, a, um. **τοσαυταχῶς**· tot modis. **τόσος**, ἡ, ὁν, τοσόςδε, ἡδε, ὁδε· tantus, a, um. τόσον, tantum. **τοσούτος**, αὐτὴ, οὗτο (ν) 1) tantus, a, um τοσούτον, tantum εἰς τοσούτον εἰ τοσούτον. in tantum. τοσούτον ἀργύρον, tantum argenti. τοσούτω tantidem; tanto 2) τοσούτοι, αὐταί, οὗτοι, tot (ἀκλ.) τοσαῦτα ἔτη, tot annos, τοσαῦτοι ἄνθρωποι, tot homines 3) ἕτερος τοσούτος, ἡ, ὁν, tantusdem, tantadem, tantudem. 4) ἕτεροι τοσούτοι, αὐταί, αὐταί, totidem (ἀκλ.) **τότε**· tunc; tum. **τότε**· aliquando. τότε μὲν — τότε δέ, nunc — nunc. **τοῦλάχιστον**· 1) minimum. *2) **τοσούτος**, ἡ, ὁν· saltem, τῶρα τοῦλάχιστον, nunc saltem. **τοῦμπαλιν**· contrarium εἰς τοῦμπαλιν, in contrarium; ex contrario. **τοῦναντίον**· contra. **τοῦνεκα**· propterea. **Τοῦρκος**, ὁ· Turca, -ae, ἄ. οἱ **Τοῦρκοι**, Turcae, -arum. **τουτογί, τουτί**· hocce. ***τραβῶ** -ῶ· 1) = ἔλα· traho (xi) -ere. 2) = ὑποφέρω, suffero, -erre. **τραγάκανθα**, ἡ· tragacantha, θ. **τραγαλίζω**· rodo, -ere. **τραγανόν**, τό· cartilago, -inis, θ.

τράγειος, α, ὁν· hircinus, a, um. **τράγειον** κρέας, caro hircina. **τραγέλαφος**, ὁ· hircocervus, -i, ἄ. **tragelaphus**, i, ἄ. **τραγή**, ἡ· pellis hircina. **τραγήματα**, τὰ· bellaria, -iorum, οὐ. mensa secunda. **τραγματίζομαι**· bellaria comedo. **τραγματισμός**· bellariorum esus. **τριγίζω** 1) hircum oleo. 2) hircum pultallo, -i, ἄ. **τριγίζων** παῖς, hircupitallus, -i, ἄ. **τραγικεύομαι**· tragice loquor. **τραγικός**, ἡ, ὁν· tragicus, a, um. **τραγικός**, tragicus (poeta). **τραγικώδης**, ες· tragico similis. **τραγικῶς**· tragice; more tragicorum. **τράγιον** τό· (βοτ.) tragion -ii οὐ. **τραγίσκος**, ὁ· hirculus, -i, ἄ. **τραγοειδής**, ες· hircosimilis. **τραγόκερως**, ὁν· hircina cornua habens. **τραγοκτόνος**, ὁν· hircos occidens. **τραγομάσχαλος**, ὁν· hircosus, a, um. hircum olens. **τραγόπους**, ὁ· hircipes, -edis. **τραγοπάγων**, ὁ· 1) hircinum barbam habens. 2) βοτ. tragopogon. **τράγος**, ὁ· hircus, -i, ἄ. caper, pri. **τραγοσκελής**, ες· capripes, -idis. **τραγωδέω** -ῶ· 1) tragoediam decanto 2) tragice decanto. 3) tragice exaggero -are. *4) **τραγωδῶ**, ἡ· τραγουδῶ = ᾄδω, cano, -ere, canto, ἀρ. εἰς τὸ τραγούδι, cantilena -ae, θ. canticum, -i, οὐ. cantus -us, ἄ. 6) ὁ **τραγουδιστής**, cantor, cantator, -oris, ἄ. ἡ **τραγουδίστρια**, cantatrix, -icis. **τραγωδία**, ἡ· tragoedia, -ae, θ. **τραγωδία** διδάσκω, tragoediam doceo. **τραγωδιογράφος**, ὁ· tragoediarum scriptor. **τραγωδιοδιδάσκαλος**, ὁ· qui tragoediam docet. **τραγωδοποιός**, ὁ· tragicus poeta. **τραγωδοποιία**, ἡ· carminis tragici compositio. **τραγωδός**, ὁ· tragicus poeta; actor, -oris, ἄ. **τρανής**, ες, **τρανός**, ἡ, ὁν· 1) clarus, a, um. τρανή φωνή, clara vox. 2) perspicuus, a, um; *3) **τρανός**, = μαγας.

magnus, a, um. οὐ. οἱ τρανοί, optimates, nobiles.

τρανόςης, ἡ perspicuitas, -atis, θ.

τρανόω -ω perspicuum reddo.

τρανώς manifeste; aperte; diserte; clare..

τράπεζα, ἡ 1) mensa, -ae, θ. τράπεζαν παρατίθῃμι ἢ ἀφαιρῶ, mensam (alicui) pono, ἢ adpono, tollo, ἢ removo. ἀνίσταμαι ἀπὸ τῆς τραπέζης, a mensa surgo. σκεύη τῆς τραπέζης, mensae vasa ἀργυρεῖα σκεύη τῆς τραπέζης, argentum escarium. 2) τρ. τραπέζιων, mensa argentaria ἢ ἀπλ. mensa; ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐπὶ τῶν τραπέζων, in foro et apud mensarios. 3) ἡ ἱερὰ τράπεζα, sacra mensa, altare, -is, οὐ. 4) coena, fercula, -ae, θ.

τραπέζιον, τό 1) mensula, -ae, θ.

2) γεωμ. trapezium, -ii, οὐ.

τραπέζιεύω mensarius sum.

τραπέζιτης, ὁ 1) mensarius, -ii, ἀ.

argentarius, -ii, ἀ. trapezita, -ae, ἀ. 2) οἱ τραπέζιται (ὀδόντες), dentes molares.

τραπέζιτικός, ἡ, ὄν. ad mensarium pertinens.

τραπέζοειδής, ἐς mensae formam habens; mensae similis.

τραπέζοκός curator dapum.

τραπέζοποιέω -ω mensas facio.

τραπέζοποιία, mensarum fabricatio

τραπέζοποιός, ὁ mensas fabricans.

τραπέζοφορον, τό trapezophoron.

Τραπεζοῦς, ἡ Trapezus, -untis, θ.

τραπέζωω -ω mensas impono.

τραπέζωδης, ἐς mensae similis.

τραπέζωμα, τό quod mensae im-

ponitur (ut vasa).

τραπέζωσις, ἡ apparatus mensae.

τραπέωω -ω uvas calco.

τραπητής, ὁ calcator nvarum.

τραυλίζω balbutio -ire.

τραυλισμός, ὁ balbuties, -iei, θ.

τραυλός, ἡ, ὄν balbus, blaesus.

τραυλότης, ἡ balbuties, -iei, θ.

τραῦμα, τό vulnus, -eris, οὐ. καί-

προν τραῦμα, letale vulnus. τραῦμα

ἐκ προνοίας, vulnus praemeditatum.

ἐκ τῶν τραυμάτων ἀπέθανεν, mortuus

est ex vulneribus.

τραυματίας, ὁ vulneratus, saucius.

τραυματικά, saucii, vulnerati.

τραυματίζω vulnero, -are; saucio.

-are, aliquem; vulnus alicui infero, infligo, impono. μεταφ. vulnero. laedo.

τραυματίζομαι, vulneror (vulneratus sum) -ari (ab aliquo).

τραυματισμός, ὁ vulneratio, -onis, θ.

τραχέως asperere; acerbere.

τραχηλιάτος ad collum pertinens.

τραχιλέα, (τραχηλιά), ἡ collare,

-is, οὐ.

τραχηλιάω -ω cervicem attolo

τραχελίζω cervicem resupino; con-

verto cervicem.

τραχηλισμός cervicis resupinatio.

τραχηλοειδής, ἐς collo similis.

τραχηλοκοπέω -ω collum imputo.

τράχλος, ὁ 1) collum, -i, οὐ. 2)

cervix, -icis, θ.

τραχύω -ω durum reddo.

τραχυδατέω -ω per aspera incedo

τραχύδερος pellem asperam habens

τραχυντικός, ἡ, ὄν. exasperans,

-ntis.

τραχύνω aspero, exaspero, -are,

τραχύπους asperos pedes habens.

τραχύς, εἶα, ὁ 1) asper, era, erum.

τόπος τραχύς, locus asper. ὁ τραχύς τό-

πος, asperum, -i, οὐ. τὰ τραχία, as-

pera, οὐ. μεταφ. ἄνθρωπος τραχύς τὸ

ἦθος, homo natura asper. 2) scaber,

bra, brum. 3) acerbus, a, um.

τραχυσμός, ὁ asperitas -atis, θ.

τραχύστομος, ὄν. aspere loquens.

τραχύτης, ἡ 1) asperitas, -atis, θ.

2) scabritia, -ae, θ.

τραχυφωνία, ἡ asperitas vocis.

τραχύφωνος, ὄν. qui voce aspera est

τραχώδης, ἐς asper, a, um.

τράχωμα, τό asperitudo palpebrae.

τραχών, ὁ locus asper.

Τρεβία, ὁ Trebia, -ae, θ.

τρέις, οἱ, αἱ, τρία, τὰ tres, tria-

-ium. ἀνὰ τρεῖς (τρία), terri, ae, a.

τρέμω tremo (-ui, -ere).

τρεπτικός, ἡ, ὄν. mutabilis. e.

τρεπτός, ἡ, ὄν. conversus, a, um;

mutabilis, e.

τρεπτότης, ἡ mutabilitas, -atis, θ.

τρέπω 1) τρ. τινὰ ἢ τι εἰς τι, ver-

to (-rti), -ere, converto (-rti), -ere,

aliquem ἢ aliquid in. τρέπω εἰς φυ-

γὴν τοὺς πολέμιους, ἢ τρέπομαι (ἐτρέ-

ψάμην) τοὺς πολέμιους, hostes in

fugam do, verito convei. τρέπομαι

πρὸς φυγὴν, in fugam me do me ver-

to. οἱ πολέμιοι εἰς φυγὴν ἐτρέψαν.

hostes in fugam se verterunt. 2)

τρέπομαι (ἐτραπόμην) εἰς τι ἢ ἐπὶ

τι, me verito, me converto, me con-

fero in, ad aliquid; veritor ἢ con-

verto (-versus sum) in, ad aliquid.

τρέπομαι εἰς τὴν Φρυγίαν, me in Phry-

giam converto. ἐτρέπετο τὴν ἐπ' Ἀρ-

πινᾶ, se vertit Arpinum versus. ποῖ

τρέπωμαι; quo me vertam? τρέπομαι

ἐπὶ τὴν σχολὴν, me ad otium con-

verto. τρέπομαι πρὸς τὴν σπουδὴν τοῦ

γράφειν, me ad studium scribendi

converto. ἐπὶ τόπων vergo, specto

in, ad aliquid. πρὸς τὸν ποταμὸν

τέρραται, ad flumen vergit. πρὸς

βορρᾶν τετραμμένος, ad septentrio-

nem vergens. πρὸς ζέφυρον τετραμ-

μένος, in ventum Favonium spectans.

2) = μεταβάλλω, verito, converto, -ere;

muto (-are). ἐπὶ τὸ βελτίον τρέπω,

in melius verito ἢ muto aliquid. ἐπὶ

τὰ βελτίω τρέπου, ad meliora te con-

verte. ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐτρέπετο, in pe-

jus versus ἢ mutatus est. ἡ χαρὰ

ἐτρέπη εἰς λύπην, gaudium moerore

mutatum est. τετραμμένος οἶνος, vinum

mutatum.

τρέσις, ὁ timidus, -i, ἀ.

τρέφω 1) alo (-ui), -ere; nutrio

(-ivi ἢ -ii), -ire, aliquem ἢ aliquid.

τρέφω κόμην, capillum nutrio. τὰ βί-

βλια τρέφουσι τὸν νοῦν, libri mentem

nutriunt. 2) = ἐκτρέφω τινὰ, educo.

-are, aliquem. 4) τρέφομαι. α) nutrior

(nutritus sum), -iri (ab aliquo).

educor (educutus sum) -ari (ab ali-

quo. ἀνέμω καὶ δρόσω τρέφομαι, ven-

to ac rore alor nutriorque; κακῶς

τεθραμμένος, male educatus. 6) alo me,

nutrio me. τίς τρέφεται ἐξ ἀνέμων; quis

se ventibus alit. γ) = ἐσθίω, vescor,

-i. γάλακτι τρέφονται, lacte vescuntur.

τρεχέειπνος ad coenam currens.

τρέχω (ἔδραμον) 1) curro (cu-

curri) -ere. παθητ. δρόμος γίγνεται,

curritur. *2) νεοσλ. = βίω, fluo -ere.

τρέω (τρέω) tremo, -ere.

τρέμμα, τό foramen, -inis, οὐ.

τρηματώδης, ἐς perforatus, a, um.

τρησίς, ἡ perforatio, -onis, θ.

τρητός, ἡ ὄν perforatus, a, um.

τριάδελφαι, αἱ tres sorores (Parcae).

τριάδω triplico, -are.

τρίαινα, ἡ tridens, -ntis, ἀ.

τριανοειδής, ἐς speciem tridentis

habens.

τριανοκράτωρ (Ποτ.) tridentifer.

τριακαίδεκα tredecim.

τριακαίδεκάτης, ὁ tredecim annos

natus. τριακαίδεκάτης, tredecim annos

nata.

τριάκας, ἡ 1) trigesima dies men-

sis. 2) numerus tricenarius.

τριάκις ter.

τριακονθήμερος, ὄν. qui triginta

dierum est. τὸ τριακονθήμερον,

triginta dierum spatium

τριάκοντα triginta. ἀνὰ, κατὰ τριά-

κοντα, triceni, ae, a. οἱ τριάκοντα,

triginta tyranni.

τριακονταετηρίς, τριακονταετηρία,

ἡ anni triginta; tricennalia, -ium.

τριακονταέτης, -τούτης, -ταετής,

ἐς, τριακονταέτης, -τούτης qui, quae

triginta annorum est; tricennalis, e.

τριακοντία, ἡ triginta anni.

τριακοντάκις tricies; trigesies.

τριακονταπέντε trigintaquinque.

τριακονταπλάσιος, α, ὄν, τριακον-

ταπλάσιον, τριακονταπλοῦς, -ῆ,

-οῦν per triginta multiplicatus; tri-

cies major, -us.

τριακονταπλάσιος tricies totidem.

τριακονταρχία, ἡ dominatio tri-

ginta tyrannorum (Athenis).

τριακοντάς, ἡ tricenarius numerus;

triacontas, adis, θ.

τριακοντάφυλλον, (τριαντάφυλ-

λον), τό rosa, -ae, θ.

*τριανταφυλλία, ἡ rosa, -ae, θ. ro-

setum, -i, οὐ.

τριακοντήρης, τριακόντορος, ἡ

navis triginta remis instructa.

τριακοντούτης, ἡ τριακονταέτης.

τριακόσιοι, αἱ, α' trecenti, ae, a.

ἀνὰ, κατὰ τριακοσίους, ας, ους, trecenti,

ae, a.

τριακοσιμέδιμνος qui trecentos

conficit medimnos.

τριακοσημόριον pars tricesima.

τριακοστός, ἡ, ὄν. trigesimus (tri-

cesimus), a, um. τὸ τριακοστόν,

pars tricesima.

τριάνωρ, ἡ quae ter nupsit.

τρίαρχία (*τριαρχία), ἡ trium-

viratus, -us, ἀ.

τριάρχαι, οἱ triumviri, -orum, ἀ.

τριᾶς, (ἄντος) ὁ triens (nummus).
 τριάς ἢ 1 numerus ternarius;
 ternio -onis, θ. 2 trinitas -atis,
 θ. ἢ ἁγία τριάς. sancta Trinitas. ὁ
 τριάδ: Θεός: Pater, Filius et Spi-
 ritus sanctus
 τριαῦλας, ὁ trisulcus, -i, ἄ.
 τριδακός ἢ ὁν 1 homo tritus
 2) veterator -oris, ἄ. 3) τὸ τριδακόν,
 vestis trita
 Τριβαλοὶ οἱ Triballi, gens Illyrica
 τριέσδαρος, ὁν ter barbarus, val-
 de barbarus, a, um.
 τριεύς, ὁ tritor, -oris, ἄ.
 τριεὶς ἢ 1) = τριῖς. tritura, -ae
 θ. 2 = ἔξις. usus, -us, ἄ. exercitatio.
 -onis θ. 3) = βραδύτης, mora, -ae, θ.
 procrastinatio, -onis θ.
 τριβόλος, ὁ tribulus, -i, ἄ. τὰ τρι-
 βόλα, tribulum, -i, οὐ.
 τριβός, ἢ semita, -ae θ. callis -is, θ.
 τριβράχης, ὁ tribrachys, pes
 τριβῶ 1) tero (trivi, tritum)
 -ere, aliquid frico (-cui, -atum καὶ
 -etum -are, aliquem ἢ aliquid τρι-
 βόμαι (τριβέην) teror | tritus sum
 τετριμμένος, ἢ, ὁν, tritus, a, um
 ὁδὸς τετριμμένη, via trita, μετφ. trivus,
 vulgaris, e; ex trivio. 2 = ἐπιτριβῶ,
 adtero -ere, aliquid. τριβῶ τὰς χει-
 ρας manus adtero. 3) τριβῶ τι πρὸς
 τι, aliquid aliquo tero, alicui affrico.
 4) μέο τρ δομαί τι, usu tero aliquid
 τριβῶν, ὁ 1) homo tritus, homo in
 rebus agendis exercitatus. 2) pal-
 lium tritum
 τριβώνιον, τὸ palliolum tritum.
 τριδωνοφορέω -ῶ pallium tritum
 gesto.
 τριδωνοφορέα, ἢ triti pallii ges-
 tatio.
 τριδωνοφόρος, ὁν pallium tritum
 gestans
 τριγαμία, ἢ tertium matrimonium.
 τριγάμος, ὁ, ἢ ter uxorem ducens;
 ter nupta.
 τριγένεια, ἢ 1) triplex genus. 2)
 tertia generatio, -onis, θ.
 τριγενής, ἐς 1) triplicis generis.
 2) ἐν τῇ γραμ. trium generum.
 τριγέρων, ὁ valde senex
 τριγύλα, τριγύλη (ἰχθ.) mullus, -i, ἄ.
 τριγύληνος ὁν tres pupillas habens.
 τριγυλόβολος, ὁν mullos capiens.

τριγυλόφορος, ὁν mullos ferens.
 τριγλύφος, ἢ triglyphus i, θ.
 τριγλώχιν tres cuspides habens.
 τριγμός, ὁ stridor -oris, ἄ.
 τριγνάθος, ὁν trifaux, -icis.
 τριγονέω -ῶ tertio pario.
 τριγονία, ἢ tertium genus
 τριγονος, ὁν tertio pariens.
 τριγωνίζω in trigonum formo.
 τριγωνικός, ἢ, ὁν triangularis
 e; trigonicus, a, um.
 τριγωνον τὸ triangulum, -i, οὐ
 trigonum -i οὐ
 τρίγωνος, ὁν triangulus, a, um.
 τριδάκτυλος tres digitos habens.
 τριδραχμος ὁν trium drachma
 rum τὸ τριδραχμον tres drachmae
 τριδύμος, ὁν trigeminus, a, um.
 τριδύστηνος, ὁν ter infelix, infe-
 licissimus, a, um
 τριέμβολος triplex rostrum habens.
 τριετής ἐς trimus, a, um; trium
 annorum
 τριετηρικός, ἢ, ὁν triennalis e.
 τριετηρίς, ἢ triennium, -i, οὐ.
 trieteris, -idis, θ.
 τριετία, ἢ triennium, -ii, κατὰ
 τριετίαν, tertio quoque anno
 τριετίζω triennis sum; triennium
 ago.
 τριζυγος, ὁν trijugis e.
 τριζῶ strideo καὶ strido (-di) -ere.
 τοὺς δόντας τριζῶ dentibus stridet.
 τριημερία ἢ triduum, -ii, οὐ.
 τριημερόνυχτος, ὁν tres dies et
 tres noctes durans
 τριήμερος ὁν triduanus, a, um.
 κατὰ τριήμερον γίνεται, trinis diebus
 fit τριήμερος ἀνέστη, tertio post die
 resurrexit.
 τριημιωδύλιον obolus cum dimidio.
 τριηραρχέω -ῶ praesum triremi;
 trierarchus sum.
 τριηραρχος, ὁ trierarchus, -i, ἄ.
 τριηραρχία ἢ manus trierarchi.
 τριηραύλης ὁ tubicen in triremi.
 τριηρικός ad triremes pertinens.
 τριήρης, ἢ triremis, -is, θ.
 τριηρίτης ἢ remex in triremi.
 τριηροποιός triremes faciens.
 τριθάλασπος ὁν tribus maribus
 cinctus, a, um
 τριθαλής, ἐς τε virens, -ntis.
 τριθημερινός, ἢ, ὁν triduanus, a, um

τρίππον, τὸ triga, -ae, θ.
 τρικάρηνος τρικέφαλος ὁν tri-
 capus, -ipis
 τρικλινον, τὸ trichinium, -ii, οὐ.
 ὁ ἐπὶ τοῦ τρικλίνου τρικλινιάρχης.
 τρικλινιάρχης, ὁ tricliniarches, ae, ἄ.
 τρικλωστός, ὁν ter fuso ductus
 τρικοκκος, ὁν tria ferens grana
 τρικόρυφος ὁν triplicem habens
 rticem.
 τρικότυλος, ὁν tres cotylos capiens.
 τρικουρος ὁν ter tonsus, a, um.
 τρίκρανος, ὁν trifidus, a, um.
 τρικτύς ἢ numerus ternarius.
 τρικυμία, ἢ fluctus magnus; de-
 eumanus fluctus; τροδρά τοκυμία,
 tempestas, atis θ procella, ae, θ.
 τρικυμιώδης ἐς procellosus, a, um.
 τρικώλος ὁν tria membra habens
 τριλαμπής ἐς valde splendens
 τριλογία, ἢ trilogia, -ae, θ.
 τρίλοφος, ὁν tres colles habens.
 τριμαρμία ἢ tritavia, ae, θ.
 τριμέρεια, ἢ divisio in tres partes
 τριμερής, ἐς tripartitus, a, um
 τριμερίζω in tres partes divido.
 τριμερῶς tripartito
 τριμετρος λαμβικός senarius, -ii, ἄ.
 τριμηνιαίος, a, ὁν, τριμήνος, ὁν
 trimestris, e.
 τριμητος, ὁν trilix, -icis. ὁ τριμη-
 τος, τὸ τριμητον, trilicium, -ii, οὐ
 τριμνα, τὸ quod tritum est.
 τριμμός, ὁ 1) tritus, -us, ἄ. 2)
 via trita, semita, ae, θ.
 τριμναῖος a, ὁν trium minarum.
 τριμοιρία, ἢ tripla portio
 τριμοιριαῖος, a, ὁν trium partium
 τριμοιρος, ὁν tribus partibus con-
 stans.
 τριμορφος triformis (Hecate).
 Τρινάκρια, ἢ Trinacria (ποιη-
 ῖν); Sicilia, -ae, θ.
 τριοδία, τριόδος, ἢ trivium, -ii, οὐ.
 τριοδίτης, ὁ trivialis.
 Τριοδίτις Ἐκάτη Trivia, -ae, θ.
 τριόδους, ὁ, ἢ tres dentes habens.
 ὁ τριόδους, tridens, -ntis
 τριόρχης (ὁν. buteo, -onis, ἄ.
 τριπαις, ὁ ἢ tres liberos habens.
 τριπαλαι diutissime ante.
 τριπάλαιος, a, ὁν vetustissimus.
 τριπαλαιστιαῖος, a, ὁν, τριπάλαι-
 στος, ὁν tres palmas latus.

τρίπαππος, ὁ tritavus, -i, ἄ.
 τριπάροδος, ὁν triplicem aditum
 habens
 τριπέτηλος, ὁν tria habens folia.
 τριπηχναῖος, a, ὁν, τριπηχνης, ὁ
 qui est trium cubitorum
 τριπλαξ, ὁ ἢ triplex (vestis i.
 τριπλασιάζω triplico, -are, triplo
 majorem ἢ majus facio, in triplum
 augeo ere, aliquid
 *τριπλασιασμός ὁ triplicatio -onis, θ.
 τριπλάσιος a, ὁν triplex -icis;
 triplo major ἢ amplior τὸ τριπλά-
 σιον triplex, -icis, οὐ.
 τριπλασίως tripliciter, ter totidem.
 τριπλεθρος qui trium jugerum est.
 τριπλευρος ὁν tria latera habens.
 τριπλή τριπλῶς tripliciter
 τριπλός -ους οὐν triplus, a, um;
 triplex, -icis τὸ τριπλῶν, triplex.
 τριπόδειος, ὁν tres pedes habens.
 τριπόδης, ὁ tres pedes habens.
 τριποδηφορέω -ῶ tripodem fero.
 τριποδιαῖος, a, ὁν tripedalis, e.
 τριποδίζω tripedo -are
 τριποδιον, τὸ parvus tripes
 τριπόθητος, ὁν ter (valde) desi-
 deratus, a, um, desideratissimus,
 exoptatissimus, a, um
 τριπόλιον (δοτ.) tripolium, -ii, οὐ.
 τριπολις, ἢ triplex urbs. ἢ Τρι-
 πολις, Tripolis, is, θ.
 τριπούς, ὁν tripes, -edis. ὁ τρι-
 πους (μᾶλλον ὁ Πυθικός), cortina, -ae,
 θ. tripus, -odis, ἄ. 80. ὡς ἐκ τριπο-
 δος, quasi Pythius Apollo (Ἰκέσθ.).
 τριπροσώπος, ὁν tres facies
 habens
 τριπτῆρ, ὁ tritor, -oris, ἄ.
 τριπτῆριον, τὸ = τριπτῆρ.
 τριπτῆς, ὁ 1) tritor, -oris, ἄ. 2) ὁ
 ἐν τῇ βαλάν qui aliquem fricat.
 τριπτός ἢ ὁν tritus, a, um.
 τριπτυχός, ὁν triplex, -icis. καὶ τρι-
 πτυχοὶ δέονται, triplices (codicilli).
 τριπυλός, ὁν tres equos habens.
 τριρρυθμός, ὁν tres pedes habens.
 τριρρυγος, ὁν trijugis, e.
 τρίς, ter. τρίς τῆς ἡμέρας, ter (in)
 die. δις καὶ τρίς, bis terque.
 τρισάγιος, a, ὁν ter sanctus, san-
 ctissimus, a, um.
 τρισάθλιος, a, ὁν miserrimus, a, um.
 τρισαθλίως miserrime.

τροπήξ, δ. manubrium remi.
 τροπίας οἶνος tropis, -is, θ. vappa, θ.
 τροπικός ἢ, ὄν tropicus, a, um.
 τροπικὸν κύκλοι, tropici circuli; τρο-
 πικαὶ λέξεις, figuratae dictiones
 τροπικῶς tropice; figurate.
 τρόπις, ἡ carina, -ae, θ.
 τροπολογέω -ω 1) tropice loquor,
 -i; tropis in sermone utor. *2) νεωλ.
 muto, commuto -are, aliquid.
 τροπολογία, ἡ 1) tropicus sermo:
 tropologia, -ae. *2) νεωλ. mutatio,
 commutatio. -onis, θ. τροπολογία νό-
 μου, derogatio legis
 τροπολογικός tropologicus, a, um.
 τροπολογικῶς tropologice.
 *τροποποιέω -ω muto, commuto,
 -are, aliquid.
 *τροποποιήσις, ἡ mutatio, com-
 mutatio, -onis, θ.
 τρόπος, ὁ 1) modus, -i, ἀ. τῷ αὐ-
 τῷ τρόπῳ, eodem modo. τρόπῳ τοῦ-
 δε, τόνδε τὸν τρόπον, tali modo πάν-
 τα τρόπον, ἐκ παντὸς τρόπου, omni-
 bus modis. κατὰ δουλικὸν τρόπον, ser-
 vilem in modum. 2) = μέθοδος, ratio,
 -onis, θ. ὁ τρόπος τοῦ λαγεῖν, ratio
 dicendi. ὁ τρόπος τοῦ πολεμεῖν, ratio
 bellandi 3) mos, moris, ἀ. consue-
 tudo, -inis, θ. κατὰ τρόπον μελίσσης,
 ζῶων, apis, ferarum more. τρόπος, ἡ
 μάλ.) τροποι, mores. *νεωλ. καλοὶ τρό-
 ποι, humanitas, urbanitas, -atis, θ. 4)
 ritus, -us, ἀ. κατὰ τὸν τρόπον τῆς
 Ἀρτέμιδος ἔζωσμεν, ritu Dianae cin-
 eta. κατὰ καινὸν τινα τρόπον, novo
 ritu. 5) ἐν τῇ ῥῆτι. tropus, -i, ἀ.
 τροπός, ὁ lorum contortum, quo
 remus scalmo alligatur.
 τροπώω -ω in fugam verito.
 τροῦλλος, ὁ trullus, -i, ἀ.
 τροφαλῆς, ἡ caseus, -i, ἀ.
 τροφεῖον, τό συνηθ. ἔν τῷ πλ. τὰ
 τροφεῖα, alimentum, -i, οὐ. merces
 (praemium) educationis.
 τροφός, ὁ altor, -oris, ἀ.
 τροφέω -ω nutrio, -ire.
 τροφή, ἡ 1) cibus, -i, ἀ. καταπέτω
 τὴν τροφήν, cibum digero, coquo. 2)
 victus, -us, ἀ. *3) alimentum, -i, οὐ.
 τροφήμα, τό alimentum, -i, οὐ.
 τροφίμος, ὁ 1) alumnus, a, um.
 *2) νεωλ. τὰ τροφίμα, alimenta,
 oium, οὐ. cibi, -orum, ἀ.

τροφιμότης, ἡ vis alendi.
 τροφός, ὁ altor, nutritor, -oris, ἀ.
 ἡ τροφός, ἡ, nutrix, -icis, θ.
 τροφώδης, ἐς nutriens -entis.
 τροχάδην currendo, cursim.
 τροχάζω celeriter curro
 τροχαῖκος ἡ, ὄν trochaicus, a, um.
 τροχάιος, ὁ trochaeus, -i, ἀ.
 τροχαλία, ἡ trochlea, -ae, θ.
 τροχαλίζομαι volvor, -i
 τροχαλιώδης, ἐς trochaliae similis.
 τροχαλός, ἡ; ὄν 1) velox -ocis;
 currens. -ntis. 2) rotundus, a, um.
 τροχαντήρ, ὁ pars puppis.
 τροχάω -ω curro -ere.
 τροχλασία, ἡ rotarum agitatio.
 τροχλατέω -ω aurigo, are
 τροχλάτης, ὁ auriga, -ae, ἀ.
 τροχλάτος, ὁ rotā circumactus;
 rotabilis e.
 τροχιά, ἡ rotae vestigium; orbita,
 -ae, θ. ἡ τρ. τῆς σελήνης, orbita lunae.
 τροχίζω 1) rotā torqueo. *2) νεωλ.
 cote acuo cultrum. μεταφ. mentem,
 ingenium acuo.
 τροχιλαία, τροχιλία. = τροχαλία.
 τροχίλος (π.) trochilus, -i, ἀ.
 τροχίος, ὁ, ὄν rotundus, a, um.
 τροχίς, ὁ cursor, -oris, ἀ.
 τροχίσκος, ὁ rotula, -ae, θ.
 τροχοδινέω -ω in orbem ago.
 τροχοειδής, ἐς rotae similis.
 τροχοπέδη, ἡ sufflamen, -inis, οὐ.
 τροχοποιέω -ω rotas facio
 τροχοποιός, ὁ rotarum faber.
 τροχος, ὁ cursus, -us, ἀ.
 τροχός, ὁ rota, -ae, θ.
 τροχέλιον, τό catinus, -i, ἀ.
 τρογάω -ω vindemio, -are. ἐτρόγη-
 σα, vindemiam feci.
 τρογέω -ω sicco, -are.
 τρύγη, ἡ vindemia, -ae, θ.
 τρύγησις, ἡ vindemia, -ae, θ.
 τρυγητής, ὁ vindemiator, -oris, ἀ.
 τρυγητικός, ἡ, ὄν vindemialis, e.
 τρυγητός, ὁ vindemia -ae, θ.
 τρυγητρια, ἡ vindemiatrice, θ.
 τρυγηφόρος, ὁ uvarum ferax.
 τρυγία, ἡ faex, -cis, θ.
 τρυγίας οἶνος faeculentum vinum.
 τρυγικός, ἡ, ὄν faecarius, a, um.
 τρύγιος ἡ, ὄν faecatus, a, um.
 τρυγώδης, ἐς faeculentus, a, um;
 faece plenus, a, um.

τρογώδιον, τό parvus tartur.
 τρογών δ. tartus, -ntis, ἀ.
 τροχά marmaro, -are.
 τροῦμα τό foramen a terebra.
 τρομαλῖα ἡ foramen inis οὐ.
 τρύμη, ἡ rotula arotas
 τρύξ, ἡ, ὄν faex -cis, ἀ.
 τρύπα ἡ foramen, -inis, οὐ.
 τρύπη, ἡ terebra, -ae, ἀ.
 τρύπημα, τό terebra, -ae, θ.
 τρύπημα, τό terebra, -ae, θ. te-
 rehrum, i, ἀ.
 τροπῶς δ. terebro, are, aliquid
 perfore are aliquid * τροπώμα,
 terebra, perforari -ari τροπώματος
 κα τροπώματος, π. terebra
 π. perforatus a m. ai τροπώμα-
 τος ἡ τροπώματος, π. terebra
 τρύπη ἡ terebramen, inis, οὐ.
 τρύπημα, τό foramen, -inis, οὐ.
 τρυπησις, ἡ terebratio, -onis, θ.
 terebratus, -us, ἀ.
 τρυπητής, ὁ terebrator, -oris, ἀ.
 τρυπητήρ, ὁ vas perforatum.
 τρυπητής, ἡ, ὄν terebratus, a, um;
 perforatus a um.
 τρυσιμυχθής, ὁ laboribus attritus.
 τρύσις, ἡ afflictio, -onis, θ.
 τρυταλέα, ὁ trutina -are.
 τρυτάνη, ἡ trutina, -ae, θ.
 τρυφάλεια, ἡ galea, -ae, θ.
 τρυφάω -ω delicate vivo, -ere;
 deliciis luxui indulgeo, -ere; lu-
 xuriose vivo. ere. luxurio, -are. ὁ
 τρυφών, luxuriosus a um.
 τρυφερία, ἡ vita delicata.
 τρυφερότης, ὁ molliter vivens.
 τρυφός, ὁ, ὄν 1) tener era,
 -orum, mollis e. 2) luxuriosus a, um.
 τρυφερότης, ἡ mollities, -ei, θ.
 teneritas, -atis, ὁ amor singularis.
 τρυφερόχρως, ὁ teneram, mol-
 lem eutem habens.
 τρυφρώω 1) luxuriose *2) νεωλ.
 amore singulari.
 τρυφρῶς, ὁ deliciis deditus, a,
 um, voluptarius, a, um.
 τρυφροτής, ἡ ad corporis oble-
 tamenta proclivitas.
 τρυφρῶς, ὁ voluptaria.
 τρυφρητής, ὁ deliciarum consecrator.
 τρυφρητικός, ὁ, ὄν voluptati deditus.
 τρύχος, τό pannus lacer
 τρύχω attero, -ere; absumo ere

conficio. -ere aliquid τρύχουμι πν.
 atteror. absumo. conficior ab aliqua.
 τερύχουμενος ἡ, ὄν afflictus a, um.
 τρυχῶσις, ἡ afflictio onis, θ.
 τρύω 1) perforo are. 2) attero. -ere.
 τρωάλια τὰ bellaria ae, ἀ.
 τρωάλιο, ὁ edulis e.
 τρώλη ἡ terna ae, ἀ. atiba-
 um -i, οὐ.
 τρωλοδυτέα -ω in avernam ha-
 bito
 τρωλοδύτης ὁ habitans in aver-
 nas ὁ Τρωλοδύτης Troglodytae.
 τρωλοδυτικός ἡ, ὄν ed Troglo-
 dytas pertinet Troglodyticus a um.
 τρώω 1) rodo si. -ere aliquid.
 2) edo ὅτι comedo ere aliquid
 Τρωῖες ὁ Trojani. -orum, ἀ.
 Τρωικός ἡ ὄν Trojanus a um.
 ὁ Τρωικός πόλεμος, τὰ Τρωικά bellum
 Trojanum
 τρώκτης, ὁ 1) comestor, vorator,
 oris, ἀ. 2) ὁ trocta trutta, -ae, θ.
 τρωκτικός, ἡ, ὄν vorax, -acis *ἐν
 τῷ τροφῷ, rodens, entis.
 τρωκτός, ἡ, ὄν edulis, e; escu-
 lentus a um.
 τρώξ ὁ zurelio -onis, θ.
 τρώξαις, ἡ gryllus, -i, ἀ.
 τρώξιμος, ὁ edulis, e.
 τρώξις, ἡ rosio, -onis, θ.
 τρώσις, ἡ vulneratio, -onis, θ.
 τρωτός, ὁ, ὄν 1) vulneratus a, um.
 2) συνηθ. vulnerabilis e; qui vul-
 nerari potest. *3) νεωλ. τὸ τρωτόν μέ-
 ρος τινός, quod in animo alicuius
 infirmum est, nuda pars corporis.
 *τρώπη ἡ perula ae, ἀ.
 τυχάνω τρώομαι, εἶσθον 1) τ. τ.
 τός, ἀ. adtinge -tigi. -ere, aliquid.
 τ τοῦ σκοποῦ adtinge scopum 6)
 nanciscor nactus nactus um,
 i, aliquid adipiscor adeptus sum
 sci aliquid, impetre are aliquid;
 obtineo nui -ere aliquid. τ.
 θοῦ τινος, aliquid boni nanciscor τ.
 ἀρχῆς magistratum adipiscor ὅτι obti-
 neo. τ. εἰρήνης pace impetro τ.
 γνώμης veniam delicti impetro τ.
 χάνω τ. νό. παρὰ τινος, impetro ali-
 quid ab aliquo. 2) ἀμει. casu obvius
 fio incide in aliquid 6). accido,
 -ere: contingo, -ere; εἰ οὕτως εἶσθον,
 si forte ita acciderit. ὥς εἶσθον,

ut sors tulerit. οὐκ εἰκῇ καὶ ὡς
ἔτυχε. non sine causa et temere.
ὅπου ἂν τύγῃ, ubilibet, quolibet in
loco, qualibet in parte. (ἀνεγώρη-
σαν ὡς ἕκαστος ἔτυγεν, ut cuique
oportunitas fuit, ut quisque potuit.
— μετὰ κατηγορ. μετῆ. = forte, casu,
accidit ut — ἐτύγγανον περιπατῶν,
forte ibam (ambulabam). ἔτυγε τότε
βασιλεὺς ὢν. casu erat rex. ἔτυγε πα-
ρῶν, accidit ut adesset, casu aderat.
ἔτυγον ἄπόντες, accidit, ut abessent.
ἐντεῦθεν δὲ τυχῶν, qui primus se obtu-
lit, quivis ἢ quivis unus. 38. = vul-
garis. vilis. 6) τυχόν, forte, casu;
fortasse. ἐάν τυγόν, si forte.
τυκάνη, ἡ· tribula, -ae, θ.
τύκος, τύχος, ὁ scalprum lapidaria.
τυκτός, ἡ, ὅν· factus, fabricatus. a. um.
τυλεία, ἡ, τυλεῖον, τό· culcita, -ae, θ.
τύλη ἡ· 1) callus, -i, ἄ. 2) gibbus
cameli 3) = στρώμα, culcita, -ae, θ.
stragulum, -i, οὐ.
τυλίσσω convolvere (-vi), -ere ali-
quid τυλίσσομαι, me convolvere, con-
volvo (-volutus sum), i.
τυλοειδής, ἑς· callosus, a. um.
τύλος, ὁ· callus, -i, ἄ. callum, -i, οὐ.
τυλόω -ῶ callosum reddo, -ere;
callum obduco, -ere
τυλώδης, ἑς· callosus, a. um.
τύλωμα, τό· callum, -i, οὐ.
τύλωσις, ἡ· callositas, -atis, θ.
τυλωτός, ἡ, ὅν· nodosus, a. um.
τυμεία, ἡ· humatio, -onis, θ.
τύμβειος, α, ὅν· sepulchralis, e.
τύμβευμα, τό· sepulcrum, -i, οὐ.
τυμβεύω busto infero, tumulo, -are;
sepelio, -ire.
τυμβήρης, ἑς· sepulchralis, e.
τυμβέιον, τό· parvum bustum.
τύμβιος, α, ὅν· sepulcro conditus.
τυμβογέρον, δ· senex capularis.
τυμβονόμος, ὅν· sepulchra habitans.
τυμβοποιός, ὅν· sepulchra facit.
τύμβος, ὁ· bustum, -i, οὐ. sepul-
crum, -i, οὐ. tumulus, -i, ἄ.
τυμβόχαστος, ὅν· tumulo humatus
τυμβωρυχέω -ῶ sepulchra effodio;
sepulchra depraeior.
τυμβωρυχία sepulchrorum effusio.
τυμβωρύχος, ὁ· sepulchri violator;
mortuorum spoliator
τύμμα, τό· ictus, percussus, -us, ἄ.

τυμπανίας ὕδρωψ, τυμπανίτης, δ
tympanites, -ae, ἄ.
τυμπανίζω 1) tympanum pulso;
tympanizo, -are 2) = ξυλοκοπῶ, fusti-
bus caedo (verbero) aliquem.
τυμπάνιον, τό· parvum tympanum
τυμπανισμός, δ· tympani pulsatio.
τυμπανιστής, ὁ· tympanista, -ae, ἄ.
τυμπανιστορία, ἡ· tympanistria, -ae, θ.
τύμπανον, τό· tympanum, -i, οὐ.
τυμπανοειδής, ἑς· tympano similis
τυμπανοτερεπής· tympano gaudens.
τυμπανοτερίς, ὁ· tympanotriba, -ae, θ.
Τυνδάρεος (-ως), δ· Tyndareus,
-ii, ἄ. Τυνδαρίδης, Tyndarides,
-ae, θ. Τυνδαρίς, Tyndaris, -idis, θ.
τυπάς, τυπῆς ἡ· malleus -i, ἄ.
τυπετός, δ· percussio; plantus.
τυπή, ἡ· ictus, -us, ἄ.
τυπικός, ἡ, ὅν· figuratus, a. um;
typicus, a. um, τὸ τυπικόν, ritualis
liber ἢ liber rituum. 6) ἐν τῇ γραμ-
maticae elementa.
τυπικῶς· typice; per figuram et
formam.
*τυπογραφεῖον, τό· officina typo-
graphica.
*τυπογραφικός, ἡ, ὅν· typographi-
cus, a. um. τυπογρ. λάθη, errata ty-
pographica.
*τυπογράφος, δ· typographus, -i, ἄ.
*τυποκλοπία editio libri furtim facta
τυποκλόπος qui libros furtim edit.
τύπος, δ· 1) forma, -ae, θ. figura,
-ae, θ. 2) exemplar, -aris, οὐ. nor-
ma, -ae, θ. 3) nota, -ae, θ. signum,
-i, οὐ. 4) ὡς ἐν τύπῳ, ut summam
dicam. 5) κατὰ τύπον, per figuram
et formam, typice. 6) τύποις καὶ ἀνα-
λώμασι, typis et sumptibus.
τυπόω -ῶ signum imprimo, -ere.
τύπτω 1) percutio (cussi), -ere,
aliquem ἢ aliquid. τύπτω τινα βλάβῃ,
aliquem virgā percutio. 2) pulso,
-are, aliquid. 3) tundo, -ere, aliquid.
4) cado (ceci) -ere; ferio, -ire,
aliquem. 5) τύπτομαι (ἐτύπην) ὑπό τι-
νος, percutor (-cussus sum) ab ali-
quo; caedor (caesus sum) ab aliquo;
6) μὲν τύπτομαι, plango, lugeo mor-
tuum (tutendo pectus).
τύπωμα, τό· 1) figura, -ae, θ. *2)
νεοελ. = τύπωσις.
*τυπώνω aliquid typis exscribere.

dum curo τ. βιβλίον librum typis
exscribendum curo: librum edo, emit-
to, vulgo. πολλά βιβλία ἐτύπωσα, mul-
tos libros typis exscriptos vulgavi
*τύπωσις, ἡ· typis exscriptio ἢ de-
scriptio libri. ἐπιτρέπω τὴν τύπωσιν,
veniam do libri typis exscribendi.
τυπωτικός, ἡ, ὅν· 1) figurans, -ntis.
*2) νεοελ. οὐό. τὰ τυπωτικά, sum-
ptus libri typis exscripti.
τυπωτός, ἡ, ὅν· expressus, a. um.
τυραννεῖον, τό· domus tyranni.
τυραννεύω· tyrannus sum.
τυραννέω -ῶ 1) tyrannus sum;
tyrannidem obtineo, -ere; 2) seve-
re tracto, -are, aliquem. ἐντεῦθεν. 3)
νεοελ. excrucio, -are, aliquem.
τυραννησέω καὶ τυραννιάω -ῶ·
tyrannidem affecto, -are.
τυραννία, ἡ· 1) tyrannis, -idis, θ.
tyrannicus dominatus. 38. 2) cru-
delis dominatio; imperium crudele
ac superbum; dominatio impotens
ἐλευθερῶ τὸν λαόν τῆς τυραννίας, po-
pulum dominatu regio libero. 3) μετφ.
cruciatu, -us, ἄ.
τυραννίζω· cum tyranno facio.
τυραννικός, ἡ, ὅν· tyrannicus, a.
um. *μετφ. impotens, crudelis.
τυραννικῶς· tyrannice. μετφ. cru-
deliter.
τυραννίς, ἡ· tyrannis, -idis, θ.
τυραννοκτονέω -ῶ tyrannum occido
τυραννοκτονία, ἡ· tyrannicidium, οὐ.
τυραννοκτόνος, δ· tyrannicida, -ae, ἄ.
τύραννος, δ· 1) tyrannus, -i, ἄ. 2)
rex crudelis ac superbus; dominus
saevus. 3) homo crudelis.
τυραννοφόνος, δ· tyrannicida, -ae, ἄ.
τυρδάζω· perturbo, -are; μεριμνῶς
καὶ τυρδάζῃ περὶ πολλά, sollicita es
et tumultuando se fatigas circa multa
τυρεία, τύρεσις, ἡ· confectio casei.
τύρευμα, τό· caseus, -i, ἄ.
τυρέυνω in caseum cogo.
τυρίδιον, τυρίσκος· caseolus, -i, ἄ.
τυροδόλιον, τό· caseale, -is, οὐ.
τυροίς, εσσα, ἐν· caseo similis.
τυροκηΐστις, ἡ· radula caseo ra-
dendo.
τυροκομεῖον, τό· caseale, -is, οὐ.
τυροκομέω -ῶ caseos conficio.
τυροποιέω -ῶ caseum facio
τυροποιία, ἡ· casei confectio.

τυροποιός, δ· caseorum confector.
τυροπωλείον, τό· casearia taberna
τυροπωλέω -ῶ caseos vendo, -ere
τυροπώλης, δ· casei venditor.
τυρός, δ· massa lactis coacti; ca-
seus, -ii, ἄ. οἱ τυροί, forum, ubi ca-
sei venduntur.
τυροφάγος, δ· tyroplagus, -i.
τυρόω -ῶ in caseum cogo.
Τυρρηνία, ἡ· Etruscia, -ae, θ. Τυρ-
ρηνικός, Etruscus, a. um. Τυρρηνί-
κὸν πέλαγος, mare Etruscum. οἱ Τυρ-
ρηνοί, Etrusci, -orum
τυρρηνίζω· Etruscos imitor.
τύρρις, τύρρις, ἡ· turris, -is, θ.
τυρώδης, ἑς· caseo similis
τυρωτός, ἡ, ὅν· caseatus, a. um.
τυτθός, ἡ, ὅν· parvus, pusillus, a.
um. ἐτι τυτθὸν ἐόντα, adduc parvulum.
τύφη (φυτ.)· typha, -ae, θ.
τυφλὴν τυφλῖνος (δφ)· caecilia, θ.
τυφλογενής, ἑς· qui caecus natus est.
τυφλοποιός, ὅν· caecum faciens.
τυφλός, ἡ, ὅν· caecus, a. um; ocu-
lis captus, a. um; luminibus orbis,
a. um. τὰ τυφλά τοῦ σώματος, cae-
cum corpus, tergum. τυφλὸς τὰ τ' ὤ-
τα τὸν τε νοῦν, τὰ τ' ὄμματα εἰ, non
oculis solum captus es, sed auribus
etiam et mente. *νεοελ. τυφλὸς ἐκ γε-
νεῆς, caecus natus. ἡ τυφλή τύχη,
caeca fortuna. τὸ τυφλὸν ἐντερον cae-
cum intestinum καὶ τυφλὸν ὄφθῆλον,
caeco etiam liquet, ἢ adparet. εἰς τὰ
τυφλά, in tenebris, temere.
τυφλόστομος· ostio obturato.
τυφλότης, ἡ· caecitas, -atis, θ. lu-
minis orbitas. μετφ. mentis caecitas.
τυφλόω -ῶ· caeco, excaeco, obcae-
co, -are, aliquem; luminibus orbo ἢ
oculis privo, -are, aliquem; caecita-
tem alicui infero. ἐτυφλώθη, lumini-
bus orbatus est. oculis privatus est.
μετφ. caeco, excaeco, obcaeco, -are;
tenebras mentibus offundo -ere.
τυφλώδης, ἑς· caeco similis.
τύφλωσις, ἡ· excaecatio, θ. caeci-
tas, -atis, θ. μετφ. mentis caecitas.
τυφλώτω· caecutio, -ire.
τυφομανής, ἑς· insolens et furiosus.
τυφομανία, ἡ· fastus cum furore.
τύφος δ· 1) καπνός, fumus, -i, ἄ.
2) ἐπαρσις, typhus, -i, ἄ. arrogan-
tia, -ae, θ. insolentia, -ae, θ. fastus,

-ός. 2. 3) νόσ febris continuata et ardens typhus
 τυφώω -ω 1 fumo infesto ἢ eneco.
 2 effuro et insolentem reddo. ere, aliquem; facio ut aliquis insolescat
 τυφῶμαι effeior elatus sum; insolesco, -ere τυφωμένος, ἡ. ον elatus, a. um; insolens, ntis, typho captus a, um.
 τύφω 1 = καπνίζω τι. fumigo, -are, aliquid 2 τυφῶμαι ardeo, ere τυφώδης πυρετός febris continuata et ardens
 τυφών, ὁ typhon. -onis 2. 3) Τυφών. Typhon, -onis 2. Τυφώνιος, Typhoneus a um
 Τυφωναίος, ὁ Typhoeus, -ei, 2.
 τυφωνοειδής ἐς typhoni similis.
 τυχαίος, α, ον fortuitus, a, um.
 τυχαίως fortuito
 τύχη, ἡ fortuna. -ae θ. fors, -rtis, θ. ἡ ἀγαθὴ τύχη, f. secunda fors fortuna; ἡ κακὴ τύχη, f. adversa κατ' ἀγαθὴν τύχην, forte fortuna. ἀγαθῇ τύχῃ, quod bonum faustum felixque sit! ἐπὶ τύχῃ, κατὰ τύχην fortuito, forte.
 τυχερός, α, ον 1) fortuitus, a, um.

ὁ τυχερός κίνδυνος, casus fortuitus. 2) fortunatus, a. um. qui secundam fortunam habet.
 τυχερός 1) fortuito, forte 2) fortunatus, secundam fortunam; feliciter.
 τυχικῶς fortuito.
 *τυχοδιώκης ὁ fortunae persecutor, -oris, 2. erro. onis, 2.
 τυχόν 1) τυγχάνω
 τύψις, ἡ 1) percussio, -onis, θ. ictus, -us, 2. 2) νεφέλη. τύψις συνειδήσεως conscientiae stimulus conscientiae morsus ἢ cruciatus βασανίζεται ὑπὸ τῆς τύψεως τῆς συνειδήσεως, conscientiae animi excruciat. male conscientiae facibus agitur. ἐκ τῆς τύψεως τῆς συνειδήσεως οὐ δύναται κοιμῆσθαι, conscientia obstrepente dormire non potest.
 τῶ 1) = τινι. 2) ἐπὶ propterea.
 τωθάζω dieteris incesso, irrideo, mordeo (aliquem opprobriis.
 τωθασμός, ὁ irrisio, -onis, θ.
 τωθαστής, ὁ irrisor, -oris, 2.
 τωθαστικός, ἡ. ον irrisorius, a, um.
 *τωόντι ἡ ὁρῶ. τῶ ὄντι. 1) ὄν.
 *τώρα nunc.

Υ

Υ, υ (3 φιλόν). 1) τὸ εἰκοστὸν γράμμα, littera Υ. 2) ὡς ἀριθ. σημεῖον τὸ μὲν υ = quadringenti, ae, a, τὸ δὲ y = quadringenta millia
 ὑάγχη, ἡ angina porcina.
 Ὑάδες. αἱ Hyades. -um, θ.
 ὑαίνα, ἡ hyaena, -ae, θ. τῆς ὑαίνης, hyaenus, a, um
 Ὑακίνθια, τὰ Hyacinthia, -orum, οὐ.
 ὑακινθίζω hyacinthum refero. ὑακινθίων hyacinthum referens.
 ὑακινθινόδαφής, ἐς colore hyacinthino
 ὑακίνθινος, ἡ, ον hyacinthinus.
 ὑακίνθιος, α, ον hyacintheus, a, um
 ὑακίνθος, ὁ hyacinthus (-os, -i, -i, 2. ὁ Ὑακίνθος, Hyacinthus, -i, 2.
 ὑακινθώδης, ἐς hyacintho similis
 ὑαλέος, -οὐς, ἡ, ον vitreus a, um
 ὑαλίζω 1) pellucidus sum ut vitrum; vitrum imitor pellucidate. *2) ὑαλίζω τι, ut vitrum pellucidum fa-

cio aliquid: polio (-ivi, aliquid.
 *ὑαλικόν, τό πλ. τὰ ὑαλικά vitrea mina, um, οὐ.
 ὑάλινος, ἡ, ον vitreus, a, um; vitreolus, a, um. τὰ ὑάλινα σκεύη, vitrea, -orum, οὐ
 *ὑαλιστερός pellucidus ut vitrum.
 ὑαλοειδής, ἐς vitreus, a, um; vitrum referens; pellucidus, a, um.
 ὑαλοείς, εσσα, εν vitreus, a, um.
 *ὑαλοπωλεῖον τό taberna vitriarii.
 ὑαλοπώλης, ὁ vitrarius. -ii, 2.
 ὑαλος, ἡ vitrum, -i, οὐ.
 ὑαλοσκεπής ἐς vitris tectus, a, um.
 ὑαλοτεχνίτης, ὁ vitrarius. -ii, 2.
 ὑαλουργεῖον τό officina vitri; vitrarium, -ii, οὐ
 ὑαλουργός, ὁ vitrarius -ii, 2.
 ὑαλόχρους, ον vitrei coloris.
 ὑαλόω -ω in vitrum verto.
 ὑαλώδης, ἐς vitreus, a, um.
 ὕβος, ὁ tuber, -eris, οὐ.

ὕβριζω 1) insolesco ex nimia fortuna protervus insolens sum. 2) superbe tracto aliquem 3) = λοιδορέω. convicior -atus sum -ari maledico -xi). -ere, aliquem convicium alicui facio: aliquem maledictis insector: aliquem convicii incesso: facio alicui contumeliam contumelias in aliquem dico. ὕβριζομαι contumeliam accipio; contumelia afficio.
 ὕβρις, ἡ 1) superbia, -ae, θ. arrogantia, ae. θ. insolentia, -ae, θ. supercilium, -ii. οὐ. 2) injuria. -ae θ. ὕβρις εἰς δίκην, actio injuriarum. καταγγινώσκω τινός ὕβριν, injuriarum damno aliquem. 3) = λοιδορία, περιλαρισμός, convicium, -ii. οὐ. contumelia, -ae, θ. maledicentia, -ae, θ.
 ὕβρισμα, τό injuria. -ae, θ.
 ὕβριστής, ὁ 1) injuriosus; injurius et contumeliosus; insolens -ntis petulans, -ntis. *2) νεσολ. maledictor, -oris, 2.
 ὕβριστικός, ἡ, ον injuriosus a, um; contumeliosus, a. um. ὕβρις τοι λόγοι, verborum contumelia.
 ὕβριστικῶς injuriose, contumeliose, insolenter, petulanter.
 ὕβριστρία, ἡ conviciatrix, -icis θ.
 ὕβριστός, ἡ, ον contumelia affectus, a, um.
 ὕβωμα, τό curvamen spinae.
 ὕβωσις, ἡ incurvatio spinae.
 ὕγιαζω τινά sano, -are, aliquem.
 ὕγιαζομαι, sanesco; convalesco.
 ὕγιαίνω valeo (-ui) -ere. ὕγιαίνε, vale. ὕγιαίνετε, valete.
 ὕγιανσις, ὕγιασις, ἡ sanatio. -onis, θ.
 ὕγιαντός, ἡ, ον sanabilis, e.
 ὕγιασμα, τό medicamentum, -i, οὐ.
 ὕγιαστικός, ἡ, ον sanans. -ntis.
 ὕγιαστός, ἡ, ον 1) sanatus, a, um. 2) sanabilis, e.
 ὕγεια (ὕγεια), ἡ sanitas, -atis, θ.
 ὕγιενός, ἡ, ον salubris, e. ὕγ. τόπος, salubris locus. ὕγ. ἕδωρ, salubris aqua. ὕγ. διαίτα, salubris victus. ὕγ. κλίμα, caelum salubre. τὸ ὕγιενον (τόπου, κλίματος, κτλ.) salubritas, -atis. θ. (loci, caeli).
 ὕγιενῶς salubriter.
 ὕγιής, ἐς 1) sanus a, um. σῶς καὶ ὕγιής ἐπανήλθεν, sanus et salvus

rediit. 2) valens -ntis: validus, a, um 3) ὕγιής οὐς mens sana
 ὕγιῶς sane belle, bene
 ὕγραζω humidus sum
 ὕγραίνω humecto, -are, aliquid humidifico, -are aliquid ὕγραίνομαι, -um-sco -ere; madefio, -ieri
 ὕγρανσις, ἡ madefactio, -onis, θ.
 ὕγρασία, ἡ 1) humiditas, -atis, θ. humectatio, -oris, 2. 2) ἡμίς, aligo -inis, θ.
 ὕγροδατέω -ω per humida vado.
 ὕγροδαφής, ἐς humore madefactus.
 ὕγρόδιος, ον in locis humidis vivens.
 ὕγρόγονος, ον ex humido natus.
 ὕγρομέλεια, ἡ agilitas membrorum.
 ὕγρομελής membra habens agilia.
 ὕγρομορφος, ον formam humidam habens
 ὕγρομυρον unguentum liquidum.
 ὕγροποιός, ον humidum faciens; humidificus, a, um
 ὕγροπορέω -ω per humida gradior.
 ὕγροπόρος, ὕγροπόρευτος, ον per humida gradiens humida permeans.
 ὕγρός, α, ον 1) humidus, a, um. 2) ὕγρος τόπος, humidum, -i, οὐ. 2) madidus, a, um 3) = βευστός, liquidus, a, um. τὰ ὕγρα σύμφωνα, consonantes liquidae θ. τὸ ὕγρον, liquidum, -i, οὐ. liquor -oris, 2. 4) agilis, e; mollis e. flexibilis, e.
 ὕγροσαρκος, ον mollem carnem habens
 ὕγρότης, ἡ 1) humor, -oris, 2) flexibilitas agilitas, -atis, θ. 3) teneritas, -atis, θ.
 ὕγροτόκος, ον humidum gignens.
 ὕγροτράχλος, ον collo molli.
 ὕγροτρόφος in humido se nutrens.
 ὕγρόφθαλμος oculis mollibus.
 ὕγρόφοιτος per humida incedens.
 ὕγροφόρος, ον humifer, era erum.
 ὕγροφυής, ἐς naturā humidus.
 ὕγροχίτων veste madida indutus.
 ὕγρός 1) humide, liquide. 2) agiler, molliter.
 ὕδαλέος, α, ον aquosus, a, um.
 ὕδαρης, ἐς, ὕδαρός, α, ον ὕδαρώδης, ἐς aquosus, a, um; aquatus, a, um; aquatilis, e.
 ὕδαρότης, ἡ natura aquosa.
 ὕδαταινομαι aquosus sum.
 ὕδατηγός, ὁ aquam advehens.
 ὕδατηρός, α, ον aquarius, a, um.

ὕδατινος, ἡ, ον' aquatilis, e.
 ὕδατιον, τό aquula, -ae, θ.
 ὕδατις, ἡ 1) gutta, -ae, θ. 2) vesicula in cute.
 ὕδατογενής, ἐς ex aqua natus
 ὕδατοδεις, εσσα, εν' aquosus, a, um.
 ὕδατοθρέμμων in aqua nutritus
 ὕδατοκλειστός, ον aqua ablutus
 ὕδατοποσία, ἡ aquae potus.
 ὕδατοποτέω -ω aquam bibo.
 ὕδατοπότης, δ' qui aquam bibit.
 ὕδατοτρεφής, ἐς in aqua nutritus.
 ὕδατοχλωρός pallidus instar aquae
 ὕδατοστεγής, ἐς aquae impervius.
 ὕδατοτρεφής, ἐς in aqua nutritus.
 ὕδατοχροός -ους, -ουν aquae colorem habens; aquae similis.
 ὕδατέω -ω aquosum reddo.
 ὕδατώδης, ἐς, ὕδατοειδής, ἐς aquosus, a, um. τό ὕδατώδες χρώμα, color aquaticus.
 ὕδεράω -ω, ὕδερίάω -ω, ὕδερόω -ω hydrope laboro.
 ὕδερίαις, ἡ hydrops, -opis, ἄ.
 ὕδερίκος, ἡ, ον' hydropicus, a, um.
 ὕδινον, τό tuber, -eris, οὐ.
 ὕδρα, ἡ hydrus, -i, ἄ. hydra, -ae, θ. τῆς ὕδρας, hydrinus, a, um.
 ὕδραγωγέιον, τό aquaeductus, -us, ἄ. aquagium, -ii, οὐ.
 ὕδραγωγέω -ω aquam educo.
 ὕδραγωγία, ἡ aquaeductio, -onis, θ. hydragogia, -ae, θ.
 ὕδραγωγός, ον aquam educens; hydragogus, a, um.
 ὕδραινω irrigo, -are.
 ὕδραϊός, α, ον in aqua vivens.
 ὕδραλέτης, δ' mola aquaria.
 ὕδραλμη, ἡ aqua salsa.
 ὕδραργυρός, δ' argentum vivum; hydrargyrus, -i, ἄ.
 ὕδραυλῆς, δ' hydraula, -ae, ἄ.
 ὕδραυλικός, ἡ, ον hydraulicus, a, um.
 ὕδραυλος, δ' hydraulus, -i, ἄ.
 ὕδρεία, ἡ aquatio, -onis, θ.
 ὕδρεϊον, τό hydria, -ae, θ.
 ὕδρελαιον, τό aqua oleo mixta.
 ὕδρευμα, τό hydreuma, -atis, οὐ.
 hydrëum, -i, οὐ.
 ὕδρεύομαι aquor (aquatus sum) -ari. ὅθεν ὕδρεύονται οἱ πόλεις, unde oppidani aquantur.
 ὕδρευσις, ἡ aquatio, -onis, θ.
 ὕδρευτής, δ' aquator, -oris, ἄ.

ὕδρηλός, ἡ, ον. ὕδρηλός, ἄ, ον' aquosus, humidus, a, um.
 ὕδρια, ἡ hydria, -ae, θ. situla, -ae, urna, -ae, θ.
 ὕδριαφόρος, ον situlam ferens; urniger, era, eum.
 ὕδριον, τό, ὕδρίσκη, ἡ parva hydria; urnula, -ae, θ.
 ὕδροβαφής, ἐς aqua tinctus.
 ὕδρογνώμων, δ' aquae vestigator.
 ὕδρογονικός, ἡ, ον aquam generans.
 ὕδρογονόνον, τό hydrogonum, -i, οὐ.
 ὕδροδόκη ἡ aquae receptaculum.
 ὕδροδοκος, ον aquam excipiens.
 ὕδροειδής, ἐς aquae similis.
 ὕδρεϊς, εσσα, εν' qui in aqua est.
 ὕδροθήκη, ἡ aquae repositorium cisterna, -ae, θ.
 ὕδροθήρας, δ' piscator, -oris, ἄ.
 ὕδροθηρία, ἡ piscatio, -onis, θ.
 ὕδροθηρικός piscatorius, a, um.
 ὕδροκέφαλος, ον hydrocephalus.
 ὕδροκήλη, ἡ hydrocele, -es, θ.
 ὕδρολάπαθον, τό hydrolapathum.
 ὕδρολόγος, δ' aquilex, -egis, α.
 ὕδρομαντεία, ἡ per aquas divinatio; hydromantia, -ae, θ.
 ὕδρομαντις, δ' ex aqua divinans.
 ὕδρόμελι, τό aqua mulsa; hydromeli, -itis, οὐ.
 ὕδρομιγής, ἐς aqua commixtus.
 ὕδρόμυλος, δ' mola aquaria.
 ὕδρονομεύς, δ' aquae distributor; aquarius, -ii, ἄ.
 ὕδροποιός, ἄ, ον aquam procreans
 ὕδροποσία, ἡ aquae potus.
 ὕδροποτέω -ω aquam bibo.
 ὕδροπότης, δ' aquae potior.
 ὕδρορροά, ὕδρορροή, ἡ suggrund, -ae, θ. stillicidium, -ii, οὐ.
 ὕδρος, δ' hydrus, -i, ἄ.
 ὕδροσκοπέω -ω καὶ -πέομαι -οῦμαι aquas indago, -are
 ὕδροσκόπιον, τό defluum vasculum.
 ὕδροσκοπός, δ' aquarum speculator; aquilex, -egis, α.
 ὕδροστάσιον, τό stagnum, -i, οὐ.
 ὕδροστάτης, δ' libella, -ae, θ.
 ὕδροτόκος, ον aquam gignens.
 ὕδροφοβία, ἡ aquae metus; hydrophobia, -ae, θ.
 ὕδροφοβία -ω hydrophobiā laboro.
 ὕδροφοβικός, ἡ, ον hydrophobicus.

ὕδροφοβός, ον hydrophobiā laborans, hydrophobus, a, um.
 ὕδροφορέω -ω aquam fero.
 ὕδροφορέα, ὕδροφορησις, ἡ aquae gestatio
 ὕδροφόρος, δ' aquam ferens; aquagius, -i, δ. aquator -oris, ἄ.
 ὕδροχαρής, ἐς aqua exultans.
 ὕδροχοεϊον, τό aquale, -is, οὐ.
 ὕδροχοεύς, δ' aquam fundens.
 ὕδροχόη, ἡ aquarium, -ii, οὐ. ca-malis, -is, ἄ.
 ὕδροχός, δ' aquarius, -ii, ἄ. hydrarchus, -i, ἄ.
 ὕδρηντος, ον aqua perfusus
 ὕδρῶδης, ἐς aquosus, a, um; humidus, a, um.
 ὕδροπιάω -ω hydrope laboro
 ὕδροπικός, ἡ, ον hydropicus, a, um
 ὕδρωψ, δ' hydropsis, -ia, θ. hydrops, -icis, ἄ.
 ὕδωρ, τό 1) aqua, -ae, θ. ῥέον ὕδωρ, aqua viva (ὕδωρ ῥών Εὐαγ. Ἰωάν.) λιμνάζον ὕδωρ, aqua palustris. θαλάσσιον ὕδωρ, aqua marina ποτάμιον ὕδωρ, aqua fluvialis. κρηναῖον ὕδωρ, fontana aqua. ὕδωριον ὕδωρ, aqua pluvialis. 2) ὕδατα ὕγεινά, ὕδατα θεομα (λαμνατικά ὕδατα, μεταλλικά ὕδατα), aquae, -arum; aquae medicatae.
 ὕεικός, ἡ, ον, ὕειος, ον suillus, a, um. ὕειον κρέας, suilla caro.
 ὕελος κατὰ τὴν ὕαλος κατὰ.
 ὕετίζω pluviam immito.
 ὕετιος, α, ον pluvius, a, um. ὕετιος ἄνεμος, pluvius ventus. ὁ ὕετιος νότος, pluvialis auster
 ὕετός, δ' pluvia, -ae, θ.
 ὕετώδης, ἐς pluviosus, um.
 ὕηνός, ἡ, ον suillus, a, um.
 ὕθλέω -ω nugo, -ari
 ὕθληματα, τό nugamenta, -orum, οὐ.
 ὕθλος, δ' nuga, -arum, θ.
 ὕιδεύς, ὕιδεύς δ' nepos e filio.
 ὕιδῆ, ἡ neptis e filio.
 ὕιδιον, τό 1) filiolus, -i, ἄ. 2) porcellus, -i, ἄ.
 ὕιζω grunnio, -ire.
 ὕισμός, δ' grunnitas, -atis, θ.
 ὕινος, ἡ, ον suillus, a, um.
 ὕικός, ἡ, ον ad filium pertinens; filialis, e.
 ὕιοθεσία, ἡ adoptatio, -onis, θ.
 ὕιοθετέω -ω adopto -are, aliquem

ἢ aliquem filium ὁ ὕιοθετῶν ἢ ὁ ὕιοθετῶν, adoptator -oris, ἄ.
 ὕιοθετός, ον adoptatus, a, um.
 ὕιός, δ' filius, -i, ἄ. ὕιος μου, mi fili.
 ὕιότης, ἡ filietas, -atis, θ.
 ὕιόω -ω καὶ ὕιομαι adopto, -are.
 ὕιωσις, ἡ adoptio, -onis, θ.
 ὕιωνεύς, ὕιωνός, δ' nepos e filio.
 ὕιωνή, ἡ neptis e filio.
 ὕλαγμα, τό, ὕλαγμός, δ' latratus, -us, ἄ. τὰ ὕλάγματα, οἱ ὕλαγμοί, latratus, πλ.
 ὕλαγωρέω -ω ligna fero.
 ὕλαγρός, δ' ligna ferens.
 ὕλαζομαι ligna colligo, -ere; lignor -ari
 ὕλαός, α, ον silvester, is, e.
 ὕλακή, ἡ latratus -us, ἄ.
 ὕλακτέω -ω 1) latro, -are. ὁ κύων ὕλακτεῖ, canis latrat. μεταφ. ἡ καρδιά ὕλακτεῖ, animus latrat. 2) ὕλακτεῖ τινα, latro aliquem adlatro aliquem.
 ὕλακτικός, ἡ, ον latrabilis, e.
 ὕλας ὕλακτητής κύων 1) latrans, -ntis; latrator, -oris, ἄ.
 ὕλάω -ω = ὕλακτέω.
 ὕλη, ἡ 1) - ὁ μύς, silva, -ae, θ. 2) = ξύλον, materia -ae, θ. lignum, -i, οὐ. 3) materia, -ae, θ. materies, -ei, θ. ὕλη ἀνέργατος, materia rudis.
 ὕληγενής, ἐς e ligno factus.
 ὕλητόμος, δ' lignicida, -ae, θ.
 ὕληφόρος, ον ligna comportans.
 ὕλιζω defaeco, -are.
 ὕλιστήριον, τό colum, -i, οὐ.
 ὕλικός, ἡ, ον materialis, e.
 ὕλικῶς, materialiter.
 ὕλοδρόμος, ον in silvis vagans.
 ὕλοδρόμος, ον silvas curans.
 ὕλοκοπέω -ω ligna caedo.
 ὕλομανέω -ω silvesco, -ere.
 ὕλονόμος, ον in silvis degens.
 ὕλοτομέω -ω ligna in silvis caedo.
 ὕλοτομία, ἡ lignatio in silvis.
 ὕλοτομία, ἡ ars ligna caedendi.
 ὕλοτομική, ἡ lignator, -oris, ἄ.
 ὕλοτόμος, ον lignator, -oris, ἄ.
 ὕλοτομος, ον in silvis caesus.
 ὕλοτραφής, ἐς in silvis nutritus.
 ὕλοφάρος, ον in silvis pascens.
 ὕλοφορέω -ω ligna comporto.
 ὕλοδής, ἐς 1) silvosus, a, um. 2) faeculentus, a, um.
 ὕμεθαπός, ἡ, ον vestras, -atis; popularis vester; civis vester.

ὁμεῖς vos. τὰ βιβλία ὑμῶν, libri vestri. οὐδεὶς ὑμῶν, nemo vestrum.
ὕμενα ος, ὁ 1) carmen nuptiale, hymenaeus. -i. ἂ. 2) ὁ Ὑμέναιος, Hymenaeus, -i, ἂ.
ὕμενινος, ηὖν membranaceus, a. um.
ὕμενοιδής, ἐς. ὑμενώδης, ἐς membranaceae similis, e
ὕμενόπτερος, ον' alas membranaceas habens.
ὕμενω -ῶ in membranem verto
ὕμετερος, α, ον' vester, tra, trans
ὕμήν, ὁ membrana, -ae, θ.
ὕμνέω -ῶ cano (cecini) -ere aliquem; celebro, -are, aliquem ἢ aliquid.
ὕμνησις, ἡ cantio, -onis. θ. celebratio, -onis, θ.
ὕμνητήρ ὑμνητής, ὁ cantor aliquid, celebrator, laudator, -oris, o
ὕμνητήριος, ον. ὑμνητικός, ἡ. ὁ ad laudes canendas pertinet, aptus
ὕμνητός, η, ον' laudibus celebratus et celebrandus, a, um
ὕμνητρια, ἡ cantatrix -icis, θ
ὕμνογραφός, ὁ hymnorum scriptor
ὕμνολογέω -ῶ hymnum canto
ὕμνολογία, ἡ hymnorum cantatio
ὕμνολογος, ον' hymnos dicens.
ὕμνοποιός hymnos conficiens
ὕμνος, ὁ hymnus, -i, ἂ. carmen, -inis, οὐ.
ὕμνωδεω -ῶ hymnos canto.
ὕμνωδία, ἡ hymnorum cantatio.
ὕμνωδός, ὁ hymnos canens.
ὕνις, ὕνις, ἡ vomer, -eris, οὐ.
ὕοοσκος, ὕοόςτης, ὕοόλος, ὁ subulcus, -i, ἂ.
ὕοειδής, ἐς porcō similis.
ὕοκυάμος, ὁ hyoscyamus, -i, ἂ.
ὕοφορβείον, τό hara, -ae, θ.
ὕοφορβείον, τό grex suum.
ὕοφορβός, ὁ subulcus, -i, ἂ.
ὕπαγανακτέω -ῶ subindignor ari.
ὕπαγγέλλω clam nuncio.
ὕπαγγαλίζω in ulnis gesto.
ὕπαγκάλισμα, τό ulnarum gestatio.
ὕπαγκάλιος, ὕπαγκάλιος, ον' qui ulnis gestatur.
ὕπαγκώνιον, τό cubital, -is, οὐ.
ὕπαγόρευσις, ἡ 1) dictatio, -onis, θ. 2) hortatio, -onis, θ.
ὕπαγορεύω 1) dicto, -are ὕπαγορεύω τι τινι, dicto aliquid alicui. 2)

= προτρέπω, adhortor -tatus sum) -ari; suadeo asi. -ere
ὕπαγροικίζω subrustice loquor.
ὕπαγροικός, ον' subrusticus, a. um; aliquanto rusticus et inhumanus.
ὕπάγω 1) subduco (-xi -ere. aliquid ὕπάγω τινα ex τῆς μάχης, subduco aliquem pugnae ὕπάγω (= κινῶ) τὴν κοιλίαν, alvum subduco (cieo). 2) ὕπάγω (= καλῶ, τινὰ εἰς δίκην, in iudicium aliquem adduco, aliquem reum facio. ὕπαγω τινὰ θανάτου, aliquem rei capitalis reum facio. 3) ὕπάγω τι τινι subicio aliquid alicui. 4) ὕπάγω τ εἰς τι, refero aliquid ad aliquid, revoco aliquid ad aliquid. 5) = προάγω, procedo, -ere 6) = πορεύομαι, eo, -ire ὕπαγε, τί μέλλεις; quid cunctaris? 7) decipio, -ere, liquam 8) ὕπάγομαι τινὰ τινι, adicio aliquem aliqua re 9) ὕπάγομαι τινι, abjugo -are, aliquem *10) νεοελ. ὕπαγομαι εἰς τινα ἢ εἰς τι, ad aliquem pertineo, alicujus sum; alicujus ius sum; in alicujus ditione sum.
ὕπαγωγή, ἡ deceptio, -onis, θ.
ὕπαγωγός, ον' subdactivus, a, um.
ὕπάδω succino, -ere; cantillo, -are
ὕπαέριος, ον' sub divo vivens.
ὕπαιδέομαι -οῦμαι revereor, -eri.
ὕπαιθριάω sub divo moror, vitam sub divo ago
ὕπαιθρον, τό subdiale, -is, οὐ. divum -i, οὐ. ἐν ὕπαιθρῳ sub divo. εἰς τὸ ὕπαιθρον, sub divum
ὕπαιθριος, ὕπαιθρος, ον' subdialis. e; qui sub divo est ὕπαιθριος διάγω, sub divo vitam ago.
ὕπαινίσσομαι subobscurē declaro ἢ innuo; aenignatice significo.
ὕπαίρω leviter adtollo.
ὕπαισχος, ον' subturpis, -e.
ὕπαισχύνομαι suppuet me; paulum pudet me.
ὕπαίτιος, ον' obnoxius crimini ἢ facinori; non insons, nec extra notam. θθ. reus, -i. ὕπαίτιός τις, reus alicujus rei.
ὕπακοή, ἡ obedientia, -ae, θ.
ὕπακολουθέω -ῶ subsequor, -i.
ὕπακούω 1) ausculto, -are, alicui; obedio (-ivi, -ire, alicui. οὐχ ὕπακούσαν τῷ καθηγητῇ, (discipulis) non

obeditum est professori. 2) subaudio, -ire ὕπακουμένου, subaudito
ὕπακρος, ον' fere summus.
ὕπακτικός, ἡ, ὄν' alvum ciens.
ὕπαλγέω -ῶ suddoleo, -ere.
ὕπάλειμμα, τό imunctio, -onis. θ.
ὕπάλειπτρον, τ. rium, -ii, οὐ
ὕπαλείφω sus. evi. -ere
aliquid. inungo. aliquid alicui
ὕπόλειψις ἡ imunctio, -onis. θ.
ὕπαλλαγή, ἡ immutatio, -onis, θ.
ὕypallage, -es, θ.
ὕπαλλακτικός, ἡ, ὄν' ad commutandum aptus, a, um
ὕπαλλάσσω commuto, -are.
ὕπάλληλος, ον' 1) subalternus, a. um. ὕπαλ. ἐπιστήμαι, artes subalternae. *2) νεοελ. οὐσ. qui munera aliquo fungitur: qui officium facit qui officio fungitur; magistratus, -us
ὕπαλοιφή, ἡ illitio, -onis. θ.
ὕπαμβλύνω subobtundo, -ere
ὕπαμφιέννυμι induo sub.
ὕπαναγινώσκω praelego (-egi -ere, aliquid τὸ ὕπαναγινώσκειν, praelectio, -onis, θ.
ὕπαναγνώστης, ὁ praelector, -oris, ἂ.
ὕπαναγω subduco, -ere.
ὕπανακόπτω retundo, -ere.
ὕπανακουφίζω sublevo, -are.
ὕπαναλίσσω paullatim consumo, sensim consumo (pecuniam).
ὕπαναμέλλω cano ad aliquid.
ὕπανασιμπλημι paullatim impleo.
ὕπανάπτω subincendo, -ere.
ὕπαναστρέφω revertor, -i.
ὕπαναστέλλω suborior, -iri.
ὕπαναφλέγω paullum incendo.
ὕπαναφύομαι subnascor, -i.
ὕπαναχωρέω -ῶ sensim recedo.
ὕπαναχώρησις, ἡ recessus, -us, ἂ.
ὕπανδρεύω conjugio illigo, nuptui do; matrimonio conjungo. filiam in matrimonium colloco. ὕπανδρεύομαι, α) ἐπὶ ἀνδρ. uxorem duco, in matrimonium duco aliquam; matrimonio aliquam mihi jungo. β) ἐπὶ γυν. nubio (-psi) -ere, alicui
ὕπανδρία, ἡ matrimonium, -ii, οὐ.
ἄνδρ. conjugium, -ii, οὐ κόρη τῆς ὕπανδρείας, virgo matura viro ἢ ἀπλ. matura.
ὕπανδρος γυνή viro subdita; matita.
ὕπάνεμι paullatim recedo.

ὕπανεργεύω paullatim adrepo.
ὕπανέρχομαι sensim me recipio.
ὕπανέχω sustineo humeris.
ὕπανθέω -ῶ florere incipio.
ὕπανιάω -ῶ paullum doloris affero.
ὕπανίημι paullulum remitto
ὕπανίσταμαι τινι adsurgo (-urrexi) ere, alicui majoribus).
ὕπαντῶ -ῶ τινι. obvius alicui venio ἢ fio, obviam eo (-ivi), alicui; occurro (-occurri) alicui ὁ ὕπαντῶν, cursor, -oris, ἂ.
ὕπάνησις, ἡ obviam itio; occurus, -us, ἂ.
ὕπαντρος, ον' in antro degens.
ὕπαπειλέω -ῶ tecte minor
ὕπαπέρχομαι clam discedo.
ὕπαπολείπω clam relinquo
ὕπαρ, τό visio vera ὕπαρ, καθ' ἑαυτῆς, vigilans, vigilando
ὕπαρσσω subtus pulso
ὕπαργίλος ον' argillam continens.
ὕπαργυρο, ον' gentem continens
ὕπαρκτικός, ὁ ὄν' substantivus.
ὕπαρκτός, ἡ, ὄν' existens, -ntis.
ὕπαρξις, ἡ 1) existentia, -ae, θ. 2) = οὐσία, substantia, -ae, θ.
ὕπαρχή, ἡ initium, -ii, οὐ ἐξ ὕπαρχῆς, ab inchoato. ἐξ ὕπαρχῆς κατασκευάζω τι (οὐκίαν), ab inchoato instruo aliquid domum.
ὕπαρχία, ἡ legatio, -onis, θ.
ὕπαρχος ὁ legatus, -is, ἂ.
ὕπάρχω 1) initium facio, primus facio aliquid. ὕπάρχω τοῦτον, primus hoc facio. 2) = εἶμι, ὕπάρχω, sum (fui, esse οὐ τὰ ὕπάρχοντα, bona, -orum, οὐ facultates, -um θ. 3) ὕπάρχω τινι, (τῷ Κύρῳ), alicui addictus sum, alicui adjumento sum. 4) ἀπρος. ὕπαρχει μοι τοῦτο ποιεῖν hoc mihi facere licet. 5) impero, -are; imperium gero. 6) ὕπάρχομαι, incipio, -ere. γράφειν ὕπάρχομαι, scribere (scripsi) clipeo teras.
ὕπασπίδιος, ον' clipeo gestor.
ὕπασπιστής, ὁ qui clipeum gestat.
ὕπασπις, ἡ clipeus, -is, ἂ.
ὕπαστραπτω refulgeo, -ere.
ὕπαστρος, ον' sidereus, a, um.
ὕπατεία, ἡ consulatus. μεταπορεύομαι τὴν ὕπατείαν, consulatum peto.
ὕπατεύω consulatum gero (gessi) -ere; consul sum. ὕπατεύοντος τοῦ

κίρωνος. Cicerone consule. ὁ ὑπατεύ-
κως, consularis, -is, ἄ.

ὕπατικός, ἡ. ὅν consularis, α. ὁ
ὕπατικός consularis, -is, ἄ.
ὕπατικός consulariter.

ὕπάτοπος, ὅν subabsurdus, a, um
ὕπατος, ἡ. ὅν summus, a, um ἡ
ὕπατη, chorha suprema ἡ ὑπατος
ἀρχή, consulatus ἄ. ὁ ὑπατος (ἐν
Ῥώμῃ) consul, -is, ἄ. τοῦ Κικέρωνος
ὑπάτου ὄντος, Cicerone consule.

ὕπαυγάω, subsplendesco, -ere;
subluceo -ere ἐπεὶ ὑπὸ ἡμέρας
die illascente.

ὕπαυγος, ὅν qui est sub luce.
ὕπαυθαδίζομαι subarroganter me
gero; superbus sum.

ὕπαυλέω, -ω, succine tibiā.

ὕπαυλος, ὅν qui in aula est.

ὕπαυχένιον, τό cervical, -alis, οἷ.

ὕπαύχενον inferior pars cervicis.

ὕπαφίημι subtus emitto.

ὕπαφριζω paullulum spumo.

ὕπαφρος, ὅν paullulum spumous.

ὕπέγγυος, ὅν qui fidejussores de-

dit, satisdatus, a, um, vadatus, a, um.

ὕπεγγύως satisdato; vadato.

ὕπεικτικός, ἡ, ὅν qui cedit.

ὕπεικω, ὑπεικάθω τινί 1) cedo ἡ

concedo (cessi) alicui. ὑπείκω τῷ νι-

κητῇ, cedo victori. ὑπείκω ταῖς συμ-

φοραῖς, malis cedo ἡ concedo. οὐδενὶ

ὕπείκω (ὕπεικάθω), nemini concedo.

2) = γαρίζομαι, obsequor, -i.

ὕπειμι subeo, -ire.

ὕπειξίς, ἡ cessio, -onis, θ. obse-

quium, -i, οἷ.

ὕπεισάγω subintroduco, -ere.

ὕπεισάομαι clam introeo.

ὕπεισέρχομαι clam subeo, -ire.

ὕπεισέρχομαι expecto, -are.

ὕπεισδιδράσκω subterfugio, -ere.

ὕπεισδρομή, ἡ excursio, -onis, θ.

ὕπεισδύομαι clam me exuo.

ὕπεισκαίω succendo (-ndi), -ere.

μειφ. irrito, -are.

ὕπέκκαυμα, τό fomes, -itis, ἄ.

ὕπέκκαυμα ἔρωτος, fomenta amoris).

ὕπέκκαυσις, ἡ incensio, -onis, θ.

ὕπέκκειμαι exportatus et foris in

tuto positus sum.

ὕπέκκνω -ω subtus excavo.

ὕπέκκλειπω clam et furtim eri-

pio; furto subduco, -ere, aliquid.

ὕπεκκλίνω clam declino.

ὕπεκκομίζω clam exparto, -are.

ὕπεκκρίνω subrus excerno.

ὕπεκκρίνω paullatim deficio.

ὕπεκκρίνω clam emitto, -ere.

ὕπεκκρίνω clam enavigo, -are.

ὕπεκκρίνω sensim et clam effluo.

ὕπεκκρίνω projicio, -ere.

ὕπεκκρίνω subductum servo.

ὕπεκκρίνω subtus extendo.

ὕπεκκρίνω -ω clam perficio.

ὕπεκκρίνω clam expono -ere.

ὕπεκκρίνω clam transporto.

ὕπεκκρίνω clam avertō.

ὕπεκκρίνω (ὕπεκκρίνω) longe

excurro ἡ procuro, supero (aliquid).

ὕπεκκρίνω clam effero.

ὕπεκκρίνω subter fugio, -ere, ali-

quid, clam effugio, -ere aliquid.

ὕπεκκρίνω effundo, -ere.

ὕπεκκρίνω -ω sensim recedo, -ere;

me subduco ex aliquo loco

ὕπεκκρίνω exeretio per alvum.

ὕπεκκρίνω subigo, -ere.

ὕπεκκρίνω, ἄ, ὅν aliquanto levis.

ὕπεκκρίνω sub aliquo injicio.

ὕπεκκρίνω subostendo, -ere

ὕπεκκρίνω -οῦμαι paullulum

adversor alicui.

ὕπεκκρίνω, α, ὅν contrarius, ad-

versarius, a, um; hostis, -is, ἄ.

ὕπεκκρίνω, ἡ contrarietas, -atis, θ.

ὕπεκκρίνω, ἡ repugnantia, αἰ,

πληθ. ὕπεκκρίνω, contraria.

ὕπεκκρίνω paullatim cedo

ὕπεκκρίνω, τό, ὕπεκκρίνω, δ in-

terior vestis

ὕπεκκρίνω subduco, -ere; subtraho,

-ere ὕπεκκρίνω τινά ἐκ τῆς μάχης, ali-

quem ex acie subtraho

ὕπεκκρίνω, ἡ subductio, -onis, θ.

ὕπεκκρίνω, ἡ 1) subtractio, -onis,

θ 2) = κλοπή, suppressio, -onis, θ.

ὕπεκκρίνω -ω καὶ ὕπεκκρίνω

-οῦμαι clam aufero, aliquid. ὕπ.

χρήματα, pecuniam supprimo (-essi),

-ere, ἡ intercipio (-cepi), -ere χρή-

ματα ὕπεκκρίνω, pecuniae suppressio.

ὕπεκκρίνω clam provehor.

ὕπεκκρίνω desurgo (alicui),

ὕπεκκρίνω -ω exhaustio, -ire.

ὕπεκκρίνω subtus extraho.

ὕπεκκρίνω paullatim erumpo.

ὕπεξερχομαι clam egredior.

ὕπεξερχομαι clam exeo et prove-

nio. ὕπεξ σοι τῆς ὁδοῦ, cedo tibi vi-

dicedo, -ere. ὕπ. τῆς καθέρας, adsur-

gens ex sede locum cedo. ὕπ. τῆς

ἀρχῆς, abduco me mag' stratu

ὕπεξούσιος, α, ὅν alterius potesta-

ti subjectus, a, um ἡ subditus, a, um.

ὕπεξουσιότης, ἡ subjectio, onis, θ.

ὕπερ 1) μετὰ γέν. α) supra μετ

αἰτ. : ὕπερ ἡμῶν κατοικεῖ, supra nos

habitat β) super (μετ' ἀρ.) : ἕως

αὐτοῦ ὕπερ τοῦ ἀχέως κρέμαται, ensis

ei super cervice pendet. γ) super

τινος, scribo super aliqua re γ) pro

(μετ' ἀρ. : ὁ ὕπερ Ἀρχίου τοῦ ποιητοῦ

λόγος, oratio pro Archia poeta ὕπερ

τῆς πατρίδος ἀποθνήσκω, pro patria

moriōr. 2) μετ' αἰτιατ. α) supra. su-

per μετ' αἰτ.) : ὕπερ τὴν Ἀλεξάνδρειαν

κέτα, supra ἡ super Alexandriam

est. ὕπερ τὰς δυνάμεις, supra vires

ὕπερ τοὺς τρεῖς μῆνας, supra tres men-

ses. ὕπερ τὸ μέτρον, supra ἡ super

modum ὕπερ τοὺς τεσσαράκοντα, su-

pra quadraginta ὕπερ πάντα, super

omnia. 6) trans ultra (μετ' αἰτ.)

ὕπερ τὸν Τίβεριν, trans Tiberim. ὕπερ

τὰ ὅρια, ultra terminum

ὕπεραβέλτερος α, ὅν supra modum

stultus ἡ insipidus, a, um.

ὕπεράγαθος, ὅν valde (eximie) bo-

nus, a, um.

ὕπεραγαθότης, ἡ bonitas eximia.

ὕπεραγάλλομαι maxime laetor

ὕπεράγαμαι supra modum admi-

ror, immodice admiror, -ari.

ὕπεράγαν' supra modum; nimis,

maxime.

ὕπεραγαναντέω -ω supra modum

(immoderate) indignor, -ari.

ὕπεραγαπάω -ω ultra modum amo,

-are; vehementer amo, -are.

ὕπεράγιος α, ὅν admodum san-

ctus, sanctissimus, a, um

ὕπεραγιότης, ἡ sanctitas excellens.

ὕπεργγος, ὅν admodum purus;

purissimus, a, um.

ὕπεραγορεύω τινός dico pro aliquo

ὕπεραγορεύω pro aliquo vigilo.

ὕπεραγωνιάω supra modum angor

ὕπεραγωνίζομαι pro aliquo

pugno ἡ certo, -are.

ὕπεραβλέω -ω τινός certo pro aliquo

ὕπεραιδέομαι -οῦμαι nimium re-

verbor.

ὕπεραιμώω -ω sanguine abundo.

ὕπεραιμωσις (*ὕπεραιμία) ἡ ni-

mia sanguinis copia

ὕπεραινέω -ω supra modum laudo

ὕπεραίρω 1 extollo, -ere ἡ effero

supra. 2 ὕπεραινω τινά τινα, excello,

antecello aliquem aliqua re 3 ὕπερ-

αίρομαι meipsum extollo ἡ effero.

ἵνα μὴ ὑπεραιρωμαι, ne me efferam,

ne me extollam

ὕπεραισχυρος, ὅν praeter modum

(immoderate) turpis, e

ὕπεραισχύνομαι nimio pud. re ef-

ficio.

ὕπεραιωρέω -ω suspendo, -ere.

ὕπερακμάζω floribus ἡ viribus su-

pero, maturam aetatem praetergredior

ὕπερακμος ὅν aetatis florem egres-

sus; aetatem vegetam egressus.

ὕπερακοντίζω ultra jaculor, -ari;

ὕπερακούω plane audio

ὕπερακριδής, ἐς supra modum

exactus; valde accuratus.

ὕπεράκρια, τό montium cacumina.

ὕπεράκριοι, οἱ incolae locorum

montanorum (in Attica).

ὕπερακρος, ὅν cacumen excedens.

ὕπεραλέω -ω perdoleo, -ere;

magno (nimio) dolore afficio.

ὕπεραλγής, ἐς nimio dolore affe-

ctus; gravi dolore plenus.

ὕπεραληθής, ἐς valde verus.

ὕπεραλήθως valde vere.

ὕπεράλλομαι supersilio -ire.

ὕπεραλμα, τό saltus trans aliquid.

ὕπεράλπειος, α, ὅν transalpinus.

ὕπεράμωμος, ὅν prorsus imma-

culatus, a, um.

ὕπεραναβαίνω transscendo, -ere.

ὕπεραναίσχυντος, ὅν nimis im-

pudens.

ὕπερανατείνω sursum extendo.

ὕπερανατέλλω super aliquid emer-

go, -ere ἡ exorior, -iri.

ὕπεραρέω emineo, -ere.

ὕπεραρθέω -ω immodice floreo.

ὕπερανθρώπος, ὅν qui supra ho-

minem est; plus quam humanus;

humanam conditionem, humanas opes

ἡ vires superans.

ὕπερανίσταμαι emineo, -ere.

ὑπεράνω· supra. ὑπεράνω τινός γίνομαι, supero aliquid ἢ aliquem: superior sum ἢ fio.

ὑπεραπατάω -ὦ· immoderate fallo

ὑπεραποθνήσκω pro aliquo morior

ὑπεραπολογέομαι -οὔμιν· pro aliquo dico: aliquem defendo -ere.

ὑπεραπολαύω valde fruor, i.

ὑπεραπλόλυνται pro aliquo pereō.

ὑπεραρέσκω ex me placeo.

ὑπεράριθμος, ὅν· qui est ultra numerum: supernumerarius, a, um.

ὑπεραρχαῖος, α. ὄν· pervetus, a, um.

ὑπερασθενής ἐς supra modum infirmus ἢ imbecillus, a, um.

ὑπερασπίζω τινά· clypeo aliquem

protego (θ. propugno alicui, defendo ndi). -ere, aliquem: defendo

causam alicujus. ὑπερασπίζομαι

ὑπό τινος, defendor (-fensus, sum),

-i. ab aliquo. ὑπερασπίζω μαντιν,

ὑπερασπίζομαι (μέσ.), me defendo;

culpam a me removeo ἢ depello.

ὑπεράσπισις, ἢ ὑπερασπισμός, ὅ·

propugnatio, onis, θ. defensio, onis, θ.

ὑπερασπιστής, ὅ· propugnator,

-oris, α. defensor, oris, α.

ὑπερασπίστρια, ἢ· propugnatrix.

ὑπεραστράπτω valde splendo.

ὑπερασχημονέω -ὦ· admodum indecenter me gero

ὑπεράτοπος supra modum ineptus.

ὑπεραττικίζω nimium affecto Atticismum (diale. tum Atticam).

ὑπεραττικός, ἢ, ὅν· dialectum Atticam nimis affectans.

ὑπερανγάζω valde splendo.

ὑπερανγής, ἐς valde splendens.

ὑπεραυξάνω supra modum augeo.

ὑπεραυχέω ὦ valde glorior.

ὑπεραυχής, ἐς, ὑπέραυχος, ὄν·

nimis gloriosus, a, um.

ὑπεραφρίζω immodice spumo.

ὑπεραχθής, ἐς· nimis gravatus.

ὑπεραχθομαι valde doleo, -ere.

ὑπερβαίνω transgredior (-essus

sum -i, aliquid; supero, -are, aliquid.

ὑπερβ. τὸ ὄχυρμα, munitionem transgredior ἢ supero. ὑπερβάς τὰς Ἀλπεῖς,

Alpibus superatis. ὑπερεβη τὸ μέτρον,

mensuram transgressus est. ὑπερβάς

τὸ δεκάτον ἐτος, decimum annum transgessus ὑπερβαίνω τινά, transgredior,

supero aliquem.

ὑπερβαλλόντως· supra modum.

ὑπερβάλλω· 1) supero -are, aliquid

ὑπερβ. τὸ ὄρυς. τὰ ὄρυς ὡματα mon-

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

ὑπερβ. τὸ ὄρυς. τὰ ὄρυς ὡματα mon-

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tem, munitiones supero 2) = ὑπερβ.

tas, a, um τὸ ὑπερδέξια, locus superior. 2) superior viribus

ὑπερδίδωμι do pro aliquo

ὑπερδίκω τινά· defendo aliquem

in judicio patrocinor ari alicui

ὑπερδίκος, ὅν· 1) supra modum

justus 2) causarum patronus

ὑπερδίκως justissime

ὑπερδισκῶ disco jaculando supero. utro supero. are. antecello. -ere

ὑπερδισκῶ -ὦ· valde sitio. ire

ὑπερδισκῶ, ὅν· valde sitiens

ὑπερδισκῶ ultra modum consector.

ὑπερδοξάζω valde glorifico -are.

ὑπερδοξάζω, ὅν· valde glorifico

catus ἢ honoratus, a, um.

ὑπερδύναμος, ὅν· valde acer.

ὑπερδύναμος, ὅν· valde potens.

ὑπερδύναμος, ὅν· praevaleo ere

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερδύναμος, ὅν· praepotens, -ntis

ὑπερ

ὑπερημερία, ἡ delictum et multa ejus qui intra diem conductum non solvit debitum, vel non praestat id quod debuit; mora solvendi debitum
 ὑπερήμερος, ὁ qui intra diem conductum non solvit debitum, vel non praestat id quod debuit
 ὑπερήμιος, ὡς excedens dimidium
 ὑπερήνεμος, ὁ qui supra ventum est.
 ὑπερηφάνεια καὶ ὑπερηφάνια, ἡ superbia, arrogantia, ae. θ.
 ὑπερηφανεύομαι superbio, -ire (aliqua re; me effero aliqua re).
 ὑπερηφανύονται ἐπὶ τῇ νίκῃ, se efflerunt victoria
 ὑπερήφανος, ὁ superbus, a, um; arrogans, ntis. ὑπερήφανοι λόγοι, verba superba.
 ὑπερηφάνως superbe; arroganter.
 ὑπερβαλάσιος, ὁ trans mare situs.
 ὑπερθαυμάζω valde admiror
 ὑπερθεν, desuper; supra.
 ὑπερθημα, τό augmentum pretii.
 ὑπερθεματίζω pretium licitando augeo; pluris licitor, -ari
 ὑπερθεματισμός, ὁ pretii licitatio auctio, adjectio, -onis, θ.
 ὑπερθεματιστής, ὁ qui pretium licitando auget, qui plus adjicit.
 ὑπερθεμαίνω supra modum calefacio ὑπερθερμαίνομαι supra modum calefit ἢ calesco
 ὑπερθερμασία, ἡ nimius calor
 ὑπερθερμός, ὁ supra modum calidus; nimis calidus, a, um.
 ὑπερθεσις, ἡ 1) dilatio, -onis, θ. mora, -ae θ. 2) ἐν τῇ γραμμ. superlativus gradus.
 ὑπερθετικός, ὁ, ὁ superlativus a, um
 ὑπερθέω ultra curro.
 ὑπερθηήσκω pro alio morior
 ὑπερθορυβέω -ὠ nimis tumultuo.
 ὑπερθρασύνομαι audacia efflor.
 ὑπερθυμέομαι -οῦμαι valde aniosus sum; magnanimus sum.
 ὑπερθυμός, ὁ magnanimus, a, um.
 ὑπερθύμως animose
 ὑπερθυρόν, τό limen superius; hyperthyrum, -i, οῦ.
 ὑπεριζάνω super aliquid sedeo
 ὑπεριλάσσομαι supplico pro.
 ὑπεριπταμαι supervolo, -are.
 ὑπερισθιέω -ὠ isthmum supero.

ὑπερίσταμαι τινας a capite alicujus sto 30. tutor tuitus sum, -eri.
 aliquem protego -exi aliquem.
 ὑπερίστω nimium doctus
 ὑπερίσχυρος, ὁ praevalidus, a, um
 ὑπερίσχυς praevaleo, -ui, ere;
 ὑπερίσχυς praevaleo, -ui, ere;
 praepolleo -ere ὑπερίσχυς τῷ τρυφεύειν.
 praevaleo viribus 30 vinco ere.
 ὑπερίων ὁ Hyperion, -ouis, &
 ὑπερκαγχάζω nimis cachinnor.
 ὑπερκαθαίρω nimis purgo, -are.
 ὑπερκαθάρασις ἡ purgatio nimia.
 ὑπερκαθίμαι seneo supra.
 ὑπερκαθίζω praesideo ere.
 ὑπερκαιρός, ὁ intempestivus, a, um.
 ὑπερκαίω nimis aro, -are
 ὑπερκαλῆς ἐς perpulcher, a, um.
 ὑπερκαμνω pro aliquo laboro
 ὑπερκαρπύω -ὠ nimis fructifico
 ὑπερκαρπύω fructuosissimus, a, um.
 ὑπερκαταγέλαστος, ὁ supra modum nimis, ridiculus, a, um
 ὑπερκατάκειμαι supra aliquem (mensae accumbo, -ero)
 ὑπερκατάληκτος hypercatalectus.
 ὑπερκατατρίβω supra modum tristis
 ὑπερκαχλύζω super aliquid ebullio
 ὑπερκαίμαι superjaceo -ere, super aliquo jaceo, -ere; immineo, -ere.
 ὑπερκέραισις, ἡ cornuum hostium circumventio
 ὑπερκεράω -ὠ cornua hostium circumvenio
 ὑπερκηλέω -ὠ nimis demulceo.
 ὑπερκινδυνεύω τινας periclitor pro aliquo.
 ὑπερκλονέω -ὠ valde concutio.
 ὑπερκλύζω inundo, -are.
 ὑπερκλυσις, ἡ inundatio, -onis, θ.
 ὑπερκολακεύω nimis adolor.
 ὑπερκομίζω transveho, -ere.
 ὑπερκομπος, ὁ nimis jactabundus; insolens, -ntis superbus, a, um.
 ὑπερκοπος ὁ nimis fessus, defessus, fatigatus, a, um.
 ὑπερκορέννυμι exsaturo, -are.
 ὑπερκορή, ἐς, ὑπερκορός, ὁ supra modum nimis, satur, a, um.
 ὑπερκορύφωις vertex imminens.
 ὑπερκόρως satis superque
 ὑπερκόσμιος, ὁ supramundanus, a, um, qui supra mundum est.
 ὑπερκότος ὁ maxime iratus.
 ὑπερκράζω clamando supero.

ὑπερκρατέω -ὠ superior sum.
 ὑπερκρατής, ἐς praepotens, -ntis.
 ὑπερκρεμάννυμι, ὑπερκρεμάω -ὠ super aliquid suspendo.
 ὑπερκτάομαι -ὠμαι praeter aliquid possideo, -ere; abunde habeo, -ere
 ὑπερκύνεος, ὁ maxime caeruleus
 ὑπερκύπτω caput profero a prospicendum; caput ad aliquid cernendum exsero.
 ὑπερλαλέω -ὠ pro aliqua re loquor
 ὑπερλομπρός, ὁ praeclarus, a, um. praelustris, e.
 ὑπερλαμπρύνομαι supra modum me ostendo et jacto
 ὑπερλάμπω praeluceo, -ere.
 ὑπερλεπτός, ὁ pertenuis, e.
 ὑπερλευκαίνω nimis dealbo
 ὑπερλευκος ὁ supra modum albus, a, um. eximie candidus, a, um.
 ὑπερλιαν eximie
 ὑπερλυπέομαι -οῦμαι sum maestus supra modum; maxime contristor, -ari.
 ὑπερμαίνομαι vehementer furo.
 ὑπερμαχέω -ὠ τινας propugno (-are) pro aliquo.
 ὑπερμάχησις, ἡ propugnatio, θ.
 ὑπερμάχομαι = ὑπερμαχῶ
 ὑπερμαχος ὁ qui propugnat; propugnator, -oris.
 ὑπερμέγας, ὁ, ὁ nimis magnus.
 ὑπερμεγέθης, ἐς immensus, a, um; enormis, e
 ὑπερμεθύσκομαι immodice me inebrio; vehementer inebrior.
 ὑπερμέση, ἡ hypermese (chorda).
 ὑπερμεσός -ὠ ultra medium sum.
 ὑπερμετρος, ὁ immodicus, a, um; enormis, e.
 ὑπερμέτρως ultra modum; immodice.
 ὑπερμήκης, ἐς praelongus, a, um.
 ὑπερμισέω -ὠ nimis odi.
 ὑπερνέφελος, ὁ, ὁ υπερνεφής, ἐς excedens nubes
 ὑπερνεφέω -ὠ nubes excedo.
 ὑπερνήχομαι supernato, -are.
 ὑπερνικάω -ὠ longe supero, -are; praevaleo, -ere
 ὑπερνοέω -ὠ ultra cogito.
 ὑπερνόησις superintelligentia.
 ὑπερνότιος, ὁ ultra austrum situs.
 ὑπερξηραίνω supra modum exsiccō

ὑπερξηρασία, ἡ nimia ariditas.
 ὑπερξηρος ὁ prorsus siccus
 ὑπερογκος, ὁ 1) permagnus, a, um; enormis, e. 2) valde -u bus.
 ὑπερογκός -ὠ permagnus, a, um
 ὑπεροιδάω -ὠ supra modum ameo
 ὑπεροικέω -ὠ habito supra
 ὑπεροικοδομέω -ὠ superstruo.
 ὑπεροικος, ὁ incolens supra.
 ὑπεροικτείρω maxime misereor.
 ὑπεροινος ὁ vino nimium deditus.
 ὑπερολδος, ὁ perbeatus a, um.
 ὑπερομβρία, ἡ immodica pluvia
 ὑπερόμοιος, ὁ plus quam similis.
 ὑπερόξυς ὁ admodum acutus
 ὑπεροπλίζομαι armis vinco
 ὑπεροπλος ὁ cujus robur omnia arma superat. audax, -acis
 ὑπεροπτάω -ὠ nimis torreo.
 ὑπερόπτῃς ὁ contemptor -oris, ὁ.
 ὑπεροπτικός ὁ ὁν contemnens, -ntis; superbus, a, um; insolens, ntis
 ὑπεροπτικῶς contemptim; superbe
 ὑπέροπτος, ὁ contemptus, a, um; superbus, a, um.
 ὑπερόπτως contemptim superbe.
 ὑπερόρασις ἡ despiciatio, -onis θ.
 ὑπερόραω -ὠ τινας ἢ τι despicio (-exi) -ere aliquem ἢ aliquid despicio (-atus sum ari, aliquem
 ὑπεροργίζομαι immoderate irascor.
 ὑπερορέγομαι immoderate concupisco, -ere; nimis cupio, -ere
 ὑπερορία, ἡ 1) terra extra nostros fines sita 2) exsilium, -ii, οῦ. 3) regio transmontana.
 ὑπερορίζω finibus expello.
 ὑπερορισμός, ὁ exsilium, -i, οῦ.
 ὑπεροροδέω -ὠ vehementer metuo
 ὑπερος, ὁ pistillum, -i, οῦ.
 ὑπερουράνιος, ὁ supercoelestis, e.
 ὑπερουσίος, ὁ supersubstantialis.
 ὑπερουσίως superessentiatiter
 ὑπερόφρυον, τό pellis supercilii.
 ὑπεροφρύνω -οῦμαι supercilium tollo ἢ adduco.
 ὑπερόφρυς, ὁ superciliosus, a, um; superbus, a, um.
 ὑπεροχή, ἡ eminentia, -ae θ. excellentia, -ae, θ. praestantia, -ae, θ.
 ὑπεροχος, ὁ eminens, ntis; excellens, ntis; praestans, ntis.
 ὑπεροψία, ἡ despicientia, -ae, θ. superbia, -ae, θ.

ὑπερπαγής, ἐς nimium congelatus.
 ὑπερπαθής, ἐς nimium affectus.
 ὑπερπαλαίω luctando vinco.
 ὑπερπάσχω patior pro aliquo
 ὑπερπαχύνω supra modum pinguefacio. obesum reddo ὑπερπαχύνομαι, supra modum pinguesco
 ὑπερπαχὺς, ὡς praepinguis. e.
 ὑπερπέμπω mitto super. ultra.
 ὑπερπενθέω -ὦ immoderate lugeo
 ὑπερπερίλαμπρος, ὡς superceleberrimus, a um
 ὑπερπερισσεύω supra modum reddo. ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ, superabundo gaudio.
 ὑπερπερισσός, ὡς abundans, -ntis.
 ὑπερπερισσῶς abundanter.
 ὑπερπειάννυμι super expando.
 ὑπερπέταμαι, ὑπερπετάομαι -ὦμαι, ὑπερπέτομαι supervolo -are.
 ὑπερπετής, ἐς supervolans, -ntis.
 ὑπερπήγνυμι supra figo.
 ὑπερπηδάω -ὦ transilio (ii), -ire, aliquid (τὰ τεῖχη muroν) μεταφ. α) transilio, -ire, supero, -are, aliquid β) transgredior. -i, aliquid.
 ὑπερπήδησις, ἡ transiliendi actio.
 ὑπερπιαίνω nimis pinguefacio.
 ὑπερπικρός, ὡς peracerbus a, um.
 ὑπερπίμπλημι nimis compleo.
 ὑπερπίνω nimium bibo, -ere.
 ὑπερπίπτω super aliquid cado.
 ὑπερπλεονάζω superabundo, -are.
 ὑπερπλεω nave transvehor. -i.
 ὑπερπλεως, ὡς nimis impletus.
 ὑπερπληθής, ἐς nimis copiosus, a, um; permultus, a, um.
 ὑπερπλήθω nimis plenus sum.
 ὑπερπλημμυρέω -ὦ inundo, -are.
 ὑπερπληρόω -ὦ nimis impleo. ὑπερπληροῦμαι, nimis repleor.
 ὑπερπλήρωσις, ἡ nimia repletio.
 ὑπερπλούσιος, ὡς praedives, -itis.
 ὑπερπλουτέω -ὦ praedives sum.
 ὑπερπλουτός, ὡς praedives, -itis.
 ὑπερπνέω nimium spiro, -are.
 ὑπερποθέω -ὦ nimis desidero, -are.
 ὑπερπολάζω inundo, -are.
 ὑπερπολύς, πόλλη, ὡς permultus, a, um; supra modum multus, a, um.
 ὑπερπονέω -ὦ 1) nimis laboro; labore me conficio. 2) ὑπερπονῶ τινας, pro aliquo laboro.
 ὑπερπόνηρος, ὡς nimium pravus

ὑπερπονός, ὡς laboribus confectus.
 ὑπερπόντιος, ὡς transmarinus, a um
 ὑπερπότης, ὡς perpauper eris.
 ὑπερπυκνός, ὡς praedensus, a, um.
 ὑπερπυρός, ὡς valde calidus.
 ὑπερσαρκέω -ὦ supra modum corpulentus fio ἢ evado
 ὑπερσαρκόω -ὦ nimiam carnem superinduco.
 ὑπερσάρκωσις, ἡ, ὑπερσάρκωμα, τό caro, quae supercrescit; carnis excrescentia
 ὑπερσέβαστος maxime venerabilis.
 ὑπερσέβω valde colo
 ὑπερσεμνός, ὡς nimis gravis; nimis magnificus, a, um.
 ὑπερσεμνύομαι vehementer glorior
 ὑπερσκελής crura longiora habens.
 ὑπερσκληρός, ὡς praedurus, a, um; nimis durus et asper
 ὑπερσκληρύνω praeduro, -are
 ὑπερσοφός, ὡς sapiens supra quam dici potest; perquam sapiens et doctus, a, um.
 ὑπερσπεύδω nimis propero.
 ὑπερσπονδός, ὡς pacta violans.
 ὑπερσπουδάζω supra modum studio.
 ὑπερστένω nimis gemo.
 ὑπερστέργω immoderate amo.
 ὑπερστίλβω nimis splendo.
 ὑπερστρώννυμι supersterno
 ὑπερσυντέλικος, ὡς plusquamperfectum (ὑπὸν. tempus).
 ὑπέρτασις, ἡ elevatio, -onis, θ.
 ὑπέρτατος, ἡ, ὡς supremus, summus, a, um; ὑπέρτατος πάντων, omnium summus.
 ὑπερτείνω supra aliquid tendo, extendo ultra justam mensuram; nimis intendo (-ndi) -ere. ὑπερτείνομαι, extollor et evehor supra, supereminneo. ὑπερτείνω (οὐδ.), supero, -are; superior sum.
 ὑπερτέλειος, ὡς plus quam perfectus; nimium perfectus, a, um.
 ὑπερτελειότης, ἡ perfectio omnem perfectionem superans.
 ὑπερτέλλω supra aliquid orior.
 ὑπερτενής, ἐς supra aliquid tensus, a, um; eminens -ntis.
 ὑπερτερῶς -ὦ superior sum; supero, -are. οἱ ἐχθροὶ τῷ ἱππικῷ ὑπερτεροῦσι, hostes equitatu superiores

stant ἢ superant. ὑπερτερῶς τινας, superior alicujus sum.
 ὑπερτερός, α. ὡς superior (-ius) -ioris praestantior -ius, -oris
 ὑπερτίθην superpono superimpono, -ere ὑπερτίθεμαι. α. transgredior, praetervehor, -i θ) = ἀναβάλλομαι, procrastino, -are, aliquid, differo, -erre, aliquid.
 ὑπερτιμάω -ὦ 1) supra modum honoro, super alios honoro aliquid ὑπερτιμῶμαι, praeferor in honore. 2) nimis, ἢ magno aestimo ἢ indico pretio (aliquid).
 ὑπερτιμῶσις, ἡ amplificatio pretii; caritas, -atis θ
 ὑπερτιμός, ὡς supra modum honoratus; honoratissimus
 ὑπερτολμός, ὡς nimis audax, acis
 ὑπερτονος, ὡς nimis intensus, a um
 ὑπερτοξέσιμος sagittā superandus
 ὑπερτοξέω ultra jaculor
 ὑπερτρανέω -ὦ nimis clarum reddo.
 ὑπερτροφής, ἐς nimium nutritus
 ὑπερτροφάω -ὦ nimis laute vivo.
 ὑπερτριβίζω nimia contumeliā aliquid afficio (-feci, -ere).
 ὑπερτυγαίνω nimis madefacio
 ὑπερθυρίω -ὦ rubore suffundor.
 ὑπερθυρός, ὡς subruber, a, um
 ὑπερμνητός, ὡς eximie laudatus
 ὑπερύψηλος, ὡς praealtus, a um.
 ὑπερυσώω -ὦ in altum eveho; dignitate augeo (aliquid).
 ὑπερύψωσις, ἡ nimia elevatio
 ὑπερφαής, ἐς eximie clarus.
 ὑπερφαίνομαι supra aliquid appareo, -ere.
 ὑπερφαλαγγέω -ὦ aciem ultra cornua hostium extendo
 ὑπερφαλάγγισις, ὑπερφαλαγγίωσις, ἡ extensio aciei ultra cornua
 ὑπερφαλαγγίζω cornua hostium circumvenio.
 ὑπερφαλάγγισις, ἡ cornuum hostium circumventio.
 ὑπερφανής, ἐς praelucidus, a, um.
 ὑπερφάγεια, ἡ splendor eximia.
 ὑπερφερής, ἐς eminens, ntis; praestans, -ntis
 ὑπερφέρω 1) ultra aliquid fero 2) = ὑπεργώ, emineo, -ere; praesto, -are; antecello, -ere.
 ὑπερφύγω ultra effugio.

ὑπερφθέγνομαι sono supero.
 ὑπερφιάλος, ὡς praepotens; superbus arrogant
 ὑπερφάλλω superbe, arrogant.
 ὑπερφιλία -ὦ nimis diligo. -ere.
 ὑπερφίλος, ὡς nimis amicus a um.
 ὑπερφιλοσοφέω -ὦ nimium de aliqua re philosophor
 ὑπερφιλότης, ὡς qui immodice honoribus studet; nimium ambitiosus
 ὑπερφλυαλέω supra modum nugar.
 ὑπερφοβέομαι nimium metuo
 ὑπερφοβός, ὡς nimis meticulosus.
 ὑπερφρονέω -ὦ 1) supra modum de me sentio insolesco, -ere (aliqua re) 2) = περιφρονῶ contempno despicio, -ere aliquid ἢ aliquid. ὑπερφρονῶ δόξης gloriam contempno
 ὑπερφρόνησις, ἡ contemptus, -us, ἡ.
 ὑπερφρονήτης, ὡς contemptor, -is, ἡ.
 ὑπερφροντίζω supra modum curo.
 ὑπερφρόνως superbe, arrogant
 ὑπερφροσύνη, ἡ insolentia, -ae, θ.
 ὑπερφρόν, ὡς 1) superbus, a um; arrogans, -ntis 2) τὸ ὑπερφρον altitudo animis.
 ὑπερφυής, ἐς naturae modum excedens; eximius, a, um; insignis, e; ingens -ntis; admirandus a um.
 ὑπερφυῶς supra modum mirum in modum, mirifice eximie, egregie.
 ὑπερφύομαι cresco super, succresco, -ere; super nascor
 ὑπερφυσάω -ὦ nimis inflo, -are
 ὑπερφωνέω -ὦ voce clariore utor;
 nimis magna v. ce loquor ἢ clamo
 ὑπερχαίρω τινι supra modum laetor aliqua re
 ὑπερχαής, ἐς supra modum laetus a, um
 ὑπερχείλης, ἐς, ὑπερχείλος ὡς labra excedens redundans, -ntis
 ὑπερχέω superfundo, -ere ὑπερχέομαι superfundor -i; superfusione obruo
 ὑπερχθόνιος qui supra terram est.
 ὑπερχλιδάω nimis luxoriosus sum.
 ὑπερχολάω -ὦ vehementer irascor.
 ὑπερχολός, ὡς nimis iratus.
 ὑπερχομαί subeo -ii -ire ὑπερχομαί, tectum subeo. μεταφ. ὑπερχομαί, πόνον, κινδύνους, subeo dolorem, pericula. ὑπερχεται (ὑπὲρ) μοι τι,

cogitatio animum subiit ὑπέρχρεωται. α) submitto me alicui timeo aliquem. β) blandiendo insinua. me in aliquem.

ὑπέρχρεως, ὡν· nimis aere alieno oppressus, a, um.

ὑπερχρήματος, ὡν· praedives, -itis ὑπερχρονίζω tempus excedo.

ὑπερχρόνιος, ὡν· valde longaevis ὑπερχρονος, ὡν· tempus excedens

ὑπερχυσις, ἡ· superfusio, inunda- tio, -onis, θ. μεταφ. ὑπερχ. ἀγαθότη- τος, profusa bonitas et benignitas

ὑπερψυχος, ὡν· animo superior ὑπερψυχρος, ὡν· nimis frigidus.

ὑπερψύχω· nimis refrigero.

ὑπερψά, ἡ· palatum, i, οὐ.

ὑπερωδυνέω -ὦ· vehementer doleo.

ὑπερωδυνία, ἡ· dolor nimis.

ὑπερωκεάνιος, ὡν· qui trans oceanum est.

ὑπερωμία, ἡ· pars supra humerum ὑπερωνόμαι nimio pretio emo.

ὑπερων, τό· summa aedium pars; superior domus.

ὑπερώος, α, ὡν· qui in summa ae- dium parte est.

ὑπερώος, ὡν· tempus legitimum excedens: nimis maturus, a, um.

ὑπερωτάω -ὦ· clam interrogo ὑπεοθία subtus (clam) comedo.

ὑπεσταλμένως submisso.

ὑπεύδιος, ὡν· satis tranquillius, a, um. τό· ὑπεύδιον, tranquillitas maris

ὑπεύθυνος, ὡν· 1) reddendae ratio- ni obnoxius. obnoxius alicui; reus alicujus rei *2) νοελ. qui rem ali-

quam praestare ἢ periculum rei ali- cujus sustinere debet καθιστῆναι σε

ὑπεύθυνον τούτου, ejus rei a te ratio nem repetam. tibi hoc praestantum erit. ὑπεύθυνός εἰμι τίνος, aliquid in me recipio

ὑπέχω· 1) suppono, -ere; submitto, -ere. ὑπέχεθ' ἡγλὴν νηπίοις, infantibus

mammam submisit. 3) αἰτίαν, δίκην ὑπέχω, culpam, causam sustineo. λό-

γον ὑπέχω, rationem redde ὑπέχω σοι δίκην τούτου, de tibi hujus rei poe- nas. ὑπέχω τιμωρίαν, κόλασιν, poenas

do ὑπέχω τὴν εὐθύνην, periculum su- stineo.

ὑπήκοος, ὡν· 1) obediens, -ntis. 2) = ὁ ὑπὸ τινι ὢν, subditus, a, um;

subjectus, a, um. οἱ ὑπὸ τοῦ βασιλέως, subditi

alicujus hi αἱ ὑπὸ τοῦ αἵματος, sub- ventus, α, um. in loco subvento tectus.

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius ὑπὲρ· ἡ· superius

ὑπνάω -ὦ· dormio; somnum capio. ὑπνῆδιος, α, ὡν· somnum adducens.

ὑπνίζω dormire facio ὑπνοδότε· ἡ· (νόξ) somni largitrix.

ὑπνοδότης, ὁ· somni largitor ὑπνομαχέω -ὦ· somno reluctor.

ὑπνοποιέω -ὦ· somnum affero ὑπνοποιός, ὡν· somnicus, a, um

ὑπνος, ὁ· somnus, -i βαθύς· ὡν· πνος, altus somnus in ὑπνω, καθ' ὅ· ὡν· πνον, in somnis, per somnum ἐγείρω

τινά ἐξ ὑπνου, e somno aliquem excito οὐ δύναμαι ὑπνου τυγεῖν ἢ ὑπνον λαβεῖν,

somnum capere non possum ὑπνοφανής, ἔς in somnis visus

ὑπνοφόρος, ὁ· in somnis terrens ὑπνοφόρος, ὡν· somnifer era, erum

ὑπνω -ὦ· dormio ire ὑπνώδης, ἔς· somniculosus, a, um.

ὑπνώτω· dormito -are ὁ ὑπνώτ- των, dormitator, oris, α.

ὑπνώδης, ἔς· somnolentus, a, um. ὑπνωτικός, ὡν· somnicus ὑπνω- τικόν, medicamentum somnificum.

ὑπὸ, ἡ· μεταφ. α) ἐπὶ τοῦ sub (μετ' ἀφ' : ὑπὸ τῆς γῆς, sub terra. βοῦς ὑπ' ἀμάξης, bos sub curru (curru junctus). β) μεταφ. (τὰ τείχη κατεσκα- πτων) ὑπ' ἀδελφίδων, adhibitis tibici- nis (ad eantum tibicinum. ετό- ζουν) ὑπὸ μαστιγῶν, sub verberibus,

τὲ verberibus adacti. γ) ἐπὶ αἰτίου. ab μετ' ἀφ' : ἡ ἀπὸ ἀφαιρ. prae μετ' ἀφ' : ὑπὸ τίνος ἀναγκάζομαι, ab aliquo

cogor. ὑπὸ λιμοῦ ἀπώλοντο, fame pe- tierunt ὑπὸ δεινῶν, prae metu ὑπὸ λύπης, prae tristitia 2) μεταφ. α)

ἐπὶ τόπου sub (μετ' ἀφ' : ὑπὸ τῷ ἱμα- τίῳ, sub pallio. ὑπὸ τῷ ὄρει ἐστράτο- πεύσατο, sub monte consedit. β)

μετ' ἀφ' ὑπὸ τινι, sub aliquo sum sub imperio alicujus sum αἱ ὑπὸ τινι, subditi alicujus β) μετ' αἰτίας, α)

ἐπὶ τόπου sub (μετ' αἰτ. : ὑπὸ τῷ ὄρει προχωρῶ, sub montem succedo ὑπὸ τὸν ζυγὸν τὸν στρατὸν πέμπω,

sub jugum exercitum mitto. 6) ἐπὶ χρόνον· sub (μετ' αἰτ. : ὑπὸ τὴν νύκτα, sub noctem ὑπὸ τὴν ἐσπέραν,

sub vespertem γ) ὑπὸ τινι γίνεσθαι, in alicujus potestatem venio. αἱ ὑπ' αὐ- τοῦς, imperio eorum subditi. τῶν ὑπ' αὐτῶν ἡγεμόνων, ducum ipsius impe-

rio subditorum.

ὑποβάθρα, ἡ· ὑποβάθρον, τό· ful- crum, -i, οὐ scabellum i, οὐ.

ὑποβαίνω subeo -ire ὑποβάκχειος, ὡν· hypobaccheus pes.

ὑποβάλλω 1) subjicio (-jeci) -ere, aliquid alicui ἢ sub aliqui d, suppo- no -osui -ere; aliquid ἢ aliquid alicui. ποδᾶλλω, ὑποδᾶλλομαι παῖδα, puerum suppono. partum subjicio.

*2) νοελ. α) ὑπὸ τινι εἰς τὴν κρίσιν τινός, rem alicujus judicio permitto β) ὑπὸ νομοσχεῖον, rogationem fero (de re), rogationem promulgo.

ὑποβαρβαρίζω paulum barbare loquor ὑποβάρβαρος· paulum barbarus.

ὑποβάσις, ἡ· 1) basis -is ὡν· fun- damentum -i, οὐ 2) descensus, -us. α) deminutio, -onis, θ

ὑποβαστάζω sustento, -are; su- stineo, ere. aliquem ἢ aliquid. ὑποβαστακτῆρ, ὁ· qui sustinet.

ὑποβιβάζω 1) subduco, -ere. 2) = ἐλάττω deprimō -ere minuo ἢ deminuo, -ere ὑποβιβάζω τὴν τιμήν, rei pretium minuo ὑποβιβάζω τινά, ordine aliquem demitto ὑποβ. α) ἐρ- γα τίνος, alicujus facta verbis exte- nuo ὑποβ. τὴν ἀξίαν τίνος, virtutem alicujus deprimō, imminuo. ὑποβ. τὸν μαθητὴν, discipulum in inferio- rem classem demitto ὑποβιβάζο- μαι, demittor -missus sum -i.

ὑποβιβασμός, ὁ· 1) subductio, -onis, θ. 2) depressio -onis, θ. deminutio, -onis, θ. demissio, -onis, θ.

ὑποβιβρώσκω subedo, -ere. ὑπο- βέβρωται, subrosus est ὑποβλαστάνω· suppallo, -are.

ὑποβλεμμα, τό· aspectus oculis limis ἢ torvis.

ὑποβλεπτικῶς limis (torvis) ocu- lis adspiciendo ὑποβλέπω· 1) limis ἢ torvis oculis adspicio, ere. 2) improbe et torve adspicio, ere. 3) suspicor, suspe- ctum habeo.

ὑποβλέψις, ἡ· = ὑποβλεμμα. ὑποβλημα, τό· substramen, -inis, θ substratum, -i, οὐ.

ὑποβλητός, ὡν· suppositicius, a, um. ὑποβροχθεῶ -ὦ· suggero, -are; au- xilium praesto ὑποβολεύς, ὁ· subornator, -oris, α.

praemonstrator, monitor -oris, &. ὑποβολή. ἢ 1) abiectio onis. θ. 2) subjectio rei falsae pro vera 8) admonitio. -onis, θ. ἐξ ὑποβολῆς. monitum. 4 ὑπ. νηπίου, suppositio, -onis, θ. ὑποβολιμαῖος, α. ον. suppositus a. um. suppositicius, a. um. ὑπόβραχος, ον. subrancus, a, um. ὑπόβραχυς, υ. subbrevis θ. ὑποβρέχω submadesco -ero. ὑποβρύχιος, ον. submersus, a, um. ὑπόγειος, ον. subterraneus, a, um. ὑπογάστριον τό abdomen -inis, υ. ὑπόγειος, ον. subterraneus, a, um. τό ὑπόγειον, locus subterraneus, solum inferius. hypogeum. ὑπογελῶ -ω subrideo. -ere. ὑπογενεῖσθαι barbesco. ere. ὑπογενεῖο τό inferior par menti. ὑπογίγνομαι subnasco i. ὑπογλυκῆν subdulcem facio. ὑπόγλυκυσ, υ. subdulcis θ. ὑπογλώσσιος, ὑπογλώττιος, ον. qui sub lingua est. ὑπογλωσσός, καὶ ὑπογλωττίς, ἢ linguae radix. ὑπογραμματαῦς, δ. scriba secundarius ἢ inferior. ὑπογραμμός, δ. forma praescripta; exemplar, -aris, οὐ. ὑπογραφή, ἢ 1) subscriptio. -onis, θ. 2) διαγραφή. delineatio, -onis, θ. 3 ὑπ. ὀφθαλμῶν, infrictio stibii sub oculis. ὑπογράφω. 1) subscribo (-psi, -ptum -ere) aliquid. ὑπογράφεται τινι alicui rei subscribo. ὑπογράφεται τοὺς ὀφθαλμούς, cilia stibio perfricor, fucor. 2) διαγράφω, σκιαγράφω τι, delineo. -are, aliquid; adumbro, -are, aliquid. ὑπόγυιος, ον. qui est ad manus, promptus, a, um. ἐξ ὑπογυίου, ex tempore repente, statim. ὑποδακρύων sublacrymor, -ari ὑποδακρύων, sublacrymans. ὑποδαυλίζω ignem suscito. μετφ. suscito excito, -are. ὑποδαμάω -ω subjugo. -are. ὑπόδαμος, υ. paullum hirsutus. ὑποδέεστερος, α, ον. inferior, -ius. ὑποδείγμα τό 1) documentum, indicium, -ii, οὐ. 2) formula -ae, θ. exemplar, -aris, &. exemplum, -i, οὐ.

ὑποδείγματικός, ἢ ον. exemplaris θ. ὑποδειγματικῶς in modum exempli. ὑποδεικνύμι. ὑποδεικνύμι submonstro -are subostendo ere. aliquid ὑποδεικνύμι τινι τι, praemonstro alicui aliquid. ὑποδείκναι -ω aliquantum timidus sum. ὑπόδειξις, ἢ submonstratio -onis, θ. subindicatio significatio -onis θ. ὑπόδειγμα τό receptaculum. ὑποδοκτής, δ. susceptor -oris, &. exceptor -oris. ὑποδοκῶ, ἢ, ον. aptus ad suscipiendum. ὑποδέομαι? ὑποδέω. ὑποδέομαι, τό ornatum collis. ὑποδέομαι, ον. collum cingens. ὑποδερὶς ἢ torques -is, &. ὑπόδισις, ἢ 1) subligatio -onis θ. 2) calceatus. i. &. ὑποδέχομαι suscipio (-cepi -ere, aliquem? aliquid; recipio, ere aliquem? ὀδέχομαι τινά ἢ ἄνθρωπον, aliquem in lectum recipio. ὑποδέω. 1) sublego are aliquid. 2) calceo -are ἢ ὑποδέομαι in calceo ἢ calceo. ὑποδέμα τό ὑπόδημα, calceum induo. ὑποδέρνυμι, ον. calceatus, a, um. ὑποδηλοῦ -ω subindico, -are declaro -are. ὑποδῶλωσις, ἢ significatio. -onis, θ. ὑπόδωλον τό 1) calceamentum, -i, οὐ. 2) calceatus -us, & calceus, -i, &. 2 στρατ. ca ga, -ae, θ. ὑποδημαῖον τό (calceolus. -i, &. ὑποδηματοποιεῖν τό sutrina, ae, θ. ὑποδηματοποιός, ὑποδηματορράφος, δ. sutor, calceator, -oris, &. ὑποδιαίρεσις, ἢ subdivisio, -onis, θ. ὑποδιαίρῶ -ω subdivido, -ere. ὑποδιάκονος δ. minister inferior. ὑποδιαστολή, ἢ subdistinctio, -onis, θ. ὑποδιαφθεῖν, paulatim corrumpo. ὑποδιδάσκαλος, subdoctor. -oris, &. ὑποδιδράσκω, clam aufugio. ὑποδιευθυντής, δ. subdirector, -oris, &. ὑποδίδωμι, cedo, -ere. ὑπόδικος, δ. reus, -i, &. ἢ ὑπόδικος, rea -ae, θ. ὑποδιοικητής, δ. suppraefectus, -i, &. ὑποδιπλάσιος, α, ον. duplo minor. ὑποδιπλόω -ω duplico, -are.

ὑποδιδάσκω ἢ instructio -onis, θ. ὑποδοῦλος, ον. subseruus servitor. ὑποδοχὴ, ἢ δ. receptio -oris, &. ὑποδοχή, ἢ 1) receptio hospitum, receptio onis, θ. 2) approbatio onis θ. ὑπόδομος δ. hypodromus, -i, &. ὑποδομοίς ἢ receptus, accessus, &. ὑποδοσκόλος, ον. subdialis, e. ὑποδοσφορέω -ω subindignor. ari. ὑποδοσχεραίνω submoleste fero. ὑποδοσμαι τι subeo -ii, -ire. aliquid τό ὑδωρ ὑπερὺν aqua subit. ζυγον, φορτίον ὑποδύομαι, jugum. ον. ὑβέο ποδ. κινδύνους, pericula subeo. ὑποζεύγνυμι καὶ ὑποζεύγνυμι 1) subjugo -nxi, nctum -ere 2) subjugo -are, aliquem. ὑπόζευξις ἢ subjunctio, -onis, θ. ὑποζυγιον τό jumentum, -i, οὐ. τό ὑπόζυγον, jumenta orum, οὐ. ὑποζύγιος, α, ον. subjugus a, um. ὑποζυγῶν -ω subjugo are. ὑποζωμα, ὑπόζωμα, τό praecinctio onis, b septum transversum. ὑποζώνιον τό praecinctorium, -ii, οὐ. ὑποζώννυμι καὶ ὑποζώννυμι succingo, praecingo -xi -ere, aliquid. ὑποζώννυμαι, me succingo ἢ succingor -cinctus sum; -i ὑπεζωσμένος, ἢ, ον. succinctus a, um. ὑποθάλλω foveo, aleo, ere, aliquid. ὑποθεμα, τό suppositorium, -ii, οὐ. fulcrum, -i, οὐ. basis, is θ. ὑποθεν, τό manus interior. ὑποθερμαίνω sensim calefacio. ὑποθερμνύομαι sensim caleo (factus sum) aliqua re. ὑποθερμός, ον. paullulum calidus. ὑποθεσις ἢ 1) suppositio, -onis, θ. suppositum, -i, οὐ. 2) argumentum, -i, οὐ. 3) sumptio, -onis, hypothesis, -is, &. 4) propositio, -onis, θ. propositum, -i, οὐ. 5) νεστέ. α. conjectura, -ae, θ. 6) negotium, -ii, οὐ. πολλὰς ὑποθέσεις ἔχω, multis negotiis distingo. γ. causa -ae, θ. ὑποθετικός, ἢ, ον. conditionalis, &. hypotheticus, a, um. ὑπόθετος, ον. = ὑποδογματικός. ὑποθέτω procuro -ere. ὑποθήκη, ἢ 1) pignatio, -onis, θ. hypotheca, -ae, & ὑποθήκην τίθημι τι τινι, pignero aliqui alicui. ὑποθήκην λαμβάνω τι, pigro aliquid. 2)

= συμβουλή, consilium monitum, -i, οὐ. ὑποθλίβω leviter premo. ὑποθλόω -ω subulam turb. ὑποθορυβέω -ω turb. & tumultuari. ὑποθρύω clam confingo. ὑποθρηνέω -ω subiamoto ari. ὑποθρόνιον, τό scabellum pedum. ὑποθυμιάσις, ἢ suffitio, -onis, θ. ὑποθυμιάω -ω suffio ico. ὑποθυρον, τό tinea inferius, a p. p. othyrum, -i, οὐ. ὑποθωπεύω subblandior, -iri. ὑποιδάλεος, α, ον. subumidas, a, um. ὑποικοδομέω -ω substruo ere. ὑποικνός, ον. psallulam ebrius. ὑποκαθαίρω inferiora purgo. ὑποκαθάρα, ἢ purgatio alvi. ὑποκάθημαι ὑποκαθέζομαι, subsideo, -ere. ὑποκαθί τινά, subsideo aliquem. insideo alicui. ὑποκαθίζω in insidiis colloco. ὑποκαθίστημι substituo, -ere ὑποκαθίστημι τινά τινι, aliquem pro aliquo suppono. ὑποκαίω succendo ere. ὑποκαπνίζω suffumigo -are. ὑποκαπνισμα, τό suffitus -us, &. ὑποκαπνισμός, δ. suffitio, -onis, θ. ὑποκαρδῖος, ον. qui est sub corde; sub corde latens ὑποκαρδῖον ἔλκος, cordalium -ii, οὐ. ὑποκαρπίος, ον. qui sub carpo est. ὑποκαταβαίνω paulum descendo. ὑποκαταβάζω descendere cogo. ὑποκαταβλάω -ω clam irido, ere. ὑποκατακλίνω inferiori loco accumbere jubeo. ὑποκατάκλις, accubitus inferior. ὑποκατάστασις, ἢ substitutio, -onis, θ. ὑποκατάστατος, ον. substitutus, a, um. ὑποκαταρτυέω sub ter a deridie. ὑποκατορτής, es suotristis &. ὑποκατορτής, es suotristis &. ὑποκατω in ima parte, in inferiori loco infra, subtus. ὑποκαταθεν ex inferiori parte. ὑποκαύμα, τό suscitabnium, -i, οὐ. ὑποκαύσις, ἢ hypocaustus, -is, θ. ὑποκαυστον, τό hypocaustum. ὑποκαίμαι 1) subjaceo ere, alicui re. μετφ. subjaceo alicui, me alicui suppono ἢ supposito sum alicui ὑποκαίμενος ἢ ὑποκαίω, Dec suppositus. 2) subiectus sum alicui ὑποκαίμενος, δ. servitute subiectus, μετφ.

τῷ φρόνῳ ὑπόκεινται ὁ ὄκνος, ἡ αἰδώς. ὁ τρώμος. metui sub metum) subjecta sunt pigritia, pudor, terror. ὑποκείμενος καιρός, subjectum tempus
ὑποκείμενον, τό· 1) subjectum, -i, οὐ 3) id quod tractatur 4) propositum, -i, οὐ.
ὑποκειμενικός, ἡ, ὄν· subjectivus.
ὑποκειμενικῶς subjective.
ὑποκείω subtus tondeo
ὑπόκενος in inferiore parte vacuus
ὑποκενόω -ω per inferiorem partem evacuo.
ὑποκεντέω -ω subter pingo, -ere.
ὑποκεφάλαιον, τό pulvinar, -aris, οὐ.
ὑποκηρύττομαι τι· per praeconem aliquid publico, -are
ὑποκηθαρίζω cithara succino.
ὑποκινέω -ω leviter moveo, -ere
ὑποκίπτω excito, incito, -are, aliquid ἢ aliquem.
ὑποκίνησις ἡ incitatio, -onis, θ
ὑποκινήτης, ὁ incitator, -oris, ἀ.
ὑπόκιρρος, ὄν· subrufus, a, um.
ὑποκλαίω paullulum fleo
ὑποκλέπτω suffūror, -ari; clam subtraho (-xi ere), aliquid ὑποκλέπτω· εἰμαυτόν clam me subtraho.
ὑποκλινής, ἐς subjectus, a, um;
subditus, a, um.
ὑποκλίνω reclin. sub aliquid. ὑποκλίνομαι τι· succumbo alicui. 3θ.
ὑποκλίω saluto, -are, aliquem.
ὑπόκλισις ἡ salutatio, -onis, θ.
ὑπόκλοπος, ὄν· latens; occultus.
ὑποκλύω· 1) proluo, -ere 2) inundo, -are
ὑπόκλυσις ἡ subluvia, -ei, θ.
ὑποκλυσμός, ὁ prolutio, -onis, θ.
ὑποκνίζω 1) pruritum moveo, -ere.
2) extinguo, excito, -are 3) παύει· prurio libidine.
ὑποκοιλαινῶ· excavo, -are.
ὑποκοίλιον, τό· = ὑπογάστριον.
ὑπόκοιλος, ὄν· cavus in imo).
ὑποκόλοδος, ὄν· paullum mutilus.
ὑποκόλπιος, ὑπόκολπος, ὄν· qui in sinu est. ὁ α· occultus a, um.
ὑπόκομος, ὄν· paullum ornatus.
ὑποκόνισις, ἡ pulveris excitatio.
ὑποκονίω -ω pulve'em excito
ὑποκοπτός, ὄν· nonnihil lassatus.
ὑπόκοπος, ὄν· stercorosus, a, um.

ὑποκόπτω· succido, -ere.
ὑποκορίζομαι τι· subblan. dior aliquid; honestiore ἢ turpiore nomine appello aliquem. 2) ἐν τῇ γῇ diminuo -ere
ὑποκόρημα, τό· malae rei aestius nomen; blanda app. ἡ
ὑποκορισμός, ὁ· blandie a. ellatio; diminutio -onis θ
ὑποκοριστικός, ἡ, ὄν· 1) ὁ α· a, um; 2) diminutivus, a, um
ὑποκοριστικόν, nomen diminutivum
ὑποκοριστικά, diminutiva
ὑποκοριστικῶς 1) blande 2) diminutive.
ὑποκουφίζω sublevo, -are
ὑπόκουφος, ὄν· allevatus a.
ὑποκουράζω succlamo, are
ὑποκρατέω -ω potior -iri
ὑπόκρημνος paullum praeruptus.
ὑποκρίνομαι· 1) = παύωμαι, simulo, -are. ὑποκρίναι ἢ simulo aliquem ἢ aliquid. 2) personam alicujus induo ὑποκρί· τὸν Ὀδυσσεύ, Ulysis personam induo; ago Ulysem represento ὑποκρί· τὴν κωμῶδιαν, tragoediam comoediam ago 3) = ἀποκρίνομαι, respondeo -ere.
ὑποκρισία, ὑπόκρισις, ἡ 1) simulatio, -onis θ 2) actio histrionis, oratoris hypocrisis -is, θ
ὑποκριτής, ὁ 1) simulator, -oris, ἀ. 2) ὑποκρ. θεάτρον, histrio -onis θ
ὑποκριτικός, ἡ, ὄν· 1) simulatus, a, um ὑποκριτικώτατος, maxime simulatus. 2) ad histrionem pertinens, histrionicus a, um ἢ ὑποκριτικῇ τέχνῃ, histrionia, -ae θ
ὑποκριτικῶς simulate; histria
ὑποκροτέω -ω substrepto, -ere
ὑπόκρουσις ἡ interpellatio.
ὑποκρούω τι· interpellor, aliquid
ὑποκρύπτω, ὑποκρύπτομαι ὁ α· aliquid occulto aliquid; dissimulo, -are, aliquid.
ὑπόκρυψις ἡ occultatio, -onis θ.
ὑπόκυκλος (subtus) rotundus
ὑποκύπτω me incurvo; me subjiicio -jeci -ere, alicui ὑποκύπτουσι τὰ ἔξωθεν τοῦ ἑτέρου, se subjiiciunt imperio alterius 3θ summittor et lecto audiens sum.
ὑπόκυρτος, ὑπόκυφος, ὄν· leviter incurvus ἢ gibbosus, a, um

ὑποκόλια, τὰ partes femorum interiores
ὑπόκωφος, ὄν· subsardus, a, um; sarda-ter, stra, strum.
ὑπολαΐς, ἡ· curruca, -ae, θ.
ὑπολαμβάνω· 1) suscipio (-cepi, -ere, aliquem ἢ aliquid 2) ὑπολαμβάνω τὸν λόγον ἢ ἀπλ. ὑπολαμβάνω ὑπολαβὼν λαίω, suscipio sermonem ἢ ἀπλ. suscipio. 2) = ἐκδίδωμαι excipio, -ere, aliquem (τοὺς φεύγοντας fugientes 3) invado (-si, -ere, aliquem ἢ aliquid 4) = νομίζω, puto, are, existimo, -are. ὑπολαβὴς ἂν, putes ἢ με ὑπολάβης προῦρε· ναι. noli putare maluisse ὑπολαμβάνομαι = νομίζομαι, existimor, are; ar bitror, ari (παθῇ)
ὑπολαμπής, ἐς sublucidus, a, um.
ὑπολαμπω sublucio, -ere.
ὑπολαμπής, ἡ levis fulgor.
ὑπολατάνω lateo sub aliquid.
ὑπολατάνω paullulum laevigo
ὑπολέβρω, ὄν· nonnihil perniciosus, a, um.
ὑπολειμμα τό· residuum, -i, οὐ.
ὑπολείπω relinquo, -ere, aliquid
ὑπολείπομαι, relinquo, -ere, aliquid
ὑπολειπόμενος, ὄν· resto (-stus) -are.
ὑπολευκαίνω subalbidum facio.
ὑπολευκαίνω subalbidus sum.
ὑπόλευκος, ὄν· subalbus, a, um.
ὑπολευκόχρως colore subalbo.
ὑπολήγω paulatim cesso
ὑπολήγιος, ὄν· torcularius, a, um.
ὑποληπτός, ἡ, ὄν· opinabilis, e; de quo opinio concipi potest.
ὑπολήπτομαι τι· existimo, -are, aliquem ἢ aliquid
ὑπόληψις, ἡ 1) opinio, -onis, θ. 2) existimatio, -onis, θ. 3) fama bona
ὑποληρέω -ω aliquantum nugo.
ὑπολιπαίνω pinquefacio, -ere.
ὑπολιπαρός, ὄν· subpinguis, e.
ὑπολιθαίνω paulatim delabor
ὑπολογίζομαι (ὑπολογίζω) τι imputo, -are, aliquid; rationem alicuius rei habeo.
ὑπολογισμός, ὁ· imputatio, -onis, θ.
ὑπόλογος, ὄν· rationi reddendae abnoxius, a, um. ἰδὲ ὑπεύθυνος.
ὑπόλοιπος, ὄν· reliquus, a, um; restans, -ntis.

ὑπολοχαγός, ὁ· praefectus cohortis secundarius
ὑπολύω subter solvo ere aliquid.
ὑβ. solvo calceos excalceo, -are ὑπολύομαι excalceor, -ari.
ὑπομάζιος, ὑπόμαζος, ὑπομάσθιος, ὄν· subrumus, a, um
ὑπομαινομαι paullum furo.
ὑπομαλακίζομαι timere incipio, -ere; languesco ere.
ὑπομαλάσσω leviter mollio.
ὑπομαραίνω submarDESCO, -ere.
ὑπομάσσω subter illino
ὑπομερρός, ὄν· imbre intermixtus.
ὑπομειδίδω -ω surrideo (-si) ere.
ὑπομείνω, ὄν· paulo minus.
ὑπομελαίνω subniger sum.
ὑπομέλας, αἶνα, ἂν· subniger.
ὑπομέμφομαι aliquantum vitupero.
ὑπομεμψίμοιρος, ὄν· paullum querulus de sorte sua
ὑπομονετικός, ἡ, ὄν· patiens, -ntis.
ὑπομονετός, ἡ ὄν· tolerabilis e.
ὑπομένω 1) maneo remaneo, -ere. συνήθ 2) sustineo (tinui) ere, aliquem ἢ aliquid, ὁδὸν ὑπομένειαν τὴν τῶν πολεμίων ἐφοδόν, hostium impetum non sustinuerunt 2 perfero (tuli) aliquid 3 tolero -are, aliquid
ὑπομερίζω subdivido, -ere
ὑπομερισμός, ὁ subdivisio, -onis, θ.
ὑπομήκης ἐς paulo longior
ὑπομήλινος, ἡ ὄν· subluteus, a, um
ὑπομήτρεος ὄν· qui est in utero.
ὑπόμειγμα τό admistio -onis, θ.
ὑπομείνω paulatim admisceo.
ὑπομνήσκω im memoriam revo-co, are; commoneo, admoneo (-nui) -ere, aliquem de aliqua re; subjiicio alicui aliquid
ὑπομισέω -ω paullum odi.
ὑπομισθός, ὄν· mercede conductus.
ὑπόμνημα, τό· 1) = ὑπόμνησις, commentatio, -onis, θ. 2) monumentum, -i, οὐ. 3) commentarius, -ii, ἀ.
ὑπομνηματίζω, ὑπομνηματίζομαι 1) memoriae prodo, in commentarium refero, aliquid; 2) commentario explico, -are, aliquid.
ὑπομνηματικός, ἡ, ὄν· commentarios continens.
ὑπομνηματισμός, ὁ· commentarius, ἀ.
ὑπομνηματιστής, ὁ· commentator, ἀ.

ὑπόξηρος, ὡν aliquantum siccus.
ὑποξίζω subacidus sum
ὑπόξυλος ὡν subtus lignens, a, um.
ὑποξύρεος ὦ subrado, -ere.
ὑποξύς ἢ subacidus, a, um.
ὑποξύω leviter rado
ὑποπαίζω 1, paulum ludo, adludo, ere. 2, ludibrio habeo.
ὑποπαλάω in lucta concedo.
ὑποπαράληρέω ὦ paulum delire
ὑποπαρέθεος, ὡν aliquantum virgine accortum, .
ὑποπαρεσθέω ὦ ciam submoveo.
ὑποπάσσω subspargo, -ere.
ὑποπαύομαι paulatim desino.
ὑπόπαχυς ἢ paulum crassus, a, m; pinguiculus a, um.
ὑποπειθῶ paulatim persuadeo.
ὑποπεινάω ὦ paulum esurio.
ὑποπειρώω ὦ clam corrumpere uideo.
ὑποπέλιθος ὑποπέλιος, ὡν sublidus a am, subfuscus, a um.
ὑπόπεμπος, ὡν ciam missus
ὑποπέμπω submitto, clam mitto, re ὑποπ. τοῦ, submitto aliquid.
ὑποπέτρομαι suppedo, ere.
ὑποπερσάζω paulatim uigresco.
ὑποπετάννυμι substerno, ere.
ὑποπέτομα, τό storea substrata.
ὑποπέτομαι advale are
ὑπόπετρος, ὡν paulum saxosus.
ὑποπήγνυμι paulum tigo.
ὑποπιδάω ὦ prosilio, ire.
ὑπόπηλος, ὡν paulum lutosus.
ὑποπιέζω subter comprimo.
ὑποπιθηκίζω simiam immitor.
ὑπόπιγρος, ὡν subamarus, a, um.
ὑποπίμελος, ὡν pinguiculus, a, um.
ὑποπιμπλήμι paulatim impleo.
ὑποπίμπρημι paulatim succendo.
ὑποπίω ἢ subbibbo, ere; paulatim bibo; largius bibo -ere.
ὑποπίπτω 1, cado sub aliquid; cido (-edi) (sub aliquid. 2, δίδωμι τινί, me ad pedes alicujus mitto. 3, occurro, -ere; incideret, a, um.
ὑπόπλανος, ὡν pianus; campestris.
ὑποπλέκω subnecto, -ere.
ὑπόπλητος, ὡν admodum plenus, m, repletus a, um.
ὑπόπλεω praeternavigo, -are.
ὑποπληρέω ὦ suffercio, -ire.

ὑπορρηγνυμι abrumpo. -ere.
 ὑπόρριζος ὄν qui est sub radice.
 ὑπορριζέω -ῶ radices addo
 ὑπορρίνιον, τό locus sub naribus.
 ὑπορρινον τὸ mystax -acis ᾶ.
 ὑπόρρινος, ὄν qui per nares vo-
 cem edit
 ὑπορριπίζω ignem flatu exsuscito,
 -are. μετρ. excito ad aliquid.
 ὑπορρίπτω subicio, -ere
 ὑπόρρουσις, ἡ defluxio -onis, θ.
 ὑπορροδέω -ῶ paullum timeo.
 ὑπόρουγμα, τό coniculus. -i, ᾶ.
 ὑπορύττω. ὑπορύττω suffodio
 -odi -ere, aliquid
 ὑπορχεομαι-οὔμαι salto ad cantum.
 ὑπόρχημα. τό cantilena, ad quem
 chorus saltat
 ὑπορχηματικός. ἡ. ὄν qui ad can-
 tilenas saltationum pertinet
 ὑπόρχησις, ἡ saltatio ad cantum.
 ὑποσαγής, ἐς clitellarius a. um.
 ὑπόσαφρος. ὄν subputris. e; non-
 nihil marcidus et fragilis
 ὑποσαίνω aliquantulum caudam
 moveo subllandior iri.
 ὑποσαίρω paullum ore hio.
 ὑποσαλεύω instabilis sum.
 ὑποσαλπίζω tubā significo
 ὑποσανίδιον tabellae pars inferior.
 ὑπόσαντρος, ὄν subputris, e
 ὑποσαρκίος, ὄν subtercutaneus.
 ὑποσεισμος, ὁ succussio, -onis, θ.
 ὑποσεύω succutio, -ere.
 ὑποσέληνος. ὄν qui sub luna est.
 ὑπόσεμνος aliquantum venerabilis.
 ὑποσημαίνω 1) significo. -are. 2)
 subscribo nomen
 ὑποσημασία ἡ subscriptio. -onis, θ.
 ὑποσημεῖός -ῶ notis excipio.
 ὑποσημείωσις, ἡ 1) subscriptio,
 -onis, θ. 2) annotatio -onis, θ.
 ὑπόσιδηρος. ὄν ferro obductus.
 ὑπόσιμος ὄν aliquantum simus.
 ὑποσιωπάω -ῶ reticeo. ere.
 ὑποσκάζω paullum claudico.
 ὑποσκαλεύω sarculo suscito.
 ὑποσκάπτω suffodio (-odi) -ere.
 ὑποσκαφή, ἡ suffosio, -onis, θ.
 ὑποσκελίζω subjecto crure evertō
 aliquem ὅθ supplantō (-avi) -are,
 aliquem ἢ aliquid. ὁ ὑποσκελίζων τινά,
 supplantator. -oris, ᾶ.
 ὑποσκελισμός, ὁ supplantatio, θ.

ὑποσκήνιον, τό· locus ante scenam.
 ὑποσκιόζω· umbra tego. τῆς ὥρας
 ὑποσκιάζουσης, quum vespesceret.
 ὑποσκιάσεις, ἡ· inuolutio, -onis, θ.
 ὑπόσκιος, ὄν· umbratus, a, um.
 ὑπόσκληρος, ὄν· subdurus, a, um.
 ὑποσκότεινος, ὄν· subobscurus, a, um.
 ὑποσμήχω· paululum abstergo.
 ὑποσμός, ὄν· subolens, ntis.
 ὑποσολοικός, ὄν· subabsurdus, a, um.
 ὑπόσοφος, ὄν· sapienti similis.
 ὑποσπάω· ὦ en traho. -ere.
 ὑπόσπληνος· lienis malo obnoxius.
 ὑποσπογγίζω· spongia abstergeo.
 ὑπόσπονδος, ὄν· pactis inducis, sub
 pactione, accepta fide (faciens aliquid).
 ὑποσταίω· destitilo, -are.
 ὑποσταξίς, ἡ· destillatio, -onis, θ.
 ὑποσταύμη, ἡ· sedimentum, -i, οὐ.
 faex, -cis, θ.
 ὑπόστασις, ἡ· substantia, -ae, θ.
 ὑποστακτικός, ἡ, ὄν· 1) substan-
 tius, e; substantivus, a, um. 2) τὰ
 ὑποστατικά, substantiae bona.
 ὑπόστεγος, ὄν· qui sub tecto ἢ in
 aedibus est; opertus, a, um.
 ὑποστέγω· tego, -ere.
 ὑποστέλλω· contraho, -ere, aliquid
 (τοῖς ἱστίαις vela). ὑποστέλλομαι, ani-
 mo contrahor, vereor, -eri.
 ὑποστενάζω· clam ingemisco.
 ὑπόστενος, ὄν· subangustus, a, um.
 ὑποστερνίζω· pectori subdo.
 ὑπόστερνος, ὄν· qui sub pectore est.
 ὑπόστημα, τό· 1) fulcrum, -i, οὐ.
 2) sedimentum, -i, οὐ. faex, -cis, θ.
 ὑποστήριγμα, τό· fulcrum, fulci-
 mentum, i, οὐ. μισφ. praesidium, ad-
 jumentum, -ii, οὐ.
 ὑποστηρίζω· 1) suffulcio (-fulsi)
 -ire, aliquid aliqua re, sustineo (-nui),
 -ere, aliquid. *2) νεοσλ. μισφ. fulcio,
 adjuvo, aliquid. γνώμην ὑποστηρίζω,
 opinionem firmo ἢ confirmo. ὑπο-
 στηρίζομαι, fulcior (fultus sum) -iri;
 adjuvor (-jutus sum), -ari (ab aliquo).
 ὑποστήριξις, ἡ· fulcimentum, -i, οὐ.
 μισφ. praesidium, subsidium, patro-
 cinium, -i, οὐ.
 ὑποστιγμή, ἡ· subdistinctio, -onis, θ.
 comma, -atis, οὐ. colon, οὐ.
 ὑποστιζώ· subdistinguo, -ere; com-
 ma ἢ colon pono.
 ὑποστολή, ἡ· 1) contractio, -onis.

0. 2) contractio animis, timiditas μεθ'
 ὑποστολῆς, timide
 ὑποστορέννυμι ὑποστρώννυμι τῇ
 τινι· substerno (stravi) -ere, aliquid
 alicui. ὑπεστρωμένος, ἡ, ὄν, substra-
 tus a, um.
 ὑποστρατεύομαι τινι· sub aliquo
 milito, are
 ὑποστρατηγέω· ὦ· legatus sum.
 ὑποστράτης, ὄν· legatus -i, ἄ.
 ὑποστρέφω· pedem refero. ὑπο-
 στρέφομαι, revertor. -i.
 ὑποστροφῇ, ἡ· reversio, -onis, θ.
 ὑπόστροφος, ὄν· redux, -ncis.
 ὑπόστρομα, τό· substramen, -inis, οὐ.
 ὑποστρώννυμι = ὑποστρέννυμι.
 ὑπόστρωσις, ἡ· substratus, -us, ἄ.
 ὑπόστυλος, ὄν· columnis fultus.
 ὑποστυλόω· ὦ· columnis fulcio.
 ὑποστυλώμα, τό· fulcrum, -i, οὐ.
 ὑπόστυφος, ὄν· leviter abstringens.
 ὑποστυφώ· leviter abstringo.
 ὑποσυνγέω· nonnihil confundo.
 ὑποσυλάω· ὦ· clam eripio.
 ὑποσυνάπτω· subjungo, -ere.
 ὑποσυρίζω· ὑποσυρίττω subsibilo.
 ὑποσυρρέω· clam confuso.
 ὑποσύρω· subtraho, -ere.
 ὑπόσυχνος, ὄν· subfrequens, -ntis.
 ὑποσφάλλω· aliquantum fallo.
 ὑποσφραγίζομαι· subsigno, -are.
 ὑποσφραίνομαι· subodoror -ari.
 ὑποσχεδιάζω· ex tempore delineo.
 ὑπόσχεσις, ἡ· promissio, -onis, θ.
 ὑπόσχεσις, ὄν· promissio, -onis, θ.
 ὡς ὑπόσχεσιν ποιοῦμαι ποί τινος, pro-
 mitto de aliqua re. μεγάλας ὑπόσχεσεις
 ποιοῦμαι, prolixè promitto. τὴν ὑπόσχε-
 σιν ἐκπληρῶ, promissa perficio, solvo
 ἢ persolvo promissa
 ὑποσχετικός, ἡ, ὄν· facile promittens.
 ὑποσχετικῶς· promissive.
 ὑποσχίζω· subtilis scindo.
 ὑπόσχιμα, τό· fissura -ae, θ.
 ὑποταγή, ἡ· 1) subjectio, -onis, θ.
 *2) νεοσλ. obvedientia, -ae, θ.
 ὑποτακτικός, ἡ· ὄν· subjunctivus,
 a, um. ἡ ὑποτακτική, modus sub-
 junctivus ἢ conjunctivus.
 ὑπόταξις, ἡ· subjectio, -onis, θ. im-
 perium in aliquem.
 ὑποταράσσω· leviter turbo.
 ὑποτάσσω, ὑποτάττω καὶ ὑποτάτ-
 τομαι τινι ἢ τῇ· 1) subjicio (-eci)

-ere, in potestatem meam redigo
 (-egi, -ere, subdo (-dedi), -ere su-
 bigo (-egi) -ere, aliquid ἢ aliquid.
 2) παθητ. ὑποτάσσομαι, me subjicio
 ἢ subjicior (subjectus sum, -i; me
 suppono, -ere; subdor (-subditus sum).
 -i; ὑποτεταγμένος, ἡ, ὄν, subjectus
 ἢ subditus, a, um. οἱ ὑποτεταγμένοι
 λαοί, populi subjecti ἢ subditi, natio-
 nes subactae. 3) παρὰ Παύλῳ· pareo ut
 subjectus, me suppono alicui (τοῖς ἀν-
 δράται, conjugibus).
 ὑποταφρεύω· subruo euniciulis.
 ὑποτείνω· subtendo (-ndi), -ere,
 aliquid alicui ἢ ὑποτείνουσα γραμμή.
 linea subtendens.
 ὑποτερίζω· murum substruo.
 ὑποτείχισις, ἡ· muri substructio.
 ὑποτείχισμα, τό· murus substructus.
 ὑποτελέω· ὦ· pendō (tributum)
 ὑποτελής, ἔς (φόρου)· tributarius,
 a, um; vectigalis, e.
 ὑποτείνω· succido, -ere; praesecco,
 -are. ὑποτείνομαι, subtrahō, -ere.
 ὑποτεταρτός, ἡ ὄν· subquartus.
 ὑπότρεφρος· paululum ceneraceus.
 ὑποτηρέω· ὦ· clam observo.
 ὑποτίθημι· 1) suppono (-posui),
 -ere; subjicio (-jeci) -ere. 2) suppono,
 velut principium pono. 3) pignori op-
 pono, oppignero, -are. 4) παθητ. ὑπο-
 τίθεμαι, a supponor, subjicior, -i, ὄν.
 oppigneror, -ari. 5) ὑποτιθεμένος, op-
 pigneratus. γ) pono (ut ponunt phi-
 losophi). ὥσπερ ὕπεθευ, quemadmodum
 posuisti. 6) = statuo, -ere. ε) ὑποθετό
 τις ἀληθὲς εἶναι τὸ λεγόμενον, quod si
 verum esse statuat. 6) propono (-osui)
 -ere. ἀπὸ τοῦ ὑποθείντος λόγου πλα-
 νῶμαι, a proposito declino. ε) = πα-
 ραινῶ, moneo, consulo -ere. ἐδόκει
 εὖ ὑποτιθεσθαι, visus est bene monere.
 7) = φαντάζομαι, imaginor, -ari.
 ὑποτιμάω· ὦ· 1) minoris aestimo;
 irrogo mulctam. ὑποτιμῶμαι, mul-
 ctam (irrogatam) minuendam censeo.
 *2) νεοσλ. deprimō, demitto pretium.
 ὑποτίμησις, ἡ· 1, mulctae aestima-
 tio. *2) νεοσλ. pretii deminutio; vili-
 as, -atis, θ.
 ὑποτιμητής, ὄν· aestimator mulctae.
 ὑποτιτρώ· ὦ· subtus perfero.
 ὑποτομή, ἡ· praecisio, -onis, θ.
 ὑποτονθορίζω· submurmuro, -are.

ὑποτοπάζω, ὑποτοπέω· ὦ· conji-
 cio, -ere, aliquid; suspicor (catus
 sum) -ari, aliquid.
 ὑποτοπασμός, ὄν· conjectura, -ae, θ.
 ὑπότοπος, ὄν· suspectus, a, um.
 ὑποτραυλίζω· paulum balbutio.
 ὑπότραυλος, ὄν· paulum balbutiens.
 ὑποτραχήλιον, τό· colli pars infra
 cervicem.
 ὑποτραχήλιος, ὄν· sub collo.
 ὑποτραχύνω· subaspero, -are.
 ὑπότραχυς, ὄν· subasper a, um.
 ὑποτρέμω· paulum tremo.
 υποτρέφω· clam alo, -ere.
 ὑποτρέχω· 1) currens subeo, -ira.
 2) cursu comprehendo -ere. 3) cur-
 su suffugio -ere. 4) praetercuro, -ere.
 ὑπότρητος, ὄν· subtus perforatus.
 ὑποτρίβω· subtero, -ere.
 ὑποτρίζω· substrideo, -ere.
 ὑποτριμμα, τό· eibus e variis rebus
 tritis
 ὑπότριτος, ὄν· subtertius, a, um.
 ὑποτρομέω· ὦ· tremore succutior.
 ὑπότρομος, ὄν· subtremlus, tre-
 more concussus, a, um.
 ὑποτροπή, ὑποτροπία, ἡ· 1) rever-
 sio, -onis, θ. 2) reciprocatio morbi.
 *3) νεοσλ. ἐν ὑποτροπῇ, si in eandem
 culpam relabor.
 ὑποτροπιάζω· reciproco, -are. ὄν.
 ὑποτροπιάζων πυρετός, febris recidiva.
 ὑποτροπιασμός· reciprocatio morbis.
 ὑποτροπικός, ἡ, ὄν· reverti solitus.
 ὑπότροπος, ὄν· redux, -ncis.
 ὑποτροφέω· ὦ· paullatim alo.
 ὑποτροφία, ἡ· pensio annua (di-
 scipuli).
 ὑπότροφος, ὄν· gratuitus alumnus.
 ὑπότροχος· rotas subjectas habens.
 ὑπότρογος, ὄν· faculentus, a, um.
 ὑποτρούζω· submisso murmuro.
 ὑποτρούγω· clam comedo.
 ὑποτυπώ· ὦ· formo, -are.
 ὑποτύπτω· destrudo, -ere.
 ὑποτύπσις, ἡ· 1) formatio, -onis, θ.
 2) σχ. ἑντ. hypotyposis.
 ὑπότυφος, ὄν· lusciosus, a, um.
 ὑπότυφος, ὄν· aliquantum fastosus.
 ὑπότυφω· suffumigo, -are.
 ὑπότυψις, ἡ· impulsus, -us, ἄ.
 ὑπουάτιος, ὄν· sub auribus.
 ὑπουλος, ὄν· subdulus, a, um; μα-

ἡσίστος, a, um. ἀνθρωπος ὑπουλος, homo occultus
ὑπουλότης, ἡ occultatio, dissimulatio, -onis. θ. malitia occulta
ὑπουράνιος, α, ον sub coelo
ὑπουρέω -ω 1. ὑπ. τι, adjuvo, administro -are, aliquem *2 εἰμι λειτουργός, minister ἡ administer sum. ***ὑπουρέιον**, τό ministerium, -ii, οὐ
ὑπούργημα, τό ministerium, -ii, οὐ
ὑπούργημα, ἡ officium, -i, οὐ munus, -eris οὐ
ὑπουργία, ἡ ministerium, i, οὐ.
ἐπὶ τῆς ὑπουργίας, administre, administrante.
ὑπουργικός, ἡ, ον ad ministerium pertinens.
ὑπουργός, δ. minister, administer, -i, δ. administrator publicae rei ὑπουργός τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς παιδείας administer rerum Ecclesiae et institutionis publicae
ὑπουργίς, ἡ postilena, -ae. θ.
ὑπόφαιδρος ον nonnihil hilaris
ὑποφαίνω clam ostendo, -ere. aliquid ὑποφαίνομαι ὑποφαίνω, οὐδ. subluceo. ere, illucesco. -ere ***ὑποφά** δ. ὑποφαινόμενος, ἡ ον subscribens, -atis subscriptus, a um.
ὑποφάρμακον pharmacis subigo
ὑποφάσις, ἡ hiatus, per quam transitus patet luci.
ὑποφάσκω subluceo. -ere.
ὑποφείδω paulum parco (alicui).
***ὑποφειτός**, ἡ, ον tolerabilis, e
ὑποφείρω 1. suffero sustuli, -erre, aliquid sustineo (-nui -ere, aliquid; tolero. -are, aliquid (πο οὐς labores, κινδύνους pericula ὑποφείρω λύπας, molestias (tristitias) fero 30. 2) **ὑποφείω** doleo, -ere; laboro, are.
ὑποφύγω clam effugio.
ὑποφύτης, δ. oraculorum interpres.
ὑποφθάμιος ον oculis subjacens.
ὑποφθάνω praevenio, ire.
ὑποφθέγγω interloquor, -i.
ὑποφθείρω paulatim corrumpo.
ὑποφθονέω -ω subinvideo, -ere.
ὑποφθόνως cum invidia quadam
ὑποφθορέως, δ. corruptor. oris, δ.
ὑποφλεγμαινέω leviter aestuo.
ὑποφορά (εἰς ἑπὶ) subjectio, -onis, θ.
ὑπόφορος ον tributarius, a, um.
ὑποφράσσω obstruo, -ere.
***ὑποφρίσσω** aliquantum horreo.

ὑποφυγή, ἡ perfugium ii. οὐ.
ὑποφύομαι subnascor -i
ὑπόφυσις, ἡ subnascentia. ae. θ.
ὑποφυτεύω subsero ere
ὑποφωλεύω sub aliqua re lateo
ὑποφωνέω -ω acclamo -are.
ὑποφώνησις, ἡ acclamatio, θ.
ὑποχαίνω paulum hio
ὑποχαίρω latenter gaudeo
ὑποχαλάω -ω paulatim remitto
ὑποχαλεπαίνω paulum irascor.
ὑπόχαλκος ον subaeratus, a, um;
δθ adulterinus a, um
ὑποχαλκός -ω aes admisceo
ὑποχαράττω subsigno. -are
ὑποχαροποιός, ον fere caecus, a, um.
ὑποχάσκω paulum hio.
ὑπόχανυος ον nonnihil laxus mollis
ὑποχανύω -ω 1 paulum inlo.
2 remissum reddo. relaxo -are.
ὑποχειριός, ον qui sub manu τ'.
ε sub potestate alicujus est. **δθ** subiectus, obnoxius, a, um ὑποχειρὸν ποιεῖ τιν τινα ἡ τι in potestatem (sub potestate) alicujus redigo aliquid ἡ aliquem
ὑποχέω suffundo, -ere
ὑποχθόνιος, ον subterraneus, a, um.
ὑποχίτων, δ. subucula -ae, θ.
ὑποχλωρίζω subpallidus sum.
ὑπόχλωρος, ον subviridis, e.
ὑπόχολος, ον subiratus a, um
ὑποχόνδρια, τὰ hypochondria οὐ.
ὑποχονδρία ἡ atra bilis
ὑποχονδριακός, ἡ, ον 1 hypochondricus, a, um. *2) **ὑποχονδριακός**, ἡ, ον 1 hypochondricus, a, um. *2) **ὑποχονδριακός**, ἡ, ον 1 hypochondricus, a, um.
***ὑποχονδριακός** atra bile percior
ὑποχορηγέω -ω suppedito -are
ὑποχορηγία, ἡ suppedatio. -onis. θ.
ὑπόχρεως, ον 1; ubaeratus, a, um.
2, obligatus beneficio, obnoxius alicui
ὑποχρίω sublino -evi, -ere.
ὑποχρυσος, ον subauratus, a, um.
ὑπόχυμα (νόσ.) hypochyma, atis, οὐ.
ὑπόχυσις, ἡ hypochysis -is, θ.
ὑποχωρέω -ω 1 recedo, -ere; pedem refero, fugio. ere 2) ἡ γαστήρ
ὑποχωρεῖ, alvus excernit.
ὑποχώρησις ἡ 1 recessus -us, δ. fuga. -ae, θ. 2, excrementum, -i, οὐ.
ὑποψάθυρος, ον paulum friabilis.
ὑπόψαμος, ον arenosus, a, um.
ὑπόψαρος, ον versicolor, -oris.

ὑποψαύω leniter tango.
ὑποψάω -ω leviter abstergeo.
ὑποπεκάζω leniter irro.
ὑποπελλίζω paululum balbutio.
ὑποπεύδομαι paululum mentior.
ὑποπήφιος, **ὑπόπηφος**, ον 1. suffragio subjectus. qui eligi potest. 2) **ὑποπήφιος** (νεολ.), candidatus, -i, δ.
petitor, -oris, δ. οἱ ὑποπήφιοι, candidati, petitores.
ὑποψία, ἡ suspicio, -onis, θ. ἐγείρω τὴν ὑποψίαν τινός, suspicionem alicujus moveo. ὑποψίαν ἔχω, suspicionem habeo. ὑποψίαν τινὶ παρέχω, suspectus sum alicui. ἐστὶ μοι ὑποψία. suspicor (suspiciatus sum). μεθ' ὑποψίας, δι' ὑποψίας, suspiciose.
ὑποψοφέω -ω leniter strepo.
ὑπόψυχρος, ον subfrigidus, a, um.
ὑποψύχω leviter refrigero.
ὑποψωνέω -ω in opsoniis decipio.
ὑπτιάζω supino, -are, aliquid. **ὑπτιάζομαι** ἡ **ὑπτιάζω**, supinor, -ari.
ὑπτίσις, ἡ supinitas, -atis, θ.
ὑπτιασμός, δ. supinatio -onis, θ.
ὑπτιον, τό supinum (verbum).
ὑπτιος, α, ον supinus, a, um. ἡ ὑπτία χεῖρ, manus supina. τὸ ὑπτιον κατεκείσθαι, cubitus supinus.
ὑπτιότης, ἡ supinitas, -atis, θ.
ὑπτίως supino.
ὑπωθέω -ω detrudo, -ere.
ὑπωλένιος, ον qui sub cubito est.
ὑπωπιδίζω τινά ἡ τι sugillo, -are, aliquem ἡ aliquid.
ὑπωπιασμός, δ. sugillatio, -onis, θ.
ὑπώπιον, τό sugillatio, -onis, θ. τὰ ὑπώπια, sugillata, -orum
ὑπώρεια ἡ radices montis.
ὑπωρόφιος, **ὑπωρόφος**, ον qui sub tecto est; contubernalis, e.
ὑπωρυχία, ἡ suffosio, -onis, θ.
ὑπωρχος, ον subpallidus, a, um.
ὑραξ (μῦς), δ. sorex, -icis, δ.
ὑς, δ. ἡ sus suis, δ. θ. παροιμ. ὅς πρὸς Ἀθηνᾶν (ἐπὶ), sus Minervam (docet). ὅς ἄγριος, aper -pri, δ.
ὑσγινον, τό hyssinum, -i, οὐ.
ὑσγινωδαφής, ες hyssino tinctus.
ὑσπληγξ, ἡ carceres in circo.
ὑσπολέω -ω sues pasco.
ὑσπόλος, δ. subulcus, -i, δ.
ὑσσακος, δ. vulva, -ae, θ.
ὑσσωπος, ἡ hyssopus, -i, θ.

ὑστάτιον, **ὑστατον**, **ὑστατα** postremum.
ὑστατος, η, ον ultimus, postremus, a, um; novissimus, a, um.
ὑστέρα, ἡ uterus, -i, δ.
ὑστεραῖος, α, ον postridianus, a, um τῇ ὑστεραίᾳ, postridie τῇ ὑστεραίᾳ ἡ (ἀφ' ἧς ἀφίκετο, postridie, quam pervenit τῇ ὑστεραίᾳ τῶν ἀγώνων, τῶν καλανδῶν, postridie ludos. calendas.
ὑστερέω -ω 1) posterior sum, inferior sum; 2) posterior venio, tardo, -are; cunctor, -ari. 3) **ὑστερέω** καὶ **ὑστεροῦμαι**, indigeo careo, -ere
ὑστέρημα, τό inopia, indigentia.
ὑστέρησις ἡ penuria, inopia, -ae, θ. egestas, -atis, δ.
ὑστερητικός, ἡ, ον tardius veniens.
ὑστερίζω 1) posterior ἡ inferior sum 2) posterior venio, tardo, -are; 3) ὑστερίζω τινός (πράγμα), destitutor, deficior aliqua re.
ὑστερικός, ἡ, ον hystericus, a, um.
τὰ ὑστερικά, hystericae affectiones.
***ὑστερινός**, ἡ, ον ultimus postremus, a, um; novissimus, a, um
ὑστεροβουλέω -ω sero (post factum) consilium capio
ὑστεροβουλία, ἡ 1) serum consilium. *2) **ὑστεροβουλία**, occulta cogitatio. μεθ' ὑστεροβουλίας ὁμιλεῖ, simulata mente loquutus est.
ὑστεροβούλος, ον sero consultans.
ὑστερογενής, ες posterior natus.
ὑστερογονία, ἡ posteritas, -atis, θ.
***ὑστερογράφον**, τό postea scriptum; ad calcem scriptum
ὑστερολογέω -ω prostemo loco dico.
ὑστερολογία, ἡ dictio praepostera.
ὑστερον post, postea.
ὑστεροπαθέω -ω postea patior.
ὑστερόποινος, ον postea alciscens.
ὑστερόπους tardus, qui sero venit.
ὑστερόπρωτον, τό praeposterum.
ὑστερος, α, ον posterior -ius). -oris, inferior, (-ius) -oris. ἐκ τῶν ὑστερων, a posteriori.
ὑστεροφημία, ἡ fama apud posteros; fama et nomen celebre post obitum
ὑστεροφθόρος, ον postea perdens.
ὑστεροχρονία, ἡ tempus posterior.
ὑστερόχρονος, ον tempore posterior.
ὑστρίξ, ἡ (ζ.) hystrix, -icis, θ.

quapiam. praemonstrator. -oris. ἄ.
professor -oris ἄ.
ὑψηγητικός ad docendum aptus.
*ὑψηλός ἡ mundus i z terra. ae, θ.
ὑψηνοχέω ὦ auriga sum
ὑψηνοχος ὁ auriga. ae, z
ὑψίζανω subsideo, ere, subsido,
-ere. πιστοι, κοιτάζει ὑψίζανουσι saxa,
vales subsidunt
ὑψίζησις ἡ sedimentum. i ὠ
ὑψίρμη submitto demitto -ere, ali-
quid φεμαι submitto me; con-
cedo -ere
ὑψίστημι statuo sub. colloco sub,
su, pono -ere; subjicio, -ere ὑψίστα-
μαι (ὑπέστημι. ὑφέστηκα) -
statui sub. colloco sub. supponor,
substituor, -i ὠ subeo, -ire; susci-
pio, ere. ὑψίσταται κινδύνους pericu-
la subeo ὑψ. τὴν προεδίαν, legatio-
nem suscipio. γ = ὑπα γνοῦμαι, polli-
ceor, -eri. ὡς περ ὑπείστη sicut pollici-
tus est ὁ) - sustineo, -ere hostes ;
excipio impetum. ε) perfero, erre;
tolero. -are, aliquid.
ὑπομολογέω ὦ subconfiteor. -eri.
ὑπόρασις, ἡ suspicio, -onis, θ
ὑπορατικός, ὁν suspiciosus, a, um.
ὑποραδω -ὦ suspicor, -ari
ὑπορβός, ὁ subulcus. -i. ἄ
ὑπορβέω -ὦ in statione insidior.
ὑπορβίζω in stationem subduco
(navem). ὑπορβίζομαι, in statio-
nem subeo
ὑπορβυσις, ἡ, ὑπορβος, ὁ locus
stationi aptus.
ὑψος, τό textum -i, ὠ ἐν τῷ θ.
α) dicendi, scribendi genus, stylus,
-i, ἄ ὁ, με ἀλαζονικόν ὕψος, arrogan-
ter με ἀπειλητικόν ὕψος, minitabunter.
ὑγρῦρος, ὀν subhumidus a, um.
ὑψύρος, ὀν sub aquis
ὑψαγόρας, ὁ jactator. -oris ἄ.
ὑψαυχενέω -ὦ, ὑψαυχενίζω cer-
vicem effero, -erre.
ὑψαύχην, ὁ, ἡ elatam cervicem
habens, arrogans, -ntis.
ὑψηγορέω -ὦ glorior, -ari.
ὑψηγορία, ἡ jactantia -ae, θ.
ὑψηγορος, ὀν jactabundus, a, um.
ὑψηλαυχενία, ἡ elatio cervicis, su-
perbia, ae, θ.
ὑψηλαύχην, ὁ, ἡ = ὑψαύχην
ὑψηλοστέτω -ὦ per alta incedo.

ὑπίλοφος cacumen habens altum.
 ὑψιμέλαθρος, *ον*· alte extructus.
 ὑψινεφής, *ἐς*· qui est in altis nu-
 bibus.
 ὑψίνοος -ους, -ουν· altae mentis.
 ὑψιστετής, *ἐς* ex alto lapsans.
 ὑψιπέτης· alticolans -ntis.
 ὑψίπρουνος altam puppim habens.
 ὑψίπρωρος, *ον* altam proram habens
 ὑψίπυλος, *ον*· altas portas habens.
 ὑψίπυργος, *ον*· altas turres habens.
 ὑψιστος *η, ον*· altissimus, a um;
 summus, a um ὁ ἕτατος Deus ma-
 ximus ὡς ἔφατο (4ta) 10, Deus maximus
 ὑψικτετής, *ἐς* in altum extensus.
 ὑψόθεν ex alto deauper
 ὑψώροφος, *ον* excelsus a um
 ὕψος τό altitudo. -inis, ὅ. altam,
 -i, ὡς sublimitas atis, ὅ
 ὑψόσε· in altum.
 ὕψου alte. in altum.
 ὑψόω -ῶ· in altum tollo, -ere; *μετφ.*
 effero. extuli, -erre ὑψώ τινα, effero
 aliquem. ὑψώσε τὴν πατρίδα, patriam
 extulit. ὑψώ τὴν τιμὴν, pretium effero.
 ὑψώ ἑμαυτόν. me effero. ὅστις ὑψώσῃ
 ἑαυτόν, quisquis se extulerit.
 ὕψωμα, τό· 1) altitudo, -inis, ὅ. 2)
 ἐπὶ ἄοι. exaltatio. -onis, ὅ.
 ὕψωσις, ἡ 1. exaltatio. -onis, ὅ. *2)
 καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων, carior an-
 nona.
 ὕω pluo, -ere. ἀπρὸς. ἔει, pluit. ἔει
 σήμερον, hodie pluit. ὕεν ὁ θεός· coe-
 lum pluit παντὶ. ὕομαι (ὑθῶν),
 pluvia perfundor; imbre madofo.
 ὕώδης, *ἐς*· suillus, a, um; sui simi-
 lis. *μετφ* περὶ ἀνθρ. α) = ζυγαρός, spur-
 cus, a um ὅ) stupidus, a um.
 ὕωδία ἡ porcina insulsiat; por-
 cini mores.

φάγαινα, φαγέδαινα, ἡ gangraē-
 nae genus.
φαγιδανικός, ἡ, ὄν gangraenosus.
φαγιδανόμαι -οῦμ-ε gangraenā
 laboro. are
φαγῆς, ὁ edo -onis, ἄ. vorax, -acia,
 ἄ. edax, -acis, ἄ.
φαγημα, τό esca; esculentum.

(στρατιάν) φαίνομαι, copias colligendas decerno (decrevi), exercitum educo.
6) **παῖθρ, φαίνομαι, ὁ ὢς.**
φαίθρ, ἄ. ὄν. 1) fuscus, a. um φαῖθρ ποιῶ τὴ, fasco aliquid. *2) pullus a, um. τὸ φαῖθρ ἱμάτιον, pulchra toga.
φάσκιος, ὁ 1) fasciculatus. -i, ἄ. *2) **φασκ. φ ἐπιστολῆς.** involtaerum -i, ὢς.
φασκίωλον -ὼς in fasciculos colligo.
φακῆ, ἡ 1) lens, -ntis. θ. *2) len-
tigo. -inis, θ.
φάκινος, ἡ, ὅν e lente
φάκινον, τὸ lenticulae decoctum.
φακοειδής, ἔς lenti similis.
φακός, ὁ 1) = φακῆ lens. -ntis, θ.
2 φ. προσόπων, lentigo. -inis. θ. 3) vitrum lenticulare.
φακιοδης ες 'enticolor, -oris.
φακιδός, ἡ, ὄν lentis formam habens
φαλαγγαί, αἱ phalangae -arum, θ.
φαλαγγάρχης, ὁ praefectus phalangis
φαλαγγίδον per phalanges.
φάλαγγιον, τὸ phalangium. -ii, ὢς.
φάλαγγίτης, ὁ miles e phalange.
φαλαγγισμός phalangibus pugnans
φαλαγγίω ὡ phalanges cogo
φάλαξις, ἡ 1 phalanx -agis θ. legis, -on-ε, θ 2) articulus digiti.
φάλαινα, ἡ balana. -ae, θ.
φάλακρα, ἡ calvities. -ei, θ.
φαλακράω ὡ calveo. -ere.
φαλακρός, ἄ, ὁ. calvus. a, um.
φαλακρότης ἡ calvitium, -ii, ὢς.
φαλακρόω -ὼ calvum reddo. -ere.
φαλακροῦμαι calvus fio; calvesco.
φαλακροῦσις ἡ, φάλακρωμα, τό calvitium. -ii, ὢς
φάλαρα, αἱ phalarae, -arum, θ. **φάλαρα φορεῖν**, phalaratus, a, um.
φάλαρις, ἡ phalaris, -idis, θ.
φάληρις αἰ spumâ aibesco
Φάληρον, τό Phalerens portus; Phalerum -i, ὃ ἐν Φάληρῳ, Phaleri.
Φάληρεὺς ὁ Phalerens -ii, ἄ.
Φάληρικός, ἡ ὄν Phalericus a, um.
φάληρῶθεν e Phalero
Φάληροῦ in partu Phalerico; Phaleri.
φάληρόνδε in Phalerum.
φαλλικός, ἡ, ὄν phallicus, a, um.
φαλλός, ὁ phallus, -i, α.
φαλλοφορέω -ὼ phallum gesto.
φαλλός, ὁ bonus galeae.

φαρέτρα. ἡ pharetra, -ae, θ.
φαρετροφόρος pharetram gestans.
φαρκιδῶς ὡ rugo. are.
φαρκιδῶδης, εἰ 1) rugosus, a, um
φαρκίς, ἡ ruga, ae θ.
φαρμακεία. **φαρμακεις.** ἡ veneficium, -ii, οὐ
***φαρμακείον,** τὸ medicamentaria officina.
***φαρμακερός.** ὁ ο venenosus a, um
φαρμακεύς **φαρμακευτής,** ὁ confector medicamentorum. veneficus. ἄ.
φαρμακευτικός, ἡ ὄν 1) ad veneficia pertinens 2) ad medicamentum pertinens.
φαρμακέντρια, ἡ venefica, -ae, θ.
φαρμακεῦν praestigiis utor.
φαρμακεύομαι 1) medicamento purgante utor. *2) venenum sumo
φαρμάκιον, τό 1) = φάρμακον, medicamentum, -i, οὐ. 2) remedium, -ii, οὐ. 3 = δηλην venenum, -i, οὐ
φαρμακίς, ἡ venefica, -ae, ε.
φάρμακον, τό 1) medica potio, medicamentum, -i, οὐ. 2) remedium, -ii, οὐ. 3 = δηλην venenum, -i, οὐ.
φαρμακοποιία, ἡ medicamentorum confectio -onis, θ.
φαρμακοποιός, ὁ medicamentorum confector; pharmacopola, -ae, ἄ.
φαρμακοπώλης ὁ pharmacopola, ἄ.
φαρμακοτείδης, ὁ qui pharmaca terit.
φαρμακοφόρος, ὁν ferax venenis; venifer era erum.
φαρμακῶν ὡ medicamenta misceo.
φαρμακῶδης εἰ venenatus a, um; venenosus a, um
***φαρμακῶν** aliquam veneno neco.
φαρμακώγομαι, venenum sumo.
φαρμάσσω καὶ φαρμάττω 1) pharmaca adhibeo. sano. -are. 2) veneno inficio. veneno noceo. 3) immergendo in aqua terum duro.
φάρος τό palla, -ae, θ.
Φάρος, ἡ Pharos (-us), -i, θ.
φάρυγξ, ἡ 1) gula, -ae, θ. 2) guttur -uris οὐ
φάσαντος, τό ensis, -is, ἄ. gladius, -i, ἄ. culter, -tri ἄ.
φασανουργός, ὁ faber gladiarius.
φάσηλος, ὁ faselus, -i, ἄ.
φασίολος, ὁ faseolus, -i, ἄ.
φάσις, ἡ 1) ἐπὶ ἀστέρε. species, -ει,

0. ortus, -us i 2 = δικαστ μήνυσι.
delatio onis, 0. accusatio onis 0
*3 * * * * * αἱ εἰσὶ τῆς ἐλλήνης lunis
artihuli 5 τὸ πρῶτον ἔλλαξαν κα
εν commutatio rerum facta est
φασκία ἡ fascia αὐ 0
φασκιδῶ -ω *φασκιδῶν) fascia ad
ligo. fasciae involvo -ere
φάσκω dico, ere. ajo ais, affir
mo are *φασκί. πάτκα καὶ ἀντιφά
σκω, dicta revoco
φάσμα τό 1 visum i εὐ 2 spe
ctum. i. εὐ. 2 imago mis 0
φάσσω, πάτκα, ἡ palumbes, -is, 0
φάτις ἡ 1 dictum. i. εὐ 2) ru
mor. -oris, 0.
φάτιν ἡ 1 stabulum, -i, εὐ. 2)
laquear, -aris, 0.
φαινῶ -ω lacunaribus orno
φάνωμα τό lacunaria, -ium, εὐ.
laquearia, -ium, εὐ.
φάνωσις, ἡ laqueatio, -onis, 0.
φαινῶσις, ἡ, ὅν laqueatus a um.
*φατρία, ἡ 1) partes. -ium, 0 ἀ
γῆτος φατρία, princeps partium. 2)
factio. -onis, 0
*φατριάω στο a partibus alicujus;
faveo partibus alicujus
*φατριασμός, 0 partium studium.
*φατριαστικός, ἡ, ὅν partium stu
diosus, a um
*φατριαστικῶς partiam studio.
φάτιον. τό palumpulus, i. 0.
φαιλεπίφανλος, ὅν vilis ἡ abje
ctus supra vilem ἡ abjectum.
φαιλίζω vilipendo, -ere, aliquem
ἡ aliquid; contemno, -ere, aliquid.
φαιλισμός, 0 contemptio, -onis, 0.
φάυλος, ἡ, ὅν 1) paulus, a um.
mediocris, 0, vilis, -e. 2) improbus,
a um; pravus, a, um 3) malus, vi
tiosus, a, um.
φαιλότης, ἡ 1) vilitas, -atis, 0. 2)
pravitas, -atis, 0. improbitas -atis, 0.
φάυλος male; prave; improbe
φαιλοτριβής, εἰς rebus malis (tur
pibus) occupatus a um.
φαιλότροπος, ὅν improbie moribus
φάυσις, ἡ lux, -eis, 0.
φάυσκω luceo, -ere.
Φεβρουάριος 0 Februarius, -ii, εὐ.
φεγγυόλεω -ω lucem emitto.
φέγγος, τό lux, -eis, 0. splendor.
-onis, 0.

φεγγυόλεος, ὅν lucem pariens.
φέγγω 1) lucem praebens umen do;
uceo ere *2 * * * * * εἰς
εἰς, prima luce cum prima luce.
μεγγώδης εἰς luminosus a um
Φεδίας 0 Phidias ae, 0. Φειδία
κός Phidias a um
φειδίτις, τό phiditia -orum 0
φειδομαι τινο· parco peperci;
ere. alieni φειδο χρόνου. tempore
parce. φειδου παυτοῦ, tibi parco. φει
δομαι τῆς ζωῆς τινοῦ. vitae alicujus
parco. πεφεισμένως parco. parciter
φειδῶ φειδωλία ἡ parcitas atis.
0. parsimonia ae, 0. μετὰ φειδους,
cum parsimonia. parco
φειδωλός, ἡ, 0ν parcus, a. um. φει
δωλός περι τι. parcus alicujus rei
φειδωλῶς parco. φειδωλῶς χρώμα
τινι. parco alicui rei. φειδωλῶς χρώμα
τός τινι. parcus alicujus rei
φέλλινος, ἡ, ὅν suberinus, a, um.
φελλός, 0 suber, -eris, 0. παροιμ.
κουφότερον εἶναι φελλοῦ subere levius
†φελόνιον τό capsula, ae, 0 ca
subula, -ae, 0.
φενάκη, ἡ coma additicia, μετφ.
fraus -adis, 0.
φενανίζω τινα· decipio (-cepi).
ere aliquem
φενανισμός 0· deceptus, -us, 0.
fraus -adis, 0. impostura -ae, 0.
φενανιστής, 0 fraudator, -oris, 0.
φενανιστικός, ἡ, ὅν fraudulentus.
φενανιστικῶς fraudulent.
φένας, 0 fraudator, -oris, 0.
φενόλης, 0 penula, -ae 0.
φερανθής, εἰς flores ferens.
φέρουσις, 0, ἡ clypeum gerens.
φερωνγής, εἰς lucem edens.
φέρβω paseo, -ere.
φέρβε age, agendum. φέρβε ἰδωμεν, age
videamus.
φερέγγυος, ὅν ad sponsionem suf
ficiens, fide dignus, a, um.
φερέδωκτος ὅν epulas afferens.
φερέζυγος, ὅν jugum ferens.
φερέζωος, ὅν vitam afferens.
φερέκκος, ὅν 1) mala afferens.
2) mala tolerans.
φερέκκος, ὅν fructum ferens.
φερέκοικος ὅν domum portans.
φερέκοικία, ἡ laborum tolerantia,
φερέποντος, ὅν labores tolerans.

φερέσιος, ὅν victum praebens.
φερεσιόφυλος, ὅν uves ferens.
φέρετρον, τό feretrum, -i, εὐ.
φερνῆ, ἡ dos. -tis 0. διδωμί τι
φερνῆν, doto aliquam.
φερνίζω doto, -are aliquam).
φεροφόρος, ὅν dotem afferens
φερόλεις, ὅν felicitatem afferens.
φεροπλος, ὅν arma ferens.
φερός, ἡ, ὅν tolerabilis, 0.
φέρω (ἡνεγα, ἡ ἡνεγκον) 1) fero
(tuli, latum) -erre. aliquid φέρω τι
ἐπὶ τῶν ὤμων, aliquid humeris fero.
φέρω πρὸς τινα ἀργύριον argentum ad
aliquem fero. 2) φέρω κα ἄγω τὴν
πόλιν, urbem fero et ago, diripio ur
bem. 3, ἡ γῆ φέρει καρπούς, terra fru
ges fert (gignit). 4 φέρω τι γαλεπῶς
βαρεως, πρῶτος, γανυκίως, molesto. gra
viter, aequo animo, fortiter fere (per
fero) aliquid. 5) φέρω φέρω suffra
gium (sententiam) fero. 6) φέρω τι
ἀγγελίαν, alicui nuntium affero, ad
aliquem fero. 7) ἡ ὁδὸς φέρει ἐπὶ τόπον,
via fert ἡ ducit ad locum. 8) ἡ μετχ.
φέρων; ἀπὸ φέρων τὰ σκυτοῦ, abi
cum tuis rebus 9) φέρομαι. α) me
cum fero. οἱ παῖδες ἄρτον φέρονται,
pueri panem secum ferunt. 6) φέ
ρομαι εἰς τὴν μάχην, in pugnam fer
or. ἡ γῆ φέρεται περὶ τὸν ἥλιον, terra
circa solem fertur. εἰ (*καλῶς) κακῶς
φείρομαι, bene, male succedo; prospero,
malo successu utor. φείρομαι, bene, male
me gero. 8) τὰ πρῶτα φέρομαι (σι: φέ
ρω), primas fero, primum locum ob
tineo ε) φέρεται (= λέγουσιν) ferunt ἡ
fertur. 10) τὸ φέρον, fors, fortuna.
φερωννυμία, ἡ nominatio ἡ nomen
ex aliqua re; nominis congruentia.
φερωννυμος, ὅν nomine ex aliqua
re habens.
φερωννύμως nomine rei congruo
φειτερός, ἡ, ὅν hornotinus, a, um
*φείτος· horno (0ῃ tempore).
φεί· heu! eheu! vah. ha!
φεύγω 1) fugio (fugi), -ere. φ
εἰ τῆς πατρίδος, a patria fugio. φεύγω
τὴν πατρίδα, exsulo φεύγων τὴν πα
τρίδα, exsul patria ἡ patriae. 0 φεύ
γων, 0 φυγών, exsul. -ulis, 0. 2) δικη
φεύγω, reus sum, accusor, -ari. 0 φεύ
γων, reus, -i, 0. ἡ φεύγουσα, rea, -ae
0. 3) = ἀποφεύγω, refugio, vito aliquid.

φευκίος, α, ὅν fugiendus, a, um.
φευκίος, ἡ, ὅν 1) qui effugi po
test 2 fugiendus vitandus, a um.
φεύξιμος, ὅν 1) qui effugi potest.
2) ad quem confugitur.
φευξίς, ἡ fuga, -ae, 0.
φένωλος 0 scintilla, -ae, 0.
φηνίγος, ὅν faginus, a, um; ae
sculus, a, um
φηνός, ἡ fagus -i 0. aesculus, -i, 0.
φηνών 0 aesculetum, -i, εὐ.
φήμη, ἡ fama, -ae, 0. existimatio,
-onis, 0
φημί 1) dico, -ere. τοῦτόν φασιν
εἶναι χρήματα, dicitur de hoc habere
eum pecunias εἰς φασιν, ut fertur
ἡ ut ferant 2) ἐν ὁρῶ λόγῳ inquam.
τότε ἐκείνος, πάτερ, εἴη, θεομαι, tu
ille, pater, inquit, precor. φαίη ἐν τις,
inquit aliquis 3) παροίμι. αὐτός εἴπα.
magister dixit
φημίζω 1) divulgo -are. *2) φασί.
φημίζεται ὡς ἱκανὸς καθήγητής, peritus
professor existimatur.
φημισμός, 0 fama, -ae, 0.
φθάνω 1) praevenio -ire. τοιαῦτα
μελετῶντα ἐρῶσαν ἐπὶ τῶν 0 θάνατος.
taliam meditantem mors praevenit. 2)
φθάνω ἀναδῶς, prior adscendo. φθάνω
καταλαβὼν τὰ στενά, prior angustias
occupo. 3) οὐκ ἐφθην — καὶ εὐδὴς, vix —
quum. οὐκ ἐφθην λέγων καὶ εὐδὴς ἐγέ
λασαν ἅπαντες, vix dixeram, quum
statim omnes riderent, simulac dixi
riserunt omnes.
φθάσμα, τό corruptela, -ae, 0.
φθαρκτικός, ἡ, ὅν corruptens, -ntis;
axialis, 0
φθαρκτός, ἡ, ὅν corruptibilis, 0;
mortalis, 0
φθέγγομαι 1) sonum edo, -ere. 2)
loquor, i.
φθειντός, ἡ, ὅν vocalis, 0
φθειντός, τό loquentis vox.
φθειρά, 0 ἡ pediculus, -i, 0.
φθειρά, 0 ἡ pediculus, -i, 0.
φθειρίασις, ἡ morbus pedicularis.
φθειρία, -ω 1) pediculus scateo.
2) pediculari morbo laboro.
φθειρίζω pediculos venor
φθειρικός, ἡ, ὅν pedicularis, 0.
φθειροκτονέω -ω pediculos neco.
φθειροφάγος pediculos comedens.
φθειρω corrumpto (-upi) -ere, ali
quid. φθειρω γυναῖκα, mulierem cor

ταμπο 'stupro φθείρομαι ἐξθόρην
 ἐφθορῶ corruptor corruptus sum
 φθειρώδης, ἐς' pediculosus, a um
 φθινός, ἡ decrescens luna mensis,
 dies φθινός, ὅσος tabes is, θ
 φθινάω ὠ tabe pereō
 φθινικός, ἡ, ὄν tabificus a um
 φθινόκωρος qui fructum amisit
 φθινοπωρινός, ἡ ὄν auctumnalis,
 ε, auctumnus a um ε, φθινοπωρινή
 ἰσχυρῶς aequinoctium auctumnale
 φθινοπωρινὸν ἔτος, auctumnus frigus
 ἡ φθινοπωρινή, ὥς, auctumnus, atis, θ
 φθινόπωρον τό auctumnus -i, ἄ
 φθίνω) tabesco -ere φθίνω, ta
 bidus a, um 2) ἡ σελήνη φθίνει luna
 decrescit ἡ φθίνουσα σελήνη, luna de-
 crescens φθίνοντες, ad finem vergen-
 tis mensis)
 φθινώδης, ἐς tabidus, a um.
 φθισιάω ὠ tabe laboro; phthise
 laboro
 φθισικός, ἡ, ὄν tabe, phthise la-
 borans, phthisicus, a, um
 φθίσις, ἡ tabes, -is, θ. phthisis,
 -is, θ
 φθιός, ἡ, ὄν corruptus, a um;
 mortuus, a, um.
 φθόγγος ὁ sonus, -i, ἄ, vox, -cis, θ
 φθονερία, ἡ invidentia, -ae, θ.
 φθονερός, ἄ, ὄν invidus, a, um;
 invidiosus, a, um.
 φθονερός invidiose.
 φθονέω -ὠ 1) invideo (-vidi), -ere,
 alicui φθονῶ τινά τινας, invideo ali-
 cui aliquid. φθονῶ τινι, invidius
 alicui. οἱ φθονοῦντες μοι, invidi mei
 φθονοῦμαι mihi invidetur. 2) φθο-
 νῶ τινί τινας, invideo alicui aliquid;
 denego, recuso alicui aliquid.
 φθόνησις, ἡ invidia, -ae, θ
 φθονητικός, ἡ, ὄν ad invidendum
 pronus a, um
 φθόνος ὁ invidia, -ae, θ. φθόνον
 ἐμποίει, res invidiam habet. οὐδείς
 φθόνος, sine invidia.
 φθορά, ἡ 1) corruptio, -onis, θ. 2)
 lues, -is, θ. 3) internecio, -onis, θ.
 strages, -is, θ.
 φθορέύς, ὁ corruptor, -oris, ἄ.
 φθορικός, ἡ ὄν corrupens, -ntis
 φθοροποιέω -ὠ perdo, ere.
 φθοροποιός, ἄ, ὄν perniciosus, a,
 um; exitialis, e.

φθορώδης ἐς' corruptus a, um.
 φιάλη, ἡ phiala -ae, θ. patera,
 ae, θ
 φιλαγαθία, ἡ boni amor.
 φιλάγαθος, ὄν boni recti amans;
 bonitatis studiosus, a um.
 φιλαγάθος benigne; probe.
 φιλαγκυλός vitae agrestis amans.
 φιλαρέτης, ὁ venandi studiosus.
 φιλαργός ὄν ruris amans.
 φιλαργυρινός, ὄν vigiliarum amans.
 φιλάγων certaminis studiosus
 φιλαδελφία ἡ fraternae caritas
 φιλόδελφος, ὄν fratris amans τὸ
 φιλάδελφον, fraterna caritas
 φιλαθήναιος, ὄν Atheniensibus
 amicus, a, um
 φιλαθηναϊότης, ἡ Atheniensium
 studium ἡ amicitia.
 φιλαθλητής ὁ certationis athleti-
 cae studiosus
 φιλαθλος, ὄν certaminis studiosus.
 φιλαιδήμων, ὄν verecundiae amans.
 φιλαίματος, φιλαίμος, ὄν sangui-
 narius, a, um crudelis e
 φιλαίτιος, ὄν 1) querulus, a, um.
 2) contentiosus, litigiosus, a, um
 φιλοκόλαστος, ὄν luxuriae amans.
 φιλοκόλουθος, ὄν 1) libenter pro-
 sequens. 2) νεοὶ missae amans.
 φιλόκρατος vini meri amans
 φιλακριδέω -ὠ exactam diligen-
 tiam amo, curae summae amans sum.
 φιλακροάμων, audiendi studiosus.
 φιλαληθεια, ἡ amor veritatis; stu-
 dium veritatis.
 φιλαλήθης, ἐς' veri amans.
 φιλαλήθως veritatis amore.
 φιλαλληλία ἡ amor mutuus.
 φιλάλληλος, ὄν mutuus amans.
 φιλαλλογενής peregrinorum amans
 φιμαλλότριος, ἄ, ὄν alieni cupidus
 φιλαμαρτήμων peccatorum amans
 φιλάμπελος ὄν vitium ferax.
 φιλαναγνωστέω -ὠ cupidus ἡ sta-
 diosus sum legendi
 φιλαναγνώστης, ὁ legendi studiosus.
 φιλαναλώτης, ὁ sumptus faciens
 avidus, prodigus, -i, ἄ.
 φιλανδρία ἡ mariti amor.
 φιλάνδρος, ὄν 1) mariti amans. 2)
 virorum nimis amans
 φιλανθής ἐς' flores amans.
 φιλανθρακεύς carboniorum amicus.

φιλανθρώπνευμα, τό facinus libe-
 rale et humanum
 φιλονθρώπεύω 1) humanitatis stu-
 diosus sum. 2) humaniter tracto ali-
 quem
 φιλανθρωπία, ἡ humanitas, -atis, θ.
 φιλανθρωπικός, ἡ, ὄν humanus,
 a, um
 φιλάνθρωπος, ὄν hominum amans,
 humanus a, um; mitis, e; benignus,
 a, um τὸ φιλένθρωπον, humanitas,
 -atis, θ.
 φιλανθρώπως humane humaniter
 φιλαπεχθής, ἐς inimicitiarum cu-
 pidus, a, um; rixosus, a, um
 φιλαπλοϊκός, ἡ, ὄν simplicitatis
 amans.
 φιλαπρόδημος, ὄν libenter pere-
 grinans.
 φιλαργυρέω -ὠ avarus sum.
 φιλαργυρία, ἡ argenti amor; ava-
 ritia, -ae, θ.
 φιλάργυρος, ὄν pecuniae avidus
 a, um, avarus, a, um.
 φιλαργύρος, ὄν avarus.
 φιλάρετος, ὄν virtutis studiosus.
 φιλάρματος, ὄν curruum amans
 φιλαρχαίος, ὄν antiquitatis amans.
 φιλαρχέω -ὠ imperii cupidus sum
 φιλαρχία, ἡ imperandi cupiditas
 φιλαρχικός, ἡ, ὄν dominandi cupidus
 φιλαρχος, ὄν imperii cupidus.
 φιλόδοθενος, ὄν ad aegrotandum
 proclivis, e.
 φιλαστράγαλος talorum amans.
 φιλαστρολόγος astrologiam amans.
 φιλασφαλής, ἐς securitatis amans.
 φιλάσματος, ὄν luxuriae deditus.
 φιλανυλος, ὄν tibiae amans.
 φιλαντέω -ὠ memet ipse nimis
 amo
 φιλαντία, ἡ nimis sui ipsius amor.
 φιλαυτος, ὄν nimis se ipsum amans
 φιλαύτως nimio sui amore.
 φιλέγγυος, ὄν qui facile spondet.
 φιλεγκλήμων, ὄν libenter accu-
 sans, querulus, a, um.
 φιλειδήμων, ὄν sciendi cupidus.
 *φιλειρηνικός, ἡ, ὄν pacificus, a,
 um, placidus, a, um.
 φιλέκδημος, ὄν libenter peregrinans
 *φιλέκδικος, ὄν ultionis appetens;
 ulciscendi cupidus; poenae avidus;
 irae explendae cupidus.

φιλεκπαιδευτικός, ἡ, ὄν instru-
 ctionis amans.
 φιλέλαιος oleas libenter comedens.
 φιλελεήμων, ὄν φιλέλσος, ὄν ad
 misericordiam proclivis, e, miseri-
 cors, -rdis
 φιλελευθερίας, ὄν liberalis, e
 φιλελευθερός, ὄν libertatis amans
 φιλέλλην, ὁ, ἡ studiosus ἡ amicus
 Graecorum; litterarum graecarum
 studiosus
 φιλέλπις, ὁ, ἡ semper sperans.
 φιλέμπορος, ὄν mercaturae deditus.
 φιλένδοξος, ὄν gloriae cupidus a,
 um, gloriam adpetens, -ntis; ambi-
 tiosus, a, um.
 φιλέξοδος, ὄν qui prodire solet.
 φιλεορταστής, ὁ, φιλέορτος, ὁ, qui
 amat dies festos; dies festos cele-
 brandi cupidus
 φιλεπιστήμων, ὄν doctrinae amans;
 litterarum ἡ doctrinae studiosus.
 φιλεπιτιμητής, libenter objurgans;
 ad reprehendum pronus.
 φιλερρατέω -ὠ amoribus deditus
 sum.
 φιλερρατία, ἡ amorum studium.
 φιλερρατής, ὁ amator, -oris, a,
 amoribus deditus.
 φιλέραστος, ὄν amoribus deditus.
 φιλεργέω -ὠ sedulus sum; labores
 amo
 φιλεργία, ἡ sedulitas, -atis, θ.
 φιλεργός, ὄν operis amans; operi
 deditus; sedulus, gnavus, a, um.
 φιλέργως sedulo; industrie.
 φιλέρημος, ὄν solitudinis amans;
 solitagnus, a, um.
 φιλέρις, ὁ, ἡ contentionum amans;
 contentiosus, jurgiosus a, um.
 φιλεριστέω -ὠ contentiones amo.
 φιλεριστής, φιλέριστος = φιλέρις.
 φιλέρω, ὁ, ἡ amoribus deditus.
 φιλέσπερος, ὄν vespertini tempo-
 ris amans.
 φιλαίτερεια, ὄν sodalium studiosus.
 φιλέταιρος, ὄν sodalium studiosus.
 φιλέτιδος, serenum coelum amans.
 φιλευλαδής, ἐς religionis amans;
 religiosus, a, um
 φιλέυνος, ὄν concubendi cupidus.
 φιλεύτατος, ὄν libenter ordinem
 servans; modestiae studiosus; mode-
 stus, a, um.

φιλευτράπελος, ον qui jocos gau-
dei jocosus, a, um
φιλέηθος, ον juvenes amans
φιλεχθής, ές. φίλεχθρος, ον ini-
micitiis indulgens
φιλέω -ω 1) diligo -exi, -ere,
aliquem amo -are, aliquem η ali-
quid. φιλέω (τω στόματι osculor
-atus sum) ari. aliquem.
φιλή, η amica -ae θ
φιλέος, ον juventutem amans
φιληδέω -ω suavitatem amo
φιληδής ές suavitatis amans.
φιληδονέω -ω voluptatibus indul-
geo: eis; voluptatibus delector -ari.
φιληδονία, η volu tatis amor
φιληδονία, ον voluptatem amans
voluptatibus deditus voluptarius a, um
φιληκοέω -ω libenter audio, au-
diendi studium teneor
φιληκοία, η audiendi studium
φιληκοός, ον audiendi cupidus, a
um, libenter audiens; attentus, a, um.
φιλήμα, τό osculum -i, οδ. oscul-
atio, -onis, θ έλαφρον φιλήμα δίδωμι
τινι, oscula libo alicui.
φιλημάτιον, τό parvum osculum.
Φιλήμων, ο Philemon -onis, ά.
φιληνέρος, ον ventosus, a, um; ven-
to expositus, a, um.
φιληρετρος, ον remigandi studiosus.
φιλησυχος, ον quietis amans
φιλητής, qui amat, qui osculatur
φιλητικός, η, έν 1) ad amandum
pronus 2) ad osculandum pronus.
φιλητός, η, ον amabilis, e.
φιλητρον, τό res amatoria.
φιλία η amicitia. -ae, η.
φιλιάζω in eo amicitiam
φιλιатρος, ον medicinae studiosus.
φιλικός, η, ον ad amicitias susci-
piendas gerendasque idoneus, a, um;
amicitiae η amico conveniens; ami-
cus gratus, a, um
φιλικός, amanter; amice.
φίλιος, a, ον amicus, a, um. Ζεύς
φίλιος, Jupiter amicitiae praeses.
φιλιώω -ω 1) amicitia jungo (-nxi).
-ere, 2) φιλιώ τινα concilio (-avi),
-are aliquem. 3) φιλιώμαι, amitiā
jungo. 4) οι έχθροι φιλιώθησαν, ini-
mici in gratiam reconciliati sunt.
φιλιππία, η equorum amor.
φιλιππιζώ Philippo studeo.

Φιλιππικός, η, ον Philippius, a,
um. λόγος Φιλιππικός, oratio Philippi-
ca contra Philippum, contra An-
tonium.
Φιλιππισμός, δ. studium partium
Philippi.
φιλιππος, ον equorum studiosus.
κύν δν. Philippus -i, οδ παουμ.
Έδρεν έ Φιλίππος τον Ναθανάηλ, Arca-
des ambo
φιλιστορέω -ω historiae studio.
φιλιστωρ, δ. historiae studiosus.
φίλιχθος, δ η pisces amans, pis-
ces libenter comedens
φιλίως, amice amanter.
φιλίωσις, η amicitia ae, θ. (gra-
tiae reconciliatio
φιλωτής, δ qui amicitias contrahit.
φιλόδακχος, ον Bacchum η vi-
num amans; Baccho deditus
φιλόδακχος ον barbaros amans.
φιλοδασιεύς, ο. regis amans, re-
gis amicus
φιλοδασιεύς, ον regiae potesta-
tis amans
φιλόδευλος, ον librorum amans.
φιλόδοτρος, δ, η. avarum amans.
φίλογαίος, ον terrae amans.
φίλογαμος, ον nuptiarum conci-
liandarum cupidus, a, um
φιλογαστρίδιος, φιλογαστρίδης, δ.
ventri deditus. gulosus.
φιλογελοιστής scurrarum amicus.
φιλογέλοιος, ον rerum ridicularum
η jocosum amans
φίλογελως, δ η ridendi amans
φιλογεωμέτρης, δ geometriae aman-
φιλογεωργία agriculturae studium.
φιλογεωργος, ον agri colendi stu-
diosus. vitae rusticae amans
φίλογλυκος, ον qui dulcia amat.
φιλογονία, η pullorum amor
φίλογονος, ον pullos amans
φιλογραμματέω -ω literas amo.
φιλογραμματία η literarum amor.
φιλογράμματος literarum studiosus
φιλογυμναστέω -ω exercitationem
amo
φιλογυμναστής exercitationum a-
mator.
φιλογύναικος, φιλογύνης, φιλόγυ-
νος, δ mulierum amans; muliero-
sus, a um.
φιλογύνεια, η mulierositas. -atis, θ.

φιλοδαίμων daemonum cultor
φιλόδακρυς υ. lacrymarum amans.
φιλοδαικλις ad lacrymas effudend-
φιλόδαφνος, ον laurum amans
φιλόδειπνος, ον coenarum amans.
φιλόδενδρος, ον arborum amans.
φιλοδέσποινος, ον dominam amans
φιλοδέσποτος, ον dominum amans.
φιλοδημία, η amor populi.
φιλόδημος, φιλοδημότης populi
amans; popularis.
φιλοδιδάσκαλος magistro addictus.
φιλοδίκαιος, ον justus amans.
φιλοδικία, η litium amor.
φιλόδικος, ον litium amans.
φιλοδίτης, viatorum amicus.
φιλοδοξέω -ω gloriae sum cupidus;
ambitiosus sum.
φιλοδοξία, η. gloriae cupiditas;
ambitio, -onis, θ.
φιλόδοξος, ον gloriae cupidus; am-
bitiosus, a, um
φιλοδόξως cum cupiditate gloriae;
ambitiose.
φιλοδοσία, η. liberalitas, -atis, θ.
φιλόδουλος, ον servos amans.
φιλόδευπος, ον strepitum amans
φιλόδροσος, ον ruris amans.
φιλοδωρέω -ω dona do liberaria.
φιλοδώρημα, τό donum liberale.
φιλοδωρία, η. liberalitas, -atis, θ.
φιλόδωρος, ον liberalis, e.
φιλοθενής, ές. gentis amans.
φιλόεργος, ον opus amans.
φιλοξέφνητος, ον zephyrum amans.
φιλοζητητής, δ indaganti et dispu-
tandi cupidus; indagator, -oris, ά.
φιλοζωέω -ω vitae cupidus sum
φιλοζωία, η nimius vitae amor.
φιλόζωος, ον 1) vitae conservandae)
cupidus, a, um 2) timidus, a, um. 3)
animantium (animalium) amans. 3)
τό φιλόζωον = nimius vitae amor.
φιλοθεομασίνη spectandi cupiditas
φιλοθεέω -ω amator dei sum.
φιλοθεία, η amor erga deum.
φιλόθεος, ον. deum amans.
φιλοθεότης, η. amor erga deum.
φιλόθερμος, ον caloris amans.
φιλοθεωρητής spectandi cupidus.
φιλόθηλυς, υ. sexum muliebre
(feminam) amans.
φιλοθηρέω -ω venationis studiosus
sum; venatione delector.

φιλοθηρία, η. amor venationis.
φιλόθηρος, ον venandi studiosus;
venationis amator.
φιλοθύρρυος, ον tumultum liben-
ter concitans; seditiosus, a, um.
φιλοθυοικυδέδης amicus Thucididis
φιλοθύρρυος libenter alens.
φιλόθηρος, ον luctus amans.
φιλόθηρσος, ον nimis religiosus
a, um; superstitiosus, a, um.
φιλοθύτης, φιλόθυτος, ον sacra
faciendi studiosus, a, um.
φιλοϊερατία, η. cupiditas adipis-
cendi sacerdotii.
φιλοϊερεύς sacerdotibus amicus.
φιλοϊκείος, ον qui familiam suam
et propinquos amat.
φιλοϊκόδομος aedificandi cupidus.
φίλοικος, ον domum amans.
φιλοικτίμων, ον pronus ad mise-
ricordiam, misericors, -rdis.
φιλοϊκτίστος, ον 1) luctum liben-
ter movens. 2) misericors, -rdis.
φιλοινία, η. vini amor
φίλοινος, ον vini amans; ebriosus.
φίλοιστρος, ον furori deditus.
φιλοιστωρ cupidus sciendi.
φιλοκαθάρσιος munditiei cupidus.
φιλόκαινος novarum rerum amans
φιλόκακος, ον rebus malis gaudens.
φιλοκακοῦργος, ον res malas li-
benter perpetrans.
φιλοκαλέω -ω pulchritudinem amo;
pulchri sum studiosus
φιλοκαλία, η. amor pulchri.
φιλοκαλλωπιστής, δ ornatum amans
φιλόκαλος, ον pulchri amans;
munditiae et elegantiae studiosus.
φιλοκαρποφόρος frugifer, a, um.
φιλόκενος, ον vacui amans.
φιλοκερδέω -ω lucri avidus sum;
lucris studiosus sum.
φιλοκερδής, ές. lucris studiosus
φιλοκερδεια, η lucris studium.
φιλοκερδώς cum aviditate lucris.
φιλοκερτομος qui cavillari amat.
φιλόκηπος, ον hortorum amicus.
φιλοκιθαριστής, δ. qui cithara lu-
dere amat.
φιλοκίνδυνος, ον qui periclitari
amat; periculi adeundi cupidus; au-
dax, -acis; temerarius, a, um.
φιλόκλαυτος, ον saepe lamentans.
φιλόκαινος, ον communitatis amans

φιλοκόλαξ, δ, ἡ· adulatores amans.
 φιλόκομος, ον· comam alens.
 φιλοκομπία, ἡ· jactatio. -onis, θ.
 φιλοκοσμέω -ω· ornatum amo.
 φιλοκοσμία, ἡ· ornatūs studium.
 φιλόκοσμος, ον· qui ornatum amat.
 φιλοκρατία, ἡ· dominandi libido.
 φιλόκρημνος, ον· rupes amans
 φιλοκρινέω -ω· qui facilis est ad
 inquirendum et judicandum
 φιλόκροτος, ον· strepitum amans.
 φιλοκτήματος, ον· possessionum
 amans.
 φιλοκτημοσύνη habendi cupiditas.
 φιλοκτήτης, δ· philocteta, -ae, ἄ.
 φιλοκτιστής· aedificandi studiosus
 φιλόκυβος, ον· aleae deditus.
 φιλοκυδής, ἐς· gloriae studiosus.
 φιλοκυνηγέτης venandi studiosus.
 φιλόκυνος, ον· φιλοκύων, δ, ἡ·
 canes amans; qui canibus gaudet.
 φιλόκωπος· remigandi studiosus.
 φιλόλαγνος, ον· libidin· a, um
 φιλολάκων, δ, ἡ· Laconius ami-

cus
 φιλόλαλος, ον· nimis loquax.
 φιλόλαος, ον· populum amans
 φιλόλιγνος, ον· gulae deditus.
 φιλολογέω -ω· 1) libenter loquor,
 dissero, -ere, disputo, -are 2) litera-
 rum antiquarum (ἢ humaniorum)
 studiosus sum.
 φιλολογία, ἡ· grammatica (ἐν
 τῇ ἀρχῇ ἐννοία); studia ἢ disciplina anti-
 quarum literarum; disciplina hu-
 manitas; literae antiquae ἢ huma-
 niores. τὴν φιλογίαν ἐπαίδευσθαι literis
 antiquis eruditus est.
 φιλολογικός, ἡ· ὁν· ad studia lite-
 rarum antiquarum pertinens.
 φιλολογικῶς· grammaticorum more
 et ratione· φιλολογικῶς μεμορφωμένος,
 literis antiquis eruditus.
 φιλόλογος, ον· grammaticus (ἐν
 τῇ ἀρχῇ ἐννοία); literarum antiquarum
 ἢ humaniorum studiosus.
 φιλολοιδορία, ἡ· dicacitas, -atis, θ.
 φιλοίδορος, ον· dicax, -acis.
 φιλόλουτρος, ον· lavendi cupidus.
 φιλόλυρος, ον· lyram amans.
 φιλομάθεια, ἡ· discendi cupiditas.
 φιλομαθέω -ω· discere cupio; dis-
 cendi desiderio cupio.
 φιλομαθής, ἐς· discendi cupidus;

litterarum cupidus· φιλομαθέστατος,
 litterarum cupidissimus
 φιλομαθῶς· cum cupiditate dis-
 cendi.
 φιλομαντευτής, φιλόμαντις, δ· va-
 tinationum amans; hariolus, -i, ἄ.
 φιλομαχέω -ω· cupide pugno.
 φιλόμαχος, ον· pugnans amans.
 φιλόμερος, ον· pluviae cupidus.
 φιλομειδής, ἐς· risum amans
 φιλομείραξ· adolescentum amator.
 φιλομεμφής, ἐς· vituperandi cupi-
 dus, querulus. a, um
 φιλομέριμνος, ον· libenter curans.
 φιλομετάβολος, ον· mutabilis, e;
 φιλομήλα, ἡ· lusciniā, -ae, θ.
 φιλόμηλος, ον· poma amans
 φιλόμηρος, ον· Homeri studiosus.
 φιλομήτωρ, δ, ἡ· matris amans.
 φιλομισέω -ω· odio indulgeo.
 φιλόμισος, ον· odio indulgens
 φιλόμελπος, ον· cantum amans.
 φιλομουσία, ἡ· 1) Musarum amor;
 studium musices; 2) studium litera-
 rum artium.

φιλόμουσος, ον· 1) Musarum ami-
 cus. musices amicus 2) litterarum
 artium studiosus. 3) τὸ φιλόμουσον
 = ἡ φιλομουσία.
 φιλομόχθηρος, ον· qui pravorum
 consortio delectatur
 φιλόμωμος, ον· reprehensor, -oris, ἄ.
 φιλοναύτης rei navalis studiosus.
 φιλονικέω -ω· vincere (praestare)
 cupio· ὁθ· contento, -ere.
 φιλονικία, ἡ· vincendi stutium ὁθ.
 contentio, -onis, θ. ἡ· πρὸς τινα·
 περί τινος φιλονικία, contentio cum
 aliquo de re.
 φιλόνικος, ον· studiosus ἢ cupidus
 victoriae, ambitiose laborans in ali-
 qua re (ut aliis praestat)· ὁθ· con-
 tentiosus, a, um.
 φιλονίκως· cum studio vincendi·
 ὁθ· contentiose.
 φιλονοσέω -ω· aegrotare soleo.
 φιλονύμφιος, ἡ· nuptiis gaudens.
 φιλοξενέω -ω· 1) hospites amo. 2)
 hospites libenter excipio. 3) φ· τινα,
 excipio aliquem hospitio.
 φιλοξενία, ἡ· hospitalitas, -atis, θ.
 φιλοξενος, ον· hospitalis, e
 φιλοξένως· hospitaliter.
 φιλοπαιγμόνως· jocosē.

φιλοπαιγμοσύνη, ἡ· jocandi ἢ i-
 dendi studium.
 φιλοπαίμων, ον· φιλοπαίκτης,
 iocus et lusus amans
 φιλόπαις, δ· ἡ· amans liberorum
 φιλοπάρθενος, ον· virginum aman-
 φιλόπατρις, δ, ἡ· patriae amans
 φιλοπατορία amor erga patrem
 φιλοπατρία, ἡ· amor patriae.
 φιλοπάτωρ, δ· ἡ· amans patris
 φιλοπενθής, ἐς· ad luctum proclivis
 φιλόπλους, ον· navigandi studiosus
 φιλοπλουτέω -ω· ditescere cupio
 φιλοπλουτία, ἡ· divitiarum amor.
 φιλόπλουτος, ον· dividiarum amans.
 φιλοποιέω -ω· amicum reddo, con-
 cilio, -are.
 φιλοποιήσις, ἡ· conciliatio, -onis, θ.
 φιλοποιήτης, δ· poetarum amicus.
 φιλοποιία, ἡ· conciliatio, -onis, θ.
 φιλοποιήτης, δ· pastorum amans.
 φιλοποιόμιος, ον· gregis amans.
 φιλοπολεμος, ον· belli amans· bel-
 licosus, a, um.
 φιλόπολις, ἡ· civitatis amans; pa-
 triae et civitatis commodis studens
 φιλοπολίτης, δ· civium amans
 φιλοπολόγελος· libendissime ridens.
 φιλοπονέω -ω· 1) laborum amans
 sum. 2) elaboro, -are, aliquid
 φιλοπονῆμα, τό· opus elaboratum
 φιλοπονῆρις, ἡ· pravitatis amor.
 φιλοπόνηρος· improborum amans.
 φιλοπονία, ἡ· laborum amor; in-
 dustria, -ae, θ. studium, ii, οῦ.
 φιλόπονος, ον· laborum amans;
 industrius a, um; industrius, a,
 um τὸ φιλόπονον = φιλοπονία.
 φιλοπόνως· industrie; diligenter.
 φιλόπορος, ον· meretricum amicus.
 φιλοποσία, ἡ· potandi cupiditas;
 amor potionis.
 φιλοποιήτης, δ· Philopoemen, -inis, ἄ.
 φιλοποτέω -ω· amo computationes.
 φιλοπότης, δ· potandi cupidus, po-
 tator, -oris; bibax, -acis; bibulus.
 φιλοπότις, ἡ· bibula, -ae, θ.
 φιλοπραγμονέω -ω· variis (ἢ alie-
 nis negotiis me admisceo.
 φιλοπραγμοσύνη, ἡ· studium alie-
 nis negotiis
 φιλοπράγμων, ον· qui amat negotia,
 qui libenter variis negotiis se implicat
 φιλοπρεπής, ἐς· decori amans.

φιλοπρεπῶς· eleganter.
 φιλοπροσηγορία, ἡ· affabilitas, θ.
 φιλοπροσηγορος, ον· affabilis, θ.
 φιλοπροσηγόρως· affabiliter.
 φιλοπροσηγής, ἐς· libenter beni-
 gnus et mitis.
 φιλοπρωτεία, ἡ· amor principatus
 primatus.
 φιλοπρωτεύω· principatum affecto,
 primatum obtinere cupio.
 φιλόπρωτος, ον· primatum affectus.
 φιλοπτωχία, ἡ· amor pauperum,
 libertas in pauperes
 φιλόπτωχος, ον· promptus ad pau-
 peres juvandos.
 φιλοργής, ἐς· facile irascens.
 φιλόρθιος, ον· recti amans.
 φιλορηνθία, ἡ· avium amor.
 φιλόρηνς, δ, ἡ· avium amans.
 φιλορρήτωρ, δ· oratores amans.
 φιλόρτυξ, δ· ἡ· coturnices amans.
 φιλορρηστής, δ· saltandi cupidus.
 φιλορωμαίος· Romanorum amicus.
 φίλος, ἡ, ον· 1) qui amatur ὁθ.
 carus, a, um; dilectus, a, um; ami-
 cus, a, um· οὗτος τοῖς θεοῖς φίλον ἐστίν
 οὗτος ἐμοί, nec diis amicum est, nec
 mihi. 2) ὁ φίλος, amicus, -i, ἄ. ἡ
 φίλη, amica, -ae, θ.
 φιλοσαρκέω -ω· voluptates corpo-
 ris amo.
 φιλοσαρκία, ἡ· voluptatum corporis
 studium.
 φιλόσαρκος, ον· voluptatum corporis
 amans; philosarca, -ae, ἄ.
 φιλόσιτος, ον· 1) frumenti amans.
 2) edenti cupidus.
 φιλόσκιος, ον· umbrae amans
 φιλόσκοπος, ον· scopum plerumque
 feriens.
 φιλοσκύλαξ, δ· ἡ· canes amans.
 φιλοσκωμοσύνη dicacitas, -atis, θ.
 φιλοσκώμων, ον· φιλοσκωπτής, δ·
 dicax, -acis; cavillator, -oris.
 φιλοσκωπτέω -ω· dicax sum.
 φιλόσμηνος, ον· alvearia amans.
 φιλοσοφέω -ω· philosophari,
 a) sapientiam amo et colo. sapien-
 tiaē deditus sum, philosophiae me
 dabo. 5) philosophorum more dispu-
 to. γ· philosophiam doceo ἢ profiteor.
 φιλοσόφημα· philosophia e questio.
 φιλοσοφία, ἡ· sapientiae studium;
 philosophia, -ae, θ.

-οτης. ἡ 1) amicitia, -ae, 9. 2)
 concubitus, us. a.
 φιλοτησία. ἡ propinatio in con-
 vivio.
 φιλοτήσιος (κύλη, κοτύλη) pocu-
 lum amicitiae dicatum
 φιλοτιμέομαι -οῦμαι (ἐφιλοτιμήθην).
 1) honorem ambio; ambitiose caro-
 2) φιλοτ. ἐπὶ τινι in aliqua re hono-
 rem pono; aliqua re glorior. 3) φιλοτ.
 περὶ τι, honoris consequendi gratia,
 aliquid facio. 4) φιλοτ. ποιεῖν τι, am-
 bitiose conor aliquid facere 6) φιλοτ.
 εἰς τινα, munifice et liberaliter lar-
 gior alicui.
 φιλοτιμία, τό liberaliter factam.
 φιλοτιμία, ἡ 1) honoris cupiditas,
 ambitio, -onis. 9.2) liberalitas. -tia, 9.
 *3) νεολ amor sui.
 φιλότιμος, ον 1) honoris cupidus.
 a um ambitiosus a. um 2) = ἡλευ-
 θέριος munificus, a am: liberalis. e.
 φιλοτιμῶς 1) ambitiose 2) = μετὰ
 ζήλου, ambienter 3) certatim
 φιλοτραγῆμων. ον bellaria amans.
 φιλοτράπεζος: parasitus scurra.
 φιλοτροφέω. ᾧ libenter alo
 φιλότροφος, ον 1) libenter alens.
 2) alimenta amans.
 φιλότρως, δ, ἡ libenter rodens.
 φιλοτύραννος, ον tyrannorum ami-
 cus; tyrannidis amans ἡ cupidus.
 φιλότοπος, ον arrogantiae et su-
 perbiae deditus, a, um.
 φιλόφθογγος, ον streptenti cupidus.
 φιλόφθονος, ον maxime invidus.
 φιλοφιλία, ἡ amor erga amicos.
 φιλόφιλος, ον amicos amans.
 φιλοφρομυγέ, δ, ἡ lyrae amans.
 φιλοφρονέομαι -οῦμαι: benigne am-
 plector aliquem, benigne tracto ali-
 quem, comitatus et benevolentia pro-
 sequor aliquem, ut amicum tracto
 aliquem.
 φιλοφρόνημα, τό benigne factum;
 comitatus et benevolentiae documen-
 tum.
 φιλοφρόνησις, ἡ benevolentia, co-
 mitas (qua excipimus aliquem).
 φιλοφρονηματικός, ἡ, ον bene-
 volus, a, um; comis, e.
 φιλοφρόνως: benevolus animo, be-
 nevole, comiter, amanter. φιλοφρό-
 νως ἔχω, benevolus sum.

φιλάτιον, τό amicus, -i, ἄ.
 φίλτατος, ἡ, ον amicissimus, α, um;
 carissimus, α, um-
 φίλτερος, α, ον carior, -ius.
 φίλτρον, τό philtrum, -i, οῦ.
 φίλτροποιός, ὁ philtra faciens.
 φίλνυρις φίλνυριστής, δ' contumeliosus, protervus, α, um.
 φιλυγής, ἐς valetudinis bonae studiosus, α, um.
 φίλνυρις, φίλνυρος, ον aquae amans; aquis gaudens
 φίλνυριῶν -ῶ aquas amo; aquis et locis irriguis gaudeo.
 φίλμνος ον hymnos amans.
 φίλυπήκοος, ον 1) facile obediens.
 2) subditos amans.
 φίλυπνος, ον somniculosus, α, um.
 φίλσπόδοχος, ον convivas libenter excipiens
 *φίλυποπις, ον ad suspicandum propensus, α, um
 φίλνυπόστροφος, ον redire solitus.
 φίλυποψία, ἡ natura ad suspicandum propensa.
 φίλνυα, ἡ tilia, -ae, ἡ.
 φίλνυγος, ον tiliaceus, -a, um.
 φίλῳδός, ον canendi studiosus.
 φίλωρεΐτης, δ' qui montes amat.
 φίλως libenter
 φίμωός, ἡ camus, -i, ἄ. fiscella, -ae, θ.
 capistrum, -i, οῦ.
 φιμώω -ῶ capistro, -are. φιμῶμαι (ἐφιμώθην) obmutesco, -ere.
 φιμώδης, ἐς camo similis.
 φιμωσις, ἡ obligatio camo.
 φίσκος, ὁ fiscus, -i, ἄ.
 φιλιάλεις, οἱ fetiales, -ium, ἄ.
 φέρνυμα, τό germen, -inis, οῦ.
 φλαμέντας, ὁ flamen, -inis, ἄ.
 φλεβικός, ἡ, ὅν ad venas pertinens.
 φλεβορραγία, ἡ venae ruptio.
 φλεβοτομῶν -ῶ 1) venam secō, venam incido ἢ aperio. *2) sanguinem demo ἢ detraho. φλεβοτομοῦμαι, sanguinem amitto
 φλεβοτομία, ἡ venae sectio.
 φλεβοτόμον, τό phlebotomum, -i, οῦ.
 φλεβοτόμος, ον venam secans.
 φλεβώδης, ἐς venosus, α, um
 φλέγμα, τό 1) inflammatio, -onis, θ.
 2) pituita, -ae, ὁ plegma, -atis, οῦ.
 3) μετφ. φλεγμαῖον ὑπὸ πόθου, ὑπὸ φθόνου, desiderio, invidia aestuo.

φλέγμανσις, φλεγμασία, ἡ· inflam-
matio -enis, θ. aestus -us, ἄ.
φλεγματίας, ὁ· pituitosus, a um.
φλεγματικός, ἡ, ὄν· phlegmati-
cus, a, um. μεταφ. patiens, ntis; len-
tus a, um
*φλεγματικῶς sedato animo.
φλεγματώδης, ες· pituitosus, a, um
φλεγμονή, ἡ· inflammatio -onis, θ. sup-
puratio -onis, θ. μεταφ. aestus, us ἄ.
φλεγμονώδης, ες· cum inflammati-
one conjunctus, a, um
φλεγυρός, ἄ, ὄν· ardens, -ntis.
φλέγω flammo -are, aliquem ἢ ali-
quid; incendo, -ere μεταφ. φλέγω τι· ἄ.
ἔρωτι, aliquem amore incendo. φλέ-
γομαι, flagro, -are ardeo (-rsi) -ere.
μεταφ. φλεγομαι ἔρωτι τινος, flagro ali-
quam, ardeo in aliquam,
φλέξις, ἡ· incensio -onis, θ.
φλέξιον τό· venula -ae, θ.
φλέψ, ἡ· vena, ae θ.
φλεναφάω, φληναφέω -ω nugar, -ari
φληναφάμα, τό· nugar, -arum θ.
φληναφος, ὁ· nugar, -arum, θ. nu-
gator -oris, ἄ.
φληναφος, ὄν· φληναφώδης, ες·
nugatorius, a, um.
φλιά, ἡ· postis portae; limen, -inis, οὐ.
φλογερός, ἄ, ὄν· 1) flammeus, a,
um; flammatus, a, um. 2) ardens, -ntis.
*φλογερός ardens.
φλογιάω -ω inflammor, -ari.
φλογιάω -ω inflammor, -ari.
φλογίζω ustulo, -are; uro, -ere.
φλογίζομαι α) ustulor, -ari. β) ar-
deo (-rsi) -ere.
φλόγιος, ἡ, ὄν· flammeus, a, um
φλόγιον, φλογίδιον, τό· flammula,
-ae, θ.
φλογισμός, ὁ· ustulatio -onis, θ.
φλογιστός, ἡ, ὄν· ustulatus, a um.
φλογιστικός, ἡ, ὄν· ustulatus, a um.
φλογιστικός, ες, φλογιστικός, ες flam-
mae similis; flammeus, a, um; flam-
mosus, a, um
φλόγωμα, τό· ustulatum, -i, οὐ.
φλόγωσις, ἡ· inflammatio -onis, θ.
φλοιδάριον, τό· corticula, -ae, θ.
φλοιδάω decortico, -are.
φλοιός, ὁ· cortex, -icis, ἄ.
φλοιδός, ὁ· sonitus fluctuum; stre-
pitus ἢ murmur fluctuum.
φλοιδός, ὁ· decorticatio -onis, θ.
φλοιδώδης, ες· cortici similis.

φλομής, ἡ· φλόμος, ὁ· verbasum,
-i, οὐ.
φλόξ, ἡ· flamma, -ae θ.
φλύαξ, ὁ· nugator, -oris, ἄ.
φλυαρέω -ω nugar, -ari. garrulo -ire.
φλυαρέμα τό· sermo ineptus.
φλυαρία, ἡ· nugar, -arum, θ. gar-
rulus -atis, θ.
φλύαρος, ὄν· nugar, -acis, garrulus,
a um. ὁ φλύαρος, nugator, -oris ἄ.
garritor, -oris, ἄ.
φλυαρώδης, ες· nugatorius, a, um.
φλυδαρός, ἡ, ὄν· humidus a um.
φλύκταινα, ἡ· pustula, -ae, θ.
φλυκταίνουσις, ες, φλυκταίνω-
δης, ες· pistulis similibus.
φλυκταίνομαι, -ομαι· in pustu-
las erumpo.
φοβερίζω 1) terreo, -ere. *2) mini-
tor -atus sum -ari.
φοβερισμός, ὁ· 1) terror, -oris, ἄ.
*2) minae, -arum, θ.
φοβερός, ἄ, ὄν· terribilis, e; horri-
bilis e; horrendus, a, um
φοβερότης, ἡ· terror, -oris, ἄ.
φοβέω -ω τινα, terreo (-ui) -ere,
aliquem μετ' φοβέομαι, terreor (-ritus
sum) -eri; timeo (-ui) -ere, metuo,
-ere, aliquem ἢ aliquid, μη φοβέομαι,
ne timeo. το αίσχος θανάτου μάλλον
φοβέομαι, flagitium pejus leto timeo.
φοβέομαι μη γενήται, metuo, ne fiat.
φοβέομαι μη τι πάθω ὑπό τινος, me-
tuo ab aliquo. φοβέομαι περί σοῦ, sum
in metu propter te. φοβούμενος, ἡ, ὄν,
timens, -ntis.
φόβη, ἡ· 1) juba, -ae, θ. coma, -ae,
θ. 2) frondes arborum.
φόβημα, τό· terriculamentum, οὐ.
φόβητής, ὁ· qui timet.
φόβητικός, ἡ, ὄν· meticulous, a um.
φόβητρον, τό· terriculamentum, -i,
οὐ. terror, -oris, ἄ.
φόβος, ὁ· 1) timor, -oris, ἄ. φόβος
λαμβάνει τινά, timor occupat aliquem
ἐν φόβῳ εἰμι, in timore sum. ὑπο φο-
βου, prae timore ὁ τοῦ θανάτου φόβος
mortalis timor. 2) metus, -us, ἄ. φο-
βον ἐμβάλλω τινί, metum injicio ali-
cui. φόβος ἐμβαίνει τινί, metus invadit
aliquem. ὁ ἀπὸ τῶν πολεμίων φόβος
metus ab hostibus
φοιδάω· Phoebō afflatus vaticinor,
-ari; numine afflo.

φοιδάς, ἡ· phoebas, -adis, ἄ.
φοιδαστής, ὁ· qui vaticinatur.
φοιδαστικός, ἡ· ὄν· vaticinus, a, um.
φοιδάστρια ἡ· fatidicia, -ae, θ.
φοιδεῖος, α, ὄν· Phoebeus, a um.
Φοιδη, ἡ· Phoebe, -es, θ.
φοιδόληπτος, ὄν· Phoebe numine
corruptus a, um
Φοιδος, ὁ· Phoebus, -i, ἄ.
φοινίκιος, φοινικοῦς, οὐ· 1) pu-
niceus, a, um. 2) palmeus a, um.
φοινικίζω purpureo -ere.
φοινικικός, ἡ, ὄν· Phoenicus, a, um;
Punicus, a, um.
φοινίκινος, ἡ, ὄν· palmeus, a, um.
φοινικίς, ἡ· punica vestis.
φοινικιστί punice.
φοινικοβάλανος, ὁ· palma, -ae, θ.
phoenicobalanus, -i, ἄ.
φοινικόδαπτος· conchyliis tinctus
φοινικοδαφής, ες· conchyliis tinctus
φοινικογενής· e Phoenicia oriundus
φοινικοδάκτυλος digitis purpureis.
φοινικοπαρύφτος, ὄν· vestem puni-
ceo limbo praetextam gerens, prae-
textatus, a, um.
φοινικόπτερος· phoenicopterus, -i, ἄ.
φοινικοτρόφος, ὄν· palmifer, a, um.
φοινίκουρος, (πτ.) phoenicurus, -i, ἄ.
φοινικοῦς, ἡ, οὐ· puniceus, a, um
φοινικόφυτος, ὄν· palmis consitus.
φοινικῶν, ὁ· palmetum, -i, οὐ.
φοινίξ, ὁ· palma, -ae, θ. Φοινίξ,
Phoenix, -icis, ἄ. οἱ Φοινίκες, Phoe-
nices, -um, ἄ.
Φοινίκη, ἡ· Phoenice, es, θ. Φοινί-
κιος, Φοινικικός, Phoenicius, a, um.
Φοινίσσα, ἡ· Phoenissa, -ae, θ.
φοινάς, ἡ· vaga, -ae, θ.
φοινάω -ω (φοινίζω)· frequento,
-are; ventito (-are) μάλ. ad praece-
ptorem. ἐπαυσάμην εἰς τὰ διδασκαλεῖα
φοινῶν, desii in scholam ventitare
*2) in Universitatem ventito.
φοινίσις, ἡ· itio, -onis, θ. frequens
aditus
φοιτητής, ὁ· 1) qui ad praecepto-
rem ventitat; discipulus, -i, ἄ. *2)
discipulus Universitatis.
φοιδωδής, ες, φοιδωτός, ἡ, ὄν·
squameus, a, um; squamatus, a, um.
φοιδίς, ἡ· 1) squama, -ae, θ. 2) ma-
cula, -ae, θ.
φοιδός, ὁ· strabus, -i, ἄ.

φόλλις, ἡ· follis, -i, ἄ.
φονεργάτης, ὁ· auctor caedis.
φόνευμα, τό· cadaver occisi
φονεύς, ὁ· homicida, -ae, ἄ. inter-
fector, -oris, ἄ. scarius -ii, ἄ.
φονευτής, ὁ· interfector, -oris, ἄ.
φονεύτρια, ἡ· interfector, -icis, θ.
φονεύω· interficio (-feci) -ere
aliquem; caedo occido (-di) -ere,
aliquem. φονεύομαι ὑπὸ τινος, inter-
ficio (-fectus sum) -i ab aliquo.
πολλοὶ φονεύθησαν, multi occisi sunt.
φονικόν, τό· 1) caedis cupiditas,
sanguinis sitis. *2) νεοελ. = φόνος.
φονικός, ἡ, ὄν· 1) ad caedem per-
tinens, περί τὰ φονικά νόμος, lex de
caedibus 2) = αἱματοχαρής, sanguina-
rius, a, um. 3) truculentus, a, um;
crudelis, e *4) νεοελ. α) φονική μάχη,
cruentum proelium. β) φονικαὶ χεῖρες,
manus homicidiae.
φονικῶς· crudeliter
φονοκτονέω -ω caede contemno.
φονοκτόνος, ὁ· occidens, -ntis.
φόνος, ὁ· 1) homicidium, -i, οὐ. 2)
caedes, -is, θ. 3) = αἷμα, sanguis, -inis,
ἄ. 4) causa caedis
φονώδης, ες· caede similis.
φορά, ἡ· 1) latio, gestatio, -onis, θ.
2) vis, θ. impetus (fluminis, venti.)
3) feracitas, ubertas, -atis, θ. φορά
ἐπιτόρων, προδοίων, oratorum, prodito-
rum feracitas. 4) vectigal, -alis, οὐ.
tributum, -i, οὐ.
φοράς, ἡ· 1) ferax, -acis, 2) equa,
ae, θ. φορέων γάλα ἡσθιον, equarum
lacte vescabantur.
φορβός, α, ὄν· pascuus a, um.
φορβός, ἡ· 1) φ. γῆ, alimentum
praebens. 2) equa, -ae, θ.
φορβεία, ἡ· expistrum, -i, οὐ.
φορβή, ἡ· pabulum, -i, οὐ.
φορβίον, τό· 1) lectica, -ae, θ. φο-
ρβίον κατὰ στεινόν, lectica operta. 2) sel-
la gestatoria. 3) merces bajuli.
φορέμα, τό· vestis, -is, θ. πινθιμον
φορέμα vestis lugubris.
φορεσία, ἡ· vestis, -is, θ. cultus,
-us, ἄ. amictus, vestitus, -us, ἄ.
φορεύς, ὁ· bajulus, -i, ἄ.
φορέω -ω 1) fero, -erre; porto -aro,
aliquid, gesto, -are, aliquid. *2) ve-
stem gero.
φορηδόν· portando.

φόρημα, τό quod gestatur, ὅλον
estis, ornamentum; onus, eris, οὐ
φόρησις, ἡ gestatio, -onis, θ.
φορητός, ἡ, ὅν' qui ferri potest.
φόριμος, ὄν' ferax, -acis
φόρμιξ, ἡ cithara, -ae, θ.
φορμιζώ citharam pulso
φορμιγκτής, ὁ citharoedus, -i, ἀ.
φορμός, ὁ storea, -ae, θ.
φορμοκοιτέω -ῶ in storea dormio.
φορμορραφέω -ῶ storeas necto.
φορμοφορέω -ῶ storeas porto
φορμοφόρος, ὄν' storeas portans.
φοροθετέω -ῶ tributa impono.
φιλολογέω -ῶ tributum exigo.
φορολόγητος, ὄν' tributarius, a, um.
φορολογία, ἡ tributū exactio.
φορολόγος, ὄν' qui tributa exigit.
φορός, ὄν' 1) = ἐπιφορος, secundus,
a, um. 2) fecundus, a, um; ferax,
-acis 3) celer, vehemens.
φόρος, ὁ tributum, -i, οὐ φόρους
ἐπιφέρω τινί, tributa impono alicui
φόρους τελῶ, tributa pendo. φόρους
εἰσπράττω, tributa exigo
φορηγέω -ῶ onera porto.
φορταγωγός, **φορηγός**, ὄν' onera
ferens; onerarius, a, um. φορταγωγός
ναῦς, φορηγὸν πλοῖον, oneraria navis.
φόρταξ, ὁ bajulus, -i, ἀ.
φορηγικός, ἡ, ὄν' onerarius, a, um
φορτίζω τινά ἢ τι onero (are) ali-
quem ἢ aliquid.
φορτώω -ῶ (*φορτώνω) 1) onero,
-are; onus alicui impono, -ere. 2) νεοε.
φορτώνομαι, α) me onero aliqua re,
onus mihi impono. β) μετφ. φορτώνο-
μαι τινά, onero sum alicui; molestus
sum alicui; gravis sum alicui.
φορτικεύομαι molestus sum.
φορτικός, ἡ, ὄν' 1) onerarius, a, um.
φορτικὸν πλοῖον, oneraria navis 2)
μετφ. onerosus, a, um; molestus, a, um
φορτικότης, ἡ onerositas, -atis, θ.
molestia, -ae, θ.
φορτικός onerose; molestē.
φορτίον, τό onus, -eris, οὐ.
φορτίς, ἡ oneraria navis.
φορτοφόρος, ὁ bajulus, -i, ἀ.
φόρτος, ὁ 1) onus navium. 2) res
molesta; taedium, -i, οὐ.
φορτοστόλος, ὄν' navem onerariam
mittens.
***φόρτωμα**, τό onus, -eris, ἀ. navis

onus. μετφ. μου γίνεται φόρτωμα. onē-
re est mihi. gravis est mihi, mole-
stus est mihi
***φόρτωσις**, ἡ navis onus.
***φορτωτής**, ὁ qui navem onerat.
φουρκίζω in furcam tollo.
φουρνάκιος ἄρτος panis furnaceus,
in furno coctus.
φουρνοπλάστης, ὁ figulus, -i, ἀ.
φούρνος, ὁ furnus, -i, ἀ.
φουσκά, ἡ 1) posca (vinum acer-
bum). *2) νεοε. vesica, -ae, θ. bulla,
-ae, θ.
φραγέλλιον, τό flagellum, -i, οὐ.
φραγέλλω -ῶ flagello, -are.
φράγμα, τό sepimentum, -i, οὐ. se-
ptum, -i, οὐ sepes, -is, θ. μικρὸν φρά-
γμα, sepicula, -ae, θ.
φραγμός, ὁ sepes, -is, θ.
φράζω 1) dico, -ere; dictito, -are;
expono, -ere 2) φράζω σιγᾶν, silere
jubeo. χαίρειν φράζω, valere jubeo
3) μέσ. φράζομαι. delibero, -are.
φράκτης, ὁ sepes, -is, θ.
φρακτός, ἡ, ὄν' septus, a, um.
φράσις, ἡ dictio, -onis, θ. **phra-**
sis -is, θ.
φράσσω, καὶ **φράττω** 1) sepio (-psi)
ire, aliquid; munio (-ivi), -ire, ali-
quid; φράσσω ἄμπελον. vineam sepio ἢ
sepe includo. φράσσω τῷ τεύχει τὴν πό-
λιν. munio urbem. 2) obstruo, -ere;
obturo, are. ἐφράξαν στόματα λεόντων,
obtulerunt ora leonum τὰ ὄντα κηρύ-
φραζάμενος, postquam aures cerā obtu-
ravit ἐφ' αὐτὰς διόδους, aditus ob-
struxerunt.
φραστικός, ἡ, ὄν' eloquens, -ntis.
φρατήρ, **φράτωρ**, ὁ curialis.
φρατρία, **φρατρία**, **φρατρία**, ἡ
curia, -ae, θ. κατὰ φρατρίαν, curiatim.
φρατριάζω, **φρατρίζω** sum unus
e curia.
φρατρίαρχος, ὁ praefectus curiae.
φρατριαστής, **φρατρικός**, **φράτριος**,
a, ὄν' curialis, e
φρέαρ, τό puteus, -i, ἀ. φρέαρ δρύτ-
τω, puteum fodio. ὕδωρ ἐκ φρέατος
ἀντλῶ, aquam ex puteo haurio. φρέα-
τος περιστόμιον, puteal, -alis, οὐ.
φρεάτειος, ὄν' ad puteum pertinens
φρεατία, ἡ cisterna, -ae, θ.
φρεατιαῖος, **φρεάτειος**, **φρεάτιος**,
a, ὄν' putealis, e; puteanus, a, um

φρ. ὕδωρ. aqua putealis ἢ puteana
φρεάτιον, τό parvus puteus, pu-
teolus, -i, ἀ.
φρεατορύκτης, **φρεοταρύχος**, ὁ
putei fossor, oris ἢ putearius, -ii, ἀ.
φρεατορυχέω -ῶ puteum fodio.
φρεναπατάω -ῶ mentem decipio.
φρεναπάτη ἡ mentis deceptio.
φρεναπάτης, ὁ se ipse decipiens.
φρενετισμός, ὁ mentis delirium
φρενήρης, εἰς 1) mentis compos;
prudens, -ntis *2) νεοε. phreneti-
cus, a, um; furens, -ntis
φρενιτιάω -ῶ phreneticus sum;
phrenitidi laboro.
φρενιτιαῖος, a, ὄν' **φρενητικός**,
ἡ, ὄν' phreneticus, a, um
φρενίτις, ἡ phrenesis, -is, θ. phre-
nitis, -idis, θ.
φρενοβλάβεια, ἡ amentia, -ae, θ.
dementia, -ae, θ.
φλενοβλαβέω -ῶ mente captus sum
φλενοβλαβής, εἰς mente captus, a,
um; desipiens, -ntis; demens, -ntis.
φλενοβλαβής dementer; insane
φρενογηθής, εἰς animum exhilarans.
φρενοθελής, εἰς animum demulcens
φρενοληπτέομαι -οῦμαι deliro, -are.
φρενόληπτος, ὄν' mente captus.
φρενομανής, εἰς mente commotus,
furiosus, a, um; amens, -ntis.
φρενοπληγής, εἰς mentem concutiens.
φρενόπληκτος, ὄν' mente percus-
sus, mente captus a, um; demens.
φρενοτρεπής, εἰς animum exhilarans
φρενῶω -ῶ ad mentem sanam re-
duco, -ere, aliquem; moneo, -ere,
aliquem; castigo, -are, aliquem.
φρένωσις, ἡ admonitio, -onis, θ.
φρεωρυχέω -ῶ puteum effodio.
φρεωρύχος, ὁ putearius, -ii, ἀ.
φρήν, ἡ mens, -ntis, θ.
φρικαῖος, a, ὄν' horribilis, e;
horridus, a, um; horrificus, a, um.
φρίκη, ἡ horror, -oris, ἀ. φρίκην
ἐμποῶ, horresco, -are.
φρικίασις, ἡ horror febrilis.
φρικιάω -ῶ horreo (-ui), -ere.
φρικοποιός, ὄν' horrificus, a, um;
horrifer, a, um
φρικῶ -ῶ horresco, -are
φρικτός, ἡ, ὄν' horrendus, a, um;
horridus, a, um; horrificus, a, um;
horribilis, e.

φριντῶς horride; horrifice; hor-
rendum u. modum
φρικώδης, εἰς horribilis, e; horri-
dus, a, um.
***φρικωδῶς** horrendum in mundum.
φρίξ ἡ maris horror.
φριξόθριξ, ὁ ἡ horrens pilis.
φρίξος, ἡ ὄν' horridus, a, um.
φρίξος, ὁ 1) = φρίκη horror, -oris,
ἀ. 2) κύρ ὄν' **φρίξος** Phrixus, -i, ἀ.
φρίσσω, καὶ **φρίττω** 1) rigeo, -ere.
ἡ κόμη ὑπὸ τρόμου φρίττει, comae ter-
rore rigent 2) horreo (-ui), -ere. ἡ
θάλασσα φρίττει, mare horret. 3) μετφ.
= ὀρρωδῶ, animo horreo ἢ ἀπλ hor-
reo, -ere. φρίττω τι, horreo aliquid.
φρονέω -ῶ 1) intelligo, -ere. 2)
cogito, -are. 3) in animo habeo, -ere.
3) φράσ. αἰ εὖ (ἀγαθὰ) φρονῶ, faveo,
-ere. β) κακῶς (κακὰ) φρονῶ, male-
volus sum. γ) μέγα φρονῶ, elato sum
animo; animum capio. *4) νεοε. exi-
stimo, -are; opinor, -ari; sentio, -ire;
puto, -are. ὡς φρονῶ, ut opinor. οἱ εὖ
φρονούντες, prudentes.
φρόνημα, τό 1) cogitatio, -onis, θ.
2) fortis animus. ἐπὶ ῥηθσαν τὰ φρο-
νήματα, sublatis animi sunt. 3) fastus,
-us, ἀ. arrogantia, -ae, θ. *4) νεοε.
cogitatio, opinio, -onis, θ. firma alicu-
jus de aliqua re opinio.
φρονηματίας, ὁ qui est elato ani-
mo; vir excelsi animi.
φρονηματίζομαι animos tollo; ma-
jores spiritus duco; magnifica de me
sentio.
φρονηματισμός, ὁ animi elatio.
φρονηματώδης = φρονηματίας.
φρόνησις, ἡ prudentia, -ae, θ.
sapientia, -ae, θ.
φρόνιμος, ὄν' prudens, -ntis; sa-
piens, -entis.
φρονίμως prudenter; sapienter.
φροντίζω 1) = σκέπτομαι, cogito,
-are; 2) = μελετῶ, meditor, -ari. 3)
φροντίζω τινός, curo (-avi), -are, ali-
quid curam alicujus rei habeo; mi-
hi aliquid curae est. 4) φροντίζω πε-
ρὶ τινος, consulo (-ui) alicui; con-
sulto alicui
φροντίς, ἡ 1) cogitatio, -onis, θ.
ἀ. δεύτεραι φροντίδες σοφώτεραι, poste-
riores cogitationes sapientiores. 2)
= ἐπιμέλεια, cura, -ae, θ. ἐστὶ μοι ἐν

φροντίδι τὸ πρᾶγμα, mihi res curae est.
φροντιστήριον, τό· locus in quo
cogitationes nostras explicamus, scho-
la, -ae θ.

φροντιστής, ὁ· 1) commentator
-oris, 2) curator, -oris, 2).

φροντιστικός, ἡ, ὄν· 1) meditabun-
dus a. um 2) sollicitus, a. um

φροντιστικῶς cogitabunde.

φροντιστρία ἡ curatrix -icis, θ
φροῦδος, ὄν· qui disparuit, qui
periit θθ evanidus, a. um; cassus.

a. um. λόγοι φροῦδοι, verba evanida.
φροῦδος ἐλπίς, spes vana, spes irrita.

φροῦδος in cassum.

φρουρά, ἡ· praesidium, -ii. οὐ
φρουρὰν καθίστημι ἐν τῇ πόλει, prae-
sidium oppido pono. τὴν φρουρὰν ἐξε-
λαύνω, praesidium expello. ἐν φρουρᾷ
εἰμί, in praesidio sum. πέμπω τινὰ
φρουρὰν, praesidio aliquem mitto. ἡ
φρουρά τοῦ βασιλέως, praesidium, cu-
stodia regis.

φρουράρχος, ὁ· praesidii praefectus.

φρουραρχία, ἡ· munus ἢ custodiae
praefecti praesidii

φρουρέω -ω· 1) in praesidio sum;
excubias ago. 2) custodio, -ire.

φρουρησις, ἡ· custodia, -ae, θ.

φρουρητής, ὁ· custos, -odis, 2).

φρουρητικός, φρουρικός, ἡ, ὄν·
praesidiarius, a. um.

φρουρητός, ἡ, ὄν· custoditus, a. um.

φρούριον, τό· castellum -i. οὐ.

φρουρίς, ἡ· navis praesidiaria.

φρουρός, ὁ· custos, -odis, 2). οἱ φρου-
ροὶ praesidium, -ii, οὐ. praesidarii
milites.

φρυάγμα, τό, φρυαγμός, ὁ· 1)
fremitus equorum 2) = ὑπερηφανία,
fastus, -us, 2). arrogantia, -ae, θ.

φρυάττω καὶ φρυάττομαι· 1) fremo,
-ere. ὁ ἵππος φρυάττει, equus fremit.

2) = ἐπείρομαι, effero, me; glori-
or.

φρυγανίζομαι cremia colligo.

φρυγανισμός, ὁ· lignatio, -onis, θ.

φρυγανιστής, ὁ· sarmentator, -oris, 2).

φρυγανιστρία, ἡ· sarmentatrix, -icis, θ.

φρύγανον, τό· sarmentum, -i, οὐ.

φρύγανον, sarmenta, virgulta, -orum,
οὐ. cremia orum, οὐ.

φρυγανόφορος, ὄν· sarmenta ferens

φρυγανώδης, ἐς· virgultis similis.

Φρυγία, ἡ· Phrygia, -ae, θ.

Φρυγικός, ἡ, ὄν· Phrygius, a. um.

φρυγιστί modo Phrygio

φρυγμός, ὁ· actio frigendi.

φρύγω· frigo (-xi, -ere, aliquid;
torreo (-ui) -ere, aliquid. πεφρυγ-
μένος, ἡ, ὄν· frixus, tostus a. um.

φρυκτός κάρυος faba fricta.

φρυκτοί, οἱ· ignis ex specula su-
blatus

φρυκτορέω -ω· per ignem ex spe-
cula sublatum signa do.

φρυκτωρία ἡ, φρυκτώριον, τό·
specula unde ignis sublatus signa
dantur.

φρύνη, ἡ, φρύνος, ὁ· 1) rubeta,
-ae, θ. phrynos, -i, 2) ἡ Φρύνη,
Phryne -es, θ.

φρύσσω καὶ φρύττω = φρύγω.

φρυαδεία ἡ exsulatio, -onis, θ. ex-
silium, -ii, οὐ exulatus, -us 2).

φρυάδεις, ἡ· expulsio, -onis, θ.

φρυαδευτικός, ἡ, ὄν· fugans, -ntis.

φρυαδεύω· fugo, -are, aliquem;
exsilio aliquem afficio. ὁ φρυαδεύων,
fugator, -oris, 2). ἡ φρυαδεύουσα, fu-
gatrix, -icis, θ.

φρυγανθροπέω· homines fugio

φρυγανθροπία, ἡ· timor et fuga ho-
minum.

φρυγανθροπος, ὄν· homines fugiens.

φρυγας, ὁ· 1) profugus, -i, 2) ex-
sul, 2). φρυγάς ποιεῖ τινά, exsilio
aliquem afficio. κατάγω τοὺς φρυγάδας,
restituo ἢ reduco exsules. φρυγας εἰμί,
exsulo in exsilio sum. 3) = ὁ ἀποδράς,
fugitivus, -i, 2). fugitor, -oris, 2).

φρυγή, ἡ· 1) fuga, -ae, θ. τρέπω
τοὺς χθροὺς εἰς φυγὴν, hostes in fu-
gam do ἢ verto. φυγὴ σώζομαι. fugā
salutem peto. ὁρῶ, τρέπομαι εἰς φυγὴν,
fugam peto (capio), in fugam me do.

2) = ἐξορία, exsiliū, -ii, οὐ. φυγὴ ζή-
μιον τινά, exsilio aliquem mulcto

φρυγολέκτρος conjugium fugiens.

φρυγοδικέω -ω· detrecto iudicium.

φρυγοδικία, ἡ· detrectatio iudicii.

φρυγομαχέω -ω· detrecto pugna

φρυγομάχος· qui detrectat pugnam.

φρυγόξενος, ὄν· hospites fugiens;
inhospitalis, θ.

φρυγόπολις, ὁ· ἡ urbem fugiens

φρυγοπονία, ἡ· laboris taedium

φρυγοπονός, ὄν· laborem fugiens.

φρυή ἡ· 1) nativitas, -ae, θ. indoles,

2) statura, habitus oris. 3) for-
mae dignitas et gratia

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

φρυκτός, ὁ· 1) alga, -ae, θ.

λάττωμαι· τὸν κίνδυνον, caveo pericu-
lum φυλάττωμαι· δυνάμει γίνεσθαι, ca-
veo ne fiat. πεφυλαγμένος, ἡ, ὄν·
cautus a. um πεφυλαγμένος ἔχω, cau-
tum mihi est.

φυλάττω in tribus describo.

φυλέτης, ὁ· tribulis -is, 2).

φυλετικός, ἡ, ὄν· ad tribules per-
tinentes φυλετική φίλια, amicitia con-
tritalium. φυλετικαὶ ἐκκλησίαι, tribu-
nitia comitia.

φυλετικῶς more tribuum.

φυλή, ἡ· 1) tribus, -us, 2). κατὰ
φυλὰς, tributim *2) φυλόν, = φύλον,
genus -eris, οὐ. gens, -ntis, θ. na-
tio, -onis, 2).

φυλλάζω frondesco, -ero.

φυλλάριον, τό· foliolum, -i, οὐ.

φυλλάς, ἡ· 1) frons, -ndis, θ. 2) cu-
mulus foliorum.

φυλλικός, ἡ, ὄν· ad folia pertinens.

φύλλινος, ἡ, ὄν· e foliis confectus

φυλλοβολέω -ω· folia amitto; fo-
lia conspergo, -ere.

φυλλοβολία, ἡ· foliorum amissus;
foliorum sparsio.

φυλλοβόλος, ὄν· folia abiciens.

φυλλόκομος, ὄν· frondosus, a. um;
frondicomus a. um.

φυλλοκοπέω -ω· frondes amputo.

φυλλολογέω -ω· folia lego.

φύλλον, τό· folium, -ii, οὐ φύλλον
χάρτου, folium chartae, plagula, -ae, θ.

φυλλορροέω -ω· folia amitto.

φυλλόρροια, ἡ· foliorum amissus.

φυλλόρροος, ὄν· folia abiciens;
frondifluus, a. um.

φυλλόστρωτος, ὄν· foliis constrat-
us; frondeus, a. um.

φυλλοτόκος, ὄν· folia gignens.

φυλλοτόμος, ὄν· folia resedens.

φυλλοφορέω -ω· folia fero; fron-
deo, -ere.

φυλλοφόρος, ὄν· foliatus, a. um;
frondifer, a. um.

φυλλοφύεω -ω· frondeo, -ere; fron-
desco, -ere.

φυλλοχόος, ὄν· frondifluus, a. um.

φύλλω -ω· foliis orno.

φύλλωδης, ἐς· foliatus, a. um;
frondosus, a. um.

φύλλωμα, τό· frons, -ndis, θ.

φύλλον, τό· genus, -eris, 2). gens,
-ntis, θ. natio, -onis, θ. sexus -us,

2 secus (ἄλ.). τὸ ὠραῖον φύλον, pulchrum secus.

φύμα τό tuber. -eris, ὠ.
φυματίον, τό tuberculum. -i, ὠ.
φυματίσις, ἡ tuberculatio. -onis, ὠ.
φυματόμαι -οῦμαι tuberculis laboro.

φυματώδης, ἐς tuberculis plenus.
φυξάνωρ, δ, ἡ viros fugiens.
φύξιμος, ὄν fugiendus, a, um.
φύξιος, ὄν fugans, -ntis
φύομαι ἰδὲ φύω.

φύραμα, τό 1 massa farinae subactae; farriculum, -i, ὠ.
2 νεοῦ ἀνθρώπου τοῦ αὐτοῦ φυράματος, eadem naturā homo.

φύρασις, ἡ commistio, -onis. ὠ.
φυράω -ῶ misceo, -ere; macero, -are φ. οἶνω, macero vino. φυσαίεις ἐλαίῳ, oleo maceratus, ἡ subactus. πεφυραμένος ἐλαίῳ, oleo conspersus.
φύροδην mixtim. φύροδην μίγδην, confuse, perturbate, permixte, promiscue.

φυρμός, δ confusio. -onis. ὠ.
φυρτός, ἡ, ὄν mixtus, a, um
φύρω misceo, commisceo, -ere; inquino. foedo, -are. φύρομαι, commisceor. -eri; inquor, -ari; perfundor. -i; πεφυρμένη σώματι θυγῇ, permixtus corpori animus. ἀματι πεφυρμένος, ἡ, ὄν, cruore inquinatus, a, um.

φύσα, ἡ 1) follis, -is, ἄ. 2) flatus (in corpore).

φυσάλις, ἡ 1) bulla in aqua. 2) pustula. -ae, ὠ.

φυσάω -ῶ flo, -are; spiro, -are; inflo, -are δ ἄνεμος φυσᾷ, ventus flat. δ ἄνεμος ἐφύσησε, ventus spiravit. φυσῶ τὸν αὐλόν, tibiam flo ἡ inflo. μετὰ μέγα φυσῶ (= ἐπαίρομαι), alte spiro μέγα φυσῶν, πεφυσημένος, ἡ, ὄν, inflatus, -us, ἄ.

φύσημα, τό flatus, -us, ἄ.
φυσήτης, δ 1) flabellum. -i, ὠ.
follis, -is, ὠ. 2) fistula -ae ὠ.
φυσήτης, τό 1 follis. -is, ὠ.
2 spiramentum, -i, ὠ.

φυσήτης, δ inflator, -oris, ἄ.
φυσητικός, ἡ, ὄν inflans -ntis.
φυσιασμός, δ flandi actio.
φυσιάω -ῶ inflo, -are
φυσίγναθος, ὄν buccas inflans.
φύσινξ, δ vesicula, -ae, ὠ.

φυσικός, ἡ. ὄν 1) naturalis, e 2) physicus a, um

φυσικότης, ἡ naturalitas, atis ὠ.
φυσικῶς naturaliter secundum naturam naturali ratione

φυσιογνώμιος -ῶ de indole hominis ex forma oris judicare possum.

φυσιογνώμια ἡ 1 de natura judicandi peritia 2) forma oris, oris lineamenta

φυσιογνώμων qui de indole hominis ex forma oris judicat; physiognomon, -nis, ἄ.

φυσιολογέω -ῶ naturam rerum indago

φυσιολογία, ἡ studium naturae; explicatio rerum naturae; physiologia, -ae, ὠ

φυσιολόγος, δ qui de rerum natura indagat; rerum naturalium investigator -oris, ἄ.

φυσιόω -ῶ 1) anhele, -are. 2) φυσῶ καὶ φυσιοῦμαι. (= ἐπαίρομαι), tumeo, turgeo, -ere.

φύσις, ἡ 1) natura, -ae, ὠ. φύσει, κατὰ φύσιν, naturā. naturaliter κατὰ φύσιν, secundum naturam. παρὰ τὴν φύσιν, praeter contra; naturam δ κατὰ φύσιν πατήρ, naturalis pater. ὁ κατὰ φύσιν θάνατος, mors naturalis. ἡ περὶ φύσεως διατριβή, quaestio naturalis. ἡ φύσις (= κόσμος), natura ἐν τῇ γεαμμ. φύσει (ὡς θέσει), naturā (non positione 2) φύσις τῆς ψυχῆς, τοῦ νοῦ, ingenium -i ὠ. ἡ ἐλευθερίος φύσις, liberale ingenium. φύσεως ἰσχύς, vis ingenii ὑπὲρ τὴν αὐτοῦ φύσιν supra ingenium suum 3) = τὰ αἰδωία, ἡ αἰδώς natura, pudenda, -orum, ὠ.

φυσίωσις, ἡ inflatio, -onis, ὠ tumor animi, tumens animus; arrogantia, -ae, ὠ

φύσκα (*φούσκα), ἡ vesica, -ae, ὠ. φυσκίον, τό vesicula, -ae, ὠ.

φύσκος, δ botulus, -i, ἄ.
φύσκων = γάστρων ventriosus.

φυσώδης ἐς flatu abundans
φυταγωγέω -ῶ plantam colo.

φυταλία, ἡ plantatio, -onis, ὠ.

φυτὰς, ἡ planta, -ae, ὠ.

φυτεία, ἡ plantatio, -onis, ὠ.

φυτεύμα, τό planta, -ae, ὠ.

φυτεύσιμος ἡ terra in qua plantae conseri possunt.

φύτευσις, ἡ plantatio. -onis, ὠ.
φυτευτής, δ plantator. -oris, ἄ.
φυτευτικός, ἡ, ὄν ad plantationem pertinens.

φυτευτός, ἡ, ὄν plantatus, a, um.
φύτεύω planto -are, aliquid; sero, consero -sevi, -ere, aliquid δένδρον arborem. φυτεύομαι, seror (satus sum, conseror consitus sum) -i

φυτικός, ἡ, ὄν 1) ad plantas pertinentes. 2) vegetativus, a, um. 3) φ. βίος, vita ritu plantarum.

φυτικῶς plantarum ritu.

φυτοειδῶς more plantarum.

φυτοκομέω -ῶ plantas curo.

φυτοκομία, ἡ cura plantarum

φυτοκόμος, δ plantarum curator.

φυτόν, τό 1) planta. -ae, ὠ. 2) stirps -ipis, ὠ

φυτός, ἡ ὄν sativus a, um.

φυτοσκαφία, ἡ fossio plantas

φυτοσκάφος, δ plantarum fossor.

φυτοσπόρος, δ plantam serens.

φυτοτροφία, ἡ cura plantarum.

φυτοτρόφος, ὄν plantas alens

φυτουργέω -ῶ plantas colo

φυτουργία, ἡ plantatio, -onis, ὠ.

φυσούργιον, τό seminarium, -ii, ὠ.

φύτευγός, δ plantas colens.

φυτοφόρος, ὄν qui plantas fert.

φυτὼν -ῶ planto, -are.

φυτῶν, δ plantarium, -i, ὠ.

φύτωρ, δ sator, -oris, ἄ.

φυτώριον τό φυτούργιον.

φύω gigno genui, -ere, aliquem ἡ aliquid. pario (peperi) -ere, aliquem ἡ aliquid. ἡ γῆ φύει δένδρα, terra arbores gignit φύομαι. α) gignor (genitus sum, -i. βοτάνη φύεται, herba gignitur. β) nascor (natus sum -i.

φύομαι ἐφον πεφυκα) ex tinco, nascor de (ab) aliquo. γ) πέφυκα, natura comparatus sum οὕτω πεφυκεν, natura ita comparatum est. δ οὕτω πεφυκεν δ τόπος, ita natus locus est. ε) πέφυκα πρὸς τι, πεφυκώς πρὸς τι, natus sum ad aliquid. natus ad aliquid. πρὸς δ πεφυκεν ἕκαστος, ad quod quisque natus est. πεφυκώς πρὸς δουλείαν, ad servitutem natus. αὐχὴν ζυγὸν πεφυκώς φερεῖν, cervix nata ad jugum εὐ πεφυκα πρὸς τι, naturā sum habitus ad aliquid.

φώκαινα, ἡ phocaena -ae, ὠ.

φώκη, ἡ phoca, -ae, ὠ.

φωλάζω in specu lateo.

φωλάς, ἡ in specu latens.

φωλεά, ἡ 1 φ. θηρίων, lustrum, -i. ὠ. latibulum, -i, ὠ. 2) νεοῦ. = νεοῦ. nidus, -i, ἄ.

φωλεία, φωλευσίς, ἡ 1) latebra in antro. 2) sopor hibernus.

φωλεός δ lustrum i, ὠ. latibulum ferarum latebra -ae, ὠ. δ ἐν φωλεοῖς διατριβὼν latebricola, -ae, ὠ.

φωλεύω, φωλέω -ῶ in specu lateo, -ere; in latebris sum

φωλεώδης, ἐς latebrosus, a, um.

*φωνάζω 1) clamo, -are; clamito, -are; clamorem edo, reddo, tollo, -ere. 2) φωνάζω τινα, advoco (-are) aliquem ἰδ. φωνέω.

φωνασκέω -ῶ 1 vocem exerceo sub magistro. 2) νεοῦ. clamito, -are; vociferor. -ari; latro, -are.

φωνασκητής, δ vocem exercens.

φωνασκία, ἡ 1) exercitatio vocis.

*2 νεοῦ. clamitatio, -onis, ὠ

φωνασκός, δ 1 vocem exercens; phonascus, -i, ἄ. 2) νεοῦ. clamator, -oris, ἄ.

φωνέω -ῶ 1) vocem edo ἡ tollo, -ere. 2) dico, -ere; loquor, -i. 3) appello, -are; nomino, -are. 4) = ἄδω, cano -ere (de cantu galli).

† 5) advoco, -are arcesso, -ere.

φωνή, ἡ 1) vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ.

φωνή, ἡ 1) vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ.

φωνή, ἡ 1) vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ.

φωνή, ἡ 1) vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ.

φωνή, ἡ 1) vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ.

φωνή, ἡ 1) vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ.

φωνή, ἡ 1) vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ.

φωνή, ἡ 1) vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ.

φωνή, ἡ 1) vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ.

φωνή, ἡ 1) vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ.

φωνή, ἡ 1) vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ.

φωνή, ἡ 1) vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ.

φωνή, ἡ 1) vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ.

φωνή, ἡ 1) vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ.

φωνή, ἡ 1) vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ. ἡ δὲ φωνή vox, -ocis, ὠ.

φῶς, τό 1) lux, -cis, θ. τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. τῶν λυχνῶν, lux solis, lychnorum. τὸ τῆς ἡμέρας, lux diei, lux diurna ἢ ἀπλ. lux. 2) ἅμα τῷ φωτί, prima luce ἢ cum luce πρὶν φῶς γενέσθαι, ante lucem. μεταφ. α) = ζωὴ εἰς φῶς ἐρχομαι. τὸ φῶς βλέπω. lucem adspicio, nascor, -i, 5) = τὸ φανερὸν εἰς φῶς ἄγω τι, in lucem produco. in lucem profero aliquid 2) lumen, -inis, οὐ. τὸ φῶς τῆς σελήνης, lumen lunae. μεταφ. α) = θυρίς, lumen, fenestra. παροικοδομῶ τινὶ τὸ φῶς, obstruo luminibus alicujus. 6) candela, -ae, θ. φάσκω illucesco, -ere. φωστὴρ, ὁ omne quod lucet. 2) α) = θυρίς, luminare, -is, οὐ. 6) αἱ φωστῆρες, stellae -arum, θ. φωσφορέω -ω lumen fero, lumen praebeo ἢ mimistro. φωσφόρος, ὁ lucifer, era, erum. 6) φωσφόρος, Lucifer, -eri, 2. φωταγωγέω -ω illuminatio, -onis, θ. φωταγωγία, ἡ illuminatio, -onis, θ. φωταγωγικός, ἡ, ὄν' illuminans. φωταγωγός, ὁ luminare, -is, οὐ. φωταυγία, ἡ splendor, -oris, 2. φωταυγής, ἑς splendor, a, um φωταυγία, ἡ accensio luminum. φωτεινός, ἡ, ὄν' 1) lucidus, a, um. 2) ἐν τῷ ζωγρ. τὸ φωτεινὸν καὶ τὸ σκοτεινόν, lumen et umbra.

X

X, χ(χι) 1) τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ζῳγράμμα, littera χ. 2) ὡς ἀριθμ. σημείον τὸ μὲν χ = sexcenta, τὸ δὲ χ = sexcenta millia. 3) ἐν ἐπιγρ. X = χίλιοι, mille. 4) παρὰ τοῖς γραμματ. καὶ κριτ. X est signum loci spurii. χάζομαι recedo, -ere. χαίνω (πρὸς κέχηνα) 1) hio, -are, ἡ γῆ χαίνει, terra hiat. 2) μεταφ. χαίνω πρὸς τι, hio aliquid, cupide appeto aliquid, valde admiror aliquid. 2) 3) ὁ κεινὸς λαός, hians populus οἱ κεινότες, homines stupidi, qui hiant ore res novas admirantur χαίρεκακέω -ω alienis malis gaudeo. χαίρεκακία, ἡ gaudium de alienis malis; malevolentia, -ae, θ.

φωτεινός lucide. *φωτιά, ἡ 1) ignis, -is, 2) incendium ii, οὐ 3) ὁ σίτος εἶνε φωτιά, annona incendit φωτίζω 1 lumino, illumino, -are, illustro -are. μεταφ. mentis oculos illumino, docco, -ere, baptizo, -are. φωτίζομαι illuminor -ari. 2) = φανερώ, illumino, -are, aliquid; in lucem prefero aliquid φῶτισμα, τό (*φῶτισις, ἡ) illuminatio mentis. φωτισμός, ὁ illuminatio, -onis, θ. φωτιστικός, ἡ, ὄν' illuminans, ntis. φωτοβολέω -ω radios fundo, -ere; splendo, resplendo. -ere. φωτοβολία ἡ radiatio, -onis, θ. splendor, -oris, 2. φωτοδόλος, ὄν' radiatus, a, um. φωτογονία, ἡ lucis origo. φωτοδοσία, ἡ lucis largitio. φωτοδότης, ὁ luminis dator. φωτοειδής, ἑς 1 lumini similis, 2) 2) luminosus, a um φωτολαμπής, ἑς luce splendor. φωτοποιός, ὄν' lucem efficiens. φωτοφάνεια, ἡ illuminatio, -onis, θ. φωτοφορέω -ω lucem affero φωτοφόρος, ὄν' lucem afferens. φωτοχυσία, ἡ luminis effusio, -onis, θ. luminis abundantia, -ae, θ.

χαίρεκακος, ὄν' qui aliorum calamitate ἢ malis gaudet; malevolus. χαίρεκακώς maligne. χαίρετιζω τινά saluto aliquem. χαίρετισμός, ὁ salutatio, -onis, θ. χαίρεφύλλον, τό chaerephyllum, οὐ. χαίρω (ἐχάρεν) gaudeo (gavisus sum) -ere. ἡ τύχη χαίρει ἐμπαιζούσα, fortuna gaudet illudere (rebus humanis) φράσ. α) χαίρω τινὶ ἢ ἐπὶ τινὶ gaudeo, delector (-ctatus sum, contentus sum aliqua re. 6) χαίρω πρῶτων, libenter facio. γ) χαίρε, salve, salvus sis, vale χαίρε καὶ σύ, et tu salve. 6) χαίρειν ἐώ, ἡ κελεύω τι, valere jubeo, omitto, negligo aliquid. 6) προσέειπεν αὐτῷ χαίρειν, salutavit

sum. 7) ἐν ἐπιστ. Φίλιππος Ἀλεξάνδρου χαίρειν (ὅπου λέγει). Philippus Alexandro S P D. (= salatem plurimam dicit). ἡ χαίρειν (= ἐρρέτω), abeat in maalem rem pereat θ) ἡ μεταφ. χαίτων, χαίρειν, laetus, libens χαίτη, ἡ juba, -ae, θ. χαίτηεις, α, ἐν jubatus, a, um χαίτωμα τό juba, -ae, θ. χάλασα, ἡ 1 grando, -inis, θ. χάλασα γίνεται grandinat 2) chalazium. χαλαζάω -ω grandino, -are. χαλαζῆ, grandinat. χαλαζίας λίθος, chalazias, -ae, 2. χαλαζιον (νόσ) chalazium, -i, οὐ. χαλαζοβολέω -ω grandine ferio. χαλαζοβόλος, ὄν' grandine percussus. χαλαζοειδής, ἑς grandine similis. χαλ ζοκοπέω grandine contundo χαλαζοκοπία, ἡ calamita frugum. χαλαζώω -ω grandino -are. χαλαζοῦμαι, grandine ferior. χαλαζώδης, ἑς grandinosus, a, um. χαλαρός, α, ὄν' laxus, a, um; languidus, a, um; remissus, a, um. blaccidus a um χαλαρότης, ἡ laxitas, -atis, θ. languor, -oris, 2. χαλαρόω -ω laxo ἢ relaxo, -are. aliquid χαλαροῦμαι, laxor (-atus sum) -ari; languesco, ἢ relanguesco (-gui), -ere. χαλαρῶς laxo; languide. χάλασις (*χαλάρωσις), ἡ laxatio, -onis, θ. remissio, -onis, θ. χάλασμα, τό 1) laxamentum, -i, οὐ. 2) νεολ. eversio, demolitio, -onis, θ. χαλασμός, ὁ 1) laxatio, -onis, θ. remissio -onis, θ. 2) destructio, -onis, θ. strages, -is, θ. χαλαστήριον, τό cataracta, -ae, θ. χαλαστικός, vim laxandi habens. χαλαστός, ἡ, ὄν' laxatilis, 6. χαλάω -ω 1) χαλαρῶ laxo. relaxo, -are; remitto, -ere, aliquid. χαλῶ τὸ τόξον, τὰς ἡνίας, arcum, habenas laxo, relaxo, remitto. χαλῶ τὸ μετωπον, relaxo frontem, hilarem vultum ostendo. χαλῶ (= ἀνοίγω) τὰ κλ θρα ἢ τὰς κλῆδας, januam aperio. χαλῶ = παύνω) τὴν ὀργήν, iram laxo ἢ relaxo. παθητ. τόξα κεχαλασμένα, arcus remissus ἢ relaxatus. 2) οὐδ. χαλῶ (= χαλαροῦμαι), laxor, relaxor,

-ari; languo ἢ languesco, -ere. 3) νεολ. = καταστρέφω, destruo, -ere; everto, -ere; demolior, iri. χαλδάνη ἡ galbanum, -i, οὐ. χαλδανίς ἡ radix galbani χαλδανόεις, α, ἐν galbaneus a um. Χαλδαία, ἡ Chaldaea, -ae, θ. Χαλδαῖος, α, ὄν' Chaldaeus, a, um οἱ Χαλδαῖοι, Chaldaei; astrologi. Χαλδαῖκος, ἡ ὄν' Chaldaicus, a, um χαλεπαίνω τινὶ ἢ πρὸς τινα irascor succensui -i alicui; succenso (-nsui), -ere. alicui πρὸς τὴν μητέρα χαλεπαίνοντα, matri irascentem. ὁ Χερεισοφός, αὐτῷ ἐχαλεπῆθη. Cherisophus ei succensuit χαλεπός, ἡ, ὄν' 1) saevus, acerbus, molestus, a, um 2) difficilis, gravis, 6. 3) τὰ χαλεπά, mala, -orum, οὐ. molestiae, aerummae, -arum, θ. χαλεπότης, ἡ 1) difficultas, -atis, θ. 2) asperitas -atis, θ. atrocitas, -atis, θ. saevitia, -ae, θ. χαλεπῶς 1) moleste, graviter, aegre. 2) difficulter, vix, magno cum labore. 3) irate, acerbe, aspere χαλιναγωγέω -ω freno duco ἢ freno, refrēno, -are, aliquem ἢ aliquid. χαλιναγωγήσις, ἡ refrenatio, θ. χαλινοποιός, ὁ frenorum confector. χαλινός, ὁ frenum, -i, οὐ. habena, arum. ἐμβάλλω τὸν χαλινόν, frenum injicio. τοὺς χαλινούς χαλῶ, frena do, remitto. δίχομαι τὸν χαλινόν, frena recipio. ἀποπτύω τὸ χαλινόν, frena aversor. χαλινοφόρος, ὄν' freniger, a, um. χαλινῶω -ω freno, -are. ὁ χαλινῶν, frenator, -oris, 2. χαλινώσις, ἡ frenatio, -onis, θ. χαλινωτήρια νεῶν retinacula navium χάλις, ὁ, ἡ silex, -icis, 2. θ. lapillus, -i, 2. χαλιφρονέω -ω demens sum. χαλιφροσύνη, ἡ dementia, -ae, θ. χαλιφρών, ὄν' demens, ntis. χάλικανθον, τό chalcantum, -i, οὐ. χάλικατος, aerato curro utens. χάλικατος aeratum clypeum habens χαλκεία, ἡ ars aerarii. χαλκείον, τό officina aerarii. χαλκίμβολος, aereo rostro armatus. χαλκέντερος, ὄν' aerea intestina habens; laborum patiens.

χάλκεος, -οῦς, οὖν· 1) aereus, a, um. χαλκοῦν σκεῦος, aes (aeris) οὐ.
χαλκᾶ σκεῦος, aera. 2) aeratus, a, um.
χάλκευμα, τό· ex aere factum.
χαλκεύς, δ· aerarius, -i, δ.
χαλκευτήριον, τό· aeraria, -ae, θ.
officina aerarii.
χαλκευτικός, ἡ, δὲν· ad aerarium
pertinens. ἡ χαλκευτικὴ ars aerarii.
χαλκεύω 1) aerariam artem tracto,
-are. 2) ex aere fabrico, cudo, -ere.
χαλκήλατος, οὖν· ex aere ductus;
aeratus, a, um.
χαλκήρης, ἐς· 1) ex aere compactus,
a, um. 2) aere instructus ἢ armatus.
χαλκίοικος (Ἀθηναῖ)· chalcioecus, θ.
χαλκίον, τό· aereum vas; aeramen-
tum, -i, οὐ.
χαλκίς, ἡ· clalcis, -idis θ.
Χαλκίς, ἡ· Chalcis, -idis, θ. Χαλ-
κιδεύς, Chalcidensis.
χαλκοβαρής, ἐς· aere gravis.
χαλκογράφος, δ· qui in aere scul-
pit, chalcographus, -i, δ.
χαλκοδόμας, δ, ἡ· aes domans.
χαλκόδετος, οὖν· aere vinctus.
χαλκοειδής, ἐς· aere similis.
χαλκοεώραξ, δ· aereum thoracem
habens.
χαλκόκρατος, οὖν· aere mistus.
χαλκόκροτος, οὖν· aerisonus, a, um.
χαλκολογέω -ω· aereos colligo.
χαλκολόγος, οὖν· aereos colligens.
χαλκόνωτος· aereum dorsum habens.
χαλκοπαγής, ἐς· ex aere factus.
χαλκοπέταλον, τό· aerea lamina.
χαλκοπλάστης, δ· faber aerarius.
χαλκόπλευρος, οὖν· aerea habens
latera.
χαλκοπληθής, ἐς· aere impletus.
χαλκόπους δ, ἡ· aeripes, -edis.
χαλκοπρατεῖον, τό· locus ubi ve-
neunt aeramenta.
χαλκοπρόσωπος, οὖν· homo perfri-
ctae frontis, effrons, -ntis.
χαλκόπρωρος, οὖν· aeream (aera-
tam) proram habens.
χαλκόπυλος· aereas portas habens.
χαλκοπώλης, δ· qui aes vendit.
χαλκός, δ· 1) aes (aeris), οὐ. 2) va-
sa aerea. 3) aereus (nummus).
χαλκόςκελῆς, ἐς· qui aeneis cruri-
bus est.
χαλκοστέφανος, οὖν· aere coronatus.

χαλκόστομος· aereum os habens.
χαλκότευκτος, οὖν· ex aere factus.
χαλκοτυπεῖον, τό· officina aerarii.
χαλκοτυπέω -ω· aes cudo, -ere.
χαλκοτυπική, ἡ· ars aerarii.
χαλκοτύπος, δ· aerarius, -ii, δ.
χαλκότυπος, οὖν· ex aere factus.
χαλκουργεῖον, τό· 1) officina aera-
rii, 2) aerifodina, -ae, θ.
χαλκουργέω -ω· ex aere fabricor.
χαλκούργημα, τό· opus ex aere con-
fectum.
χαλκουργία, ἡ· operatio ex aere.
χαλκουργική, ἡ· ars aerarii.
χαλκουργός, δ· aerarius, -ii, δ.
χαλκοῦς ἡ, οὖν· ἰδὲ χάλκισ.
χαλκοῦς, δ· nummus aereus ἢ ἀπλ.
aereus, -i, δ. chalcus, -i, δ.
χαλκοφανής, ἐς· sicut aes splendens.
χαλκοφόρος, οὖν· aeris ferax.
χαλκόφωνος, οὖν· cui est aerea (cla-
ra) vox.
χαλκόχυτος, οὖν· ex aere fusus.
χαλκῶ -ω· aere obduco (aliquid).
χαλκῶδων· dentes aereos habens.
χάλκωμα, τό· vas aeneum; aera-
mentum, -i, οὐ. χαλκώματα, aeramen-
ta, -orum.
χαλκῶννητος, οὖν· aere emptus.
χαλκῶνυξ, δ, ἡ· qui ungulas (ἢ di-
gitos), aeneas habet.
χαλκωρυχείον, τό· aerifodina, -ae, θ.
χαλκωρυχέω -ω· aes effodio.
χαλκωρύχος, δ· aeris fossor.
χαλυβδικός, χαλυβικός. (*χαλῦ-
βδινος, οὖν)· e chalybe factus, a, um;
chalybejus, a, um.
χάλυψ, δ· chalypse, -ybis, δ.
χαμάθις, χαμάζε· humi, in terra.
χαμάθεν· ex humo.
χαμαί· humi, in terra; in terram.
χαμαϊάκτη (φ.)· chamaeacto, -es, θ.
χαμαιβάλανος· glans humi crescens.
χαμαιβάρμων· humi procedens.
χαμαγενής, ἐς· e terra ortus.
χαμαιδάφνη, ἡ· chamaedaphna, ae, θ.
χαμαιδιδάσκαλος, δ· magister se-
cundarius.
χαμαιδικαστής· iudex pedaneus.
χαμαιεύνης, δ· humi cubans.
χαμαιεύρετος, οὖν· humi repertus.
χαμαίηλος, οὖν· 1) humi serpens.
2) humilia rectans. 3) humilis, e.
χαμαίηλον (φ.)· chamaezelon, -i, οὐ.

χαμαικέρασος δ· chamaecerasus, θ.
χαμαικεράσιον, τό· fructus chamae-
cerasi.
χαμαικίσσος, δ· chamaecissos, -i, θ.
χαμαικλινής, ἐς· humi prostratus,
a, um; humilis, e.
χαμαικοιτέω -ω· humi cubo.
χαμαικοίτης, χαμαίκοιτος, οὖν· hu-
mi cubans.
χαμαικοιτία, ἡ· humi cubatio.
χαμαιεύκη, ἡ· chamaeleuco, -es, θ.
χαμαιλέον, δ· chamaeleon, -onis, δ.
χαμαίμηλον, τό· chamaemelon, i, οὐ.
χαμαιμυρσίνη, ἡ· chamaemyrsi-
ne, es, θ.
χαμαιπαγής, ἐς· humi affluxus, a,
um; humilis, e.
χαμαιπέτεια, ἡ· humilitas, -atis, θ.
χαμαιπέτης, ἐς· humi stratus.
χαμαιπέτης, δ· humi volans.
χαμαιπένη, ἡ· chamaepeuce, es, θ.
χαμαίπιτυς, ἡ· chamaepitys, -yos, θ.
χαμαίπους, pedibus ingrediens.
χαμαιρεπής, ἐς· humi serpens.
χαμαίστρωτος, οὖν· humi stratus.
χαμαίσυκη, ἡ· chamaesyce, -es, θ.
χαμαίσυρτος, οὖν· humi tractus.
χαμαίσχυδής, ἐς· ex humo fissus.
χαμαιτυπεῖον, τό· lupanar, -aris, οὐ.
χαμαιτυπέω -ω· humi caedo.
χαμαιτύπη, ἡ· scortum, -i, οὐ. lupa,
-ae, θ.
χαμαιτυπής, ἐς· humi prostratus.
μετφ. vilis, vulgaris, e.
χαμαιτυπία, ἡ· vita meretrica.
χαμαιτυπικός, ἡ, δὲν· lupanaris, e.
χαμαιτύπος, δ· scortator, -oris, δ.
χαμαιφρεής, ἐς· humi cadens.
χαμαιφυής, ἐς· humi crescens.
χαμελαία, ἡ· olea pumila.
χαμερπής, ἐς· humi repens; humi-
lis, e; abjectus, a, um.
χαμερπῶς humiliter; abjecte.
χαμευνέω -ω· humi cubo.
χαμεύνης, δ· humi cubans.
χαμευνία, ἡ· humi cubatio.
χαμηλός, ἡ, δὲν· humilis, e; vilis, e.
χαμηλώνω· demitto aliquid.
χαμηλῶς humiliter.
χαμίτης, δ· humi repens.
χαμόθεν· e terra.
χανδόν· ore hianto.
χανδός, ἡ, δὲν· hians, -ntis.
χάνω = ἀπόλλυμι, 3 ἰδὲ.

χάος, τό· chaos, -i, δ. μετφ. con-
fusio, -onis, θ.
χαρά, ἡ· gaudium, -ii, οὐ. χαρὰν πα-
ρίγω τι, gaudium alicui sum. ὅπο
χαρὰ· σκίω, gaudium exsulto.
χάραγμα, τό· 1) nota impressa ἢ
insculpta; impressum vestigium. *2)
νεσλ. τὰ χαράγματα, prima lux, auro-
ra. περί τὰ χαράγματα, prima luce.
χάραγμός, δ· incisio, -onis, θ.
χαράδρα ἡ· sulcus torrentis; lacu-
na, -ae, θ. salebra, -ae, θ.
χαράδρῳ -ω· salebrosus sum reddo;
torrentibus impetuosis excavo.
χαράδρῳδης, ἐς· salebrosus, a, um.
χαράκιζω· vallis defixis munio.
χαράκιον, τό· vallis, -i, δ.
χαρακισμός· dolorum defixio.
χαρακοποιέομαι· vallum facio.
χαράκῳ -ω· 1) vallo, -are, vallo
munio, -ire. 2) γ. ἀμπέλον, pedo, -are.
χαρακτήρ, δ· 1) nota impressa ἰδ.
nummis). 2) γ. προσώπου, lineamen-
tum, -i, οὐ. 3) character, -ēris, δ.
χαρακτηρίζω· 1) characterem distin-
guo (uxi), -ere. 2) characterem ex-
primo -ere.
χαρακτηρισμός, δ· denotatio, desi-
gnatio (rei alicujus); expressio cha-
racteris (alicujus).
χαρακτηριστικός, ἡ, δὲν· aptus ad
discernendum; characteristicus, a,
um. τὸ χαρακτηριστικόν, qualitas,
-atis, θ. proprietates, -atis, θ.
χαράκτης, δ· qui imprimit; qui
sculpsit.
χαράκτος, ἡ, δὲν· impressus, a, um.
χαράκωμα, τό· vallum, -i, οὐ.
χαράκωσις (ἀμπ.) pedatio, -onis, θ.
χάραξ, δ· 1) vallus, -i, δ. vallum,
-i, οὐ. 2) pedamentum, -i, οὐ.
χάραξις, ἡ· incisio, -onis, θ. im-
pressio, -onis, θ.
χαράσσω καὶ χαράττω· 1) scalpo,
sculpo (-psi) -ere, aliquid. 2) imprimo,
-ere. 3) nummos cudo ἢ incido.
χαριδότης, δ· gratiae dator.
χαρίεις, εἶσα, ἐς· 1) venustus, a,
um; elegans, -ntis; lepidus, festi-
vus, a, um. 2) jucundus, gratus.
χαριεντίζομαι· jocor (-atus sum),
-ari; lepida urbanitate utor χαριεν-
τιζόμενος, ἡ, οὖν, jocabundus, a, um.
χαριέντισμα, τό· facete dictum.

χαριεντισμός, ὁ urbanitas in facie dīcendo; lepos et venustas sermonis.

χαριέντως lepide eleganter; jococe.

χαριεστέρως gratius, elegantius.

χαρίζομαι τινί· 1) gratificor (atus sum), ari, alicui, gratum facio alicui. 2) = ἐνδίδωμι τινί, indulgeo (-si), -ere, alicui. 3) παθητ. κεχαρισμένος gratus, jucundus.

χάριν· gratiā (alicujus), τῶν ἀνθρώπων χάριν, hominum gratia. παραδείγματος χάριν, exempli gratia.

χάρις, ἡ· 1) gratiā, -ae, θ. venustas, -atis, θ. 2) benevolentia, -ae, θ. 3) beneficium, -ii, οὐ. 3) χάριτες, χάρις, gratus, θ. πλ. gratiae -arum, θ.

χάριν (χάριτας) ὀφείλω τινί, gratiam (gratias) debeo alicui. χάριν ἀποδίδωμι τινί, grates refero alicui. χάριν σοι εἶδα, grates tibi ago. habeo 4) πρὸς χάριν, in gratiam. in alicujus favorem. 5) ἐν χάριτι τινός ἢ τινι = χαρίζομενός τινι. in alicujus favorem, gratum alicui (faciens). 6) διὰ χαρίτων εἶμι ἢ γίγνομαι τινι, in mutua cum aliquo familiaritate sum. 7) Χάριτες, Graciae, -arum, θ.

χαρίσιος, α, ον· laetus, a, um.

χάρισμα, τό· 1) donum (quod aliquis gratificando fecit); donativum, -i, οὐ. *2) νεοσλ. χάρισμα (= δωρεάν), gratuito.

χαριστήριος, ον· gratulatorius, a, um; gratiae causa factus. τό χαριστήριον, donum, donarium, -i, οὐ. *χαριστικός, ἡ, ὄν· gratus, a, um; liberalis, e.

χαριτολογώσθω· ad gratiam loquor.

χαριτοδότης, ὁ· gratiae dator.

χαριτόφωνος, ον· qui grata voce est; suaviter loquens ἢ canens.

χαριτόω -ῶ· gratusum (amabilem) reddo aliquem κεχαρισμένος, ἡ, ον, gratusus, a, um.

χάρμα, τό· 1) gaudium, -ii, οὐ. laetitia, -ae. 2) oblectamentum, -i, οὐ.

χάρμη, ἡ· clamor bellicus.

χαρμονή, χαρμουσική, ἡ· gaudium, -i, οὐ. laetitia, -ae, ὁ.

χαρμόσυτος, ον· gratus, a, um. τὰ χαρμόσυνα, (ἢ χαρμόσυνοις ἡμέραις) dies festi et laetis.

χαροδότης, ὁ· laetitiae dator.

χαροποιέω -ῶ· laetifico (aliquem) χαροποιός, ὁ· gaudii et laetitiae efficiens; laetificans, -ntis.

χαροπός, ἡ, ὄν· 1) laetitiam vultu praeferens; laetus, a, um. 2) συνήθ. caesius, a, um; caeruleus, a, um. χαροπή· Ἀθηνᾶ, caesia Minerva ὁ χαροπός (ὁ χαροπὰ ὄμματα ἔχων) λέων, caesius leo.

χαρτάριον, χαρτίδιον, τό· chartula.

χάρτης, ὁ· charta -ae, θ. φύλλον χαρτου, plagula, -ae, θ. ἐκ χάρτου, chartaceus, a, um.

*χάρτινος, ἡ, ον· chartaceus, a, um.

χαρτίον, τό· chartula, -ae, θ. ἡ ἀπλ. charta, -ae, θ.

*χαρτονόμισμα, τό· numus papyrius.

χαρτοπωλείον, τό· taberna chartaria.

χαρτοπώλης, ὁ· chartarius, -ii, ἄ.

*χαρτόσημον, τό· charta signata.

χαρτοφυλάκειον, τό· scrinium. ii οὐ.

χαρτοφύλαξ, ὁ· chartarum custos.

Χάρυβδης, ἡ· Charybdis, -is, θ.

Χάρων, ὁ· Charon -ontis, ἄ· Χαρώνειος, α, ον, charoneus, a, um.

χασκάζω· inhio alicui rei.

χάσκαξ, ὁ· hietans, -ntis.

χάσκω· hio, -are; hisco, -ere; oscito, -are.

χάσμα, τό· hiatus, -us, ἄ.

χασμάσμαι -ῶμαι· hio, -are; hieto, -are; oscito, -are.

χασματίας (σεισμός)· chasmatias, ἄ.

χάσμη, χάσμησις, ἡ· oscitatio, -onis, θ.

χάσμημα, τό· hiatus, -us, ἄ.

χασμώδεω -ῶ· oscito, -are.

χασμώδης, ες· saepe oscitans.

χασμωδία, ἡ· hiatus, -us, ἄ.

χαυλίσθος, ὁ· ἡ exserto dentes habens. ὁ χαυλ. dens exsertus.

χαύνος, ον· latus, a, um.

χαυνότης, ἡ· 1) laxitas, -atis, θ. 2) languor, -oris, ἄ.

χαύνως· languide.

χαύνωσις, ἡ· 1) laxatio, -onis, θ. 2) languor, -oris, ἄ.

χαυνωτικός, ἡ, ὄν· laxans -ntis.

χέδροποι, οἱ· legumina, -orum, οὐ.

χέδροπώδης leguminibus similis.

χεζητιάω -ῶ· cacaturio, -ire.

χέζω· caco (-avi), -are.

χειλόφωνος, ἡ· χειλόφωνος, ον· labialis e.

χειλοποτέω -ῶ· labiis sorbeo.

χειλάριον, τό· labellum, -i, οὐ.

χείλος, τό· 1) labrum, -i, οὐ. μεταφ. ἄλλοις τοῖς γέλοις ἀπτομαί τινος, primis (primoribus) labris gusto aliquid.

2) μεταφ. labrum, -i, οὐ. litus, -oris οὐ. margo, -inis, θ.

χειλώω -ῶ· labro circumdo.

χείλωμα, τό· labrum, -i, οὐ.

χείλων (χειλαρός)· labeo, -onis, labiosus, a, um.

χείμα, τό· hiems, -emis, θ.

χειμαδεύω· hiberno, -are.

χειμάδιον, τό· hibernaculum, -i, οὐ.

τὰ χειμάδια, hibernacula, -orum, οὐ. hiberna, -orum, οὐ.

χειμάδιος, α, ον· hibernus, a, um.

χειμάζω· 1) = παραχειμάζω, hiberno, -are. 2) hiemo, -are. χειμάζει (χειμών εἶσι), hiemat. 3) χειμάζομαι, tempestate agitor. οἱ χειμάζομενοι, qui tempestate jactantur. χειμασθεῖς, tempestate agitatus. μεταφ. in magnis malis versor.

χειμαίνω· hiemo, -are. ἡ θάλασσα χειμαίνει. mare tempestate agitur, mare hiemat.

χειμαρρος, ὁ· torrens -ntis, ἄ.

χειμαρρώδης, ες· torrenti similis.

χειμάς, ἡ· 1) tempus hibernum. 2) vestis hiberna.

χειμασία, ἡ· hiematio, -onis, θ.

χειμασκέω -ῶ· hieme exerceor.

χειμαστρον, τό· vestis hiemalis.

χειμερία, ἡ· tempus hibernum.

χειμερίζω· hiemem traduco.

χειμερινός, ἡ, ὄν· χειμέριος α, ον· 1) hiemalis, θ. 2) hibernus, a, um.

χειμέτλη, ἡ, χειμέτλον, τό· pernion, -onis, θ.

χειμετλιάω -ῶ· pernionibus laboro.

χειμυ, ἡ· frigus hibernum.

χειμοθνής, ὁ· frigore peremptus.

χειμοσπορέω -ῶ· hieme sero.

χειμόσπορος, ον· hieme satus.

χειμών, ὁ· 1) = θέλλα, hiems, -imis, θ. tempestas, -atis, θ. 2) ἡ ὥρα τοῦ ἔτους, hiems, -emis, θ. χειμῶνος, χειμῶνος ὥρα, ἐν τῷ χειμῶνι, hieme.

χείρ, ἡ· 1) manus -us, θ. ἐν ταῖς χερσίν, ἔχω, (in) manu teneo τὰς χείρας ὀρέγω τινί, manus tendo alicui.

ἐν χερσὶ, διὰ χειρῶν, μετὰ χείρας ἔχω τι, habeo aliquid in manibus, est mihi in manibus, inter manus τὰς χεί-

ρας ἀπέχω, manus abstineo. εἰς χείρας ἔρχομαι τινι ad manum, in manus venio cum aliquo. congredior (-grossus sum alicui 2) = γραφή, χειρόγραφον, manus, scriptura, chirographum. 3) proboscis elephantis. 4) ἐξουσία, manus. εἰς χείρας ἀνδρός ἔρχομαι (ὕπανδρεύομαι), convenio in manum viri. ἐν χερσὶ, in manibus. in potestate. 5) = πλῆθος, manus (χυρ. militum), manipulus, -i, ἄ. 6) παροίμι. χερσὶν ἀνίπτους, manibus illotis (ἀντὶ irreverenter et imparate facio aliquid). χερσὶ καὶ ποσίν, manibus pedibusque (ἀντὶ omni conatu). χεῖρ χεῖρα νίπτει, manus manum lavat.

χειράγρα (νόσ.) chiragra, -ae, θ.

χειραγρικός, ἡ, ὄν· chiragricus, a, um.

χειραγωγέω -ῶ· manu ducor aliquem (caecum). μεταφ. viam praeceo. χειραγωγούμαι, manu ducor ab aliquo.

χειραγωγία, ἡ· manu ductio, -onis, θ.

χειραγωγός, ὁ· manu ducens.

χειραλειπτέω -ῶ· manus ungo.

χειράμαξα, ἡ, χειραμάξιον, τό· manuale vehiculum, -i, οὐ.

χειραπτάζω· manibus tracto.

χειραφεσία, ἡ· emancipatio, -onis, θ. manumissio, -onis, θ.

χειραφετέω -ῶ· emancipo, -are; manumitto, -ere.

χειράφειτος, ον· emancipatus, a, um; manumissus, a, um.

χειραψία, ἡ· tactio manu.

χειριδωτός, ἡ, ὄν· manuleatus, a, um.

χειρ. χειρῶνα φορῶν, manuleatus, a, um.

χειρίζω (χειρίζομαι) τι· 1) manibus tracto, -are. 2) administro, -are.

χείριξις, ἡ· operatio chirurgi.

χείριος, α, ον· = ὀποχείριος.

χείρις, ἡ· 1) manica, -ae, θ. 2) chiroteca, -ae, θ.

χειρισμός, ὁ· 1) operatio chirurgi.

2) tractatio, -onis, θ. 3) administratio, -onis, θ.

χειριστής, ὁ· administrator, -oris, ἄ.

χειρίστος, ἡ, ον· pessimus, a, um; deterrimus, a, um. χειρίστος ἀπάντων τῶν μαθητῶν, omnium discipulorum deterrimus.

χειρόδιος, χειροδιδωτός, ον· manuum labore vivens.

χειρόγραφον, τό· chirographon, -i, οὐ.

χειρόδεσμος, ον· manica ferrea; manicae -arum, θ.
 *χειρόδετος, ον· manus vinctus.
 χειρόδητος, ον· manu factus.
 χειρόδοτος, ον· manu datus.
 χειροήθεια, ή· mansuetudo, -inis, θ.
 χειροήθης, ες· manu tractabilis, e; mansuetus, a, um.
 χειροθεσία, ή· manuum impositio.
 χειροθήκη, ή· chirotheca, -ae, θ.
 χειροκοπέω -ω· manum abscindo.
 χειροκρατία, ή· manuum vis.
 χειροκρατικός, ή· ον· vim exercens.
 χειρολαβίς, ή· stiva aratri.
 χειρόμακτρον, τό· 1) mantele, -is, οὐ 2) mappa -ae, θ.
 χειρομαντεία, ή· divinatio ex inspectione manuum.
 χειρόμαντις, ό, ή· qui ex inspectione manuum divinat.
 χειρομαχέω -ω· manibus pugno.
 χειρομίσθιον, τό· manupretium οὐ.
 χειρομύλη, ή· χειρόμυλος, ό· manularia mola.
 χειρόνιπτρον, τό· 1) manuum pelvis. 2) manuum lotio.
 χειρονομέω -ω· gesticulor, -ari.
 χειρονομία, ή· gesticulatio, -onis, θ.
 χειρονόμος, ον· gesticulator, -oris, α· ή· χειρονόμος, gesticularia, -ae, θ.
 χειρόνως· deterius.
 χειροπέδη, ή· manuum vinculum; manicae, -arum, θ.
 χειροπληθής, ες· manum implens.
 χειρ. λίθος, saxum manuale.
 χειροποιέω -ω· manu facio.
 χειροποίητος, ον· manu factus.
 χειροπόνητος, ον· manu elaboratus.
 χειροπονία, ή· manuum labor.
 χειροσκοπός, ό· = χειρόμαντις.
 χειρότερος, α, ον· pejor, -jus (-oris; deterior, -ius (-ioris).
 χειρότευνκτος, ον· = χειροποίητος.
 χειροτεχνέω -ω· opifex sum.
 χειροτέχνημα, τό· 1) opus manu factum *2) νοελ. opus acu factum.
 χειροτέχνης, ό· opifex, -icis, α.
 χειροτεχνία, ή· opificium, -ii, οὐ.
 χειρότμητος, ον· manibus excisus.
 χειροτονέω -ω· manum extendo ή· porrigo; extensa manu suffragium iero, per suffragia creo. θθ. creo, -are, aliquem ό χειροτονών· creator, -oris, α. χειροτονοῦμαι, creor, desi-

gnor (-atus sum), -ari. χειροτονη-
 θείς, κεχειροτονημένος, creatus, designatus, a, um.
 χειροτονητής, ό· creator, -oris, α.
 χειροτονητός, ή· ον· suffragiis creatus, a, um.
 χειροτονία, ή· creatio, -onis, θ. ordinatio, -onis, θ.
 χειροτόνος, ον· manus protendens.
 χειροτριβέω -ω· manu frico.
 χειρουργέω -ω· manibus operor.
 χειρούργημα· opus manu factum.
 χειρουργία, ή· 1) operatio manibus. 2) chirurgia, -ae, θ.
 χειρουργικός, ή· ον· chirurgicus, a, um. ή· χειρουργική, chirurgica.
 χειρουργός, ό· chirurgus, -i, α.
 χειρώω -ω, χειρόμαι -οῦμαι· τινα· manu (vi) supero, -are; subigo (-egi), -ere, aliquem.
 χείρων, ον· pejor, -us (-oris); deterior, -us (-ioris). ό νοσών χείρων γίνεται, aeger pejor fit. κλίνει τι επί τὸ χείρον, aliquid mutatur in pejorem partem. οι χείρους τῶν καλῶν προτιμῶνται, deteriores anteponuntur bonis.
 χειρωναντικός, ή· ον· ad opificem pertinens.
 χειρωνάκτης, χειρώνας, ό· opifex, -icis, θ. operarius, -ii, α.
 χειωναξία, ή· opificium, -ii, οὐ.
 χειωνάξιον, τό· vectigal opificis.
 χείρωσις, ή· subjugatio, -onis, θ.
 χείρωτός, ή· ον· vi redactus a, um.
 χελιδόνειος, ον· hirundininus, a, um.
 χελιδονεύς, ό· pullus hirundinum.
 χελιδονίζω· hirundines imitor voce; barbare loquor, -i.
 χελιδόνιον (βοτ.)· chelidonium, οὐ.
 χελιδόνισμα, τό· cantilena de hirundinis adventu.
 χελιδών, ή· hirundo, -inis, θ.
 χελυδρος, ό· chelydrus, -i, α.
 χέλυον, τό· chelyon, -i, οὐ.
 χέλυσ, ή· chelys, -yos, θ. testudo, -inis, θ.
 χελωνάριον, τό· testudo parva.
 χελώνη, ή· 1) testudo, -inis, θ. 2) εν τῇ στρατ. γλώσσῃ: χελώνην ποιησάμεναι, testudine facta.
 χελώνιον, χελώνειον, τό· testudo (testa testudinis).
 χελωνοειδής, ες· testudine similis.
 χελωνοφάγος· testudinum vorator.

χερμάδιον, τό· χερμάς, ή· saxum manuale.
 χέρνιβον, τό· manuum pelvis.
 χέρνιμμα, τό· manuum lotio.
 χερνίπτομαι· manus lavo.
 χέρνιψ, ή· manualis aqua.
 χερρονησιάζω, χερρονησίζω· figuram gero peninsulae.
 χερρόνησος, χερσόνησος, ή· peninsula, -ae, θ. ή (Θρακική) Χερσ. Cherronesus ή Chersonesus. Χερσονησιώτης, Cherronensis ή Chersonensis.
 χέρσος, ον· desertus, incultus, a, um; asper, a, um ή χέροςος, solum desertum; terra continens.
 χερσαῖος, α, ον· terrester, tris, tre τὰ χερσῖα ζῶα, animantia terrestria.
 χερσαία, ή· locus incultus.
 χερσεύω ή χερσεύομαι· 1) incultus jaceo ή negligor, incultus sum, non color 2) terram continentem vertor.
 χερσόβιος, ον· in continentem vivens.
 χερσόθεν· a continente.
 χερσόθι· in continenti.
 χερσομανέω -ω· desertus et incultus fio, silvesco, -ere.
 χερσονδε· in continentem.
 χερσονήτης, χερσονησιώτης, ό· incola peninsulae. ιδε χερρόνησος.
 χερσονησοειδής· peninsulae similis.
 χερσώω -ω· 1) efficio ut terra fiat inculta et deserta. 2) terram continentem efficio. χερσοῦται, desolatur, exsiccatur, sterilescit.
 χερσώδης, ες· incultus, a, um. χερσώδεις τόποι, dumosa loca.
 χερσᾶς (χεῤᾶς) ό· qui cacat.
 χερσεῖω· cacaturio -ire.
 χεῦμα, τό· fustum i, οὐ. α) flumen -inis, οὐ. unda, -ae, θ. ό· libamen.
 χέω· fundo (fudi), -ere, aliquid. χέω δάκρυα, lacrimas fundo. χέομαι, fundor (fusus sum) -i.
 χηλεύτός, ή· ον· plexus, sutus, a, um.
 χηλεύω· suo, -ere.
 χήλιον, τό· forficula, -ae, θ.
 χηλή, ή· 1) forfex, -icis, θ. 2) acus ad plectendum.
 χηλός, ή· arca, capsula, -ae, θ.
 χηλόω -ω· acu texo ή plecto.
 χημεία, ή· chemia, -ae, θ.
 χημείον, τό· officina chemica.
 χημικός, ή· ον· chemicus, a, um.
 χήν, ό, ή· anser, -eris, α.

χήνιον, τό· anserculus, -i, α.
 χήνιος, χήνιος, α, ον· anserinus.
 χηνιδεύς, ό· pullus anserinus; anserculus -i, α.
 χηνίζω· tibiā (male) cano.
 χηνίσκος, ό· anserculus, -i, α.
 χηνοδοσκείον, χηνοτροφεῖον, τό· stabulum anserum, chenovoscion.
 χηνοδοσκία, ή· anserum pastio; chenovoscia, -ae, θ.
 χηνοδοσκός· χηνοτροφός, ό· qui anseres alit; anserarius, -ii, α.
 χηνώδης, ες· anserinus, (stupidus).
 χήρ, ό· echinus, -i, α.
 χήρα, ή· vidua, -ae, θ.
 χηραμίσ, ή· cavernula, -ae, θ.
 χηραμός, ό· caverna, -ae, θ.
 χηράσκω· viduo, -are.
 χηρεία, χήρευσις, ή· viduitas, atis, θ. viduvium -ii, οὐ.
 χηρείω· viduus sum; vidua sum.
 χηρεῖσται γυναῖκες, viduae mulieres ή απλ. viduae. μειφ. privatus sum; careo, -ere.
 χήρος, α, ον· viduus, a, um. ό χήρος viduus, -i, α. ή χήρα vidua -ae, θ.
 χηροσύνη, ή· viduitas, atis, θ.
 χηρόω -ω· viduo, -are.
 χήρωσις, ή· viduitas, atis, θ.
 χητεία, ή· indigentia, -ae, θ.
 χητεύω· indigeo, -ere.
 χθαμαλοπότης, ό· humi volans.
 χθαμαλός, ή· ον· humilis ο.
 χθαμαλότης, ή· humilitas, -atis, θ.
 χθαμαλόω -ω· humilem reddo.
 χθές, έχθες, heri. χθές· καί πρόην, heri et nudius tertius.
 χθεςινός, ή· ον· hesternus, a, um.
 χθόνιος, α, ον· terrenus, a, um. οι χθόνιοι θεοί, inferi, -orum, α.
 χθών, ή· terra, -ae, θ.
 χιάζω· decusso, -are.
 χιάσμα, τό· decussio, -is, θ.
 χιασμός, ό· decussatio, -onis, θ.
 χιαστός, ή· ον· decussatus, a, um; decussatim positus, a, um.
 χιλή, ή· pabulum, -i, οὐ.
 χιλιάκις· millies.
 χιλιαρχέω -ω· tribunus militum sum; mille militibus praesum.
 χιλιαρχός, ό· tribunus militum.
 χιλιαρχία, ή· munus tribuni militum.
 χιλιάς, ή· mille. milienarius numerus. χιλιάδες, millia. χιλιάς· Θρακῶν,

mille Thracum. δύο χιλιάδες στρατιῶται. duo millia militum.
 †χιλιασμός. δ. miliarium annorum; regnum Christi mille annorum.
 †χιλιασταί, οἱ. milliarii, -orum. ἀ.
 χιλιετηρίς, ἡ. millenium, -ii, οὐ.
 ἐορτάζω τὴν χιλιετηρίδα, solemnia mil-
 lenii celebro.
 χιλιετής, ἐς. mille annorum.
 χίλιοι, αἱ, αἱ. mille. χίλιοι στρατιῶ-
 ται, mille milites. διαχίλιοι ἵπποι, duo
 milia militum. ἀνά χιλίους, milleni.
 χιλιόκωμος mille vacos habens.
 χιλιόπαλαι jam dudum.
 χιλιόπλασις, α, ον. millies tantum.
 χιλιόπους, δ, ἡ. millepeda, -ae, θ.
 χιλιόστος, ἡ, ὄν. millesimus, a, um.
 ἐν ἔτει 1898^ω anno millesimo octin-
 gentesimo nonagesimo octavo.
 χιλιόστος, ἡ. 1) millesima pars. 2)
 millenarius numerus. 3) cohors mille
 militum.
 χιλιόταλαντος. mille talenta valens.
 χιλιόφορος, ον. mille ferens.
 χιλιόω -ω. mille drachmis multo.
 χιλιός, δ. pabulum aridum; foenum.
 χίμαιρα, ἡ. 1) capra, -ae, θ. 2) ἐν
 τῇ μυθολ. chimaera, -ae, θ.
 χίμαιρος, δ. caper, -pri, ἀ.
 χιόνεος, α, ον, χιονικός, ἡ, ὄν, χιόνι-
 νος. ἡ, ον, χιόνιος, α, ον. niveus, a, um.
 χιονίζω nive obruo. χιονίζομαι,
 nivesco. *νεοελ. χιονίζει, nix cadit.
 χιονόβλητος, ον. nive obrutus, a,
 um; nivifer, a, um.
 χιονοβόλεω -ω. nivibus obruo.
 χιονοβόλος, ον. qui nives mittit.
 χιονοειδής, ἐς. niveus, a, um.
 χιονοθρεμίων. nive nutritus.
 χιονόκτυπος, ον. nive verberatus.
 χιονόμελι, τό. mel niveum.
 χιονοτρόφος, ον. nivem alens.
 χιονότροφος, ον. nive nutritus.
 χιονόχρους -ους, ον. colore niveo;
 niveus, a, um. χιονόχρους γίγνομαι,
 nivesco.
 χιονόχρους, δ, ἡ. cuta nivea.
 χιονώδης, ἐς. nivosus, a, um; ni-
 veus, a, um.
 χιονωτός, ἡ, ὄν. nive obrutus.
 Χίος, ἡ. Chius (-os), -i, θ. Χίος,
 α, ον. Chius, a, um.
 χιτών, δ. tunica, -ae, θ. χιτώνα φο-
 ρῶν, tunicatus, a, um.

χιτώνιον, τό, χιτωνίσκος, δ. tuni-
 cula, -ae, θ.
 χιτωνίζω τινά tunico aliquem.
 χιών, ἡ. nix, nivis, θ. ἡ χιών τήκε-
 ται, nix liquescit, solvitur.
 χλάζω turgeo, -ere.
 χλαῖνα, ἡ. laena, -ae, θ.
 χλαινουργική, ἡ. ars conficiendae
 laenas
 χλαινουργός, δ. qui laenas conficit.
 χλαινώω -ω. laenā induo.
 χλαμνουργία, χλαμνδοποιῖα, ἡ.
 ars conficiendi chlamydas.
 χλαμνουργός, χλαμνδοποιός, δ.
 qui chlamydas conficit.
 χλαμνδοφορέω -ω. chlamydem gesto
 χλαμνδύω -ω. chlamyde vestio
 χλαμνδωτός, ἡ, ὄν. chlamydatius,
 a, um; paludatus, a, um.
 χλαμύς, ἡ. 1) chlamys. ydis. θ. 2)
 ἡ τῶν Ῥωμ. στρατηγῶν, palutamen-
 tum, -i, οὐ. χλαμύς διάχρυσος, paluta-
 mentum aureum.
 χλανίς, ἡ. laena (tenuior et mollior.
 χλευάζω irrideo (-si) -ere, cavillo,
 -are, aliquem ἢ aliquid. χλευάζομαι
 ὑπό τινος, irrideor (-isus um) -eri,
 ab aliquo.
 χλευασία, ἡ, χλευασμα, τό, χλευα-
 σμός, δ. irrisio, -onis θ. cavillatio,
 -onis, θ. ludibrium, -ii, οὐ.
 χλευαστής, δ. irrisor, -oris, ἀ.
 χλεύη, ἡ. risus, -us, ἀ. ludibrium,
 -ii, οὐ.
 χλιαίνω tepefacio. -ere; χλιαίνομαι,
 tepesco, -ere.
 χλιάνσις, ἡ. tepiditas, -atis, θ. tepor,
 -oris, ἀ.
 χλιαρός, ἀ, ὄν. tepidus, a, um. χλια-
 ρός εἰμι, tepeo, -ere. μετφ. segnis, θ.
 χλιαρότης, ἡ. tepor, -oris, ἀ. μετφ.
 segnitie, -ei, θ.
 χλιάω -ω. tepeo, -ere.
 χλιδαίνω 1) emollio, -ire; effemino,
 -are 2) = χλιδαίνω, mollis, delicatus sum.
 χλιδανός, ἡ, ὄν. mollis, e.
 χλιδαώω -ω. mollis, delicatus sum;
 suavis sum.
 χλιδή, ἡ. 1) deliciae, -arum, θ. πλ.
 luxus, -us, ἀ. 2) effeminata luxuries.
 χλιδημα, χλιδος, τό = χλιδή.
 χλιδων, δ. armilla, -ae, θ.
 χλιερός, ἀ, ὄν. = χλιαρός
 χλιώδης, ἐς. temperatus, a, um.

χλοάζω vireo, -ere; viresco, -ere.
 χλοανθής, ἐς. virens -ntis
 χλόασμα, τό. viriditas, -atis, θ.
 χλοαυγής, ἐς. viriditate nitens.
 χλοάω -ω. vireo, -ere.
 χλοερός, ἀ, ὄν. viridis, e; herbidus,
 a, um.
 χλοερότροφος, ον. herbis pastus.
 χλόη, ἡ. herba virens ἢ ἀπλ. herba,
 -ae, θ. gramen, -inis, οὐ. κύρ. ὄν. ἡ
 Χλόη, Chloa, -ae, θ.
 χλοητόκος, ον. herbam produciens.
 χλοηφορέω -ω. 1) herbam fero. 2)
 herbesco ἢ herbascor, -ere.
 χλοηφόρος, ον. herbifer, a, um.
 χλοοποιέω -ω. herbam produco.
 χλόος -οὐς δ. 1) viror, -oris, ἀ. 2)
 pallor, oris, ἀ.
 χλοώδης, ἐς. herbae similis, viridis,
 e; herbaceus, a, um; herbidus, a, um.
 χλωράζω. viride gramine pascor.
 χλωραίνω viridem reddo. χλωραί-
 νομαι. vireo, -ere.
 χλωρίσις, ἡ. pallor, -oris, ἀ.
 χλωρίζω vireo, -ere.
 Χλωρίς ἢ Χλώρις, ἡ. Chloris, -idis,
 θ. Flora, -ae, θ. ἡ τῆς Χλωρίδος ἐορτή,
 Floralia, -ium, θ. πλ.
 χλωριτης λίθος. lapis viridis.
 χλωρός, ἀ, ὄν. 1) virens, -ntis; vi-
 ridis, e. 2) χλωρός, (*χλωμός), palli-
 dus, a, um.
 υχλωρότης. ἡ. 1) viriditas, -atis, θ.
 2) = ὠχρότης, pallor -oris, ἀ.
 χναυρός. ἀ. ὄν. delicatus, a, um.
 χνοάζω lanugine obsitus sum
 χνόιος, α, ον. χνοέεις α, εν. lanu-
 gine obductus, lanugineus, a, um.
 χνόος χνοῦς, δ. lanugo, -inis, θ.
 χνωώδης, ἐς. lanuginosus, a, um.
 χοάιος, α, ον. congius capiens.
 χοανεύω. ἰδὲ χωρεύω.
 χοάνη. ἡ. fornax fusoria.
 Χοάσπης, δ. Choaspes, -is, ἀ.
 χοεύς, δ. congius, -ii, ἀ.
 χοή, ἡ. libamen, -inis, οὐ. χοαί, in-
 feriae, -arum, θ.
 χοήρης ἐς. inferias continens
 χοηφόρος. ον. libabina ἢ inferias
 gestans
 χοϊνός, ἡ, ὄν. terrenus, a, um; choi-
 cus, a, um.
 χοϊνίξ (μετφ.) chœnix, -icis, θ.
 χοιραδωδής, ἐς. strumosus, a, um.

χοιράς ἡ. struma, -ae, θ. choe-
 ras, -adis, θ.
 χοίρειος, (χοίρειος). α, ον, χοίρι-
 νος. ἡ, ον. porcineus, a, um. τὸ χοί-
 ρειον κρέας, caro porcina.
 χοιρίδιον, τό. porcellus, -i, ἀ.
 χοιροδοσκός, δ. subulcus, -i, ἀ.
 χοιροκομείον, τό. hara, -ae, θ.
 χοιροκτόνος, ον. porcini caedens.
 χοιρομήριον (ἢ χοιρομέριον) 1)
 = πέρνι 2) ἰδὲ. 2) petaso, -onis, θ.
 χοιροπωλέω -ω. porcos vendo.
 χοιροπώλης δ. porcorum venditor.
 χοίρος, δ. porcus, -i, ἀ.
 χοιροσπάγος, δ. porcos jugulans.
 χοιροτροφεῖον, τό. hara, -ae, θ.
 χοιροτρόφος, δ. porcorum, -oris, ἀ.
 χοιρώδης ἐς. porcineus, a, um.
 χολαγωγός, ὄν. bilem educens
 χολαῖος, α, ον. biliosus, a, um.
 χολάδες, αἱ. intestina, -orum, οὐ.
 χολέω -ω. irascor, -i.
 χολέρα, ἡ. cholera, -ae, θ.
 χολερίαι -ω. cholera laboro.
 χολερίκος, ἡ, ὄν. cholericus, a, um.
 χολερώδης, ἐς. cholerae similis
 χολή, ἡ. bilis, -is, θ. fel, -illis, οὐ.
 μετφ. = χόλος.
 χοληγός, ὄν. bilem educens.
 χοληδόχος, ον. bilem recipiens.
 χολημεσία ἡ. bilis vomitio.
 χολημετέω -ω. bilem evomo.
 χολικός, ἡ, ὄν. biliosus, a, um. μετφ.
 iracundus, a, um.
 χόλιξ, ἡ. intestinum crassum.
 χόλιος, α, ον. iratus, a, um.
 χολοδαφής, ἐς. bile tinctus, a, um.
 χόλος, δ. bilis, fel (μετφ.), ira, ae,
 θ. τοῦτο τὸν χόλον κινεῖ, id bilem ἢ
 iram commovet.
 χολόω -ω. ad iram concito. χολοῦ-
 μαι irascor, -i. ἐχολώθη, iratus est.
 κεχολωμένος, ἡ, ον. iratus, a, um.
 χολώδης, ἐς. biliosus, a, um.
 χολωτός, ἡ, ὄν. iratus, a, um.
 χονδρίλλη (βοτ.) chondrilla, -es, θ.
 χονδρινός, ἡ, ον. farreus, a, um.
 χονδρίς (βοτ.) chondris, -is, θ.
 χονδρίτης ἄρτος, panis ex alica; far-
 reum, -ii, οὐ.
 χονδρός, ἡ, ὄν. 1) alicae similis
 2) νεοελ. α. crassus, a, um; corpu-
 lentus, a, um 5) μετφ. rudis, e; im-
 politus, a, um.

χόνδρος, δ. alica, -ae, θ.
 χονδρώδης, δ. alicae milis.
 χόος, χούς, δ. 1) terra, -ae, θ. humus, -i, α. 2) = γούς.
 χοραυλέω -ω choraulēs sum.
 χοραύλης, δ. choraulēs -ae, α.
 χόρδευμα, τό farcimen, -inis, οδ.
 χορδεύω farcimina facio.
 χορδή, ἡ: chorda, -ae, θ. συνεκδ. fides -is, θ.
 χορδολογέω -ω fidibus cano.
 χορδοποιέω -ω chordas conficio.
 χορδοπώλης, δ. chordarum venditor.
 χορδοστρόφος, δ. chordas torquens.
 χορδοτονία, ἡ chordarum intentio.
 χορδότονος, ον chordis intentus.
 χορεία, ἡ chorea, -ae, θ. choras, -i, α.
 χορεῖος, α, ον 1) ad chorum pertinens. 2) ὕπον. ποῦς, choreus ἡ chorius (ὕπον.) pes.
 χόρευμα, τό, χόρευσις, ἡ saltatio.
 χορευτής, δ. saltator, -oris, α.
 χορευτικός, ἡ, ον saltatorius, a, um.
 χορεύω 1) choros agito ἡ duco. 2) = ὀρχοῦμαι, salto (-avi), -are.
 χορηγέω -ω 1) chorum duco, -ere; chorum doceo, -ere. 2) chorāgus sum, sumptus, praebeo ad aliquid. *3) νοσελ. = παρέγω, praebeo (-ui), -ere, alicui aliquid; suggero (-gessi) -ere, alicui aliquid; suppedito, -ere, alicui aliquid. χορηγούνται, ἐχορηγήθησαν αὐτῷ πάντα, omnia ei praebentur (praebita sunt).
 χορηγήμα, τό quod suggeritur.
 *χορηγήσις, ἡ praebitio, -onis, θ.
 χορηγία, ἡ 1) munus choragi, officium quo choragus fungitur. 2) erogatio sumptuum in chorum. 3) sumptus in alias res; praebitio, -onis, θ.
 χορηγικός, ἡ, ον ad choragum pertinens; ab chorago factus ἡ institutus, a, um.
 χορηγός, δ. 1) qui sumptus praebet choro instruendo, chorāgus, -i, α. 2) qui sumptus praebet in alias res; praebitor, -oris, α.
 χορήτης, δ. qui ex choro est.
 χοριαμβος, δ. choriambus, -i, α.
 χοριαμβικός, ἡ, ον choriambicus.
 χορικός, ἡ, ον choricus, a, um; ad chorum pertinens, τὰ χορικά μέλη, cholica.
 χορίον, τό corium, -ii, οδ.

χοροδιδασκαλία, χοροδιδασκαλική, ἡ ars magistri chori.
 χοροδιδάσκαλος, δ. 1) chori magister. 2) qui saltare docet.
 χοροειδής, χιτών tunica uvea in oculo.
 χοροθήτης, ες choreis assuetus.
 χοροκιθαριστής, δ. chorocitharista α.
 χορολέκτης, δ. = χοροδιδάσκαλος.
 χορόνικος, ον in choro vincens.
 χοροπαίκτης, δ. in choro jocosus.
 χοροποιία, ἡ chori institutio.
 χοροποιός, δ. qui chorum instituit.
 χορός, δ. 1) chorea, -ae, θ. chorus, -i, α. 2) = ὄρχησις, saltatio, -onis, θ.
 χοροσασία, ἡ institutio chori; chorus, -i, α. saltatio, -onis, α.
 χοροστατέω -ω choro praeco; chorostata sum.
 χοροστάτης, δ. qui chorum instituit et ducit, chorostata, -ae, α.
 χοροτερπής, ες choris gaudens.
 χορτάζω (*χορταίνω) τινά sagino, -are, aliquem; satio, -are, aliquem.
 χορτ. τινά τινας, saturo (-are) aliquem aliqua re. 2) χορτάζομαι, ἐχορτάζην, (νοσελ. χορταίνω, ἐχορτάσα), famem expleo, cibo expleo.
 χόρτινος, ἡ, ον gramineus, a, um; foeneus, a, um.
 χορτάριον, τό gramen, -inis οδ. herba, ae, θ.
 χορτασία, ἡ, χορτασμός, δ. saturitas, -atis, θ. satietas, -atis, θ.
 χόρτασμα, τό pabulum, -i, οδ. ci-bus, -us, α.
 χορταστικός, ἡ, ον saturabilis, ο, satians, -ntis.
 χορτοβολών, δ. foenile, -i, οδ.
 χορτοκόπος, δ. foenicia, -ae, α.
 χορτολογέω -ω pabulor, -ari.
 χορτολογία, ἡ pabulatio, -onis, θ.
 χορτολόγος, δ. pabulator, -oris, α.
 χορτόπλινθος, ἡ caespes, -itis, θ.
 ἐκ χορτοπλινθων, caespiticius, a, um.
 χόρτος, δ. foenum, -i, οδ.
 χορτόστρωμα, τό gramine stratum.
 χορτοτομία, ἡ foenisicia, -ae, θ.
 χορτοφόρος, ον pabulum praebens.
 χορτώδης, ες gramineus, a, um; graminosus, a, um.
 χορωδέω -ω succino choro.
 χορωδία, ἡ chori cantus.
 κραίνω 1) leviter tango, -ere. 2) = μολύνω, inquino, foedo, -are

χράομαι -ωμαι τινι 1) utor (usus sum -i, aliquo ἡ aliqua re. 2) ἔχω κτήματα. habeo, possideo.
 χράω -ω χράν oraculum do ἡ edo.
 χράσθαι τῷ Ἀμμων, oraculum petere ab Hammone.
 χρεία, ἡ 1) necessitas, -atis, θ. 2) opus (ἀλλ.); usus, -us, α. χρεία ἐστὶ μοι τινας, opus est mihi res ἡ re. χρεία στρατηγῷ ἡμῶν ἐστὶ, nobis dux (ἡ dux) opus est. χρείαν ἔχω τινας, opus est mihi. τίς χρεία ἐστὶ; quid opus est? χρεία τινας γίνεται, usus aliqua re venit.
 *χρειάζομαι mihi opus est (aliqua re). πλέον ἢ ὅσον χρειάζεται, plus aequo; praeter modum.
 χρεϊώδης, ες utilis, e; necessarius, a, um.
 χρεμετάω -ω, χρεμετίζω hinnie, -ire: hinnitus edo, -ere.
 χρεμετίσμα, τό, χρεμετισμός, δ. hinnitus, -us, α.
 χρεμετιστικός, ἡ, ον hinnibilis, ο.
 χρεμετιστικῶς hinniebundo.
 χρέμμα, τό sputum, -i, οδ.
 χρέμπτομαι screo, -are. δ χρεμπτόμενος, screator, -oris, α.
 χρέμψις, ἡ screatus, -us, α.
 χρέος, τό 1) debitum, -i, οδ. nomen, -inis, οδ. aes alienum. χρεῖ ἔχω, aere alieno laboro. δ χρεῖ ἔχων, oboeratus, a, um. ἀναδέχομαι τὸ χρεῖος τινας, aes alienum alicujus suscipio. ἀποτίω τὸ χρεῖος nomina exigo. τὸ δημόσιον χρεῖος, aes alienum civitati contractum. μισθ. χρεῖος ἔχομεν, debemus, debet, oportet. 2) officium, -i, οδ. munus, -oris, α. 3) quod naturae debemus, fatum, -i, οδ. mors, -rtis, θ. ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρεῖος, debitum naturae persolvit, mortuus est.
 χρεῶ, ἡ 1) indigentia, -ae, 2) desiderium, -ii, οδ. 3) necessitas, -atis, θ.
 χρεωκοπέω -ω 1) novas tabulas facio 2) argentariam dissolvo, -ere; creditoribus rem decoquo ἡ ἀπλ. decoquo, -ere. χρεωκοπεῖ τις, aliquis decoquit.
 χρεωκοπία, ἡ 1) novae tabulae. 2) decoctio, -onis, θ. argentariae dissolutio, -onis, θ.
 χρεωκόπος, δ. decoctor, -oris, α. fraudator, -oris, α.

χρεῶν ἐστὶ necesse est, oportet.
 χρεωστέω -ω debeo, ere χρεωστέω χρήματα pecunias debeo.
 χρεώστης, δ. debitor -oris, α.
 χρεωφειλέτης δ. debitor, oris, α.
 χρεωφείλημα, τό aes alienum; debitum -i, οδ.
 χρεῖ oportet; opus est. τοῦτο οὐκ ἐχρεῖν γενέσθαι, hoc non oportuit fieri. οὕτω χρεῖ γενέσθαι, sic oportet.
 χρεῖω τινας, 1) opus est mihi aliqua re; egeo (-ei aliqua re. 2) desidero, -are; cupio, -ere, aliquid.
 χρεῖμα, τό 1) res (rei) negotium, -i, οδ. 2) πληθ. opes, um, θ. divitiae, -arum, θ. 3) νοσελ. pecunia, -ae, θ. τὰ χρήματα, res pecuniariae, pecuniae, -arum, θ.
 χρηματίας, δ. opulentus, -i, α.
 χρηματίζω 1) rem, negotium publicum tracto, -are 2) commercium exerceo, -ere. 3) ago de aliqua re cum aliquo. 4) χρηματίζομαι, pecuniam mihi comparo; quaestum facio. χρηματίζομαι ἀπὸ τινας, quaestui habeo aliquid.
 χρηματικός, ἡ, ον pecuniarius, a, um. χρ. ζημία, pecuniaria poena.
 χρηματικῶς pecuniariter.
 χρημάτισις, ἡ quaestus, -us, α.
 χρηματισμός, δ. 1) quaestus, -us, α. 2) oraculum, -i, οδ.
 χρηματιστήριον, τό argentarium forum.
 χρηματιστής, δ. qui pecuniam sibi comparat.
 χρηματιστικός, ἡ, ον comparandae pecuniae peritus, pecuniosus, a, um.
 χρηματίτης ἀγών certamen in quo agitur de pecunia.
 χρηματοδοτέω -ω pecuniam largior.
 χρηματοθήκη, ἡ aerarium, -ii, οδ.
 χρηματολογέω -ω pecunias colligo; opes colligo.
 χρηματομανία, ἡ insanus amor pecuniae.
 χρηματοποιός, ον pecunias comparans. ἡ χρημ. τέχνη, ars quaestuosa.
 χρηματοφθόρος, ον opes dilapidans.
 χρηματοφύλακιον, aerarium, -ii, οδ.
 χρηματοφύλαξ, δ. pecuniarum ἡ opum custos.
 χρημοσύνη, ἡ indigentia, -ae, θ.
 χρησιμεύω utilis sum; sum usui.

commodus sum; prosum (prodesse).
εἰς ὃδὲν χρησιμεύει, nil prodest, nihil
utile est.
*χρησιμοποίησις -ω in usum conver-
te aliquem ἢ aliquid
χρησιμοποίησις ἢ in usum con-
versio alicujus rei.
χρησιμότης, ὡν utilis, e; commodus
a, um χρησιμότης εἰς τι, πρὸς τι, utilis
ad aliquid. χρησιμὸν ἐστὶ, utile est;
ex usu est τῇ πολιτείᾳ χρησιμὸν ἐστὶ,
civitati usui est. χρησιμώτατον ἐστὶ
εἰς τι, πρὸς τι, magnos usus affert
ad aliquid
χρησιμῶς utiliter; commodē. χρη-
σιμῶς ἔχειν, utile esse.
χρησιμότης ἢ usus, -us, ἃ ἐν χρήσει
εἶμι. in usu sum
χρησιμωρέω -ω vaticinor. -ari.
χρησιμωδοσία, ἢ sortilegium. -ii, οὗ.
χρησιμωδοτέω -ω oracula edo.
χρησιμωδοτής δ' sortilegus, -i, ὅ.
χρησιμωδοτήμα, τό oraculum. -i, οὗ.
χρησιμολογέω -ω vaticinor. -ari.
χρησιμολογία, ἢ vaticinatio, θ.
χρησιμολόγος oracula edens, fati-
dicus, a, um.
χρησιμότης, δ' responsum, -i, οὗ. ora-
culum. -i, οὗ ὁ χρησιμότης τοῦ Ἀπόλλω-
νος; responsum Apollinis. χρησιμὸν δι-
δομαι, oraculum edo ἢ do.
χρησιμωφόρος, ὡν oracula afferens
χρησιμωφύλαξ, δ' oracula conservans.
χρησιμωδέω -ω oracula edo.
χρησιμωδία, τό vaticinium, -ii, οὗ.
χρησιμωδία, ἢ vaticinatio, -onis, θ.
χρησιμωδικός, ἢ ὡν divinatorius.
χρησιμωδός, δ' = χρησιμολόγος.
χρησιμεύω benevolentia, clemen-
tia, -ntor erga aliquem, clementer
me gero.
χρησιμεύω oraculum edo ἢ do.
χρησιμεύομαι oraculum consulo,
oracula peto ἢ posco.
χρησιμεύω, τό oraculum. -i, οὗ.
χρησιμεύω, ὡν divinatorius, a, um.
χρησιμότης, δ' 1) qui oraculum dat.
2) qui mutuo dedit, creditor, oris,
ἃ. 3) foenerator, -oris, ἃ.
χρησιμότης, ἢ ὡν utilis, e.
χρησιμωγραφία, ἢ 1) elegans pi-
ctura 2) elegans scriptura
χρησιμωθήθεια, ἢ morum probitas;
boni mores.

χρησιμότης, ὡν qui probis est mo-
ribus; probus, a, um
χρησιμωκαρπία, ἢ fructus boni
χρησιμωκαρπός, ὡν regis fructus
bonos ferens
χρησιμωλογία -ω blande loquor.
χρησιμωλογία ἢ sermo blandus.
χρησιμωλόγος qui blande loquitur
χρησιμωμάθεια, ἢ chrestomathia, ἃ.
χρησιμωμάθειω -ω utilia disco.
χρησιμωμάτης qui utilia didicit.
χρησιμότης, ἢ ὡν 1) utilis, e. 2) fru-
galis e; bonus, a, um; probus, a,
um. benignus, a, um. τὸ χρησιμότης,
benignitas -atis, θ.
χρησιμότης, ἢ 1) utilitas, -atis,
θ. 2) frugalitas, -atis, θ. probitas,
-atis, θ.
χρησιμωφιλία ἢ amor in homines
probos ἢ in bene facta.
χρησιμωφίλος, ὡν homines bonos (ἢ
bene facta) amans.
χρησιμωφία, τό unguentum. -i, οὗ.
χρησιμωφία, ἢ unctio, -onis, θ.
χρησιμωφία, τό unctum, -i, οὗ. anguen-
tum, -i, οὗ. 2) unctio, -onis, ἢ chri-
stianitas, -atis, οὗ.
χρησιμωπύριον, ὡν Christo cogno-
minis, a Christo nomen habens.
χρησιμωπύριον christianis faveo, chri-
stianus sum, christianum me esse
profiteor
χρησιμωπύριος, ἢ ὡν christianus, a,
um. ad christianum pertinens.
χρησιμωπύριος christianorum more;
christiane.
χρησιμωπύριος, δ' professio chri-
stianae doctrinae; christiani-
smus, -i, ἃ.
χρησιμωπύριος, δ' christianus, -i, ἃ.
χρησιμωπύριος, ὡν a Christo ortus.
χρησιμωπύριος, δ' Christo similis.
χρησιμωπύριος a Christos motus.
χρησιμωπύριος Christi interfecto.
χρησιμωπύριος, ὡν Christi numine
corruptus ἢ afflatus, a, um.
χρησιμωπύριος, ὡν qui contra Chri-
stum pugnat; Christi adversarius.
χρησιμωπύριος, δ' qui sacris Christia-
nis initiatus est; Christi sacerdos.
χρησιμωπύριος, ἢ ὡν 1) unctus, a, um.
2) + ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, CHRISTUS, -i, ἃ.
πρὸ Χριστοῦ, ante Christum natum.
μετὰ Χριστόν, post Christum natum.

χρησιμότης quae Christum pe-
perit
χρησιμωφόρος, ὡν Christum ferens
χρησιμωπύριος, ὡν a Christo nomen
habens.
χρησιμωπύριος 1) ungo ἢ unguo (-nxi,
-nctum), -ere. χρῶν τινα ἢ τι τινα
ungo aliquem ἢ aliquid aliqua re. 2)
oblino (-levi) -ere aliquem ἢ aliquid
aliqua re. 3) χρῶμαι, ungor ἢ inun-
gor (-ctus sum) -i χρῶμαι χρῶμα-
τος, unguentatus, a, um. 4) ἐν τῇ Π.Δ.
χρῶν τινα ἐν ἑλαίῳ, χρῶν τινα εἰς βα-
σιλέα, εἰς προφήτην. unctio olei con-
fero alicui dignitatem regiam, con-
stituo regem, prophetem, sacerdotem.
χρῶμα, χρῶμα, ἢ color -oris, ἃ.
χρησιμωπύριος -ω colero. -are
χρησιμωπύριος, δ' stridor dentium.
χρησιμωπύριος, χρῶνιζομαι 1) longo tem-
pore duro et persevero, -are; invete-
rasco (-ravi), -ere, inveteror (-atus
sum) -ari. 2) = βραδύνω, tardo. -are.
χρησιμωπύριος, ἢ ὡν 1) ad tempus per-
tinentis. 2) ἐν τῇ γραμμῇ, temporalis. e.
3) τὰ χρῶνικά, chronica, -orum, οὗ.
annales, -ium, ἃ.
χρησιμωπύριος, a, ὡν 1) diuturnus, a, um;
tempestivus, a, um; inveteratus, a,
um. χρῶνιον ποιῶ τι, invetero aliquid
2) diu morans, tardus, a, um.
χρησιμωπύριος ἢ diuturnitas, -atis, d.
χρησιμωπύριος, δ' 1) diuturnitas, -atis,
θ. 2) mora, -ae, θ.
χρησιμωπύριος longo tempore, diu post,
tardo.
χρησιμωπύριος ὡν tempora describo.
χρησιμωπύριος, ἢ temporum descri-
ptio, -onis, θ. annales, -ium, ἃ.
χρησιμωπύριος, δ' annalium scriptor;
chronograpus, -i, ἃ.
χρησιμωπύριος, ἢ ὡν chronologicus.
χρησιμωπύριος, δ' chronologus, -i, ἃ.
χρησιμωπύριος, δ' 1) tempus, -oris, οὗ. χρόνου
πείρου, tempori parco ἐν τῷ νῦν χρόνῳ,
hoc tempore, κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον,
id temporis ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις
superioribus temporibus. 2) οἱ χρό-
νοι τοῦ βήματος, tempora verbi. 3) ἐν
τῇ μετρ. tempus, -oris, οὗ. 4) νεοσλ.
= ἔτος, annus, -i, ἃ. 5) πρόσ. διὰ χρό-
νου, aliquando (ἢ diu) post. βραχὺ
χρόνῳ ὑστερον, brevi postea. χρόνῳ
πὺν ὑστερον, postea aliquando. πρὸ τοῦ

ὑστερέοντος χρόνου. praemature. τῷ προ-
ὑστερέοντος χρόνῳ, aetatis progressu.
χρησιμωπύριος -ω 1) tempus tero
et nihil efficio *2) νεοσλ. = βραδύνω,
diu tardo. -are moror, cunctor, -ari.
*χρησιμωπύριος, ἢ ὡν mora, -ae, θ. cun-
ctatio, -onis, θ.
χρησιμωπύριος auro exorno.
χρησιμωπύριος ἢ χρῶν-αλλis, -idis, θ.
χρησιμωπύριος, ὡν aurum in arena
vel in arena aurea.
χρησιμωπύριος, δ' qui aurum permutat.
χρησιμωπύριος, τό chrysanthemum, οὗ
χρησιμωπύριος, εἰς floribus aureis.
χρησιμωπύριος ense aureum habens.
χρησιμωπύριος (urru aureo insignis.
χρησιμωπύριος aureum clypeum gestans.
χρησιμωπύριος, ὡν talis aureis
instructus, a, um
χρησιμωπύριος -ω aureo fulgeo.
χρησιμωπύριος, εἰς auro nitens.
χρησιμωπύριος, τό fodina aurea.
χρησιμωπύριος ex auro et ebore.
χρησιμωπύριος navis rostrum
aureum habens
χρησιμωπύριος, ὡν auro illigatus ἢ
inclusus a, um; chrysendetus, a, um.
χρησιμωπύριος, ὡν ex auro factus.
χρησιμωπύριος, ὡν aureis fructibus.
χρησιμωπύριος -ους, ἢ ὡν 1) aureus, a,
um; auro ornatus, a, um, χρῶν
ἄγαλμα, aureum signum, signum ex
auro solido. τό χρῶν νόμισμα, aurei
nummi ὁ χρῶν αἰών, aurea aetas.
ὁ χρῶν (ὑπὸν. στατήρ), aureus, -i
ἃ. 2) croceus, a, um. τό χρῶν τοῦ
φύου, vitellus ovi.
χρησιμωπύριος, δ' auri amator
χρησιμωπύριος, ὡν auream colum-
habens.
χρησιμωπύριος, ὡν ex auro ductus, ex
auro ductili confectus, a, um
χρησιμωπύριος, τό chryselectrum, θ.
χρησιμωπύριος, ὡν aureas habens ha-
benas.
χρησιμωπύριος, εἰς auro factus.
χρησιμωπύριος, χρῶνιδιον, τό paul-
lum auri; parvus nummus aureus.
χρησιμωπύριος auro similis sum; aureo-
lus sum.
χρησιμωπύριος aureolus, a, um.
χρησιμωπύριος, ἢ ὡν aureus, a, um.
χρησιμωπύριος, τό 1) paulum auri 2) au-
reus nummus.

χρυσιοπλύσιον. τό lavacrum auri.
 χρυσίς, ἡ 1) vas aureum. 2) aurea
 vestis, patera, crepida.
 χρυσίτης, ὁ chrysite. -ae ἄ.
 χρυσίτις ἄμμος aurifera arena.
 χρυσόβαλανος, ὁ glans aurea.
 χρυσόδαφής, ἐς auro tinctus a, um;
 auro variegatus, a, um
 χρυσόδοστρυχος, ὁ cincinnis aureis.
 χρυσόδαλος, glebas aureas habens.
 χρυσόγειος, ὁ solum aureum (gle-
 bas aureas habens).
 χρυσόγλυφος, ὁ auri celator.
 χρυσογνώμων, ὁ qui aurum igne
 (ἢ lapide Lydio) probat.
 χρυσόγονος, ὁ aure natus.
 χρυσόγονον (βοτ.) shrysogonum, οὐ
 χρυσόδαφής, ἐς litteris aureis scri-
 ptus a, um
 χρυσογραφία, ἡ scriptio litteris
 aureis
 χρυσοδακτύλιος, ὁ annulum au-
 reum gestans.
 χρυσόδετος, ὁ auro ligatus (inclu-
 sus) ἢ obductus a, um.
 χρυσοειδής, ἐς auro similis, e.
 χρυσέλικτος, ὁ auro tortuosus.
 χρυσόζυγος, ὁ jugum aureum habens.
 χρυσόζωνος, ὁ zona aurea cinctus
 χρυσόηλος, ὁ clavis aureis trans-
 fixus ἢ distinctus, a, um.
 χρυσοθήρας, ὁ auri venator.
 χρυσόθριξ, ὁ ἢ auricomus, -i.
 χρυσόθρονος, ὁ in throno aureo sedens.
 χρυσόθώραξ, ὁ thorace aureo ornatus.
 χρυσοκάνθαρος, ὁ scarabaeus aureus.
 χρυσόκαρπον, ὁ δένδρον aurifera arbor.
 χρυσόκερως, ὁ cornibus aureis
 χρυσοκέφαλος, ὁ capite aureo.
 χρυσόκολλα, ἡ chrysocolla, -ae, θ.
 χρυσόκολλος, ὁ χρυσόκολλος, ὁ
 ex auro conglutinator, auratus, a, um
 (ut pocula, monilia etc.).
 χρυσόκομης, χρυσόκομος, ὁ cui
 aurea est coma; auricomus, -i, ἄ.
 χρυσόλιθος, ὁ chrysolithus, -i, ἄ.
 χρυσολάχανον, τό chrysolochanum.
 χρυσόλινον, τό filum aureum.
 χρυσολογέω, ὦ auro colligo.
 χρυσολόγος, ὁ aurilegulus, -i, ἄ.
 χρυσόμαλλος, ὁ aureum vellus ha-
 bens. χρυσόμαλλον, ὁ aureae exu-
 viae pecudis, aureum vellus pecudis
 χρυσομανής, ἐς auri cupidissimus.

χρυσόμηλον, τό chrysomelum -i, οὐ.
 χρυσομίτης, aurea mitra redi mitus.
 χρυσόμορφος, auream speciem habens.
 χρυσόμφαλος, ὁ umbonem auream
 habens.
 χρυσόνημα, τό filum aureum.
 χρυσοπάρυφος, ὁ aureum limbum
 habens; auro praetextus, a, um.
 χρυσόπαστος, ὁ anro distinctus ἢ
 variegatus, a, um
 χρυσοπέδιλος, calceos aureos habens.
 χρυσόπεπλος, auream vestem habens.
 χρυσοπλόκαμος, ὁ aureos cincu-
 nos habens.
 χρυσοποιήμιλος, χρυσοποιήμιλος, ὁ
 auro distinctus a, um.
 χρυσοποιός, ὁ ex auro opus faciens.
 χρυσόπρασος (λθ.) shrysoprasus.
 χρυσόπρυμνος, ὁ puppim auratam
 habens.
 χρυσόπρωρος, ὁ proram auratam
 habens.
 χρυσόπτερος, ὁ aureas alas (ἢ pin-
 nas) habens.
 χρυσορεήμων, ὁ verba aurea fundens.
 χρυσορεής, χρυσόροος ποταμός,
 auro fluens amnis; aurifer amnis
 χρυσόρευτος, ὁ aurifluus, a, um.
 χρυσορύκτης, ὁ qui aurum effodit.
 χρυσός, ὁ 1) aurum, -i, οὐ. 2) au-
 reus nummus.
 χρυσόσημος, ὁ clavum aureum
 habens.
 χρυσοσπόρος, ὁ auro serens.
 χρυσότεγος, ὁ aureo tecto instru-
 ctus, a, um.
 χρυσοτέφανος, ὁ corona aurea
 redimitus, a, um.
 χρυσόστικτος, ὁ notis aureis dis-
 tinctus a, um.
 χρυσόστομος, ὁ os aureum habens;
 eloqueus, -ntis ὁ χρυσόστομος, Chry-
 sostomus, -i, ἄ.
 χρυσόστρυφος, ὁ ex auro tortus.
 χρυσότεκτων, ὁ aurifex, -icis, a.
 χρυσότευκτος, ὁ ex auro factus.
 χρυσότοκος, ὁ aurea pariens
 χρυσότοξος, ὁ arcum aureum ge-
 stans.
 χρυσοτόρευτος, ὁ auro caelatus ἢ
 sculptus, a, um.
 χρυσοούατος, ὁ ansas aureas habens.
 χρυσουργέω, ὦ aurifex sum.
 χρυσουργός, ὁ aurifex, -icis, ἄ.

χρυσοῦς, ἡ οὖν ἰδὲ χρύσεος.
 χρυσοῦφαντος, ὁ ex auro textus,
 a, um ἢ factus, a, um
 χρυσοφειγής, ἐς auro splendens.
 χρυσοφάλαρος, ὁ phalaras aureas
 habens.
 χρυσοφάσγανος, ὁ gladio aureo
 armatus
 χρυσοφορέω, ὦ 1) aurum fero. 2)
 ornamenta aurea gesto, -are.
 χρυσοφορία, ἡ gestatio auri.
 χρυσοφόρος, ὁ 1) aurifer, a, um.
 2) ornamenta aurea gestans.
 χρυσοφυλακία, ὦ aurum custodio.
 χρυσοφύλαξ, ὁ auri custos.
 χρυσοχαίτης, ὁ auricomus, -i, ἄ.
 χρυσοχάλινος, ὁ frenum aureum
 habens.
 χρυσόχειρ, ὁ ἢ annulos aureos in
 digitis gestans.
 χρυσοχίτων, ὁ ἢ tunica aurea in-
 dutus, a, um.
 χρυσοχοεῖον, τό officina aurificis.
 χρυσοχοέω, ὦ aurum fundo, -ere;
 aurifex sum.
 χρυσοχοία, ἡ ars auri fundendi;
 ars aurificis.
 χρυσοχόος, ὁ aurifex, -icis.
 χρυσόχροος, -ous, οὖν qui colore
 aureo est; auricolor, -oris.
 χρυσόω, ὦ in auro (aliquid).
 χρύσωμα, τό 1) vas aureum. *2) =
 χρύσωσις.
 χρυσώνητος, ὁ auro emptus, a, um.
 χρυσωπός, ὁ aureum aspectum
 habens.
 χρυσωρυχέον, τό aurifodina, -ae, θ.
 χρυσωρυχέω, ὦ aurum fodio.
 χρυσωρυχία, ἡ aurifodina, -ae, θ.
 χρυσωρύχος, ὁ auri effossor.
 χρύσωσις, ἡ auratura, -ae, θ. deau-
 ratio, -onis, θ.
 χρυσωτής, ὁ aurator, -oris, ἄ. au-
 rarius, -ii, ἄ.
 χρυσωτός, ὁ, ὁν inauratus, a, um.
 χρώμα, τό 1) color, -oris, ἄ. 2) fu-
 cus, -us, ἄ. 3) ἐν τῇ μουσ. chroma.
 χρωματίζω 1) coloro, -are. 2) tin-
 go, -ere. 3) χρωματίζομαι, coloror
 (-atus sum) -ari.
 χρωματικός, ἡ, ὁν 1) coloratus,
 a, um. 2) ἐν τῇ μουσ. chromaticus.
 χρωματισμός, ὁ tinctura, ae, θ.
 χρωματογραφέω, ὦ pingo, -ere.

χρωματογραφία, ἡ pictura -ae, θ.
 χρώννυμι, καὶ χρωάννυμι 1) coloro,
 -are; tingo, -ere 2) contamino, are
 χρώς, ὁ 1) cutis, -is, θ. ἐν γρὼ τῇ
 κεφαλῇ κείρομαι, caput ad cutem ton-
 deo. 2) color cutis.
 χρώσις, ἡ tinctura -ae, θ.
 χρωστήρ, ὁ 1) colorator, -oris, ἄ.
 *2) ὁ χρ. τῶν ζωγράφων, penicillum.
 χυδαῖζω 1) vulgaris fio. *2) in-
 guam vulgarem loquor.
 χυδαῖκως, χυδαῖσι, vulgo; vulga-
 riter.
 χυδαῖος, α, ὁν vulgaris, -e; vilis,
 -e. χυδαῖος ἄνθρωπος, gregarius, -i.
 χυδαῖότης, ἡ vilitas, -atis, θ.
 χυδαῖω, ὦ vulgare reddo.
 χύδην 1) fuse, copiose. 2) promiscue
 χυλίζω 1) succum elicio, -ere. 2)
 in succum verto (aliquid).
 χύλισμα, τό succus expressus; suc-
 cus, -i, ἄ.
 χυλίσμος, ὁ succi expressio.
 χυλός, ὁ succus, -i, ἄ. humor,
 -oris, ἄ. sapor, -oris ἄ.
 χυλόω, ὦ, χυλοποιέω, ὦ 1) in
 succum verto (aliquid). 2) succum
 exprimo, -ere.
 χυλώδης, ἄς 1) succo similis, e. 2)
 succo plenus, a, um.
 χύλωνσις, ἡ 1) succi expressio. 2)
 succus expressus.
 χύμα, τό 1) quod effusum est ἢ
 effusum fuit. 2) effusio, -onis, θ. 3)
 libamen -inis, οὐ.
 χυματίζω aqua perfundo.
 χυμεία, ἡ, χύμεις, ἡ commixtio.
 χυμεύω commisceo, -ere.
 χυμιζω sapidum reddo.
 χυμικός, ἡ, ὁν ad succos pertinens.
 ἡ χυμική, ars tractandi succos;
 chemia, -ae, θ.
 χυμός, ὁ 1) succus, -i, ἄ. humor,
 -oris, ἄ. 2) sapor, -oris, ἄ.
 χυμόω, ὦ saporem excito.
 χύνω ἰδὲ χέω.
 χύσις, ἡ effusio, -onis, θ.
 χυτήρ, (χυτήριον) fusorium, -i, οὐ.
 χύτης, ὁ fusor, -oris, ἄ.
 χυτός, ὁ, ὁν 1) fusus, effusus, diffu-
 sus, a, um. 2) fusilis, e. 2) fossilis e.
 χύτρα, ἡ olla, -ae, θ. τῆς χύτρας,
 ollarius, a, um. ἐπιθήμα τῆς χύτρας,
 ollar, -aris, οὐ.

χωραῖος α, ον' ollaris, e.
 χυτρεύς, δ' ollarum figulus.
 χυτρίον, τό' ollula, ollicula, -ae, θ.
 χύτρονος, η, ον' fictilis e
 χυτροπλάθος, δ' ollarum figulus.
 χυτροπωλείον, τό' locus ubi ollae
 venduntur.
 χυτροπώλης, δ' ollarum venditor.
 χυτροφόρος, ον' ollam ferens.
 χωλαίνω, χωλεύω 1) claudus sum;
 claudico. μετφ. χωλαίνω εἰς τι, clau-
 dico in aliqua re. 2) claudum facio.
 χωλάνσις, χωλεία, ή, χώλευμα, τό'
 claudicatio, -onis, θ.
 χωλίαμβος, δ' choliambus, -i, δ.
 χωλόπους, δ, ή, pedibus claudus.
 χωλοποιός, ή, όν' claudos faciens.
 χωλός, ή, όν' claudus, a, um. χ. τόν
 έτερον πόδα, claudus altero pede.
 χωλότης, ή, claudicatio, -onis, θ.
 χωλόω -ω claudum reddo.
 χώλωμα, τό, χώλωσις, ή, claudi-
 catio, -onis, θ.
 χώμα, τό' 1) agger, -eris, δ. 2) =
 τύμβος, tumulus, -i, δ. *3) νεοελ. hu-
 mus, -i, δ. terra, -ae, θ.
 χωνεία, ή, fusio, -enis, θ.
 χωνεῖον, τό' infundibulum, -i, ού.
 χωνευσις, ή, χώνευμα, τό' 1) con-
 flatura, -ae, coctura, -ae, θ. *2) νεοελ.
 = πέψις, digestio, -onis, θ. concoctio,
 confectio, -onis, θ.
 χωνευτήριον, τό' conflatorium, -ii, ού.
 χωνευτής, δ' conflator, -oris, δ.
 χωνευτικός, ή, όν' 1) fusorius, a,
 um. *2) νεοελ. ad concoquendum
 aptus, a, um.
 χωνευτός, ή, όν' 1) conflatus, a,
 um. 2) fusilis, θ.
 χωνεύω 1) επί μετάλ. conflo, -are, ali-
 quid; coquo (-xi) -ere, aliquid. χ.
 άργυρον, argentum conflo. χ. χρυσόν,
 aurum coquo. *2) νεοελ. = καταπέτω
 την τροφήν, digero -ere (cibum).
 χώνη, ή, χώνος, δ, χώνον, τό' in-
 fundibulum, -i, ού.
 χωνίον, τό' = χωνεῖον,
 χώννυμι, χωννύω aggero (-avi)
 are terram; terrā repleo (-ere)
 aliquid. ιδ. tumulum exstruo, -ere.
 παύητι. tumulo condor.
 χώρα, ή, terra, -ae, θ. χώρα πολι-
 τείας τινός, territorium, -ii, ού.
 χωράρχης, δ' dominus regionis.

χωράριον, τό' arum segete con-
 situm ή άπλ. arum -i, ού.
 χωρεπίσκοπος, δ' regionis inspe-
 ctor; chorepiscopus, -i, δ.
 χωρέω -ω 1) = προχωρώ, cedo cea-
 si. cessum -ere. χωρώ εἰς τὰ έμπρο-
 σθεν, prorsus cedo. Θεμιστ. εἰς "Αργος
 οικήσαν έχώρησε, Th. Argos habita-
 tum cessit. μετφ. χωρεί μοι καλώς τὸ
 πρᾶγμα, res bene mihi cedit ή suc-
 cedit. 2) = δέχομαι, capio; cepi, ca-
 ptum -ere εἰς οἶκος οὐ χωρεί αὐτούς,
 una domus eos non capit.
 χώρασις, ή, capacitas, -atis, θ.
 χωρητικός, ή, όν' capax, -acis.
 *χωρητικότητα, ή, capacitas, -atis, θ.
 χωρητός, ή, όν' qui capi (percipi)
 potest.
 χωριάζω rusticor, -ari
 *χωριάτης, δ' rusticus, -i, δ.
 χωρίζω 1) separo, -are πορθμός
 χωρίζει Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν, fretum
 Europam Asiamque separat 2) se-
 cerno (-crevi) -ere. χωρίζω τι ἀπό τι-
 νος, secerno aliquid ab aliquo. 3) χω-
 ρίζομαι, α) me separo, ή separor (se-
 paratus sum) ari. χωρίζομαι τινος ή
 ἀπό τινος, me secerno ab aliquo, me
 separo ab aliquo (ἀπὸ τῶν Αἰτωλῶν
 ab Aetolis). 6) removeor (-motus
 sum) ab aliqua re. έπιστήμη χωρίζο-
 μενη δικαιοσύνης, scientia remota ab
 justitia. κεχωρισμένος, η, ον, sepa-
 ratus, secretus, remotus, a, um. γ)
 χωρίζομαι, έχωρίσθην, ab eo -ire; dis-
 cedo, -ere. έχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων,
 ab se invicem discesserunt. 4) ἐπι συ-
 ζήν. repudio (-avi) -are (uxorem, ma-
 ritum). γυνή κεχωρισμένη, ἀπὸ τοῦ
 ἀνδρός, mulier repudiata a marito.
 χωρικός, ή, όν' rusticus, a, um;
 agrestis, e. δ γωρικός, rusticus -i, δ.
 χωρίον, τό' 1) = τόπος, locus (πληθ.
 loca). επιτήδειον χωρίον, oportunus
 locus. 2) locus munitus, castellum,
 -i, δ. 3) = χωρίον, άγρός, κτήμα, locus;
 ager -gri, δ. praedium, -i, ού. rus,
 ruris, ού. villa -ae, θ. 4) χωρίον συγ-
 γραφ. locus (πληθ. loci). τὰ χωρία
 εκείνα, illi loci (scriptoris).
 χωρίς α) επίρ. separatim χωρίς
 ἀπό τινος, χωρίς τινος. separatim ab
 aliquo. 6) πρόθ. sine (μετ' άφαιρ.).
 χωρίς φύλακος, sine custode.

χωρείσις, ή, divisio, -onis, θ.
 χωρισμός, δ' 1) separatio, -onis,
 2) = διαύγιον, divortium, -i, ού.
 *χωριστά separatim.
 χωριστής, δ' separator, -oris, δ.
 χωριστός, ή, όν' 1) separabilis, e,
 2) separatus, a, um; seorsus, a, um.
 χωρίτης, δ' rusticus, -i, δ.
 χωρίτις, ή, rustica, -ae, θ.
 χωριτικός, ή, ον' rusticus, a, um.
 χωρογραφείω -ω regionem describo
 χωρογραφία, ή, regionis descriptio.
 χωρογραφικός, ή, όν' geographicus.
 χωρογράφος, δ' regionis descriptor.
 χωροθεσία, ή, situs locorum.
 χωρομετρέω -ω regionem dimetior.

Ψ

Ψ, ψ (ψι) 1) τὸ εἰκοστὸν τρίτον
 γράμμα, littera ψ. 2) ὡς ἀριθμ. σημείον
 τὸ μὲν ψ = septingenta. τὸ δὲ ,ψ = se-
 ptingenta millia.
 ψαδάρης, ψαθαρός, ψαθυρός, α, όν'
 friabilis, e; infirmus, a, um.
 ψάθη, (ψάθα), ή = ψιᾶθος.
 ψαθυρόδομαι -οῦμαι fragilis fio.
 ψαθυρότης fragilitas e siccitate.
 ψαιδρός, α, όν' raris capillis.
 ψαῖσμα, τό mica -ae, θ.
 ψαιστόν, τό' farina hordeacea.
 ψαιστός, ή, όν' contusus, a, um.
 ψακάδιον, ψακάζω ιδε ψεκάζω, κτλ.
 ψάλαγμα, τό' contactus, -us, δ.
 ψάλασσω tango, -ere.
 *ψαλιδίζω forfice reseco; fornico,
 -are.
 ψαλιδίον, τό forficula, -ae, θ. for-
 fex, -icis, θ.
 ψαλιδοειδής, ές forfici similis.
 ψαλιδόω -ω fornico, -are.
 ψαλιδώμα, τό' fornicatum opus.
 ψαλιδωτός, ή, όν' fornicatus, a, um.
 ψαλίζω forfice reseco.
 ψάλιον, τό' inferior pars freni.
 ψαλῖς, ή forfex, -icis, θ.
 ψαλληγενής, ές a cithara genitus.
 ψάλλω 1, fidibus cano, psalmo -ere.
 *2) voce cano. -ere; canto, -are.
 ψάλμα, τό fidium cantus; psalma
 -atis, ού.
 ψαλμονοάφος, δ' psalmographus, -i, δ.

ψαλμολογέω -ω psalmos scribo
 psalmos cano.
 ψαλμολογία, ή, psalmorum cantio.
 ψαλμολόγος, ον' psalmos recitans.
 ψαλμός, δ' fidium cantus; psalmus.
 ψαλμωδέω -ω psalmos cano.
 ψαλμωδία, ή, cantatio psalmorum.
 ψαλμωδός, δ' qui psalmos canit;
 psalmicen, -inis, δ.
 ψαλτήριον, τό' fides -ium, θ. πλ.
 spalterium, -ii, ού. liber psalmorum
 Davidis.
 ψάλτης, δ' fidicen, -inis, δ. psalter,
 -ae, δ. psalmistra, ae, θ. cantor, -oris, δ.
 ψαλτικός, ή, όν' ad psalterem per-
 tinens.
 ψαλτός, ή, όν' qui psalli potest.
 ψάλτρεα, ή, fidicina, -ae, θ. psal-
 tria, -ae, θ. cantix, -icis, θ.
 ψαμαθία, ή litus maris.
 ψάμαθος, ή, 1) arena, -ae, θ. sabu-
 lum, -i, ού. 2) litus, -eris, ού.
 ψαμαθώδης, ές arenosus, a, um;
 sabulosus, a, um.
 ψαμαθών, δ' sabuletum, -i, ού.
 ψάμμινος, ψάμμιος ον' arenosus.
 ψαμμισμός, δ' defossio in arena.
 ψαμμοειδής, ές arenae similis.
 ψάμμος, ή arena, -ae, θ.
 ψαμμώδης, ές arenosus, a, um.
 ψαμμωτός, ή, όν' arenatus a, um.
 ψάρ πτ.) sturnus, -i, δ.
 ψαρός, ή, όν' 1) agilis, e. 2) varius,

a. um; cinerei coloris; cinereus, a. um.
 παῦσις, ἢ tactus, -us, ἄ.
 παυστός, ἢ, ὅν. i. qui tactus est
 2, qui tangi potest.
 παύω τινός, tango (tetigi, -ere
 aliquem ἢ aliquid.
 ψαφύα, ἢ siccitas -atis, θ.
 ψαφύρος, ἄ, ὅν. 1) friabilis, e. 2)
 aridus, a, um.
 ψάω -ῶ mulceo, foveo, -ere.
 ψέγμα, τό vituperium, -ii, οὐ.
 ψέγω 1) reprehendo (-ndi) -ere
 aliquem. ψέγω τινά διὰ τοῦτο, διὰ... re-
 prehendo aliquem in eo, quod. ψέγω
 τινά ἀναχώρησιν τινος, discessum alicu-
 jus reprehendo. 2) vituperor, -are, ali-
 quem ἢ aliquid ψέγω τινά ἐπὶ τινί,
 vituperor aliquem in aliqua re ἢ pro-
 pter aliquam rem. 3) ψέγομαι, repre-
 hendor (-nsus sum) -i; vituperor
 (atus sum) -ari. ὑπὸ πολλῶν ψέγεται,
 a multis vituperatur.
 ψεδνός, ἢ ὅν. rarus capillos habens;
 calvus, a, um.
 ψεδνότης, ἢ calvities, -iei, θ.
 ψεδνώ -ῶ calvum reddo.
 ψεκάδιον, τό guttula roris.
 ψεκάζω guttas demitto, stillo, -are.
 ψεκάς, ἢ ros, (roris), ἄ, guttula
 roris ἢ ἀπλ. guttula, -ae, θ.
 ψεκτής, ὁ vituperator, -oris, ἄ.
 ψεκτικός, ἢ, ὅν. vituperans, -ntis.
 ψεκτός, ἢ, ὅν. vituperabilis, e; re-
 prehendendus, a, um.
 ψεκτός, vituperabiliter; vituperando
 ψέλ(λ)ιον, τό armilla, -ae, θ.
 ψελλίζω balbutio, -ire.
 ψελλιοποιός armillas faciens.
 ψελλιοφόρος, ὅν. armillas gestans;
 armillatus, a, um.
 ψελλισμα, τό, ψελλισμός, ὁ balbu-
 ties, -iei, θ.
 ψελλός, ἢ, ὅν. balbus, a, um.
 ψελλότης, ἢ balbuties, -iei, θ.
 ψευδαγγεῖς, ἔς, ψευδάγγελος, ὅν.
 2) nuntius falsus.
 ψευδαγγελία, ἢ nuntius falsus.
 ψευδαγνοέω -ῶ simulo me nescire
 (aliquid).
 ψευδάδελφος, ὁ frater falsus.
 ψευδαλαζών jactator mendax.
 ψευδαλέξανδρος falsus Alexander.
 ψευδαλέος, α. ὅν. mendax, -acis.
 ψευδαπόστολος, ὅν. qui se legatum

(Christi) simulat; falsus Apostolus.
 ψευδάργυρος, ὁ argent. m adulte-
 rium.
 ψευδάριον, τό mendaciolum, -i, οὐ.
 ψευδαττικός, ἢ, ὅν. dialecto Atti-
 ca falso utens.
 ψευδαυτομολία, ἢ transfugium si-
 mulatum
 ψευδαυτόμαλος, ὅν. qui transfugam
 se simulat.
 ψευδέγγραφος, ὅν. falso inscriptus
 ψευδενέδρα, ἢ insidiae simulatae.
 ψευδεπιγραφέω -ῶ falso inscribo.
 ψευδεπίγραφος, ὅν. falso inscriptus.
 ψευδέφοδος impetus simulatus.
 ψευδηγορέω -ῶ falsa loquor.
 ψευδηγορία, ἢ falsiloquium, -i, οὐ.
 ψευδηγόρος, ὅν. falsidicus, a, um.
 ψευδηρακλής Hercules simulatus.
 ψευδής, ἔς. 1) falsus, a, um; men-
 dax, -acis; 2) mentitus, a, um; fictus,
 a, um ψευδίστατος, ἢ, ὅν. men-
 dacissimus, a, um.
 ψευδιερεύς, ὁ sacerdos falsus.
 ψευδοβοήθεια auxilium simulatum
 ψευδογραφέω -ῶ perperam scribo.
 ψευδογραφία, ἢ scriptio falsa;
 menda, -ae, θ.
 ψευδογράφος perperam scribens.
 ψευδοδακτύλος dactylus falsus
 ψευδοδιδάσκαλος, ὁ doctor falsus,
 qui falsa docet
 ψευδοδοξάζω in falsa sum opinio-
 ne; conjecturā fallor.
 ψευδοδοξέω -ῶ falso opinor.
 ψευδοδοξία, ἢ opinio falsa.
 ψευδοδοξός, ὅν. falsa opinans.
 ψευδοέπεια, ἢ falso dictum.
 ψευδοεπέω -ῶ falsa loquor.
 ψευδοετής, ἔς. falsa dicens.
 ψευδόθυρον τό pseudothyrum, οὐ.
 ψευδοϊερεύς, ὁ = ψευδιερεύς.
 ψευδιστορέω -ῶ falsa narro.
 ψευδοκατηγορία accusatio falsa.
 ψευδοκατήγορος, ὁ calumniator, ἄ.
 ψευδοκῆρυξ, ὁ nuntius falsus.
 ψευδοκῆρη, ἢ puella falsa.
 ψευδοκύων, ὁ canis simulatus.
 ψευδολατρεία, ἢ cultus falsus.
 ψευδολογέω -ῶ falsa loquor; men-
 tiar (-itus sum, -iri.
 ψευδολογία, ἢ mendacium, -ii, οὐ.
 ψευδολόγος, ὅν. mendax, -acis.
 ψεύδομαι 1) = ψευδολογῶ, mentior,

ψεύδομαι -iri. οὐδὲ παίζων ψεύδε-
 ται, ne joco quidem mentitur. 2)
 fallo (fefelli), -ere. εἰ ἐκὼν ψεύδομαι,
 si sciens fallo. ψεύδομαι τινος, me fal-
 lit aliqua re. 3) ἀπατώμαι frustor
 (-atus sum) ari. ἐψεύσθην τῆς ἐλπί-
 δος, spes me frustrata est. ἰδὲ ψεύδω
 ψευδόμεναις, ὁ vates falsus.
 ψευδομάρτυρ, ὁ, ἢ testis falsus.
 ψευδομαρτυρέω -ῶ falsa testor.
 ψευδομαρτυρία testimonium falsum
 ψευδομαρτυρίου δίκη accusatio de
 falso testimonio.
 ψευδονύμφευτος γάμος nuptiae
 falsae.
 ψευδοπαιδεία, ἢ eruditio falsa.
 ψευδοπαρθένος, ἢ virgo simulata.
 ψευδοπάτωρ, ὁ pater simulatus.
 ψευδοπλάστης, ὁ inventor menda-
 ciorum.
 ψευδοπλουτος divitem se simulans
 ψευδοποιέω -ῶ falsa fingo.
 ψευδοποιῖα, ἢ fictio fallax.
 ψευδοποιμήν, ὁ pastor falsus.
 ψευδοπροσβεβητής legatus falsus.
 ψευδοπροδοσία proditio falsa.
 ψευδοπροσποιήσεις, ἢ imitatio
 falsa.
 ψευδοπροφητεύω falsa vaticinor.
 ψευδοπροφήτης, ὁ falsus propheta.
 ψευδορκέω -ῶ falsum juro; perjo-
 ro, -are.
 ψευδορκία, ἢ perjurium, -ii, οὐ.
 falsum jusjurandum.
 ψευδορκίος, ὅν. perjurus, a, um;
 qui falso jurat.
 ψεύδος, τό mendacium, -ii, οὐ ψεύ-
 δος λέγω, mendacium dico.
 ψευδοσοφία, ἢ sapientia falsa.
 ψευδόσοφος, ὅν. falso sapiens.
 ψευδόστομα, τό ostium falsum.
 ψευδοστομέω -ῶ ori mendaci utor;
 mentior, -iri.
 ψευδόστομος, ὅν. mendax, -acis.
 ψευδοφίλιππος Philippus simulatus
 ψευδοχριστός, ὁ Christi nomen et
 dignitatem sibi falso tribuens; Pseu-
 do-Christus.
 ψευδόχρυσος, ὅν. falso auro factus,
 a, um; speciem auri falsam referens.
 ψεύδω 1) fallo (fefelli), -ere, ali-
 quem ἢ aliquid. ἢ ἐλπς ἐψυσε τὴν
 τόλμην, spes fefellit audaciam. 2) de-
 cipio -ere, aliquem. ἰδὲ ψεύδομαι.

ψευδωμοτέω -ῶ perjuro, -are.
 ψευδωμότης, ὁ perjurus, i. ἄ.
 *ψευδωνυμία, ἢ falsum nomen.
 ψευδώνυμος, ὅν. falsum nomen
 gerens. τό ψευδώνυμον, falsum nomen
 *ψευδωνύμως falso nomine.
 ψευδῶς falso; mendaciter.
 ψεύσις, ἢ mendacium, ii, οὐ.
 ψεύσμα, (ψεύσμα) τό mendacium.
 -i, ψεύματα λέγει, mentiris.
 ψεύστης, ὁ, ψεύστρια, ψεύστρεα,
 ἢ mendax, -acis.
 ψήγμα, τό 1) ramentum -i, οὐ. 2)
 ψήγματα χρυσοῦ, auri mcae.
 ψήκτρα, ἢ 1) radula, -ae, θ. *2)
 νεοελ. peniculus, i, ἄ.
 ψηλαφάω -ῶ, ψηλαφίζω τὴν com-
 tracto (-avi), -are. aliquid; palpo,
 -are. aliquem.
 ψηλάφημα, τό, ψηλάφισις, ἢ com-
 tractatio, -onis, θ. palpum, -i, οὐ.
 ψηλαφητός, ἢ, ὅν. contractabilis, e.
 ψηλαφητός contractabiliter.
 ψηλαφία, ἢ contactus, -us, ἄ.
 ψηλαφίδα παίζω velatis oculis
 reliquos contractando manibus quaero
 ψηλαφώδης, ἔς. saepius palrans.
 ψήξις, ἢ fricatio, -onis, θ. frica-
 mentum, -i, οὐ.
 ψήσσα, ἢ passer marinus.
 ψηφάω -ῶ cogito, -are; ratiocinor,
 -ari; computo, -are.
 *ψητός, ἢ, ὅν. assus, a, um. τό ψη-
 τόν, assa caro. (ἢ) ὀπτός.
 ψηφηφορέω -ῶ suffragium fero.
 ψηφηφορία, ἢ suffragii ἢ senten-
 tia latio. ψηφηφορίας γνομῆς, sen-
 tentiis dictis.
 ψηφηφόρος, ὅν. qui suffragium ἢ
 sententiam fert.
 ψηφιδώδης, ἔς. calculosus, a, um.
 ψηφίζω 1) calculis computo sup-
 puto -are. 2) ψηφίζομαι. a) suffra-
 gium fero ἢ in eo ὁ decerno (crevi),
 -ere aliquid (θελαφῶν triumphum).
 ψηφίζομαι τινί τιμᾷ, honores alicui
 decerno γι ψηφίζομαι τινα, suffragiis
 aliquem creo ὁ ψηφισμένος, ἢ, ὅν.
 decretus, creatus, a, um.
 ψηφίον, τό calculus, -i, ἄ.
 ψηφίς, ἢ 1) calculus, -i, ἄ. 2) la-
 pillus pretiosus; gemma, -ae, θ.
 *ψηφισις, ἢ decretio, -onis, θ.
 ψήφισμα, τό decretum, -i, οὐ.

ψηφιστής, δ. calculator, -oris, δ.
 ψηφοθετέω -ω opus tessellatum
 facio
 ψηφοθέτημα, τό opus tessellatum;
 tessellatum pavementum
 ψηφοθέτης, δ. tessellarius, -i, δ. m-
 sarius, i. δ.
 *ψηφολέκτης, δ. diribitor, -oris, δ.
 *ψηφολεξία, ἡ diribitio, -onis, θ.
 *ψηφολογείον, τό tabula diribendi.
 ψηφολογέω -ω 1) artem circulatori-
 am exerceo, -ere. 2) opus tessella-
 tum facio.
 ψηφολόγημα, τό opus tessellatum,
 tessellatum pavementum.
 ψηφολογητόν ἔδαφος, pravimentum
 tessellatum.
 ψηφολόγος, δ. tessellarius, -ii, δ.
 ψηφοπαικτέω -ω calculis ludendo
 fallo
 ψηφοπαίκτης, δ. qui calculis lu-
 dendo fallit.
 ψηφοποιός, calculorum confector
 ψήφος, ἡ 1) calculus, -i, δ. 2) ἡ
 δια ψ γνώμης ἀπόφασις, suffragium,
 -i, οὐ φέρω, ἐπιφέρω τὴν ψήφον περὶ
 τίνος, suffragium fero de aliquo. κρύ-
 βδην ἢ φανεράν τὴν ψήφον φέρω, clam
 aut palam suffragium fero. διαχωρίζω
 (διακρίνω) τὰς ψήφους, suffragia diri-
 μο ἢ diribeo 3) ἡ τοῦ ψηφωτοῦ ἔδα-
 φος, tessella, -ae, θ. tessera, -ae, θ.
 ψηφηφορέω -ω suffragium fero ψ.
 περὶ τίνος, suffragium fero de ali-
 qua re.
 ψηφηφορία, ἡ suffragii elatio.
 ψηφηφόρος, δ. qui suffragium fert.
 ψηφών, δ. peritus putator.
 ψηφωτός, ἡ, ον. tessellatus, a, um.
 ψήχω, fricando detergo, destrin-
 go, -ere (equum).
 ψιαθιάζομαι in storea cubo
 ψιάθιον, τό storeola, -ae, θ. tege-
 ticula, -ae.
 ψιαθοπλόκος, ψιαθοποιός, δ. sto-
 rearum textor; tegetarius, -ii, δ.
 ψίαθος, ἡ storea, θ. tegetes, -itis, θ.
 matta, -ae, θ.
 ψιθυρίζω 1) susurro, -are; mur-
 mureo, -are. 2) obtreco, -are; occulte
 crimino, -ari.
 ψιθύρισμα, τό susurramen, -inis, οὐ.
 ψιθυρισμός, δ. susurramen, -inis,
 θ. susurrus, -i, δ.

ψιθυριστής, δ. susurrator, -oris, δ.
 susurro, onis, δ.
 ψιθύρος, ον. susurrans, -ntis.
 ψιθύρος, δ. 1) = ψιθυρισμός susurrus,
 -i, δ. 2) = ψιθυριστής, susurro -onis, δ.
 ψιλαρός, δ. praefectus velitum.
 ψίλαξ, δ. calvus, -i, δ.
 ψιλή, ἡ spiritus lenis.
 ψιλήται, οἱ velites, -um, δ.
 ψιλόταπης, tapis non villosus.
 ψιλός, ἡ, ον. 1) = γυμνός, nudus,
 a, um. ψιλός δένδρων, arboribus nudus.
 2) = ἄθριξ, glaber, bra, brum. ψιλός
 εἶμι, glabreo, -ere, ψιλός γίγνομαι,
 glabresco, -ere. 3) inermis, e. θ. οἱ
 ψιλοί, milites levis armaturae 4) =
 λεπτός, tenuis, e; exilis, e. 5) δ ψιλός
 λόγος, prosa oratio.
 ψιλότης, ἡ 1) nuditas, -atis, θ. 2)
 calvitium, -i, οὐ. 3) tenuitas, -atis, θ.
 ψιλόω -ω 1) nudo -are; privo,
 -are. 2) spiritu leni noto. 3) ψιλοῦ-
 μαι, α) = ψιλός (σπλαχνικός) γίγνομαι,
 glabresco, -ere. 6) spiritu leni notor.
 ψίλωμα, τὴν calvities, -ei, θ.
 ψίλωσις, ἡ 1) nudatio, -onis, θ. 2)
 pilorum evulsio. 3) pronuntiatio cum
 spiritu leni.
 ψιμυθίζω, cerussâ illino.
 ψιμυθισμός, δ. fucatio per cerussam
 ψιμύθιον, τό cerussa, -ae, θ.
 ψιμυθίδω -ω cerussâ illino. cerus-
 sâ fucio. ψιμυθιοῦμαι, cerussa me
 illino ἢ fucio. ἐψιμυθιωμένος, η, ον,
 cerussatus, a, um.
 ψίξ, ἡ mica panis.
 *ψιττανίζω dictata decanto.
 ψιττανός, (ψιττανός), δ. psittacus.
 ψίχα, ἡ panis mollior pars
 ψιχίον, τό parva mica panis; fru-
 stulum panis.
 ψυχολογέω -ω micas lego.
 ψόα, ψοιά, ἡ lumbus, -i, δ.
 ψογερός, δ, ον. ad reprehendendum
 proclivis, e; vituperandus, a, um.
 ψύγος, δ. reprehensio, -onis, θ. vi-
 tuperatio, -onis, θ. τοῦτο ἔπαινον σοι
 μάλλον ἢ ψόγος φέρει, ea res laudi tibi
 potius quam vituperationi est.
 ψοφέω -ω 1) sono, -are; strepo,
 -ere. ἡ θύρα ψοφεῖ, janua strepit
 (quum ab exeunte strepitur) *2) νοςολ.
 = ἀποθνήσκω, morior, emorior, -i.
 ψόφημα, τό strepitus, -us, δ.

ψοφητικός, ἡ, ον strepitum edens.
 ψοφοδής, ἐς ad quosvis sonos ἢ
 strepitus expavescens; admodum pa-
 vidus formidulosus, a, um.
 *ψοφοδεῶς, pavide: formidolose.
 ψόφος, δ. 1) strepitus, -us δ. fra-
 gor oris, δ. *2) νοςολ. θάνατος ζωῆς,
 mors animalis.
 ψοφώδης, ἐς strepens, -ntis.
 ψυγεῖον, τό frigidarium, -ii, οὐ.
 ψυγεύς, δ. refrigerans, -ntis.
 ψύγμα, τό frigus, -oris, οὐ refri-
 geratio -onis, θ. remedium refrige-
 ratio -onis, θ. remedium refrigerans.
 ψυγμός, δ. refrigeratio, -onis θ.
 ψυκτήρ, δ. frigidarium, -ii, οὐ.
 ψυκτήριος, α, ον. ψυκτικός, ἡ, ον.
 refrigeratorius, a, um.
 ψυκτός, ἡ, ον. 1) refrigeratus, a,
 um. 2) refrigerandus, a, um.
 ψύλλα, ἡ ψύλλος δ. pulex, -icis, δ.
 ψυλλίζω pulico, are. ψυλλίζομαι,
 me pulico
 ψύλλον, τό (βοτ.) pulicaria, -ae, θ.
 ψυλλώδης, ἐς pulicosus, a, um.
 ψύξις, ἡ refrigeratio, -onis, θ.
 ψυχαγωγέω -ω 1) animas duco ἢ
 deduco -ere. 2) animum flecto et
 attraho. animum alliceo, ἔθ. oblecto
 -are aliqua re).
 ψυχαγωγήμα, τό oblectamentum.
 ψυχαγωγία, ἡ animi oblectio ἢ
 ἀπλ oblectatio onis, θ.
 ψυχαγωγικός, ἡ, ον. animum alli-
 ciens, oblectans, -ntis; oblectatorius,
 a, um.
 ψυχαγώγιον, τό locus amoenus.
 ψυχαγωγός, δ. 1) ductor (deductor)
 animarum. 2) oblectabilis, e; oble-
 etans, -ntis; oblectator, -oris.
 ψυχάζω me refrigero.
 ψυχᾶτος, α, ον. ad animum pertinens.
 ψυχάριον, τό animula, -ae, θ.
 ψύχεινος, η, ον. frigidus, a, um;
 gelidus, a, um.
 ψυχεῖον, τό locus frigidus.
 ψυχή, ἡ 1) anima, -ae, θ. vita, -ae,
 θ. ἀφαιρούμαι τινα τὴν ψυχὴν, alicui
 adimo animam ἢ vitam. ἐκπνέω τὴν
 ψυχὴν, animam exspiro. τὴν ψυχὴν δι-
 δωμι ὑπὲρ τίνος, vitam profundo pro
 aliquo 2) animus, -i, δ. ἡ ψυχὴ ἀθά-
 νατός ἐστι, animus immortalis est. 3)
 ψυχὴ μου anima mea! anime mi!

ψυχίδιον, τό animula, -ae, θ.
 ψυχίζομαι algeo, -ere.
 ψυχικός, ἡ, ον. animalis, e.
 ψυχοβλαβής, ἐς animo noxius.
 ψυχογονία, ἡ generatio animi.
 ψυχοδοτήρ, δ. animae dator.
 ψυχοειδής, ἐς animo similis.
 ψυχόθεν ex animo.
 ψυχοκτόνος, ον. animum necans.
 ψυχόλεθρος, δ. perniciēs animi.
 ψυχραίνω 1) refrigero, -are. ψυ-
 χραίνομαι, frigesco -ere; refrigesco,
 -ere. *2) μεταψυχραίνω τὸν ζῆλον
 τίνος, studium alicujus restinguo δ.
 ζῆλός μου ἐψυχράνη, studium meum
 restinctum est.
 ψυχρασία, ἡ ψύχρευμα, τό 1) fri-
 gus -oris, οὐ. 2) ineptiae, -arum, θ.
 ψυχρήλατος, ον. περὶ σιδήρ. πεπυ-
 ρακτ.). aquae immersus, a, um.
 ψυχρία, ἡ frigiditas, -atis, θ.
 ψυχρίζω refrigero, -are.
 ψυχριστός, ἡ, ον. refrigeratus.
 ψυχροβαφής, ἐς aquae frigidae
 immersus, a, um.
 ψυχροδόχος, ον. frigidarius a, um.
 ψυχρολογέω -ω frigide dico.
 ψυχρολογία, ἡ dictio frigida.
 ψυχρολόγος, ον. frigide dicens.
 ψυχρολουσία, ἡ lotio in (aqua)
 frigida.
 ψυχρολουτέω -ω, ψυχρολουτρέω,
 -ω frigida me lavo ἢ labor, -ari.
 ψυχρολούτης, qui frigida lavatur.
 ψυχροποιέω -ω refrigero, are.
 ψυχροποιητικός, ἡ, ον. refrigerans.
 ψυχροποιός, ον. frigorificus a, um.
 ψυχρόλεθρος, ον. animis perniciosus.
 ψυχρολιπής, ἐς exanimus, a, um.
 ψυχομαχέω -ω 1) ad extremum
 spiritum depugno. 2) = ψυχορραγῶ,
 animam ago.
 ψυχομαχία, ἡ ad extremum usque
 spiritum producta dimicatio.
 ψυχομιγής, ἐς frigore mixtus.
 ψυχομοιπτός, animarum deductor.
 ψυχορραγέω -ω animam ago δ.
 ψυχορραγών, animam agens.
 ψυχορραγής, ἐς ψυχορραγών.
 ψυχορραγία, ἡ singultus, -us, δ.
 ψύχος, τό frigus, -oris, οὐ ψύχ-
 χειμῶνος frigora hiemis.
 ψυχοσάος, ον. animam servans.
 ψυχοστόλος, ον. animam mittens.

ὠνομασμένως nominatim.
 ὠνος, ὁ pretium, ii, οὐ
 ὠογενής, ἐς ex ovo genitus.
 ὠοειδής, ἐς ovo similis
 ὠόν, τό, ovum, -i, οὐ τό τοῦ ὠοῦ
 λεύκωμα, οὐ candidum. ὁ τοῦ ὠοῦ
 κρόκος, οὐ luteum. τό τοῦ ὠοῦ ὄστρα-
 κον οὐ putamen.
 ὠοπώλης, ὁ ovum venditor.
 ὠόπωλις, ἡ ovum venditrix.
 ὠοσκοπία, ἡ vaticinatio ex ovib.
 ὠοσκοπικά, τά liber de arte ex
 ovib. vaticinandi.
 ὠοτοκέω -ὠ ovum (ova) pario.
 gigno edo, -ere.
 ὠοτοκία, ἡ οὐ generatio
 ὠοτόκος, οὐ oviparus, a, um.
 ὠοφόρος, οὐ ovum ferens.
 ὠρα 1 tempus anni, hora -ae, θ. ἡ
 χειμερινή, ὠρα, hibernum tempus. αἱ τέσ-
 σαιres ὠραι τοῦ ἔτους, quatuor horae
 anni. 2) = καιρός, εὐκαιρία, tempus
 -oris, οὐ. hora. ἡ ὠρα τοῦ δεῖπναι
 tempus edendi. ὠρα σοί ἐστιν ἀπέναι,
 tibi est tempus abire. ὠρα ἐστὶ λέγειν
 tempus est dicere. 3) aetas florens,
 juvenas, ἡ juvenas. 4) pulchritudo,
 -inis, θ. venustas, -atis, θ. 6) αἱ ὠ-
 ραι, Horae arum, θ. πλ. 5) πρὸ πάν-
 των ἐν τῇ νεοσλ. tempus diei, hora,
 -ae, θ. ἡμίσεια ὠρα, semi-hora. μία ὠρα
 καὶ ἡμίσεια, sesqui hora. τῇ ἐνάτῃ ὠρᾷ,
 hora nonā. περὶ τὴν ἐνάτην ὠραν, hora
 fore novā καθ' ἑκάστην ὠραν. in horas.
 τί ὠρα εἶνε (πηνίκα τῆς ἡμέρας ἐστὶ);
 hora quota est? quid horae est? πλη-
 σιάζει ἡ ἕκτη ὠρα, haud longe sexta
 abest, instat hora sexta. ἡ ὠρα εἶνε
 δύο καὶ δεκα λεπτά, decem puncta
 nunc sunt a secunda. δύο ὠραι καὶ
 τέταρτον, secunda est et quadrans.
 τρεῖς ὠραι παρὰ πέντε λεπτά, quinque
 punctis abest hora tertia. ἰδέ λεπτόν.
 ὠρα, ἡ cura -ae, θ.
 ὠραῖζω decoro, -are; orno ἡ exor-
 no. -are. ὠραῖζομαι a nimis orno
 me. 6) floreo, -ere; sum pulcher.
 ὠραίος, α, οὐ 1) tempestivus, a,
 um, maturus a um. παρθένος ὠραία
 γάμου, virgo tempestiva ἡ matura
 viro ἡ ἀπλ. matura, -ae, θ. 2) qui
 est in aetatis flore. 2) pulcher, chra,
 chrum; venustus, a, um.
 ὠραιότης, ἡ 1) tempestivitas, ma-

turitas, -atis, θ. 2) pulchritudo, -inis,
 θ. venustas, atis, θ.
 ὠραῖσμα, τό. ὠραῖσμός, ὁ ornatum
 exquiritior, exornatio -onis θ
 ὠραιότης, ὁ qui se ornat; forma-
 ster, -tri, α
 ὠραιώς mature.
 ὠρεσιδότης (Ἀπόλλων) qui tempo-
 ra anni affert et largitur.
 ὠρεύω, ὠρέω -ὠ cura gero.
 ὠρημα, τό cura, -ae θ.
 ὠραιός, α, οὐ unius horae.
 ὠρικός, ἡ, ὁν tempestivus, a, um.
 ὠριμάζω 1) matura, -are, aliquid.
 2) maturesco, -ere
 ὠριμος, οὐ maturus, a, um.
 ὠριμότης, ἡ maturitas, -atis, θ.
 ὠρίων, ὁ Orion, -ionis, α.
 ὠρολογέω -ὠ horas dico.
 ὠρολογητής, ὁ horarum index.
 ὠρολόγιον, ὠρονόμιον, τό horolo-
 gium -ii, οὐ 2) νεολ. horae, -arum, θ.
 ὠρολόγιον σου, νομίζω, πηγαίνει ἐμ-
 πρὸς, currit ocus, credo, horologium
 tuum. τό ὠρολόγιόν μου συνήθως πη-
 γαίνει ὀπίσω, horologium meum solet
 retardari. τό ὠρολόγιόν μου ἐστάθη,
 substitit horologium meum τό ὠρο-
 λόγιον συμφωνεῖ πρὸς τό τοῦ δημοσίου,
 horologium meum cum horis publicis
 congruat. ἰδέ χοροδίζω
 ὠρονομέω -ὠ horas indico.
 ὠρονόμος, οὐ horas regens.
 ὠροσκοπεῖον, ὠροσκοπῖον, τό ho-
 roscopium, -ii, οὐ
 ὠροσκοπέω -ὠ horas considero et
 noto; horoscopo, -are.
 ὠροσκοπίαις. ὠροσκοπία, ἡ con-
 sideratio horarum.
 ὠροσκοπός, ὁ horoscopus, -i, α.
 ὠρυγή, ἡ, ὠρυγμός, ὁ, ὠρυγμα,
 τό 1) mugitus, rugitus, -us, α. 2)
 ululatus -us α.
 ὠρύω, ὠρύομαι 1) = βρυχώμαι, ru-
 gio, -ire; 2) = δολύζω, ululo, -are.
 ὠρύομαι τινα, ululo aliquem.
 ὥς (= οὕτως) ita, hoc modo, hac
 ratione. καὶ ὥς, sie, ita quoque.
 ὥς 1) ἐπὶ. α ut ἡ ubi: estin ὥς
 λέγεις, est, ut dicis ὥς ἐπίστασθε, ut
 scitis. 6 sicut ἡ sicuti quemadmo-
 dum: ὥς φησι Κικερων, sicut Cicero
 dicit. ὥς φέτο, quemadmodum existi-

mabat. ὥς παρὰ πάντων ὁμολογεῖται,
 sicuti ab omnibus conceditur. γ) tan-
 quam: ὥς ὄφεις, tanquam terpens.
 (θαυμάζονται) ὥς οὐρα γιγνημῆ-
 νοι, tanquam qui sapientes facti fue-
 rint. 6) quasi: (κατελεπετο) ὥς νοσῶν
 quasi aegrotaret ὥς ὁ καρκίνος εἴθε,
 quasi cancer solet. ε) μετ' ἀριθμητ.
 circiter, fere. ad: ὥς ὁκτώ σταδίους
 ἀπέχει, circiter mille passus abest.
 ὥς διακόσαι νῆες, circiter ducentae
 naves. ὥς τεσσαράκοντα, ad quadragin-
 ta. 7) μεθ' ὑπερθετ. quam: ὥς τάχιστα,
 quam celerime, quam primum. ὥς
 μάλιστα ἡδύνατο ἐπιχειρησέναι, quam
 primum poterat occultissime. ὥς βρα-
 χύτατα, quam brevissime. 8) ὥς πρὸς
 τι, versus: ὥς πρὸς τὸν Ὠκεανόν, ad
 Oceanum versus (proficiscor). ὥς
 πρὸς τὸ ὄρος versus montem, in re-
 gionem montis ἡ ἐν ἐπιφρονήσ. quam
 quantopere. ὥς ἀστεῖος ὁ ἄνθρωπος,
 quam urbanus iste est. ὥς ἀληθὲς
 ἐστὶ, quam verum est. ὥς σφόδρα,
 quam valde! ὥς τερομαι ὥς ἡδομαι,
 quantopere gaudeo. ὥς ἀρα φλυαροῦ-
 μεν, quantopere igitur egulamur θαυ-
 μαστῶς ἡ θαυμασίως ὥς, mirum quan-
 tum! ὑπερφυῶς ὥς, immane quantum!
 6) φράσεις: ὥς εἰκός. ut aequum est
 ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, ut mihi videtur. ὥς
 εἴκειν, ut videtur. ὥς ἐγώμαι, ut ego
 opinor. ὥς ἐμοί. ὥς γ' ἐμοί, ὥς γ' ἐμοί
 κριτῇ (ὑπὸν. δοκεῖ), ut mihi videtur,
 meo iudicio. ὥς τό πολὺ, ὥς ἐπὶ τό
 πολὺ, ὥς ἐπὶ τό πλεῖστον, plerumque,
 plurima ex parte, ut plurimum. ὥς
 τὰ πολλά, frequentissime, saepissime,
 plerumque. — 2) πρὸθ. in, ad (ali-
 quem ἡ σπαν aliquid). — 3) σύνθ. α)
 χρόν. ut, quum, ubi postquam: ὥς δὲ
 εἶδεν ἑλαφόν, (εἶδωκεν), ubi autem cer-
 vum vidit. 6) αἰτιολογ. quia, quoniam;
 quod: ὥς θέρος ἦν, quia aestas erat.
 ὥς οὐ δυναμένος καθεύδειν, quod so-
 mnium capere non posset. Σωκράτης
 κατηγορήθη, ὥς διαφθεῖρων τοὺς νεούς,
 Socrates accusatus est, quod cor rum-
 peret juvenes. γ) εἰδικ. (ubi latine
 redendum est per accusat. cum infi-
 nitivo: δῆλον ὥς ἀπείρως ἔχουσιν, ma-
 nifestum eos imperitos, ignaros, esse
 6) τελικ. ut, quo: ὥς εἰπεῖν, ut ita
 dicam. ὥς ἔπος εἰπεῖν, ὥς συντόμως εἰ-

πεῖν, ὥς συνελόντι εἰπεῖν, ut brevis-
 sime dicam. ε) ὥς μή, ne: ἐπιμελοῦ
 ὥς μὴ νοσήματι περιπέσης, cura, ne in
 morbum incidas. 7) συμ = ὥστε ut.
 ὥσαν, ὥς ἄν dum, donec.
 ὥσανεῖ ὥς ἄν εἰ prout, tanquam,
 quasi. perinde ac si.
 ὥσάυτως similiter, simili modo ἡ
 ratione; eodem modo
 ὥσει: quasi: ὥσει τεσσαράκοντα μνᾶς,
 quasi quadraginta minas.
 ὥσις, ἡ impulsus, -us, α.
 ὥσπερ ut, quemadmodum: ὥσπερ
 ἄλλος ἐστιν ut moratur.
 ὥσπερ εἰ, ὥσπερ εἰ ut si.
 ὥσπερ ανεί, ὥσπερ αν εἰ. quasi.
 ὥστε ut (προηγ. δεκτικῶ): οὕτως
 ἐφ' ἧς αὐτόν, ὥστε υἱὸς αὐτοῦ ἐνομιζέτο.
 sic eum diligebat, ut is ejus habe-
 retur filius εἰς τοσοῦτον, ὥστε, adeo
 ut ὥστε μή, ut non. ἡ ὥστε, quam ut:
 μεῖζω κακὰ ἡ ὥστε ἀνακλαῖν, miseriae
 majores quam ut lugeri possent
 ὥσσης, ὁ qui trudit.
 ὥστίζω saepius trudo.
 ὥστικός, ἡ, ὁν impellens, -ntia;
 trusatilis, e.
 ὥστικῶς impellendo; trudendo.
 ὥστισμός, ὁ impulsus, us, α. impe-
 tus, -us, α.
 ὥστός, ἡ, ὁν impellendus, a, um;
 trusatilis, e.
 ὠτάγρα, ἡ forceps auricularia.
 ὠτακουστέω -ὠ ausculto, -are.
 ὠτακουστής, ὁ qui auscultat; de-
 lator (καρ. principis alicujus)
 ὠταλέω -ὠ, ὠταλγία -ὠ aurium
 dolore labōre, -are.
 ὠταλγία, ἡ aurium dolor.
 ὠταλγικός, ἡ, ὁν 1) aurium dolo-
 re laborans. 2) aurium dolorem ex-
 citans
 ὦ τάν, ὦ τάν o homo! heus amice!
 ὠτάριον, τό auricula, -ae, θ.
 ὠτειλή, ἡ cicatrix, -icis, θ.
 ὠτικός, ἡ, ὁν ad aurem pertinens.
 ὠτίον, τό auricula, -ae, θ.
 ὠτίς (πτ.) otis, -idis, θ.
 ὠτίτης (δάκτυλος) auricularis.
 ὠτογλυφίς, ἡ auriscalptum, οὐ.
 ὠτοειδής, ἐς similis auriculae.
 ὠτοειδῶς in formam auriculae.
 ὠτοκάταξις, ἡ aurium fractio.
 ὠτός, ὠτος (πτ.) otus, -i, α.

ὠτόεις, εσσα, εν' auritus, a, um.
 ὠφέλεια, ἡ utilitas, -atis, θ. com-
 modum. -i, ου.
 ὠφελέω -ω juvo, adjuvo, -are, ali-
 quem; prosum (profui) prodesse.
 alicui ουδεν σε ὠφελη-εν, nihil tibi
 profuit. ουτε σεαυτον ουτε ετερον ὠφε-
 λησας, nec tibi nec alteri profuisti
 ὠφελω τινα τι, adjuvo aliquem in ali-
 qua re. ὠφελοῦμαι ἀπο τινος εκ τινος,
 utilitatem capio ex aliquo. ὠφελοῦμαι
 ἀπο τινος, παρὰ τινος, adjuvor, sublevor
 ab aliquo πανταγόμεν ὠφελοῦμαι, ex
 quibuscunque rebus utilitatem capio.
 ὠφέλημα, τό adjumentum, -i, ου
 ὠφέλησις, ἡ utilitas, -atis, θ
 ὠφελητέος, α ον adjuvandus, a, um.
 ὠφέλιμος, ον utilis, ο.
 ὠχρα, ἡ ochra, -ae, θ.

ὠχραίνω· 1) pallidum reddo. 2)
 pallesco, -ere
 ὠχραντικός, ἡ. ον pallidum redens.
 ὠχράω -ω palleo, -ere.
 ὠχρία, ἡ pallor, -oris, α.
 ὠχρίας ο homo pallidus.
 ὠχρίασις, ἡ pallor, -oris, α.
 ὠχριάω -ω pallesco (-ui, -ero
 ὠχρός, α, ον pallidus, a, um; pal-
 lens, -ntis ὑπο ἔρωτος, ὑπο φόβου, ὑπο
 νότου ὠχρός εἰμι, amore, metu, morbo
 palleo.
 ὠχροτής, ἡ pallor, -oris, α.
 ὠχρόω -ω 1) pallidum reddo; -ere.
 2) pallidus sum
 ὠχρωμα, τό pallor corpori indutus.
 ὠν (ὠπός), ἡ oculus, -i, α.
 ὠώδης, ες ονε similis; οvi speciem
 habens.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΤΣΟΓΙΑΣ
 ΙΑΤΡΟΣ
 ΕΠΙΔΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΕΝ ΑΥΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΠΟΥΛΙ

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΤΣΟΓΙΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΤΗΤΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΠΟΥΛΙ

(Παραμύθι)

Μιά φορά κι έναν καιρό ήταν ένας βασιληᾶς καὶ μιὰ βασίλισσα πού εἶχαν δυὸ παιδιά ἕνα κορίτσι καὶ ἕνα ἀγόρι. Ὁ βασιληᾶς καὶ ἡ βασίλισσα ἦταν εὐτυχισμένοι πού εἶχαν αὐτὰ τὰ παιδιά. Ἦταν ἡ χαρὰ τους καὶ τὸ καμάρι τους. Τὰ ἔβλεπαν νὰ μεγαλώνουν καὶ νὰ ὠμορφαίνουν κ' ἔλεγαν: Πιὸ ὠμορφότερα παιδιά ἀπὸ τὰ δικά μας δὲ γίνονται.

Ὅλη μέρα τὰ δυὸ ἀδέρφια ἔπαιζαν στὸ περιβόλι τοῦ παλατιοῦ κι ἦταν μιὰ χαρὰ νὰ τὰ βλέπη κανεῖς. Εἶχαν ἐλαφάκια μὲ χρυσᾶ κέρατα καὶ πουλιὰ μὲ κορῶνα στὸ κεφάλι καὶ ἀλογάκια καὶ λουλούδια καὶ φρούτα καὶ ὅτι ἤθελεν ἡ καρδιά τους. Αὐτὴ ὅμως ἡ εὐτυχία τους δὲ βάσταξε πολὺ. Κατὰ κακὴ τύχη ἡ βασίλισσα ἡ μάνα τους ἀρρώστησε καὶ πέθανε. Ὁ βασιληᾶς τί νὰ κάμῃ; πῆρε ἄλλη γυναῖκα νὰ τὴν κάμῃ βασίλισσα. Αὐτὴ ὅμως μόλις εἶδε τὰ ἀδέρφια πού ἦσαν ἔτσι ὠμορφα τὰ ζήλεψε καὶ τὰ μίσησε. Κάθε μέρα ἀντὶς νὰ τ' ἀγαπᾷ τὰ μισοῦσε περισσότερο. Ὁ βασιληᾶς δὲν καταλάβαινε τίποτα γιατί εἶχε τὴ δουλειά του καὶ ἔλειπε ὅλη μέρα.

Καὶ τὰ παιδιὰ πάλι δὲ μαρτυροῦσαν τῇ μητρειᾷ τους γιὰ νὰ μὴν τὸν πικράνουν.

Ἐκεῖ ἦρθε καιρὸς νὰ κάμῃ πόλεμο ὁ βασιληᾶς. Ἀρματώθηκε καβαλίκεψε τ' ἄλογό του, ἀποχαιρέτησε τὴ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιὰ του κι ἔφυγε. Ἄχ Θε μου τί ἦταν αὐτό! Μόλις ἔφυγε ὁ πατέρας ἡ μητρειὰ ἀμέσως φωνάζει ἓνα τσοπάνη, τοῦ δίνει τὸ βασιλόπουλο τὸ ἀγόρι καὶ τοῦ λέει:

—Πάρε αὐτὸ τὸ παιδί καὶ πηγαινέ νὰ τὸ σκοτώσῃς σοῦ δίνω ἓνα σακκὶ φλουριὰ γιὰ πληρωμή.

Ὁ Τσοπάνος πῆρε τὸ σακκοῦλι τὰ φλουριὰ καὶ τὸ παιδί κι ἔφυγε. Μὰ τὸ λυπήθηκε καὶ δὲν τὸ σκότωσε μόνον τὸ πῆγε στὸ βουνὸ ἐκεῖ ποὺ ἔβοσκε τὸ κοπάδι του καὶ τὸ ἔκαμε τσοπανόπουλο. Τῇ δεύτερῃ μέρᾳ τοῦ ἔδωσε ἓνα σουράβλι καὶ τοῦ εἶπε:

—Νὰ μάθῃς σουραύλι· μ' αὐτὸ θὰ ξεχνᾷς ὅ,τι θλίψῃς ἔχεις. Γιατί τὸ βασιλόπουλο ἦταν θλιμμένο ποὺ ἔχασε τὸν πατέρα του καὶ τὴν ἀδερφή του.

Ἄς ἀφήσωμε ὅμως τώρα τὸ τσοπανόπουλο κι ἄς πᾶμε στὴν ἀδερφή του.

Ἡ μητριὰ μόλις ξεφορτώθηκε τὸ βασιλόπουλο εἶπε:

—Τώρα ἄς δοῦμε πῶς θὰ βγάλουμε καὶ τὴν ἄλλῃ ἀπὸ τὴ μέση.

Πῆγε λοιπὸν καὶ βρῆκε τὴν πιὸ σκοτεινὴν κάμαρα τοῦ παλατιοῦ καὶ τὴν ἔκλεισε μέσα. Δὲν τῆς ἔδινε νὰ φάῃ παρὰ ἓνα ξεροκόμματο ψωμί καὶ λίγο θολὸ νερὸ κ' ἔλεγε:

—Τί θὰ κάνῃ; θὰ πεθάνῃ. Κι ἀλήθεια θὰ πέθαινε ἡ βασιλοπούλα ἐκεῖ στὸ σκοτεινὸ κατώϊ ποὺ τὴν ἔκλεισε ἂν δὲν ἐρχόταν ἡ καλὴ τῆς μοῖρα.

Καὶ νὰ πῶς:

Ἐνα βράδυ ποῦ ἔκλαιε τὸ καημένο τὸ κορίτσι γιὰ τὸ φόβον στὰ σκοτεινά, νὰ κι ἐρχεται ἡ μοῖρα του καὶ τοῦ λέει:

—Γιὰ νὰ μὴ στενοχωρῇσαι, πάρε αὐτὸν τὸν καθρέπτη.

Ἐκεῖ μέσα θὰ βλέπῃς ὅλο τὸν κόσμον καὶ θὰ διασκεδάζῃς.

Καὶ τῆς εἶπε ἀκόμα.

—Σὰ μὲ χρειαστῇς χτύπησε τρεῖς φορές τὰ χέρια σου κι ἐγὼ θὰ ἔρχωμαι ἀμέσως. Κ' ἔφυγε.

Ἡ βασιλοπούλα ἀπὸ τὴ στιγμή ἐκείνη, δὲν στενοχωριόταν πιά. Δὲ φοβόταν, δὲν ἔκλαιγε. Κρατοῦσε τὸν καθρέπτη κ' ἔλεγε.

—Ἄς δῶ τὸ περιβόλι μας.

Κι ἀμέσως ἔβλεπε τὸ περιβόλι μὲ τὰ δέντρα, μὲ τὰ λουλούδια, μὲ τὰ ἐλαφάκια ποῦ εἶχαν τὰ χρυσὰ κέρατα καὶ τὰ πουλιὰ μὲ τὴν κορώναν στὸ κεφάλι.

Κάποτε εἶπε:

—Ἄς δῶ τὸν πατέρα μου!

Κ' εἶδε στρατὸ πολὺ καὶ τὸν πατέρα τῆς μὲ τοὺς στρατιγούς νὰ πολεμᾷ.

Ἐνα μόνον δὲν ἔβλεπε, τὸν ἀδερφό τῆς. Ἄχ! αὐτὸν τῆς τὸν εἶχε σκοτώσει ἡ κακὴ μητριὰ.

Μιὰ μέρᾳ λέει:

—Ἄς δῶ τί κάνει ἡ μητριὰ μου!

Καὶ κοιτάζει καὶ τί βλέπει. Ἡ μητριὰ τῆς καθόταν στὸ θρόνον κι ἔλεγε μιᾶς σκλάβας:

—Ἐγὼ θαρροῦσα πῶς ἡ βασιλοπούλα θὰ πέθαινε μοναχὴ τῆς, ἐκεῖ στὴ φυλακὴ ποὺ τὴν ἔκλεισα. Μὰ αὐτὴ δὲν πεθαίνει. Μάλιστα γίνεται καὶ πιὸ ὡμορφὴ κάθε μέρᾳ. Θαρρῶ πῶς πρέπει νὰ τὴ σκοτώσω κι αὐτὴ.

Νὰ τὸ ἀκούσῃ αὐτὸ ἡ βασιλοπούλα τρόμαξε.

—Θέ μου, εἶπε, θὰ μὲ σκοτώσῃ ἡ μητριὰ μου! Θυμήθηκε ὅμως ποὺ τῆς εὐχε πῆ ἡ μοῖρα τῆς νὰ τὴ φωνάξῃ κάθε ποὺ τὴν εἶχε ἀνάγκη. Χτύπησε λοιπὰ τὰ χέρια τῆς τρεῖς φορές καθὼς τῆς εἶχε παραγγεῖλει. Μὲ τὸ τρίτο παλαμάκι ἡ πόρτα ἀνοίγει καὶ νὰ ἡ καλὴ τῆς ἡ μοῖρα.

—Τί μὲ θέλεις; τὴν ἐρωτᾷ.

—Εἶδα στὸν καθρέπτη τὴν μητριὰ κι μου ἔλεγε, πῶς θέλει νὰ μὲ σκοτώσῃ. Πάρε με ἀπὸ δῶ μέσα νὰ γλυτώσω.

—Καὶ ποῦ νὰ σὲ πάω; εἶπε ἡ μοῖρα.

—Κάνε με πουλὶ νὰ πετάξω.

Καὶ ἀμέσως ἡ βασιλοπούλα γίνηκε ἓνα χρυσὸ πουλὶ καὶ φρρρ πέταξε ἀπὸ τὸ παράθυρο. Ὁλὴ νύχτα κι ὅλη μέρα πετοῦσε καὶ τὰ ξημερώματα ἔφτασε σ' ἓνα δάσος. Ποιὸ ἦταν αὐτὸ τὸ δάσος; Τὸ ἴδιο τὸ δάσος ποὺ ἦταν κι ὁ ἀδερφός της τσοπανόπουλο. Τὸ χρυσὸ πουλὶ κάθισε ἐπάνω σ' ἓνα δέντρο καὶ ἀρχίσησε νὰ κελαῖδῃ. Καὶ τόσον γλυκὰ κελαδοῦσε ποὺ τὸ τσοπανόπουλο σάστισε.

—Τί πουλὶ νᾶναι αὐτὸ ποὺ κελαηδεῖ τόσο γλυκὰ! εἶπε. Ποτέ μου δὲ μετάνηκα τέτοιο κελάηδημα. Καὶ σὰν τὸ εἶδε στὸ δέντρο ξαναεἶπε:

—Εἶναι καὶ χρυσό, ἐμεῖς ἐδῶ δὲν ἔχουμε χρυσὰ πουλιά. Θὰ εἶναι κανένα σπάνιο πουλί. Τὸ βράδυ σὰ γύρισε ὁ τσοπάνος, τοῦ λέει τὸ τσοπανόπουλο:

—Ἦρθε ἓνα χρυσὸ πουλὶ ποῦ κελαδεῖ τόσο γλυκὰ. Λέω νὰ τὸ πιάσωμε νὰ τὸ βάλωμε στὸ κλουβὶ νὰ μὴ μᾶς φύγη.

—Κάνε ὅπως θές, τοῦ εἶπε ὁ τσοπάνης.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ τσοπανόπουλο στήνει ἓνα ξόβεργο καὶ πιάνεται τὸ χρυσὸ πουλί. Τοῦ κάνει τότε τὸ τσοπανόπουλο ἓνα κλουβὶ καὶ τὸ βάζει μέσα. Ἐπειτα λέει:

—Τώρα ἄς πάω στὸ κοπάδι.

Τὸ βράδυ ποὺ γύρισε ὁ τσοπάσης μὲ τὸ τσοπανόπουλο ξαφνίστηκαν.

Ἡ καλύβα τους ἦταν συγυρισμένη καὶ τὸ γάλα βρασμένο. Δὲν μπόρεσαν νὰ καταλάβουν ποιὸς τὰ ἔκαμνε.

Ἐκεῖ ποὺ σπάζαν τὸ κεφάλι τους νὰ βροῦν αὐτὸν ποὺ τοὺς ἔκαμε τίς δουλιές, τὸ πουλὶ ἀρχισε νὰ κελαδῇ τόσο γλυκὰ ποὺ αὐτοὶ ξέχασαν τὴν ὁμιλία τους καὶ στάθηκαν ν' ἀκούσουν.

Τὴν ἄλλη μέρα πάλι τὰ ἴδια.

Τὸ βράδυ σὰ γύρισε ὁ τσοπάνης μὲ τὸ τσοπανόπουλο, βρῆκαν πάλι τὸ γάλα ἑτοιμο, τὸ σπῖτι σιγυρισμένο, τὸ φαγιψημένο.

Ἀρχισαν πάλι νὰ λένε ποιὸς ἦταν αὐτὸς ποὺ ἐρχόταν καὶ τοὺς ἔκαμε τίς δουλειές. Μὰ τὸ πουλὶ ἀρχίζει πάλι νὰ κελαδῇ

τόσο γλυκὰ, ποὺ αὐτοὶ σώπασαν καὶ τὸ ἄκουσαν. Τότε λέει ὁ τσοπάνης;

—Πάρε κι σὺ τὸ σουράβλι καὶ κοίταξε νὰ μάθης κανένα σκοπὸ ἀπὸ τὸ πουλί.

Πῆρε τὸ τσοπανόπουλο τὸ σουράβλι κι ἀρχισε νὰ παίξῃ. Καθὼς ἔπαιζε τραγουδοῦσε λυπητερά καὶ τὴν ἱστορία του. Πῶς ἦταν βασιλόπουλο καὶ πῶς ἡ κακὴ του μητριά τὸν πούλησε στὸν τσοπάνη καὶ πῶς ἂν εἶχε κοντά του τὴν ἀδερφή του θάταν εὐτυχισμένος ἐκεῖ στὸ δάσος.

Τότε τὸ πουλὶ ἀπήντησε ξαφνικὰ μ' ἓνα του χαρούμενο σκοπὸ ποῦ ἀναγάλλιασαν καὶ τὰ λιθάρια.

Τὴν ἄλλη μέρα ποὺ τὸ τσοπανόπουλο μὲ τὸν τσοπάνη ἔφευγαν μὲ τὸ κοπάδι, ὁ τσοπάνης λέει στὸ τσοπανόπουλο:

—Μεῖνε σήμερα στὸ σπῖτι! Ἴσως πιάσωμε αὐτὸν ποῦ ἐρχεται σὰ λείπωμεκαὶ μᾶς συγυρνᾷ.

—Καλὰ! εἶπε τὸ τσοπανόπουλο καὶ κρύφτηκε πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα νὰ παραμονέψῃ.

Μὰ σὲ λίγο τί νὰ δῇ. Τὸ χρυσὸ πουλὶ ἄνο.ξε τὸ κλουβὶ του, πέταξε κι ἀμέσως γίνηκε μιὰ πεντάμορφη βασιλοπούλα.

—Ἡ ἀδερφή μου! εἶπε τὸ βασιλόπουλο καὶ πετάχτηκε ἀπὸ κεῖ ποὺ ἦταν κρυμμένο.

Τὰ δυὸ ἀδέρφια ἀγκαλιάστηκαν φιλήθηκαν εἶπαν τὰ πάθη καὶ τὰ βάσανά τους.

Σὰν ἦρθε ὁ τσοπάνης ἔκαμε κι αὐτὸς χαρὰ ποὺ ἀνταμώθηκαν τὰ δυὸ ἀδέρφια. Τὴν ἄλλη μέρα ξεκίνησαν γιὰ τὸ σπῖτι τους. Βρῆκαν τὸ βασιλεῖο ποῦχε γυρίσει ἀπὸ τὸν πόλεμον, ἄρρωστο στὸ χρυσὸ του κρεβάτι. Ὁ καημένος πέθαινε ἀπὸ τὴ θλίψι του ποὺ ἔχασε τὰ παιδιὰ του. Ἡ μητριά τους καθόταν στὸ προσκεφάλι του καὶ ἔκαμε ψέματα πῶς ἔκλαιε κι αὐτή.

Τὸ τί γιορτὲς ἔγειναν στὸ βασίλειο μὲ τὸν ἐρχομὸ τῶν παιδιῶν δὲ λέγεται. Ὁ βασιλεὺς ἔδωξε τὴν κακὴ μητριά καὶ ἔζησε μὲ τὰ παιδιὰ του εὐτυχισμένος. Κάλεσε καὶ τὸν τσοπάνη καὶ τοῦ εἶπε:

—Μεῖνε μαζί μας θὰ σὲ κάμω μεγάλο ἄρχοντα στὸ παλάτι μου.

—Βασιληᾷ μου πολυχρονεμένε μου, ἀποκρίθηκε ὁ τσοπάσης, καλὰ καὶ ἅγια εἶναι τὰ πλούτη σου μὰ ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ ζήσω μακριὰ ἀπὸ τὴν ἐλεύθερη ζωὴ τοῦ βουνοῦ καὶ ἀπὸ τὸ κοπάδι μου.

Τότε ὁ βασιληᾶς διέταξε καὶ τοῦ ἔδωκαν χίλια πρόβατα, πεντοκόσια γίδια μὲ τὰ κατσικάκια τους.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

40 ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΤΟΜΟΙ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΔΥΟ ΣΕΙΡΑΣ

ΕΚΑΣΤΟΣ ΤΟΜΟΣ ΔΕΜΕΝΟΣ ΔΡ. 45.—

ΣΕΙΡΑ Α. (για παιδιά 7-12 ετών)

1. Μυθολογία για παιδιά I.
2. Μυθολογία για παιδιά II. (Οι ήρωες)
3. Μύθοι του Αισώπου.
4. 'Ο μπέμπης αρχιληστής. — Θηριο-τροφείο Τοτού και Σίας. Γρ. Ξε-ροπούλου.
5. 'Ωραιές παιδικές ιστορίες Grimm.
6. Τα ωραιότερα Παραμύθια, Andersen.
7. 'Ιλιάδα και 'Οδύσσεια, Όμηρου.
8. Ροβινσών Κρούσος, Defoe.
9. Δόν Κιχώτες, Cervantes.
10. Οι περιπέτειες του βαρώνου Μυν-χάουζεν, Burger.
11. Ταξίδια του Γκιούλιβερ, Swift.
12. 'Ιστορίες για παιδιά από τον 'Η-ρόδοτο.
13. 12 παραμύθια διαλεχτά διαφόρων λαών, Κ. Βάρναλη.
14. Οι επτά μικρές αδερφές, Andrews.
15. 10 παιδιά που έζησαν κατά έποχές από τον παλιό καιρό ως τώρα, Andresew Jane.
16. 'Ο προϊστορικός άνθρωπος, Wells.
17. 'Ο Σέρλοκ Χόλμς των τετραπόδων — Οι περιπέτειες του πλοιάρχου Κουγγουρντάν.
18. Ζώα του σκι-ιού και της αύλης, Μ. Παπαμαύρου.
19. Ζώα του δάσους, Μ. Παπαμαύρου.
20. Ζώα του κήπου και των αγρών, Μ. Παπαμαύρου.

Τόν Καιρό του Βουλγαροκτόνου Π. Δέλτα
Τόν Καιρό του Βουλγαροκτόνου Π. Δέλτα
Για την Πατρίδα Π. Δέλτα

ΣΕΙΡΑ Β. (για παιδιά 10-16 ετών)

1. Οι μεγάλοι άνδρες του παρελ-θόντος Α'. υπό Εφ. Πανέτσου.
2. Οι μεγάλοι άνδρες του παρελθόν-τος Β'. υπό Εφ. Πανέτσου.
3. "Εξι δοξασμένοι λαοί, Wells.
4. 'Ο αιχμάλωτος του Καυκάσου και άλλα Ρούσικα διηγήματα, Α. Τολστόϊ.
5. Οι μεγάλοι θαλασσοπόροι (Κολόμ-βος, Βάσκο ντ' Γκάμα, Μαγγελάνος, Κούκ κλπ.). Σπ. Χατζιδάκη.
6. Οι μεγάλοι εφευρέται και αι ε-φευρέσεις των, Bachman.
7. Παιδική ζωή και περιπέτειες του Μαξίμ Γκόρκι, 'Ηλ. Γκραούστερ.
8. Στά βάθη των χρόνων.
9. Θάλασσα! Θάλασσα! Σπ. Χατζι-δάκη.
10. 'Υγιεινές συνήθειες, Λαμπραδιού Ε.
11. Βυζαντινές ιστορίες, Νηλ - Σλουμ-περζ.
12. Τί τρώγει ο κόσμος, νέα σειρά Car-
penter.
13. Πώς ντύνεται ο κόσμος, νέα σειρά
Carpenter.
14. Πώς στεγάζεται ο κόσμος, νέα σει-
ρά Carpenter.
15. Οι πειρατές του Αιγαίου, 'Ιουλιόν
Βέρον.
16. Περιπέτειες Κινέζου, I. Βέρον.
17. "Ανοι κάτω, I. Βέρον.
18. "Η χώρα των αδαμάντων, I. Βέρον.
19. Ο γυρός του κόσμου εις 80 μέρες,
'Ιουλιόν Βέρον.
20. "Η μικρή νεράιδα του δάσους, W.
Bousela.

τόμ. Α' δεμ. δρ. 80 "Εκδ. πολυτελής 100
τόμ. Β' δεμ. δρ. 80 "Εκδ. πολυτελής 100
δεμ. δρ. 60 "Εκδ. πολυτελής 80

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α.Ε.